

ഭാഗ്യരമേന്നാൻ

ഡാ.വി.എക്സില്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഭാസ്യരമേഖല

(കയ പുതിയ നോവൽ)

കൊച്ചി റബ്ബർ അപ്പന്തയുടാം
തിങ്കന്ത്സ്ഥിതിനാം കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയതു്.

കല്പനാപ്രകാരം.

കൊച്ചി വലിയത്തുരാൻ തിങ്കന്ത്സ്ഥിതിൽ
സമധ്വനിക്കുപ്പെട്ടതു്.

പുസ്തകമാർക്ക
ഗോപകമാർക്ക ശ്രദ്ധശംസം,
ഡി. വി. ദുക്കഡിപ്പാ & ഫ്രിഞ്ചു് വർക്കസം,
തിങ്കന്ത്സ്ഥിതിലുള്ള തിരുവാവാടക

പുക്കിപ്പുവക്കാം

1121]

[വില 12 ല.

ഡി. വി. ദുക്കഡിപ്പാ മുഖ്യപ്രാജ്ഞ പ്രാബല്യം നിന്മിത്തമാണ്.

വ്യാഖ്യാനം എന്നും

ഈ ഗ്രന്ഥം ഇതിനുമധ്യീയിൽത്തെന്ന ഭാഷാക്രിമാന്തി കൂട്ടായ കോഴ്ചീചുരാട് ശ്രദ്ധാരയ ഏതുക്കൾ ചുട്ടിട്ടുണ്ട്. കോഴ്ചീചുര് ഇതിന്റെ അദ്ദേഹത്തെ പ്രോത്സാഹ ‘ക്രമം നിന്ന്’ ഒപ്പിക്കാമെല്ലാം തോന്തിനിനാൽ മാറ്റുമാക്കും ഇപ്പോൾ ഇതിന് “താസ്ത്രജ്ഞനോൻ” എന്ന നാമക്ക് രണ്ടം ചെയ്യുന്നു.

ഭാഷാപാഠം തന്നെ പ്രാഥാരിൽ അന്തരാജ്യാനം, ‘ഉസികാജിനി’ എന്ന വിശിഷ്ട മാസിക ജൂഡ ജനയി താവു, കരാഗ്രബ്ലിഡു, പദ്മാപകാരമാനം ജീവിത തനിന്റെ പഠനരംഗസ്ത്ര എന്ന വിചാരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാമാരിൽ ഉത്തരവാം ഏതു കോഴ്ചീ ഫു-ംങ്കുട് അപ്പുതാവും തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കിന്നു കൂട്ടിച്ചു എഴുതി കൂട്ടി കൂട്ടി ഇ ഇ താവുവചിന് ഒരു വിശ്രാവനം അത്രേക്കം അവസ്ഥയിലുണ്ടാകും.

ഭാഷാവിശ്വാസങ്ങളിൽ സദ്ധാരണ പ്രമാണഭ്രതനാം ചാധ്യിനാം ദാരാ, എന്ന എന്ന്. രാജാജവഹനം കോഴിനാം ദാരാ, എന്ന്, എന്ന്, എന്ന്. എന്ന്. എന്ന്. തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കിന്നു ഇതിന്റെ പ്രസാധകതപം എന്നാൽ അംപശ്ശപ്രകാരം സദയാ സപീകരിച്ചതിന് ആ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കിന്നു, ‘അപ്പുതാപ്പതിച്ചുവഹാക്കിട്ടു’ എന്നും സപയം എഴുതിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനില്ലോ സകല അവകാശവും തനിനിപിക്കും’ എന്നും എന്നിക്കു സകാശം കല്പിച്ചു അതിനു ഗ്രന്ഥക്കാഡായ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കിന്നും എന്നും എ

അതോളം ക്രമപ്പട്ടിരിക്കുന്ന എന്ന വിവരിക്കുവാൻ സാഡുമല്ല. ആയും “മാണാരായ ഇത് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ശ്രദ്ധ ഭാഷാവിഷയങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചിരിക്കുന്ന ഇത് കാലം ‘മലയാളഭാഷയുടെ മുകളംകാലമാക്കുന്ന’ എന്നും ഒരു മാസ്യസ്ഥാപയൻ അഥിപ്രായപ്പെട്ടതിൽ ഭാഷാഭിമാനികളിൽ ദിനമത്തിനും ഇടയുണ്ടുന്ന തൊന്തനില്ല.

ഉത്തമങ്ങളായ ഗഭ്രഗ്രഹങ്ങൾ കുറവായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ, ഉത്തമങ്ങളായ ഗഭ്രകാവൃത്തങ്ങൾ എഴുതി കേരളീയരുടെ വ്യാളമാനത്തിനും കുറഞ്ഞതയ്ക്കും മെലാലും പാത്രീവീക്കമാറും, ഇത് ശ്രദ്ധത്തിനും അസാധകനും ശ്രദ്ധകർത്താവും ആയുരാനോഗ്രസ്സവും സമ്പന്നമാരായി കല്പിച്ചിരിക്കുമാറും” നാട്ടുകരനായ ജഗദ്ദീശപരമാണുക്കട്ട!

മി. വി. ഷുക്രിപ്പും
തിരവന്നൂർ
1086 ക്രമം 1-ാം } }

എന്നും,
അക്കന്നായിതുന്നു.

മുന്നാം പരിപ്രീക്കണം

വിജയപുരം

இட ருமதினை இது முனாமதெட பதிப்பாளை மல்லாக்கா சூ விற புஸிலீகரிக்கொ பூண்டுக்கண்ணிய அப்புறவு விலதின மாருமே வேரை பதிப்பு அவையை மாயி வராடத்தி. இது பூண்டுக்குபேள புஸிலீகரித் தீடு இட வுக்கையிய கூலதெகிடக்கிற முனைப்பதிப்பு அவைதீநிஸ்திக்கிற வழரை சாரிதாத்துறை.

മദ്രാസ്‌സ്വീകരണാലക്ഷായം കൊച്ചി വിദ്യാഭ്യാസം സമേലബല്പ്പുകൾക്കും ഇക്കഴിവെന്തെന്നാലുമായി ഇതിനെ പാരുപ്പണ്ണുകമായി തുടരെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൈനന്ദിന അവരോടു തുൽചെന്നാക്കിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ബുദ്ധക്ഷമമററിക്കാതെ ശ്രദ്ധയും ഔദ്യോഗിക ഉത്തരവും തെളിയിക്കാതെ അന്തരു ഭാഷയ്ക്കും വിദ്യാത്മക ത്വർഖികരംക്കണം ഗണ്യമായ ഒരു കാൺമായിതീരീകരിക്കുന്ന പുരാപ്പാടിക്കുന്നു.

வி. வி. வூக்ஸிஃபூ⁹,
கிழவனங்குடும்
பிள்ளைகள் வர-நா-

TO

MY UNCLE
SIR RAMA VARMA

G. C. S; I.

RAJA OF COCHIN

TO WHOM

I OWE MY ALL

THE AUTHOR

അവതാരക

ഒരു നോവൽ നബമല്ലുന്ന പറയുന്നതു് പക്ഷേ നിയുക്തപ്രകാരം അബ്ദഭമായിരിക്കാം എന്നാൽ ആ താഖ്യായികയുടെ വിഷയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു വിരോധാഭിസം പ്രയോഗിക്കവാൻ എന്നിക്കു തിരെ മടി തോന്നുണ്ടില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം പല വണ്ണങ്ങളായിട്ടു് മഹയാളികളുടെ ഒഴുംകുറിൽ ഇതിനമുമ്പുതന്നെ പതിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. പരിപൂർണ്ണമായി പുരപ്പെട്ടവാൻ ഇതും താമസിച്ച എന്നേയുള്ളിൽ. ഈ അതഖ്യായികയുടെ ഉത്തരവം വണ്ണം വണ്ണമായിട്ടായിരുന്നു. സൗകരജീവിനിയുടെ സഖികകരം പുരപ്പെട്ടവാൻ നിയൈകിച്ചിരുന്നു തീരുതി എന്നതുന്നതിനു് ഇന്നീ രണ്ടൊന്നാലോ നാലോ ദിവസമേ ഉള്ള വെന്നു വരുത്തേണ്ട അ മാസികയുടെ ജീവണം ഉടമസ്ഥിതിയും രാജകമാരകൾറു അംഗൂഹിവിവരങ്ങളിൽ തുലിക്കുന്നും; മാസികയുടെ ഏട്ടുവര്ഷം നിരയങ്കരക്കു വിഷയം കൂടിയില്ലം ഉണ്ടായിച്ചുമാറ്റം. എന്നാൽ വണ്ണം ഉള്ളതിനുംപോലെ കൂടാഹരിത്തിനു ആത്മാതാ കോട്ടവും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. മുത്താഡാരാ അടുവുകോൽ വെച്ചു് അള്ളനു് എണ്ണി കുട്ടിക്കരിച്ചു് പെയക്കിപ്പുകളും വരുത്തി കൂടി കണക്കിന്നപ്രകാരം കരിച്ചിട്ടിട്ടില്ല തോതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്താൽ ഒരു വളരുള്ളില്ലോലും നീക്കം വരിക്കു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. വല്ല ചില്ലറകളിലും അള്ളഞ്ഞ പൂന്തിനീനിനും മാറ്റം വന്നിട്ടോ വരുത്തിയിട്ടോ ഉണ്ടുകും അതു നീസ്താരവും അള്ളഞ്ഞതെത്തു സ്വർണ്ണിക്കാത്തതുമാകണാ.

ഇതുവും പരമ്പരാഗ്രാമികവന്നതിലോ കാരണം ശ്രദ്ധമായ ഇതിന്റെ വണ്ണധർമ്മക്കനം മാത്രമല്ല, ഇതിന്റെ ഇപ്പോഴേക്കും പരമ്പരാഗ്രാമിക ഉടരു പേരുകളിൽ മാറിയിട്ടുണ്ട്. അതുപുറത്തിൽ ഭർമ്മാണം എന്ന പേരോടുകൂടി തുണ്ടുക്കാരനായിട്ടാണ് പുസ്തകം. എന്നാൽ അന്ന ചൊല്ലിയാട്ടം മാത്രം ഉണ്ടായുള്ളൂ. വേശജൂത്തി വരയാളി കിരീടവച്ചിട്ടുണ്ടും തിരുപ്പും കൊല്ലത്തുവച്ചും ‘ഓസ്സിരമനോൻ’ എന്ന പേരോടുകൂടിയാണ്. ഭർമ്മാണം പേരു പലയിടം രസിച്ചില്ല. അതു അമംഗളമാണാതു. എന്നാൽ നാമത്തെക്കാരം അമംഗളം നാമകരണാതിന്റെ മുഹൂർത്തമല്ലായിരുന്നോ എന്ന സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുണ്ട്. ഭർമ്മാണമനു കൂളത്തിട്ടും ചെയ്യു പേരു ‘അരുകമാരാട്ടം’ എന്നാമിരുന്നു. അപ്പും അ പേരിനു മരറാവകാശമുണ്ടുണ്ടും അവിവകിട്ടിയതും. ഉടനെ പല്ലു നാമാപച്ചരണങ്ങൾക്കും ഇട വന്നെത്തുകിമോ എന്ന ശക്തിയും കുംഭാരതിന്റെ പേരുകൊണ്ടുതന്നു തുതിക്കു നാമകരണവും ചെയ്തു. ഇന്തി എത്തു കേസ്റ്റിലം ഒയം വേണ്ടില്ലോ. അതുകൂടി നോക്കരേബാറു നാടകങ്ങൾക്കു നാഡിയിൽ എന്നപോലെ ഇതുനോവലിനു നാശയെത്തിയും കൂടു നൂച്ചന വേണ്ടിവോളും വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രകടനാധികാരം വഹിക്കുന്ന ബി. വി. ബുക്കിപ്പ്രസാരായുടെ അവധ്യപ്രകാരമാണും തൊൻ ഈ കേസ്റ്റിൽ കക്ഷിച്ചേരാനിടയായതും. അപ്പുക്കിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അരംഭത്തിൽ ഈ വിധമായപ്രസാരത്തിലും രാവശ്രദ്ധവും തൊൻ കാണുന്നീല്ല. ഗ്രന്ഥം പ്രകടിപ്പിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും. ഗ്രന്ഥകാരനേരുവിച്ചുവിത്തുതനായ ഒരു രാജക്കമാരൻ; പോരകിൽ

‘രസികരണ്ണിനി’ ഫുവറണംകൊണ്ട് രസികൾഡോമണി യെന്നാം, ഓഷാഫോഷൻിപാംഗണമാശിൽ അംഗ്രഹണ്ണു കെന്നും കേരളമാട്ടക്ക കേരംവി കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു തമാ പുഞ്ചയൻ. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിനും അവ താരികക്കാണ്ടുള്ള ഫുഡ് വാജനാം തന്മാവാഹപരിപാലനമെ നാലുതെ മരുബന്നാം ദോഷ കാണുന്നില്ല. കൊച്ചു രാജാ വംശത്തിൽ മു-ംകുട രാമവർണ്ണ (അപ്പൻ) കൊച്ചുത നുരാൻ തിരുമനന്ത്വിലെ കേരളീയവായനക്കാരുടെ സമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുക എന്ന സാമ്പത്തിനും ദോഷ (കൊച്ചുപ്പൻ) തൃശ്ശൂരേംഡ, എന്നാൽത്തന്നെ തന്മാജിമ ചെഞ്ഞപ്പുട്ടിട്ടുള്ള ‘കമാരസംപ്രത്യി’ൽ പാർത്തീപരി നായക്കുംയാവർണ്ണനാലുദ്ധന്തിൽ ഉള്ളൂ.

“ആദാക്കാനു ഭാവം വണങ്ങുവെ
വഹിച്ച നാക്കംപരാം മഹിയൻ
അഭാൻ മഹസ്തിപ്പടിപെട്ട മനമേ
സ്വ ദാശി ചേരുംതത്തരിഞ്ഞതില്ലഹോ”

എന്ന ദ്രോകം എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉപശ്മിതമാക്കു. പാതപ്രതിപാദനത്തിൽ കുഡി അനാന്തസാമാന്ത്ര മായ പാടവം പ്രകടിക്കിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്മുരാൻ തിരുമനന്ത്വിലെ പാതപ്രാജ്ഞലല്ലോം ജോടികളുണ്ട്. ജോടിപ്പുാത്ര ഔദ്ധൂണ്ട് എല്ലാം കുംഘം തന്നിന്തക്കുവും അതിന്റെ ഇംഗ്രേസ് വെറും പൂച്ചുമാകുന്നു. ഓസ്സുമേനോനും കണ്ണില്ലിനായ ഒം രണ്ട് പോലീസ്സുപ്പ്രോഗ്രാമമുാർ; എന്നാൽ അവർ തമ്മിൽ അജഗജാനത്രാജാട്ട്. ഈ സ്വീകുർ ഒരു എന്നു, പൊള്ളുതട്ടിയൻ എന്നു, തടിമട്ടിനുന്നു പറയേണ്ടതെന്നു തുച്ഛമില്ല. അതാളിടുന്ന അതുതിക്കൊ പ്രതിശക്കാ സ്ഥൂലത അധികം എന്ന നിർജ്ജനയിക്കുന്ന പ്രയാസം. അംഗാം സവാരിക്കിഴിഞ്ഞുവരുവന്നു കിതയ്ക്കു

നന്തിനെ കൂടി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ അയാളിടെ
ചവിട്ടുവണ്ണി വല്ല ‘സ്രൂഷ്ടമേകായിരിക്കും’ എന്ന
സംശയം തോന്തിപ്പോകും. ഈ ഗുപത്രത കണ്ണാൽ
തവണക്കാരൻ കാണിയ്ക്കുവിധ മാത്രമല്ല, ഏതു യീരൻ
പോലും വിരചുപോകും. അതുതിക്കു കണ്ണിയും
ഒരിമാനവും ഒഴിച്ചു് വേറെ സത്തുണ്ണങ്ങൾ കും ചുറ്റു
യുതക്കതായി കാണുന്നില്ല. ഇതും കണ്ണിയും കണ്ണതും
കാതിയകേട്ടതും വിശ്രസിക്കുന്നതല്ലോതെ അതിന്ത്പുറ
തു പ്രജന്മാദിഷ്ടിയെയാക്കെ, ചാരവക്കുസ്ഥിനാക്കെ
പൂരവിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. നേര്ത്തി മരച്ചു് തനി
ക്കാവല്ലപ്പേട്ടു തെറ്റുവഴികളിലേക്കു് അപ്പുനെ നയി
പുക്കുന്നതിനു് ബാലത്തുണ്ടുമെന്നവനു് ഒരു പ്രധാനവുമി
ല്ല. എന്നുജാലിക്കൻറെ പിഞ്ഞെല്ലപ്രവലനത്താൽ എന്ന
പോലെ കവിയുടെ തുലികാവിലാസത്താൽ ഈ തടിയൻ
കഴുത്തമിടക്കി വിഖ്യന്താലിച്ചു് കിതച്ചുംകൊണ്ടു് ചവിട്ടു
വണ്ണിയിൽ കേരിനീഞ്ഞുന്നതു് നമ്മുടെ പുരാണഗതതിൽ
കാണുന്നതുപോലെ തോന്നും.

ഓസ്സുരമെനവനാക്കെ, ഇതിനുനേരെ വിപരീതം.
അഭ്യുമതിനു് കണ്ണതും കേട്ടതുമല്ല കാര്യം. ‘ആരെന്തു
പറഞ്ഞാലും അതിനൊക്കെ ചെവിക്കൊടുക്കും. അന്തി
വാ വരുന്നതുവരെ കും വിശ്രസിക്കുവയ്ക്കില്ല’ ഇതാണു്
അഭ്യുമതിനെന്നറിയുമോ. അഭ്യുമം ഒരു നാട്വാഴി
പ്രഭവായിരുന്നു. എന്നിട്ടും പോലീസ്സുവലയിലുണ്ടു് അതുസു
ക്കാതികൊണ്ടും പരാബകാരതല്ലു് തനുകാണ്ടും തനുറു
അവസ്ഥയെ വിചാരിക്കാതെ പോലീസ്സുിൽ ചേര്ന്ന
താണു്. കൂലുവ തെളിയിക്കുന്നതിൽ ഇഞ്ചും ദുരംറി
പ്രിച്ചിട്ടുണ്ടു് പ്രതിശാഖിശേഷം കട്ടാവസ്തുവാകയാൽ
പ്രത്യേകിച്ചു് എടുത്തപരയേണ്ടതില്ല.

കുമാരൻനായങ്ങം ബാലതൃപ്പിമേനവനമാണോ” രണ്ടാമത്തെ ജോടി. രണ്ടുവേദം കാമകമാർ; എന്നാൽ കാടുക്കത്പരം സംഖ്യാസ്ഥിച്ചിടതേരുമുണ്ട് ഇവർക്ക് ദയാജിപ്പിള്ളി. ബാലതൃപ്പിനു കനകത്തിലുംതെ കാമിനിയിൽ ഭൂമധ്യ ഫിഡന്നതെയില്ല. കാഞ്ചസിലിക്ക് വേണ്ടിയാണോ” ആ തുറാം അമുഖിനെ പഞ്ചിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു”. ഇതും നിവ്വാജമായ പ്രേമത്തിന്റെ സപാഥിപാലുടർന്നതിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടല്ലയോ കുമാരപ്രണയിനിയായ തന്റെ ഉടല്പിനുവൈള്ള ഒപ്പിക്കുന്നതും ഭ്രാമിക്കുന്നതും.

അമുഖം ദേവകിക്കട്ടിയും നേശേഃലെ സദ്ഗുത്തമായം സ്വർണ്ണിലഭക്മാണോ”. എന്നാൽ ദേവകിക്കട്ടിക്കും അമുഖിനെക്കാം ദെഹത്തു ദെഹത്തുവും സെമാന്ത്രവും തന്റെ ദുഃഖം. അമുഖിനും അടുത്ത പുഴയിൽ കൂളിക്കണ്ണവാഴം ഒക്കാട്ടിൽപ്പട്ടിയിൽവെച്ചുമാണോ” ഗ്രൂപ്പസമാഗ്രം. ദേവകിക്കട്ടിക്കും പുലക്കാലത്തു പോക്കും തൊട്ട് പുവും പുട്ടി സന്ധ്യാസമയത്തു ദിവന്തകാട്ടിൻ്റെ നന്ദിയെചെന്നു തന്റെ കാമുകനെ കാത്തിരിക്കുന്നതിനു മടക്കില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാതിനും അവരംക്കു ദെഹത്തുവും പുയുടെ കാഞ്ചം മറന്നതും കുമാരൻനായരോടുജും അന്നാംഗത്തിന്റെ അരധിക്രമത്താലാണോ”. “തത്രാനുഭോ മി നാരീണാമ കാഡിപ്പേരോ ഉന്നാതിവാം” എന്നാണല്ലോ പ്രമാണം. അവളുടെ ഭ്രാതാവും ഭാലുപായങ്ങളും പരീക്ഷിച്ചുനേരക്കിയിട്ടും ദേവകിക്കട്ടിശ്വാസ പറഞ്ഞില്ല അയാളെക്കൊണ്ടിട്ടും ഉപദ്രവം സമ്മിക്കവെച്ചുതയാണപ്പോരും അപ്പുണ്ടായും ജീവ്യങ്ങൾജ്ഞം മുമ്പിൽ വച്ചുതന്നെ അവരും “കുമാരൻനായരെയല്ലാതെ മറബാരെയും തൊൻ സപീകരിക്കുകയില്ല” എന്ന നെന്നരാഘവത്താട്ട ശ്രദ്ധമം ചെയ്യുന്നു. അവളുടെ അന്നരാഗം കാമാവസ്ഥകളിൽ എഴുംതേരു

കായ് 'ആവാസ' തനിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. എപ്പറ്റു വരുമ്പോൾ ഒരു സാധുകർമ്മങ്ങൾ ദയവുമുണ്ടാക്കുമല്ലോ. സപ്താവത്രം നോക്കിയാൽ സദ്ധാരണിസ്ഥാനരംഗം വിനിമയം ചെയ്യാൻ നന്നായിരിക്കുമെന്നതുണ്ട്. ഈ പ്രദപ്പചാത്രങ്ങൾ പാരാഗവിച്ചാസത്താൽ സവിശേഷം പ്രകാശിപ്പിക്കാം.

கிட்டளிமேனான் கொமை த வலுப்பாய்னில்லர் அதுங்குத்தியுறை மரிசுபொயி ஏகிலும் ஒரு புயாக வாடுமான்^१. ஒரை வேலை ஆடுவன் தனிக்கையினமா வைக்கிலும் அங்குவத்தின்^२ எது ரத்துஷேஷமிலு. ஏழிவ பூச்சேஷானிலுக்கு அதூத்துக்கரசுக்கு^३ அங்குவத்தினிற்கு ஸைகை. யுத்து ஸௌ மத்தி நடிரிலு. கிட்டளிமேனான் தண்ணுடைய ஸபநாயகனானான்^४ அவாகை விசாரன். அங்குவத்தினை அவரோடு^५ புருனிப்பேஷமாய வாஸுஷ்டினான்^६. இச்சூ புத்து^७ இப்பேரையுத்து மஹாநானாவனார் உள்ளவுகு அங்கு வுமான்^८.

கார்த்திரமன்றாயற் ஸ்ஸுமத்தினெந்ற கார்த்தம் பிழூன்றுமாகும். ஈடுபேசும் கிடீளிமேநவெந்ற அனுஞி த.ா. எடுத்து; ஒரு அட்சுத் தேவூ மித்தானம். ராது உருக்குவிட்டுப்பிழூ கிடீளிப்பலவரை குறை சிகிள்ளதும் மரது கார்த்திரமன்றாயக்கு ஈடுபேசுமத்தினொட்டுத் தீ வ்புஜமாய் ஸ்ஸுமங்காண்டானம். கிடீளிமேநவெந்ற மரளாதிவாஸ கார்த்திரமன்றாயற் தகைவை வெப் காந்தினான் ஸ்ஸுவிட்டு ஸக்கஂ கரத்துங்கமல்ல. புது ஸ்ஸுமித்தாய் கிடீளிமேநவெந்ற மரளா கார்ளமாயி குத்தான ஏதுவிற்கு நிர்முதோஷியாயி பிரின்துவெக்கிலும் கார்த்திரமன்றாயக்கு ஜயதித்து கேடுவாலும் ஸ்ஸுரத்தியாயி.

குறைகிழும் காற்றுமின் வழிர விழப்பூர் நல்லவர்மாளார். யஜமானங்காய் கிட்டுணி மேனவன்ற

നേരെ അയാൾക്കുള്ള അക്കെടിതവമായ കൂട്ടിയടങ്ങ + സ്റ്റോമത്തിന്റെയും ഫലമായി വെർന്നായ ഇൻസ്റ്റൂട്ടുറിൽ നിന്ന് ചില പ്രശ്നങ്ങളും ഉറു സക്കങ്ങളും അനുഭവി ണ്ണണ്ണിവന്നാക്കിയും, അധാധാരം ഉണ്ടായിരുന്ന അതിസഹയും നമായ സ്റ്റോമനാഫ്‌സർ അയാളെ നിപ്പോയിയെന്ന തെളിയിച്ചു” അയാൾക്ക് സക്കനിപുത്തി വരുത്താം.

കയ്യറി ഒരു പ്രധാന പാതയാണ്. എന്നാൽ സപാമി കൂട്ടിയുടെ ഒരു മുൻഭാഗിഷ്ടിക്കോഡാഡരാജമാക്കാം. അയാൾ സപാമി’റുമേംപഴത’നായുള്ളാം കാണിക്കുന്ന ‘സംഘടിപ്പിയേഷ’മല്ലോ നിവ്വാജിക്കരിച്ചുതമാക്കാം.

ഈ കൂട്ടിയിൽനിന്നും നാം പല സഭപദ്ധതിങ്ങളും ഗ്രം’കേണ്ടതുണ്ട്:—

എ. “ധർമ്മം വിജയതെ നിത്യം സത്യം ജയതിനാളുതം”

കുന്നൻ കാത്തുസമരം കണ്ണതിരാമൻ നായകരം ധാർമ്മികരാഖായിരുന്നതുകാണും ഇടയ്ക്കു കാരെ കൂപ്പുതയന്ത്രിവി ചെള്കിലും ടെച്വിത്ത് അവക്ക് ശ്രദ്ധയുള്ളതെന്ന്. എന്നാൽ പരമധാർമ്മികനായ കിട്ടണ്ണിഡേനവൻ അവകുത്തു സംശ വിച്ഛതും ലോകരാത്രിയിൽ ചിലപ്പോൾ ഇന്ധിയം പുതി ക്രുഷ്ണയും പരിശാമവും കാണാറെന്നുണ്ട് വാസ്തവ ഒന്നായും കാമ്പിപ്പുക്കാക്കാം. ബാലകുണ്ണുന്നീരു കൂപ്പട തന്റെ അളവും താൽക്കാലത്തേയുള്ളും തെ ഫലവിക്കുന്നില്ല കൂവും എന്നെങ്കിലും എത്രവിധമെങ്കിലും വെളിപ്പേട്ടുമെ നാശി തത്പത്തിനും ഇതും മവ്വു ദിഷ്ടാന്തമാക്കാം.

ര. ‘ഒരുവി വിചിത്രം ഗതിഃ—ഈ സമസ്യയും
കാരം പ്രഖ്യാപിക്കാക്കുവത്താ നാമാന്തരക്കാ—
[ലോധിനാ
വ്യാധാദ്യാധുത ചാപാശജിത്യരംഘേനഃ

[പാലാമുർത്തി

ഇത്യം സത്രപ്പിനാ സദഭൂ ഇഷ്ടണാ ദേനോപിനാം
[ഗതിഃ

ഡീപ്പു, തൊച്ചയാലയം പ്രതിഗത്തെ.....”
എന്ന പുരാണാശ്രാക്കാരി കണ്ണബിൽഡിക്കുലം കുറ
ചുക്കുടു ഉചിതമാഡിരിക്കോ. ഈ യദ്ധൂസംഭവം കണ്ണി
ക്കുട്ടിജു ഷാലത്തുണ്ടുമെന്നവൻ ഭജ്ഞപ്രശ്നത്തിൽഡിനിനു
വിശ്വാസാന്തരത്തും അതുവരുത്തുംതന്നെ. ഈ വക്ക് സംഭവങ്ങൾക്കു
പരമകാരണിക്കായ ഈശപരം കാണിപ്പുതന്നെന്നതും
നാമമുള്ളിൽഡിനിനു നിവർത്തിപ്പിക്കാനാക്കുന്നു.
ഒക്കരണേനവൻറെ കൈയിൽഡിനിനു സുജ്ഞതു തട്ടിപ്പറി
ക്കാനെങ്കു മാർഗ്ഗംഡാഹിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും തവ
ഉദയ പാട്ടു പിടിക്കുന്നതും അ പാഥവിനെ പത്രതു
റാഖീഭു തവശ രക്ഷാപ്പെടുന്നതും ഷാലത്തുണ്ടുനെ കാണി
ചുക്കാട്ടത്തും ഈശപരം പ്രത്രജ്ഞമായി വന്ന ഒരു
പിടിപ്പു വിലക്കുന്നതുപോലെയല്ലയോ?

ര. മരമക്കെതായത്തിനെങ്കിൽ ഗ്രനാഡോഷങ്ങൾം:—

മരമക്കെതായികളുടെ മതലിനും അകന്ന ദേശ
കാർഡിവകാരികളായി വരുന്നതിനാൽ പല അന്തരം
ങ്ങൾക്കും ഇടയാക്കുന്നു. മരമക്കെതായികൾക്കും മരമുട്ടിലും
വന്നാലും ഓയാഡിത്തുക്കുത്താഡും ദോഷത്തിനും ഇരുന്നേതു
ഈം വക്കില്ല. കന്നുകമാക്കണമെന്നുപേരിലും കരച്ചു
കുടിസ്പാതത്തും അന്നവജിക്കുന്നും ദേശത്താണും തന്നെ

ടിചെ കട്ടിക്കേളുവില്ലാത്രാസം ചെങ്കുക്കൊന്തിന ചുമത
ലക്കാരില്ലാത്രതു് ഒരു വലിച്ച നൃനതയാണോ. ഒക്കരന്നു
ബാധക്കുള്ളുന്ന കമാറൻനായരേപ്പുാലെ വില്ലാത്രാസം
ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ അവൻ മുഴ വിധം ദിഷ്ടപ്രവൃത്തിക്കു
പുരപ്പുട്ടഭായിരുത്തോനാ? സപത്തില്ലാത്ത തരവാട്ടകാർ
വശ്വവിധവും നിത്രവൃത്തി കഴിച്ചുകൂടിയാൽ മതിയെന്ന
വിചാരിച്ചാൽ പോരാ കസ്റ്റത്തിന്റെപടി സപത സഹാ
ബ്രാ അന്നാധിനേപ്പുട്ടതുന്നതിനു് ഇന്ത്യിടെ സില്പിച്ചി
ട്ടിള്ളു അവകാശം ഓഗ്രിനേഡാഫാസിലുണ്ടെന്നതിനു യോജി
ക്കുന്നതോ അല്ലയോ? ഇത്രാണി പച പോലുംദാരം
ഈ കുമ അവസരാ കൊട്ടക്കൊണ്ടാണു്.

ഡ. പോലീസു് പറയുന്നരം:—

കെപ്പീതു് ഷപ്പിച്ചവിക്കൊന്തിനു് തൊന്ത്രിന്നു റബ്ബി
നെ വിച്ചിക്കുന്ന ഒരു പോലീസുകാരുടെ ഇടയിൽ നിന്റും
നടന്നവയെന്നതാണോ. ബീററകാൻസുഖിരി ഉറക്കം
തുക്കിക്കുംബാട്ടും തെററിക്കുത്തുക വിധിക്കിൽ കണക്കും കേ
ട്ടും അവസരത്തിൽ മലവാവിൽ ഭോധിപ്പിക്കും ചെ
ഞ്ഞതു് ഒരു അപൂർമ്മി. കണ്ണുണ്ണിനായരേപ്പുാലെ
“കട്ടവനെ കണ്ണില്ലെങ്കിൽ കണ്ണവനെ കഴുവെറു” എന്ന
രാണു് നുററിൽ തൊന്ത്രി മുൻ്നെപ്പുള്ളിനും. ഭണ്യ്ര
നെ ഒരുവേള ഭണ്യിക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം
ഭണ്യ്രനെ ഭണ്യിക്കുന്നതുപോലെയുണ്ടു് അധർമ്മം മറ്റൊ
നിലപ്പെടുത്തു ഭണ്യന്നുതാരംസും പോലീസുകാർ ധരി
ച്ചിരിക്കുന്നതാണോ.

നോവലിന്റെ സ്ഥലകാലാദാരം അത്രുന്നും പരിമി
തങ്ങളും പരിചിയുണ്ടെങ്കാണ. നാട്ടുപറത്തു് ഒരു
നാലുനാഴിക സമചതുരത്തിലധികം ഓഗ്രത്തെ കുമ അതി

ആക്കണ്ണൻപിള്ള. എന്നാൽ എല്ലവല്ലും ദേഹത്തിലുണ്ട്. എല്ലാ വീടുകളിൽ, വഴികളിൽ, വയലുകളിൽ, എന്നവേണ്ട കാട്ടകരംകൂടിയും, വായനക്കാക്കൾ അങ്ങളുടെ അയൽവക്കു തുടക്ക നമ്മല്ലാറിലോരെ പരിചയപ്പെട്ടുണ്ട്. കാലം 1063-ാമാണ്ണ രൂഹാഖാസം 8-ാം ദശയുടെ കൂട്ടിച്ചു് ഒരു വാരത്തിനുള്ളിൽ അടങ്കായിരിക്കുന്നു. അതായും ഭിവസ കുളിയിൽ തീയതി മാത്രമല്ല, തിമിയുംകൂടി കവി നിന്മായി ചുട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ തീയതികരംക്കു തിമികരം ശരിയോ എന്ന തൊന്തർന്നിട്ടുണ്ടു്. രൂഹാഖാസത്തിന്റെ അടിയാണക്കിലും രൂഹാവർഷത്തിന്റെ വമ്മള്ളും കരവിലു.

ജീജതാന്ത്രണാവാദമന്ത്രായ കമാരസത്തിനു് കരവു വന്നുകൂടിലോ എന്നു് ശക്കിച്ചു് കമാസംഗ്രഹം ഇവിടെ ചെയ്യുന്നില്ല. മാത്രാവായ ‘സപികരണജിനി, നിർജ്ജഹ്നവ ഡാതു കമാവഞ്ഞേജയായിച്ചുമണ്ണതുപോരയൈക്കിലും, പിതാ ചു് ഇംഗ്രേക്കാങ്ങണ്ടത്തായ അരോഗ്യവാദഗാത്രനായി വിലസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് “ഓസ്സുരമനോന്ന്” താമസിയാതെ അനേകം അഞ്ജനമാർ ഇംഗ്രേസിക്കാണുന്നതിനു് അന്നറുമ്പിക്കുന്നു.

ഭാസ്യരമേന്നോൻ

കന്നാം അഭ്യർത്ഥി.

“ഇപ്പുന്നരംകിങ്കിന്നു പകലും രംധാം പണിപ്പെട്ടതി—

ഈപ്പും തല്ലിട ക്ലീറ്റച്ചു കുട ദ്രൂപപ്പോന്നും കാണും വിശ്വാസിപ്പും കയ്യും മാറ്റബന്ധവാരാനും കഴിയും ദയും ചീവാപ്പും മഹാ—
ഭാസ്യരാമ വഹാകവദ്ദുത്താഃ; ചിവരംകാലും കില്ലേന്നിശാ.”

കൊല്ലും ആയിരാജാവാനിളിന്നാമതു തുലാമാസം അഥവാം തീയതി അശ്വലാത്രി എക്കുങ്ഗം ഒരു മണിയാ വയനാ തോന്നും; അപ്പോൾ പുതിയോട്ട കുട്ടിക്കണ്ണിൽനെ വർണ്ണര ബൈക്കളാവിൽ പൂമ്പാവത്ര ടന്നരങ്ങിയിരുന്നവ ദിൽ പട്ടിഞ്ഞാരെ അറബത്ര ജനാലയുടെ നേരെ കിടന്നി അന്ന ഒരാം തെച്ചിളംഗൻ കിടന്നാിടപ്പീൽ അന്ന ഇട തും വലത്രും തിരിഞ്ഞേനാകി, കുറച്ചു നേരം ചേവി കാത്തുകൊണ്ട് മിണ്ണാതെ കിടന്ന.

കുറങ്ങത്താനു തുറന്ന കിടക്കുന്ന ജനാലയുടെ പഴ തിരുന്നടി അക്കദേതയ്ക്കു കുകക്കുന്ന കാററിനും ജലക്കുന്ന ഔഷ്ഠം സംസ്പർശിഷ്ഠതുകൊണ്ട് മഴ പോട്ടിയുന്നാണോ. തിരിക്കണം. എന്നാൽ, ഇരക്കാലിൻ്നീനും, വൈഴളം പിഴന്ന കേളു കോക്കാത്തതുകൊണ്ട് മഴ പെയ്യുന്നില്ലെന്നും ഉണ്ടാക്കാം. ഇടകലവൻ തുടരത്തുടരെ ഇടിച്ചു ക്കുവും മീനഘും ഉള്ളതിനു പുരണേ ഒരു ദീനസ്പരംതിൽ അനഘ്രായമില്ലാതെ പ്രാവ് നിലവിളിക്കുന്നതും കേരി പ്രാണണ്ടും. ഇരു വക ശമ്പൂകൊണ്ടും അടക്കരെ കിടക്കുന്നവക്കുടുംബവലികൊണ്ടും ഭവരെ വല്ലു ചെയ്യനക്കുവും ഉണ്ണഞ്ഞിൽത്തന്നു അറിവാൻ പ്രയാസം.

ഇങ്ങവന കിടന്ന ചെവി കാത്തിട്ട ഫലമില്ലെന്നു കയറി അധാരം എഴുന്നേറ്റു്, ഇടട്ടതു തപ്പിനെക്കുറ്റു്, ദിനക്കാരൻ കിടക്കുന്ന മുഖാതുകൾ എന്തി. എടത്തു കാലു് ഉമ്മാസ്യടിയിന്നേൽ ഉണ്ടാണി. മുവിയുടെ പിന്നിൽ കൈയ്യും കൊട്ടത്തു് ഒരു ശാഗദ്ധതയ്ക്കു ചെരിഞ്ഞു ധ്രാസവുമടക്കി കുറച്ചുനേരം നാനും. ഒരു ദബ്ദവും കെട്ടില്ല. വാതിൽ പത്രക്കു തുറന്ന നോക്കിയപ്പോരും, വിളക്കുകട്ടിരിക്കും. തീപ്പുട്ടിയിരിക്കുന്നും നിശ്ചയ മജ്ജതുകാണ്ടു്, ചുമരിന്നുൽ പിരിച്ചു് കാലുകൊണ്ടു നിലാ തടവി, ശോഗി കിടക്കുന്ന കട്ടിലിന്റെ തല കുൽ ചെന്ന തീപ്പുട്ടിക്കോലെട്ടത്തു് ഉംച്ചു വിശ്വക്കി കുന്നിക്കുന്നതു് അടുത്ത പിന്നിൽതന്നെ മേഘപുറത്തായി കുന്നതിനാൽ ദിനക്കാരൻ അഞ്ചിമുഖമായി നിന്നന്ത്രണ തീപ്പുട്ടിക്കോലുരച്ചു്. കോലു കുതിരത്തളിത്തു ഫ്പോരും അധാരം കുറഞ്ഞു് ഇന്തു പതിനേതരു ശോഗിയുടെ മാവത്താണു്.

‘അഞ്ചും എഞ്ചുറ ചേട—’

എന്ന പക്തി പരിത്തപ്പോഴെയ്യും തന്ത്രം ഇടറീട്ടുകൂട്ടു ചൊണ്ടുന്നില്ല. നവധിവാന്തം വിയത്രന്തു് അനധനായിട്ടു കുറച്ചുനേരം നിന്നനിലായിരുന്നു. അധാരംനിന്നപോകി.

കുതിരാമൻനായരു് സപതേ മനസ്സിന നല്ല രൈയ തുടരജ്ജും രാഹുശശാക്കിലും താൻറെ പ്രാണങ്ങളുമിതനായ കിട്ടണ്ടിമേനവരു വന്ന അത്രാപത്തിക്കൽ സപാഞ്ചാവിക മായ പ്രത്യതിക്കു് ഇങ്ങനെ ഒരു വികാരങ്ങേം സംഭവിച്ചു താണു്.

സപാഞ്ചാധിജണായി നോക്കിയഴുപ്പാഴെയ്യും, താഴെ വീണ തീപ്പുട്ടിക്കോലു കെട്ടപോയ്ക്കിരുത്തു. രണ്ടാമത്തും ഒരു കോലെട്ടത്തുച്ചു വിളക്കുകൊള്ളത്തി

കട്ടിലിനേൽ കിടക്കുന്ന ആ സ്വത്രപ്പരത കണ്ണാൽ ശ്രദ്ധപൂട്ടാതെ സാമാന്യക്കാരിലും ഉണ്ടാവില്ല. കുറീ ഞണ്ടം തുറിച്ചു മിഴിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. തുറീമണി സ്വതേ ഉജ്ജ തിൽ ഇരട്ടി വച്ചതായിട്ടും ഉണ്ട്. പല്ല് നാവിനേൽ എകാത്മ്രം കട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുണ്ടു ഞണ്ടം വരണ്ടു ചുങ്കുമീ ട്രഷ്ടുകൊണ്ടു പല്ലും നോൺ പുറത്തൊട്ടു തജ്ജിയപോ ലെയും തോന്നും. മുഖം കരിന്നിലും; ദേഹമെല്ലാം വിറ അവിച്ചു തടി വെച്ചിരിക്കുവാലെയും കിടക്കുന്നു.

കണ്ണതിരാമൻനുംനാശക്ക് മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ദേഹ കണ്ണിൻറെ വിത്രുപത്രയെപ്പുറി അരുലോച്ചിപ്പുണ്ടാണെന്നു ഭയപ്പെട്ട ദിവാനും കുന്നം ഇടയുണ്ടായിരുന്നുണ്ട്. സ്റ്റോത്രിയിൽ താൽ ചൂപാസമുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നൊരാൾകൊണ്ടും, പ്രൂരക്കു മുക്കിന്നും അട്ടക്കലും വായയുടെ അട്ടക്കലും പൂച്ചുനോക്കി. അതുകൊണ്ടും സാധയം തീന്തില്ല. വേഗം കൈ മാറ്റത്തു വച്ചുനോക്കി. .മാറപിടയ്ക്കുന്നില്ല. നാഡി പിടിച്ചുനോക്കി, അതും നിന്നിരിക്കുന്നു. തീരെ നിരാക നായപ്പും അതിസകടതോടുകൂടി തന്നും രണ്ടാമ തജ്ജ ഏറ്റയമായിരുന്ന അഭ്രേമത്തിനെന്തു മുഖത്തെല്ലാം നോക്കി. മിഴിച്ചിരിക്കുന്ന കുറീകുളുകൊണ്ടും അഭ്രേമം തന്നും നേരു. നോക്കുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പുണ്ടായി. ആ നോട്ടും സധികവെയ്യുതെ “കണ്ണതിരാമൻനുംനായും” വേഗം തന്നും മുഖംതിരിച്ചും, കരംചുനേരം കഷ്ടം വച്ചു കൊണ്ടുന്നു. പിന്നു പത്രക്കു ചുമുച്ചയെല്ലാം ചെന്നും, ‘ഗോവിംബാ, ഗോവിംബാ, എന്നവിളിച്ചു. അയാൾ ഉണ്ടാണില്ല. വേഗം അട്ടത്തുചെന്നു കലുക്കി വിളിച്ചപ്പും, എന്നും എന്നും എന്നും എന്നും വീഡിച്ചുവെച്ചുപോരും. ‘എമാനു സുവക്കേട്ടു കരംചുയികമാണും’. അയാൾ കൊട്ടി പോച്ചി, അപ്പുംതിരിച്ചിരുന്നു ഉടക്കു കുട്ടികൊണ്ടു

‘എമാനു സുവക്കേട്ടു കരംചുയികമാണും’. അയാൾ കൊട്ടി പോച്ചി, അപ്പുംതിരിച്ചിരുന്നു ഉടക്കു കുട്ടികൊണ്ടു

വരണം. അമാന്തികയെതു്, എന്ന കണ്ണതിരാമൻനായെ പറത്തു. ഗോവിഡൻ അതു കേട്ടപോട് വിരിച്ചിരന്ന ഒണ്ണാംഡിണ്ണട്ടത്തരയിൽ കെട്ടി പാശും തെരള്ളുവച്ച പരപ്പുട്ടവാൻ ഓവിച്ചപ്പോരി—

‘രട്ടു; ഇവിടു വത്രു. സാവധാനത്തിൽ ഞക്കരുക്കുന്നു’ യജമാനൻറെ കൂദാശ രണ്ടും തുന്നിലിക്കുന്നതും അടപ്പിച്ചിട്ടു പോയേണ്ടാണ്. പരിഞ്മിക്കപ്പേൾ’

എന്നപറത്തെ താമസം. ഗോവിഡൻ അക്കത്തെയ്ക്കു കടന്നു. കട്ടിലിനേലേയ്ക്കു നോക്കിയപ്പോരു ദണ്ഡം തെട്ടി ‘ശരയോ’ എന്നപറത്തു് നീ പിന്നാക്കം വലിഞ്ഞതു.

‘വോഡ പേടിക്കൊണ്ടു. ചെന്നോടു’

എന്ന കണ്ണത്തിരാമൻനായെ പറത്തത്തിനെ വിശ്വസിച്ചു് അട്ടത്തുചെന്നു് ഉള്ള കൈകൊണ്ടു കണ്ണപോളകൾ തലോടി കൂദാശ രണ്ടും അടപ്പിച്ചു് എന്ന വർച്ചാച്ചു തിരിയെ പോന്നു.

‘ഇനിവേഗം പോയിട്ടു വത്രു. തൊന്തവിടെ കാതാഡി ചിക്കാം’ എന്ന പറത്തു നായർ ഗോവിഡനെ യാറു യാക്കി. ആ സമയത്തു് മഴ കോരിത്തൃം യുണ്ടാണെന്നു്. കട, തത്തക്കാലം അവിടെ നോക്കിയപ്പോരു കണ്ണത്തുമാലി. അതു തിരിയുവാൻ പ്രയാസമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു്, ഒണ്ണാം മുണ്ടും അഴിച്ചു തലയിലിട്ടു ശിശ്ചുന്ന ഗോവിഡൻ മഴയെത്തുനേന്ന അവലക്കാട്ടേയ്ക്കാടി.

കണ്ണതിരാമൻനായെ അക്കത്തെയ്ക്കും വാതലി നോട്ട് അട്ടത്തു്, തള്ളത്തിൽതന്നെ കീഴിപ്പോട്ടും നോക്കി നിലയായി.

രണ്ടാം അധിക്ഷുബ്ദം

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ചെറുപ്പിലേക്ക് വരും—

പ്രഭാത്രാജ് ഒരു വൈദം മേഖലയിൽക്കൊള്ളപ്പെ

ചുമങ്ങുന്നം കുറഞ്ഞ വേണ്ട തൃപ്യത്വിൽ താഴു—

നിറങ്ങുന്നവർ നില്ക്കു.....

തൃപ്യം തൃപ്യവിഭവങ്ങൾ.

ഗോവിംഗൻ അധികാരി ചെന്നുപ്പോരം, പുറപ്പെട്ട സമയം നല്ലതല്ലായിരുന്നുവെന്നു് അറിഞ്ഞു. എന്നോ അടിഡിയാതിരിക്കുന്നുമായിട്ടു് അപ്പാത്തിക്കരി പുരണ്ടെങ്കിലും അഭിയിട്ടു് അധികം ദേഹമാഖില്ലെന്നും എവിടെയുണ്ടാണെ ഹോയിനതാം നിശ്ചയമില്ലെന്നും പുരത്രു് ഇന്ത്യത്തു കീടനിഡിനു ഒരു വാലുപ്പകാരൻ പറത്തു. ഗോവിംഗൻ പിന്നു പല ചോദ്യങ്ങളിൽ അധികാരിയും ചോദിച്ചതിനു്, ഉടൻഞാണിൻ്റെ ശക്തിക്കാണ്ടു കേരംക്കാണ്ടതിന്തോ വേണ്ടണ വച്ചിട്ടോ, അധികാരി മരഹട്ടി ധാതോനും പറഞ്ഞതില്ല. പുരത്തിരിക്കി വല്ലവരോടും ചോദിച്ചുകൂട്ടാ മെന്നു വെച്ചുണ്ടു്, ഈ സമയത്രു് ആരെയാണു കണ്ണുകിട്ടുന്നതു്? കണ്ണുകിട്ടിയാൽത്തന്നു് അധികാരി അപ്പാത്തിക്കരി ചോദിച്ചി അറിഞ്ഞുകൊടുണ്ടെന്നോ? എന്ന വാഹാരിച്ചവിഭാഗത്താണു കുറച്ചുനേരം കാഞ്ഞിരിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇന്നന്തുമുണ്ടു പിഴിഞ്ഞുട്ടത്രു്, തന്നെത്ര വിശദം കൊണ്ടു് ഇന്ത്യത്തുനാനു കുടി. അഞ്ചിനെന്തിരി ലാനാനു മാംസകൂദാശ ചെയ്തു. പിന്നു ഉണ്ണന്നുപ്പോരം അടുക്കാൽ കീടനിഡിയാബന്ന കാണ്ണാനില്ല. നേരം പ്രകാശമാകുന്നതിക്കാണി. മുന്നിയിരുന്നാൽ പററില്ല. വരുന്ന തൊശക വരാട്ടു. അക്കുത്തനിന്നു് അരും എക്കിലും വിളിച്ചുചോദിക്കുന്നു് എന്ന തീർച്ചയാക്കി വാത്രുക്കയ്ക്കു വെന്നു മട്ടി.

വാതിൽ തുറന്നതു” അപ്പായകിക്കരിയാണ്. പുജി ക്ഷോട്ട് നിത്യനായിയന്നതുകൊണ്ട് ഗ്രാവിറ്റണെ കണക്കാഡ മനസ്സിലായി.

‘എന്താ, പുള്ളിക്ഷോട്ട് വിശ്വഷം എന്നും ഇല്ലാലോ?’
എന്ന ചോദിച്ചു.

‘ഉല്ലും’; എന്നാനു സുവക്കേട്ട കരത്തുയിക്കമാണ്. ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ട് നേരും തെളിായി. ഒന്നുപോലും ഇവിടുന്ന പുറത്തെല്ലും “ ഇങ്ങനീയാരിക്കയാണെന്നാണുകേട്ടതു”.

‘ആരു പറഞ്ഞു?’

‘ക്രൈ വാലിയക്കാരൻ’

‘പേരെന്തു്?’

‘ചോദിച്ചിട്ടു് പറഞ്ഞില്ല’

‘അവനെവിടെ?’

‘ഞാനൊന്നു മയങ്കി ഉണ്ണന്നപ്പോൾ കണ്ടില്ല.’

‘അവനെവിടെയാണു കിടന്നിരുന്നതു്?’

‘ഈ എറയാളുംതന്നു.’

‘എയു്! എന്നാൽ എൻ്റെ ശിഖ്യനല്ല. അവൻ അക്കത്താണു കിടന്നിരുന്നതു്. തേണ്ടിനടക്കനു വിതൃതി കുറ വല്ലവരും ആയിരിക്കാം. അക്കട്ടു, ഞാൻ ചായ കഴിഞ്ഞിട്ടു് പുറപ്പെട്ടാൽ പോരെ?’

‘ഇപ്പോൾതന്നു കുട്ടിക്കുണ്ടു് വരണ്ണമെന്നു പറഞ്ഞതാണു് കണ്ണതിരാമേമാൻ എന്നെന്ന അയച്ചതു്.

കണ്ണതിരാമൻനായരു ബുല്ലിക്കു വള്ളരെ വിവേകമുണ്ടു് കരാളാബന്നാണും; അപ്പേരുത്തിനു യാഥതാരു സംഗതിയിലും പാറിലുമലേശംപോലും ഉണ്ണാവാറിട്ടുണ്ടും, പരിചയം കൊണ്ടു്, അപ്പാത്തിക്കരിക്കു നല്ല നിഖലയാശയിന്നും. അതുകൊണ്ടു് കണ്ണതിരാമൻനായരു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുമെങ്കിൽ സാരഹായ .കാണാം ചുട്ടും

ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നരച്ചു് ഉടനെ മങ്ങംപെട്ടി എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു് ഗോവിംഗൻറു കൈയിൽ കൊടുത്തു്, നീ ‘എന്നു നടന്നോ; ഞാൻ പിന്നാലേ— വരുമാണെങ്കു്’, എന്ന പറത്തു് അധികാരി അരയച്ചു. അപ്പുാത്തിക്കരി കുപ്പായം, തൊപ്പി എല്ലാം ഇട്ട് ഓർത്തേയെ വിളിച്ചു് ‘എനിക്ക വേണ്ടി കാത്തിരിക്കണം. ഞാൻ പുളിങ്ങാട്ടേയ്ക്കു പോവുക യാണു്. വരുമ്പോരു കിരുച്ചുനേരം ചവുകവാനം മതി. എനിക്ക് ഉണ്ടിയാളിത്തു പകന്റുവരുച്ചേയ്ക്കു, എന്നപറ തെരു്’ വീടിനു പുരത്തിരങ്കി. കതിരയും, ഏറ്റോപ്പുവെ

“ആസ്‌പത്രിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കതിരക്കാരനോടു പറത്തു ശ്രദ്ധംകെട്ടി. അദ്ദേഹം ആസ്‌പത്രിയിലേയ്ക്കു നടന്നു. അവുലക്കാട്ടനിന്നും ആസ്‌പത്രിയിലേക്ക് കയ്യെ വിളിപ്പാടെ ഉള്ളി. അപ്പുാത്തിക്കരി അവിംബരുന്നു ചാല കഴിയുകളിം കയകളിം എടുത്തു കുപ്പായക്കീഡയിൽ ഇട്ട്. താമസിയാതെ കതിരയും എന്നതി. വേഗം കതിരയും തുട്ടു കയറി കതിരക്കാരനോടു പിന്നാലേ വരുവാനം പറത്തു് പുളിങ്ങാട്ടേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ആസ്‌പത്രിയിൽനിന്നും പുളി ങ്ങാട്ടേയ്ക്കു് ഒരു മെല്ലിൽ കയയാതെയുണ്ട് അപ്പുാത്തിക്കരി പുളിങ്ങാട്ടത്തിയപ്പോരു പെട്ടിയുമായിട്ട് ഗോവി ദനം അവിംബ വന്നപേൻ. കതിരയും തുട്ടനിനിരങ്കി, പെട്ടി താൻ തന്നെ മേടിച്ചു് കതിരയെ നോക്കുമ്പോൾ ഭാരം ഗോവിംഗനേയും എഴും ചുണ്ണിച്ചു്, അപ്പുാത്തിക്കരി തള്ളത്തി വേയ്ക്കു കടന്നു. അപ്പുാത്തിയും കതിരവിരാമംനൊയ്യുന്ന ആഴമുള്ള ക്ഷമയും അടിക്കാണണംഡിക്കാണും.

ഗോവിംഗൻ പോവിട്ട് തികച്ചു മുന്നോമുക്കാൽ മണി ശ്രൂരായി. ആദ്യത്തെ മണിക്കൂർ മഞ്ഞാരാജ്യത്തിൽ കഴി തെരു; പിന്നതെത്തെ നാഴിക എല്ലാംകും, പിന്നതെത്തെ പിന്നാഴിക എല്ലാംകും കഴിച്ചുകുട്ടി. എന്നിട്ടും റിജ്പുന്നു വർക്ക്

മാനവമാനം കേരളപ്പാടിലും നന്ദിച്ചുരയതുകൊണ്ട് അവി കെനിസം വിട്ടപിരിവാനം തരമില്ല. കൂട്ടിലിട്ട് സിംഹം തെത്തേപ്പാലവ് ലാത്തിരുട്ടങ്ങൾ. നടക്കഡ്യോറും കാലടികരം ദേണാടകാനം തൊട്ടതു ക്കവുണ്ടം. അരുപ്പിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു് അവും കാട്ടേയും ഒഴി അഞ്ചുനാം അങ്ങോട്ടുപോയിവരും വാന്മുള്ളിഗമയം കണക്കാക്കുന്നതായിരിക്കും. കുറൈക്കഴി തെത്തേപ്പാരും നടവയാനു മരക്കി കാലു നീട്ടിവച്ചുതുടങ്കി. ഇതു സെയാത്താനു് അരുപ്പാത്തിക്കലി അക്കദേതുജ്ഞം പ്രവേശിച്ചതു് കണ്ണതിരാമൻനായക്ക് ഇങ്ങാട്ട് ചോദിക്കുവാനാനും ഇടക്കൊട്ടക്കാത്ത—

‘വിചാരിക്കാത്ത ചില ഭർഘടങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ട് വരുവാൻ താമസംവന്നതാണ്’. അതേ സ്ഥാം വിവരിച്ചു വഴിയേ പറഞ്ഞുകൊള്ളും. കുറതുനാ തീരിയിൽ റൊത്തുജിച്ചുതുട്ടപോലെ, തോൻ വരുവാൻ അ മാനിച്ചുതുടക്കാണ്ട് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനുജ്ഞി സ്വഭക്കേട്ട വല്പിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതു മനസ്സും വരുത്തി ക്രൂട്ടിയതെന്നാമല്ല. നിർഭാഗ്രവശാൽ ഇങ്ങനെ വന്ന കലാരിച്ചുവരുന്ന ഉള്ളി’ എന്നു് അപ്പാത്തിക്കലി അങ്ങോട്ടുകടന്ന പറഞ്ഞു.

‘കണ്ണതിരാമൻനായക്ക്’ ഇതു പ്രസംഗം കേട്ടനിൽക്കു വാൻ ക്ഷേമയുണ്ടായില്ല. അക്കദേതുജ്ഞം മനേ കടക്കു കട്ടിലിനേരു കിടക്കുന്ന ആ സ്പന്തുപത്രതു ചുണ്ണിടാം സിച്ചുകൊണ്ട്, നിർഭാഗ്രവശാൽ ഇങ്ങനെ വന്ന കലാരിച്ചുവരുന്ന ഉള്ളി, എന്ന പറഞ്ഞു് ശേഖരതുന്നിനു. അപ്പാത്തിക്കരിയും പിന്നാലേ കടന്ന. കയറ്റുവണ്ണുന്ന സ്ഥാത്ത വൈഷ്ണവത്തിന്റെ സംരംഭപോലും ഉണ്ടാകുന്ന ഗുണിക്കാത്തതായ ഒരു ഇടരോഗശഡിനു് അധിനന്നായി കുന്ന കിട്ടണ്ണിമെനവൻറെ സ്ഥാനത്തു് ഒരു വികുത്തം

പരൈത കണക്കും അപ്പുണ്ടിക്കരിയും ഒന്ന് പരങ്ങി തില്ലെന്നില്ല. പക്ഷേ പരിചയങ്ങൾക്കാണ് പരങ്ങല്ല പുരോഗയ്ക്കു പ്രകാരിച്ചില്ല. അട്ടത്രചെന്ന സാധ്യാനന്തരിൽ മട്ടിത്തുട്ട് അടിയേഖം ഒന്ന് കണ്ണാടിച്ചു. എന്നിട്ട് ഉള്ളകാർമ്മത്തു ദേഹമെല്ലം തൊട്ടുനോക്കി. കള്ളിഞ്ഞു ചുവടിലെ താഴപ്പാട്ടും വിടര്ത്തി നോക്കി. അതുകൊണ്ട് മുഴീയായെന്ന് തോന്നുന്നു. തിരിംത്തു കണ്ടിംഗാമന്നായരെ നോക്കി—

‘ഇതൊരു ഭർമ്മാണമാണ്’. സ്റ്റേഷനാസ്റ്റുരു വേഗം വരുത്തുന്നും ഏറു പറന്നതു, സ്റ്റേഷനാസ്റ്റുകു വരു മുഴു സംശയിക്കുപെറ്റി ധാരെന്നും സംസാരിക്കു തില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ, ഒരുദ്ദേശ്യം കടന്നു. പുതിയത്ര ചാരകസാല വിനോദത്തു ചെന്നിരുന്നു, ക്ലൗഡ്സീഡ്സിൽ നിന്നും” ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം ഒരു ചുത്തു നോട്ടു കരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

കണ്ടിരാമന്നായരു “അപ്പാത്തിക്കരിയുടെ ഭാവ മരിഞ്ഞു” തള്ളത്തിൽനിന്നും പുരുത്തു ചന്നപ്പും ഗോവി കൂടു കത്തിരയെ കത്തിരക്കാരൻവാം എല്ലാം സ്വന്തമനായിട്ടു നിന്നുക്കുകയുണ്ടിരുന്നു. വേഗം അപ്പുണ്ടിക്കരിയേണ്ട സ്റ്റേഷനാസ്റ്റുക്ക് ഒരു കാമിമാനം വാങ്ങി ഗോവിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു “അവാശ്വാസിലേയും” അയച്ച കണ്ടിരാമന്നായരു “, മുറഞ്ഞതെന്നു, പട്ടികവേദ്യം” നോക്കിക്കൊണ്ടു ദീർഘാലോചനയിൽ വീഴ്ച.

മുന്നാം അദ്ധ്യായം

കനകദിവസം കാമിനിദിവസം ക്രാവാഹിനിയദിവകിൽ സുഖം.

ക്രാവാഹിനിയദിവസം

അകാലത്തിന്റെ കാലാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ച കിട്ടിയിട്ടിരുന്നു. എന്നും ഏതൊരു വാസനമലം ആനന്ദപൂർത്തിയിൽ ചേന്ന് എഴുവല്ലും എന്ന ദേശത്താണ്¹. ഈ ദേശം ആ മഹാ നാശവാൻ ഡാലുകാലത്തിൽ എത്തെന്ന സ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണകാലത്തു എത്തോടുവന്നും കാര്ത്തികൈനം എത്തോടുവന്നും തന്നെ അതിനെ അറിയുവാൻ വേണ്ടിട്ടോ എന്ന തോന്നും, അതുപരിപക്ഷങ്ങളിൽ ചില ദേശങ്ങൾ എഴുവല്ലും നിന്നും പുൽസമിതിയിൽ കിടക്കുന്നതു². നാട്ടപുരങ്ങൾ കൊങ്കണ നാട്ടപുരമായിരുന്ന എഴുവല്ലും ദേശം കുറഞ്ഞതാക്കാലംകാണ്ണു³ പശിയ്യാരച്ചിഹാജാലായ തപാലഘൃതി സു⁴, ആപുതി⁵, പോലീസ്യഭേദങ്ങൾ മുതലായവയാൽ അലക്കരിക്കപ്പെട്ടതു⁶, മഹാമനസ്സുനായ കിട്ടിയിട്ടിരുന്ന വൻ രാഷ്ട്രത്തെ അനുരാഗപരമിന്നുമാക്കാണ്ണന്നല്ലാതെ മരറാനും പറയാനില്ല. അടുത്ത ദേശങ്ങളിൽ കിട്ടിയിട്ടിരുന്ന മനവനെപ്പോലെ ധനവാനാർ ഇല്ലാത്തിട്ടോ? ഒരു കാലത്തുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മത്വാസലപ്പും ഒരുബാൽവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാന്താലിവത്പരവും ലഭകിക്കും; അപ്രകാരമില്ലെങ്കിൽ ശാന്തതയും അപ്രകാരമില്ലെങ്കിൽ സപദേശങ്ങളുമായും ഈ ഭരണിമാനികളായ നാട്ടവകുപ്പുക്കരുമാക്കും അണ്ണമാത്രംപോലും ഇല്ലായ്ക്കുന്നു. സപദാവഗ്രാമമില്ലാത്ത ഈ വർത്തകങ്ങൾ ചിലർ ആത്മയിച്ചപോന്നിരുന്നതു⁷ ഉപും മുകും ശ്രൂതാന്ത കരികൾ കൂട്ടി ക്കുണ്ണം കഴിക്കുന്നതുപോലെ ഉഭരച്ചുനേത്തിനു വോൺ മാത്രമായിരുന്നു.

കയ നാട്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കിനു നാട്ടുകാരരു സഹായം കീല്പാതെ ആ നാട്ടിലെ മുഖ്യവിന്റെ ധനപഞ്ചിത്തമാറ്റം മതിയാവന്നതല്ലോളിയു് കയ നിത്യവാസുവമായിരിക്കു എഴുവല്ലോ ദേശത്തിനു മറ്റൊരു ദേശങ്ങളെക്കാരു മുഖ്യാനും സിലിച്ചുതിൽ ടുടംതന്നെ അതുന്തപ്പുട്ടവാനില്ല. വാക്കുകാണോ പ്രവൃത്തികൊണ്ടോ പുളിങ്ങോടു കിട്ടണ്ണി മെനവൻ്റെ സഹായമില്ലാതെവരും അല്ലെങ്കാൽത്തിനെക്കു റിച്ചു സ്ഥൂലമില്ലാതെവരും എഴുവല്ലോ ദേശത്തിൽ എന്നല്ല അയൽപ്പക്കങ്ങളിൽകൂടി വളരെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ പാരുമീ കണ്ണകുടാതെ മീല വിലപാമിത്രസ്തുകൾ അഭ്യർത്ഥനയില്ലാതെ പേരിനെ ഭജിപ്പിക്കുവാൻ ശുമിച്ചിരുന്നില്ലില്ല. ഈ അസുഖാക്കുകൾക്കുള്ള ഒരു കൂടി, തപക്കാഗികളും എന്നാണോ അക ലത്തകൂടി ഷിംഗത്തുപോകുന്നതല്ലാതെ അവക്ക് രോഗന്നവു തനി വരുത്തിക്കൊടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നതില്ല. ഈ വക്കുക്കാക്കല്ലാതെ മരറപ്പാവക്കുപ്പ കിട്ടണ്ണിമെനവൻ്റെ പ്രവൃത്തം ദേഹവും തങ്ങരക്കുവേണ്ടി ഉചിതത്തിട്ടിരിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

കിട്ടണ്ണിമേനവൻ ദീനത്തിൽ കിട്ടപ്പായതിന്റെ
ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസ്ഥിര താൻ ഇതിയന്നിനു
കരകേടുന്നതല്ലോ? ദുഷ്മായ ക്രയ വിചാരം കടന്നങ്ങളുടെ
യാൽ മറ്റ് ക്ഷന്തിനു മുമ്പ് താനായിട്ട് കൊടുത്തുവാങ്ങൾ
ലുജ്ജ ആഴ്ച കളിമാഡിട്ട് സകല ഏടുവാട്ടുകളും തനുക്കി
പണംസംഖ്യായ ചില ഏപ്പാട്ടുകളെല്ലാം ചെയ്യണ
മെന്നറച്ചു് അദ്ദേഹം ആയതിനു വേണ്ട ക്രയങ്ങൾക്ക് ചെ
തുവാൻ കാത്തുസ്ഥാന ഏപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പാ
ത്തിക്കരിയോട് ചോദിച്ചു് ദീനത്തിന്റെ വാസ്തവസ്ഥിതി
നല്ലുവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നുകൊണ്ടു് ദീനം വെച്ചുമി
ചെയ്ക്കാലോ എന്ന തീയം കാത്തുസ്ഥാന പ്രഥംചോലും

ഉണ്ടായിരുന്നിപ്പുകളിലും, യജമാനരംഗത്തെ അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ ഒരു വട്ടംകൂട്ടൽ കണ്ണഡപ്പാരം അയാൾ എന്നെന്നില്ലാതെ പുസന്നതിന് അധിനന്ദനയിതീർന്നു.

“ഈ പിടിനും ഇങ്ങനെന്നൊന്നം പറയുകയും. തെങ്ങു റക്ക വഴിരെ സകടമായിട്ടുള്ളിരിഞ്ഞാണും. ഇവിടുത്തെ ദീനം അതു സാരമിഷ്ടതല്ലെന്നും, അപ്പാരതികൾ ഇവിടുത്തെന്നും മാത്രമല്ല തെങ്ങുള്ളാണും ആത്രേകിച്ചു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ. ഇവിടുന്ന ഇപ്പോൾ പരംതൊപ്പാലെ ഏഴ്ചിക്കും ഇംഗ്ലീഷ് ഇം അവസ്ഥാന്തിൽ പണം പിരിക്കുവാനം മറ്റൊരു ഉത്സാഹമിച്ചാൽ ആളുകൾ എന്നു വിചാരിക്കണം? ഹരിക്കുബും ഇവിടുന്ന ഇങ്ങനെ പറയുകയും” എന്ന കാആൺമാൻ പാഠത്തിനു—

“അതും, വേണ്ടില്ല. എല്ലാ സംഖ്യകളിലും അതുവും ലഭ്യപ്പെട്ട പിരിക്കണമെന്നില്ല. ലക്ഷ്യങ്ങൾ വാങ്ങാതെ വിശ്വാസത്തിനേയർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു മാത്രം അങ്കുക്കാലം പിരിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ മതി. ശേഷമിഷ്ടതു വഴിയെ ആവാം” എന്ന കിട്ടണ്ണിമേന്മോൾ പാഠത്തു. ഇങ്ങനെ വിശ്വാസത്തിനേയർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു പണ്ഡിതന്മോൾക്കു കാആൺമാൻ പുർണ്ണസ്ഥം അനുഭാവിച്ചുകൂടിയില്ലാത്തതിനാൽ ആ വകു സംഖ്യകൾ പിരിക്കുന്നതിൽ അയാൾക്കു ലേഡം സമ്മതക്കേട്ടണ്ടാണില്ല. ഉടനെ തന്നെ ഇക്കാല്യത്തെ പുറത്തിന്തുനാലും എഴുത്തുകൾ അംഗീച്ചകൂട്ടത്തിൽ നന്ന കിട്ടണ്ണിമേനവൻറെ ശേഷക്കാരിൽ തൈവനായ ചേരിപ്പും ദിവിൽ കാണണമെന്നായിരുന്നു.

ഈ എഴുത്തിലെ അദിപ്രായപ്രകാരം കരാഴ്വട്ടത്തിനാകം സംഖ്യ മഴുവനം തീക്കം ചാൻ കാണണമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടും ധാതനായ വഴിയും കണ്ണഡപ്പില്ല. വേഗം അനന്തര വനായ ബാലത്രിപ്പുംമേനവരും വിച്ചിച്ചു് എഴുത്തു കൈ

കിൽ കൊടുത്തു. ബാലകളുമെന്നോൻ എഴുത്തു മെടിച്ച വായിച്ചു കരുന്നേരം ആലോച്ചിച്ചുനിന്നു.

“അംഗങ്ങൾ റംഭുവിവസ്തരിനകം വരും. വന്നാൽ വല്ല വഴിയും ഉണ്ടാവും. പരിഞ്ചുമിക്കാൻ വരുട്ടു. എഴുത്തു ഞാൻ സുക്ഷീച്ചുകൊള്ളാം” എന്ന പറഞ്ഞു എഴുത്തും കൊണ്ട് വിട്ടിയ്ക്കിനു പുത്രക്കിരിങ്കി എങ്കോട്ടോ പോണി.

ഈ സംശയം കഴിഞ്ഞതിട്ടു മുന്നാം ദിരസം വേണ്ടണം കാരണവരുടെ സോദരിയായ പാർവതിഅമധ്യ ഒരു സംഖ്യയക്കാരൻ ആനന്ദപ്പീരം മുൻപെല്ലുകൂട്ടൻ ചേരി പുറമ്പിൽ എങ്കി. അപ്പുന്ന് വരുന്നതു കണ്ണിട്ടു ഉക്കര ഒരു വകീക്കട്ടി തള്ളിയിൽ ഒരു പുത്രംായും കൊണ്ടുവന്ന വിരിച്ചു, വെററിലത്തുടർത്തിൽ മുക്കാനോ തയ്യാരാക്കി വച്ചു അംഗങ്ങൾ അടച്ചതുചെന്നു.

“അപ്പുന്ന് ചാവിട്ടുവണ്ണിയിൽ വന്നിട്ടു്, വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചുവരിക്കേണ്ടവല്ലോ എന്നു പോയി കാപ്പി കൊണ്ടുവരുട്ടു്?” എന്ന ചോദിച്ചു

“വാലിയക്കാരനേന്നാട്ടു പറഞ്ഞതയെല്ലാത്തു മതി. നിംഫു പോവണാം.”

“ജ്ഞായ്യും കാതരുക്കുണ്ടുനാംനുടി പുരത്തെയ്ക്കു പോയി. അമുഖം അടക്കാളിയിലാണു്.”

“എണ്ണൻറ ശിഷ്യനെന്നുവരുടെ കൊണ്ടുവന്നോളായിരുന്നു. ഇതിന്തില്ലാല്ലോ. ആട്ടു; ദേവഗം പോയി കാപ്പി കൊണ്ടുവരു” എന്നതുകേളുക്കു ദേവകിക്കട്ടിജാപ്പുനു കാപ്പി ഉണ്ടാക്കവാൻ അടക്കാളിയിലെയ്ക്കു പോയി. അപ്പുന്ന് ചവിട്ടുവണ്ണി ഓടിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ണപ്പോരു ദിവസം ഫുലതു ഫുമെന്നോൻ ഒരെഴുത്തു കയ്യിലുണ്ടായിന്നതു കാതരുക്കുന്നു വരും കൊടുത്തു ‘ഈതു പരിവട്ടതു’ എത്തിച്ചുകൊടുക്കി

അമീറം പരഞ്ഞ വിട്ടിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരിച്ചു. ഡൗൺപ്രൈഡ് നടന്ന വിട്ടിൽ എത്തിച്ചേപ്പാം അഷ്ടൻ കൂപ്പിക കികഴിഞ്ഞു മുകളക്കും മുകളക്കും അട്ടത്തു നിൽക്കാണെന്ന്. ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിൽ ഡാലതുഡ്യൂമേനവനെ കണ്ടേപ്പാം—

“ഹാലിയക്കാംഗങ്ങൾക്കു് എങ്ങോട്ടാണോ് ഈതു അടയാളത്തിനുമായിട്ട് പോയിരുന്നതു്?” എന്ന ചോദിച്ചു.

“കാച്ചു സാഖാനം വാങ്ങുവാനം പിന്നെ ചിലകാ തുക്കാംഗം കുടി കൊ പുറത്തേയ്ക്കു് ഇരങ്ങി എന്നെ ആളി അഷ്ടൻ ഇന്നലെ വരെമന്നല്ലെ പരഞ്ഞതിനു ? ഇന്നു വരെമെന്നു തൊൻ വേണു, വിചാരിച്ചില്ല. എന്നാൽ പോവില്ലായിരുന്നു.”

“എന്താ പിന്നെ ചില കാഞ്ഞുമെന്നു പരഞ്ഞതു്?” എന്നു് തന്നെ കമ്പളിപ്പിക്കുവാൻ സമർത്തിക്കുവില്ലെന്ന നാട്ടത്തിൽ ഡാലതുഡ്യൂമേനവൻറു നേരെ തുറിച്ചുനേരു കികെകാണ്ടു്, ചോദിച്ചു. ഡാലതുഡ്യൂമേനൊൻ ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിയിൽ വരവിനൈപ്പുറി പരഞ്ഞതു് അതും പരഞ്ഞതിനു കുറയ്ക്കാനാണു ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിയിൽ ഉറച്ചു.

ഡാലതുഡ്യൂസ്റ്റുമേനൊൻ ദേവകിക്കട്ടിയുടെ മുഖത്തുനേരു കണി കണ്ണടച്ചു് കാണിച്ചിട്ടിട്ടു്—

“കാരത്തും പോയിരിക്കുവേണ്ടു്? പോയി അമുഖം വേണ്ട സമാധം ചെയ്യുകൊടുത്തിട്ടു് വരു.” എന്ന പരഞ്ഞതു്.

ജേപ്പും അഷ്ടുനെ എന്താവോ പററിക്കുവാൻപോ കുന്നതു് എന്ന വാചാരിച്ചു് ദേവകിക്കട്ടി അവിടെ നിന്നാണു പോയി.

ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിയിൽ വേബ്രത്തിനു് ഉടനെന്നെന്നു മറ പാടി പരയാതെകണ്ടു് ഡാലതുഡ്യൂസ്റ്റുമേനൊൻ ദേവകിക്കട്ടി

കയ പരഞ്ഞയയ്ക്ക് വാനം ശുമം തൃടങ്ങിയപ്പോൾ ഇൻ സ്റ്റൂക്ക് ട്രഷറ മനസ്സിൽ ചില നംബയങ്ങൾ കടന്നു കൂ. എന്നാൽ ഗൈററവത്തിനു ഒന്നാംവന്നുകിലോ എന്ന ദയപ്പട്ടിട്ടു് മകൾ പോകന്നതുവരെ മുഖാവങ്ങളെക്കും എടു മനോവിച്ചാരങ്ങും സുചിത്രിച്ചതല്ലാതെ സംശയനി രൂപത്തിക്കുവേണ്ടി സുപ്പിഷ്മായിട്ടു് ബാലത്രഷ്മാമേനവ നോട്ട് യാതൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. ദേവകിക്കട്ടി പോയി എന്ന കണ്ണപ്പോൾ അസാധാരണമായ വിധത്തിൽ ഇപ്പോൾ തുറന്ന ചോദിച്ചു്—

“എന്ന നിംഫർ പരിവട്ടന്തയ്ക്കും പോകി ഇന്നിയും നിലച്ചില്ലെന്നോ? ആ പെണ്ണിനെക്കണ്ണിച്ചു നിംഫർ മനസ്സിനെ ക്ഷേണിപ്പിച്ചിട്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനം ഉണ്ടാവുന്നതെല്ലാം നേരംജീല്ലപ്പാ പല തവണയും തോൻ പരഞ്ഞിട്ടു് ആസാലുമായ വസ്തുവിക്കൽ ആറുഗ്രഹം ജനിച്ചുയും ആശാഭാഗത്തിനും, അഞ്ചു മൂലം അപത്തിനും ഇടവരുന്നതാണു്. നിഞ്ഞു് പരിവട്ടത്തു ചെന്ന രാപ്പുകൽ പാടകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ സ്ത്രീക്കു നിന്നിൽ ദയയും സ്നേഹവും തോന്നമായിരിക്കാം. പക്ഷേ പുളിങ്ങോട്ട് കിട്ടണ്ണിമേനവൻ അദ്ദേഹത്തിന്നെൻ്റെ ജീവജീവന്നെൻ്റെ ചരമവാക്കുകളും അനാദരിക്കുകയാക്കു, ആ പെണ്ണിന്നെൻ്റെ വീട്ടിനാർ കിട്ടണ്ണിമേനവൻ്നെൻ്റെ ഇപ്പോൾ തതിനു വിശോധിയായിട്ടു് ആവത്തിക്കുകയാക്കു, ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. ദാമോദരമേനവൻ മരിക്കാറായപ്പോൾ കിട്ടണ്ണിമേനവനെ അരികുത്തു വിളിച്ചുനിൽക്കുന്നു ‘കിട്ടണ്ണി’ പരിവട്ടത്തു തന്നുചെട്ട് തോൻ നിന്നെ ഏല്പിച്ചി ചിക്കനും, അഞ്ചുവിനും അന്തരുപനായ ഒരു തന്ത്താവിനെ ഉണ്ടാക്കുന്നു ഓരുവും നിന്നേറത്തുനെന്നു. കഴിയുമെങ്കിൽ ആണ്ണൻകട്ടിയെക്കൊണ്ടു് സംബന്ധം തൃടങ്ങിക്കേണമെ

നാണോ” എന്നും മോഹം, എന്ന കള്ളനീക്കവാത്രുകൊണ്ടു” പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിട്ട് കണ്ണതിരാമൻനായതെന്നു എന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തൃപ്പൂംകുട്ടിമേന്മാൻ വകീൽപ്പരീക്ഷയും ജയിച്ചു് അമുഖിനെതന്നെ ധ്രാനിച്ചുവുകൊണ്ടുകയിരിക്കുന്നു. അമുഖപ്രാതത്രുപ്പം അവലംബിക്കുന്ന ഒരു പൊൻകുട്ടിയുമല്ല. കാൽമെല്ലും ഇങ്ങനെയിരിക്കും, നിത്യു് വെള്ളേതെ ബുദ്ധിമുട്ടുനാഥന്തിനാണോ? ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കേരിക്കുന്നതാണു നല്ലതു്.”

ഇതുനേതാളും ധാരാളിയാതെ കണ്ടു് ഇൻഡ്യൂക്കുടർവ്വാക്കുകളും വർഷിച്ചുതിന്നുവേണ്ടും ദ്രാസം വിച്ചവാനായി കറേന്നും മിണ്ടാതിങ്ങനു. ഇന്തി അപ്പുനെക്കൊണ്ടു വെള്ളേതെ സംസാരിപ്പിച്ചു നേരും കൂടുകയില്ലെന്നു വാലു തൃപ്പൂംമേന്മാൻ തീർച്ചയാക്കി. എന്നീടു്—

“ധാരാളായ കാൽമെല്ലും അപ്പുനെക്കൊണ്ടു രണ്ടാംതു പറയിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തിട്ടില്ലനാണോ” എന്നും വിശ്രാസം. ഞാൻ ഇന്നു പരിവർത്തനയ്ക്കും പോയതു്. അപ്പും ഇവിടെ വരുന്ന സമയങ്ങളിലെവാക്കെ തന്റെ പ്രാരംഭ്യും പറഞ്ഞു് അപ്പുനെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് അപ്പും ആല്ലോ ചോദിച്ചപ്പോൾ കാൽമുത്തുനും പറവാൻ മടച്ചുനാണോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

“അങ്ങിനെ വിചാർപ്പാനണ്ണോ? എന്നും ഓൺയും മകളും അര്പ്പിക്കുന്നതു തൊന്തും അറിയുള്ളിക്കുന്നതിനും ശരിയല്ലോ? തൊന്തും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലതേനാളും അതിനും സംഗതി വരുത്തില്ല. അതു സംശയിക്കുന്നോ?” എന്നു ഇൻഡ്യൂക്കുടർവ്വാക്കുരുതും വളരെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു.

വാസ്തവത്തിൽ ഇൻഡ്യൂക്കുട്ടും ഓൺയും മകളും അറിയുള്ളിക്കുന്നതിൽ ലാഭാദ്ദേശം ഓരോമില്ല. ഇൻഡ്യൂക്കുട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാസപ്പട്ടികയല്ലാതെ മരുന്നും സന്ധാരം

പ്രവം ഇല്ല. തന്റെ സ്വന്തു വേണ്ടവോടും ഉണ്ടെങ്കിലും, ഇൻഡ്യക്കും നിലയ യെ വീടിൽനിന്നു ചെ പബ്ലിക് മെറ്റിക്കന്തു് അമീരാന്തരത്തിനു പോരാളിത്താ ഞണ്ണു് അരളുമോ ധരിച്ചിരുന്നു. സത്രവാനം സർക്കാർ കാതുക്കും വിദ്യവിഴ്ച കാണിക്കാതെവനും ആയതു കൊണ്ടു് അനീതിയായ നബ്യാല്പത്തിനും അരളുമത്തിനു തന്മില്ല. അവന്മാരുടുതു കഴിതെത്തുക്കുട്ടനാൽപ്പു. എന്നാൽ കടം വാങ്ങുന്നതിലും മാനു കാതൊരു കൈക്കും മെ നാണ്ടു്. ഇങ്ങനേരായാക്കു കുണ്ണു കുറുപ്പിക്കുന്നു. ഒന്തും ദു തന്റെ കടംകൈകളും കാട്ടകേരി, ആ വീടുകാർക്കു് ഉപജീവനത്തിനുള്ള വഴി സക്കവയ്ക്കും അഭ്യന്തരിക്കുന്നു. ബാലകളുമുന്നോന്നു ഇത്തൊക്കു നല്ലവണ്ണം അനുഭവിച്ചു റിന്തതിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അന്തുണ്ടുന്ന വാക്കു കേടുപോയി തനിയെ ചുറപ്പുട്ട് പുണ്ണിരിയെ, മുക്കു ചോറിഞ്ഞുകൊണ്ടു്, മരിച്ചു.

“അന്തുവാഴ്ത്തു കാലത്തു തങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിദ്ധിജീവിക്കുന്നാക്കു മെന്നു തങ്ങൾക്കു സംശയിച്ചില്ല. അചുവും ഇപ്പോൾ കേട്ടു കഴിക്കുള്ള എന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്ന കാതുത്തി ഞുരു വാന്നുവസ്ഥിതി അറ യെക്കുന്നതായാൽ ദോഗ്രമായ ചിലരുക്കരിച്ചു കുഞ്ചും പറങ്കുന്നുവെന്നുണ്ടോ. അതു് എന്നുന്ന ദിവ്യത്വം വെണ്ണാലും എന്നു വച്ചിട്ടുണ്ടോ.”

“അങ്ങനെ വിഹാരിക്കുണ്ടോ. കാഞ്ഞു, പറയുന്നതിൽ ആരോധം ഭയപ്പെട്ടവാനില്ല. നൃഷമായിട്ടുള്ള നടപടി നടത്തുന്നതിൽ സുലുണ്ടിനെന്നുടു് തന്നും കുട്ടാശംറില്ല. പച്ച സംഗതികളിലും അരളുമോ എന്നൊട്ടുമണ്ണിട്ടവാനു വരിച്ചാണ്. അതെല്ലാണും എന്നിക്കു കോട്ടം വന്നിട്ടില്ല. സത്രം പറ ചുന്നതിൽ കാലഭേദവസ്ഥകളുണ്ടോം നോ ഒക്കണ്ടോ.”

“എന്നാൽ എൻ പരയാം കിട്ടണ്ണിമേനവന്മാർക്ക് ഒരു കന വസ്തുക്കളുണ്ട് അധികമാറിയും മല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക പണ്ണങ്ങളിൽ പാതയ്ക്കുളം എന്നവേണ്ട പണ്ണമിടപെട്ട സകല ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ കാഞ്ചി സ്ഥാനം കൈവരിച്ചില്ലാം. കിട്ടണ്ണിമേനോൻ ദീന ത്തിൽ കിട്ടപ്പുണ്ടായതിന്റെ ഫേശം ഉറപ്പുപീഡിക്കാതെ നില്കുന്ന സംഖ്യകളുണ്ടാം ഈ കാഞ്ചിസ്ഥാൻ സ്വന്തമായും പിരിക്കു വാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഈ കുട്ടത്തിൽ തെങ്ങങ്ങളും പട്ടികയം കുട്ടിക്കാണ്ട്. ഇതൊരിക്കലും കിട്ടണ്ണിമേനോൻ പറഞ്ഞിട്ടാവാൻ നാമ്പറ്റ്. എന്നാമന്തു തെങ്ങരം അംഗീകാരം മന്ത്രിയും ശേഷക്കാരം അവകാശിക്കുമാണ്. രണ്ടാമതു് തെങ്ങങ്ങൾടെ കുഴപ്പാട് അംഗിണത്തിട്ടാണ് ഈ സംഖ്യ അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യം തുടങ്ങാതെ തെങ്ങരംകു തന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉറപ്പുക അംഗീകാരം തെങ്ങരംകു വിച്ഛിന്നവെങ്കി ഷോ എന്ന ഉറപ്പുട്ടായിരിക്കും കാഞ്ചിസ്ഥാൻ ഇതു പണി പററിച്ചതു്. രണ്ടു വട്ടത്തിനകം സംഖ്യ മുഴവനും മട കിക്കൊട്ടക്കണ്ണമെന്നു ശുനാഡിവസാ മുന്തു് ഏഴുത്തുവ നിരുന്നു. ഇതു നിവത്തിക്കവാൻ വല്ലവഴിയും ഉണ്ടോ എന്നു ദോഷവാനാണു എന്നു പുറതേയും പോയിരുന്നതു്. ഒരു നിറുത്തിയും ആരകില്ല.”

“ശ്രദ്ധാർത്ഥാന്ന പണം നിങ്ങൾക്കു തന്നെപ്പുണ്ടോ ഉറപ്പു കൊടുക്കണാൻ എം ശാരൂഹം പിടിച്ചുനായും കിട്ടണ്ണി മേനോൻ തീരെ നിങ്ങളിച്ചുതായും കട്ടിപ്പാറ എ നോട്ട് പരകയുണ്ടായിട്ടാണ്. കാഞ്ചിസ്ഥാൻ മഹാ അംഗ കടനും ഭരാറുചെയിയുമാണെന്നു തോന്നുാം.”

“അമ്മയും” ഇതിന്റെ സത്രസ്ഥിതിയെക്കൈയ റിയാം. കാഞ്ചിസ്ഥാൻ അമ്മ നല്ലവള്ളംആറിയും. തെങ്ങരം ഇനി എന്നതാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു് അഫ്ഫുന്നതെന്ന പറ അണും.”

പണം താൻതന്നെ കടവാങ്ങി കൊടുക്കേണ്ടിവ തന്നകിവോ എന്നജീഴിരാധികാണ്ട് ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്ക വഴിവേഗം തോന്തി.

“താൻതന്നെ പുളിങ്ങാട്ടേയും ദേഹിവന്നാ വോ” എന്ന ചോദിച്ചു.

“വേണ്ടിപ്പോ, കിട്ടണ്ണിമെനവനെക്കണ്ട് പറത്താൽ കാത്തുമെല്ലാം നേരത്താവുമന്നാണോ” എന്നുറ അശില്പം താം?”

“എന്നാൽ അങ്ങിരനത്തുയിക്കുള്ളയാം. നാളുക്കാ ലത്തു ഏറപ്പെട്ട്” എളുവല്ലുർ സ്റ്റേഷൻ പരിശോധനയും കഴിച്ചു, പുളിങ്ങാട്ടുപായി കാഞ്ഞവും നടത്തി വെക്ക നേരത്തു് ഇങ്ങാട്ടുതന്നെ താരിയെ എന്നാം” എന്ന ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്ക പറത്തുപൂണ്ടിരും നേരം സന്ധ്യയായി. ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്ക കാരണവക്കെട അക്കദേതയും സ്ഥാപക്കുള്ളൂർ മേ നോൻ അമ്മയെ വിവരം ധരിപ്പിക്കാം. അടുക്കളിലേ യും ഷോതി.

നാല്പാം അരലുപ്പായം

മലകളിടക്കാഡ് മഹാജനപാഠം

മനമിഴകു ചപബേംകൽ കരക്കാലും ഉകരി

അക്ക്ലൈചവിം..

തലേറിവ സം ബാലകുമ്പ് സമേഖവങ്ങാട് പറത്തി കണ്ണപുകാരം ഇൻഡോപക്കിട്ട് കാപബന്തമുന്നന്നറ ചാം യയും കഴിച്ചു മവിട്ടവണ്ണിയിൽ കയറി എളുവല്ലുർക്കു കാടിച്ചുപോയി. അവിടെ എത്താരായപ്പേരും കിട്ടണ്ണി മെനവന്നുറ കാത്തുസ്ഥാന പുളിങ്ങാട്ടേയുംജീ വഴിയിൽ ആട്ടി പോകണ്ണണായിരുന്നു. ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്ക്, അദ്ദേഹ

വമാനിട്ട് നല്ല പരിചയമാണെങ്കിലും തൽക്കാലം കണ്ണ
പ്രോഡി കണ്ണകാവം നടക്കാതെ പോലീസു് സ്റ്റോഷൻ
വഴിക്കു തിരിച്ചു. ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രി സ്റ്റോഷനിൽ ചെന്ന
സ്ഥലം സ്റ്റോഷനാസ്സും അനു കോടതിക്കു മാജിലാക്കേ
ണ്ട ഒരു കേസ്പേതയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. തന്റെ ദേ
ശഭ്യകാരി വരുന്നതുകണ്ടപ്പോറും വേഗം കൂശാലയിൽനി
ന്നാമെഴുന്നേറ്റു്, വേണ്ട ഉപചാരങ്ങൾക്കും ചെയ്തു വരു
മാനിച്ചുകൊണ്ട് മേഖലയുടെ ഒരു ഭാഗത്തായിട്ട് കരുക്കാ
നിന്നു. ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രി കാൺസ്റ്റ്രീറ്റിനു വിളിച്ചു
കൂശാല ജനാലയുടെ അട്ടക്കൽ നീക്കിയിടിവിച്ചു കുറി
ണ്ട തീക്ക് ബന്ധായിട്ടു് അതിനേരലിനും ഉഡിഡിലെടുത്തു
മുഖം തൃടപ്പുകൊണ്ടു് കാലിനേരു കാലും കയറി എന്ന
പ്രിച്ചവയായി. സാമാന്നത്തിലധികം സ്ഥൂല് തു ശ്രീരാമ
ദണ്ഡകുടിയ ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്ക് കിൽപ്പുകൊണ്ടു് രേക്കമം
പോലും ഉച്ചരിപ്പാൻ വരുത്തിരുന്നതിനാൽ തൽക്കാല
തെരു ഏന്നകാവം അത്രാവരുംതന്നെയായിരുന്നു.

മേലധികാരിക്കുന്നുട്ട് കടന്ന സംസാരിക്കുന്നതു്
അംഗവിതക്കാണല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചും, കത്തിരയേപ്പോ
വെ കിൽയുടെന ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്കു നേരെ ഒരു വിചാരി
ച്ചും സ്റ്റോഷനാസ്സും ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഇതേമുതൽ നാ
ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്കു പെട്ടെന്നും വരവിന്നും അതുമും ആ
ലോചിച്ചുനോക്കീടു് ഉണ്ടായിപ്പുകിലും, അന്റെ ജോലി
ആമ്പുകാരം നടത്തിവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു് മനസ്സിനു യാ
തൊരു ചാമ്പുല്ലവും ഉണ്ടായില്ല. ആവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന
കാൺസ്റ്റ്രീറ്റിലും ഇൻഡ്യൂസ്റ്റ്രിക്കു കുറി
കൊണ്ട വെളിച്ചപ്പോടിനേപ്പോലെ വിരച്ചുരുട്ടും.
അപ്പോഴുണ്ടു് കൂശാല നീക്കിയിട്ടിരാൻ കഞ്ചന കീട്ടിയ
തു്. വഴുവു പണിപ്പെട്ട കൂശാല താഴെത്താവെത ഒരവി

യം ജനാദയുടെ അട്ടക്കലേവയ്ക്ക് മാറ്റി. ഇതിന്ത്യൻമേഖം. ഇന്ന് അതുകൊടുത്തു തലയ്ക്കാണാഡവാ കൊട്ടകൊള്ളിന്നതെന്നും വിചംരിച്ചു് അകത്തുനിന്നും പുരത്തിരിക്കി സ്ഥാപിച്ചുവാതു കണ്ണ കാവലായി.

നമ്മുടെ കമാപ്പാഡാരിയവയ്ക്കു് അധികിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഗണക്കെപ്പുടെണ്ടവരായ ഇൻഡ്യക്കുടുക്കും യും സ്കൂൾ.നാല്പു ക്ലാസും അതുതിപരിശോധനയ്ക്കു അപ്പോരു നല്കി അവസരമാണ്. തലപ്പാവു തലയിൽ നിന്നും എടുത്തപ്പോരു ഇൻഡ്യക്കുടുക്കും ഉണ്ടായ സ്വഭാവം വാത്തിട്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങൾക്കാണേണ്ടു എന്ന തോന്നമാറു്, അഞ്ചു മാം അതിനെ മട്ടയിൽവയ്ക്കു ശണ്ടു കൈകെക്കാണ്ടും അനാഗ്രഹിക്കാണ്ടും. ക്ലാസ് കരണ്ടൊന്നുള്ളിട്ടുണ്ടും. കഷണാർത്ഥി നൊറി മുതൽ കയറി നിറന്തലയെ അതുകൂടിച്ചു ഡിരുന്നിന്നും പിന്തുടരുതെക്കുള്ള ചെരുവിന്നട്ടുള്ള ശിവരത്തിക്കച്ചുാളു് എത്തിയപ്പോരു അവിടെ എന്നും കീഴുപ്പാട്ടുള്ള കുട്ടാരുകൾ കണ്ട ദയപ്പെട്ട ശിരസ്സിന്നും മുകളാഗ്രഹത്തുകൂടി ഇരഞ്ഞു. ചെവവിയുടെ അട്ടക്കലേവാളും എത്തിട്ടുണ്ടും. ശിവരത്തിക്കര എടുപ്പത്തു നൂത്തുരോമം, മെഡക്കണ്ണാറിന്നും ഇക്കുറിയ ദിനങ്കളെന്നതും ഉണ്ടാക്കിക്കുണ്ടും സ്ത്രത്തുനാഡു പുല്ലിന്നതലകൾപോലെ, കാരാടകൊണ്ടും അട്ടക്കാണ്ടും. നൊറിയുടെ മേഖത്തിൽ വളരെ സുഖ്യമാണെങ്കിലും ദിനപ്പുണ്ണിന്നും ചേരിക്കുന്നും എക്കണ്ണക്കാണ്ടു് എക്കണ്ണക്കാണ്ടും തീരുമാനപ്പെട്ടതാം. അതിനു കണ്ണെടുക്കുന്നും നൊറിക്കു പിസ്താരം വളരുക്കരുതുമെന്നാണു പറയുന്നതു്. അതു തൃശ്ശൂ ചെരുതായുള്ള ക്ലാസ്സുകളിലും ചായും മാംസങ്ങളായ കുപ്പോലങ്ങളുകുന്നും ടുച്ചക്കാലും മുട്ടയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യസ്പെക്ടേറുടെ ശുക്ക കരടിയുടെ മുക്കിനു തുല്യമെന്നോ, അഭ്യന്തരം ആ വച്ചുതിന്റെപ്പെട്ട പോക്കിന്നുന്നതു പേരല്ല

വയനോ ലഭിച്ചാലുശുക്രങ്ങനാ പറയേണ്ടതാണ് ആപദി
 സി. വീഡിത്തുമാകംവണ്ണം പരന്ന വിടന്നിട്ടുള്ളതിനു എറ
 മേ മുക്കിഞ്ഞു അനുഭാഗം മേല്പുംട്ട് മജ്ജിയിട്ടുമണ്ട്. കവിതകൾ രണ്ടുവയ്ക്കുത്തു സമ്പിക്കുവോലെ തുക്കിക്കിട്ട
 കണ്ണതുകൊണ്ട് താടിച്ചട സമീപത്തിലുള്ള വർത്തമാന
 ക്രാനം അരംതെരു കുടം. സ്പതേതനു ഇട്ടുക്കിയ കഴ
 ഞ്ഞ് മേഖല വർലിച്ചിട്ട്, കനംകേരിയ പച്ചക്കുമ
 മുഖവോലെ, നാല്പുറവും പരന്ന വശായിട്ടുണ്ട്. റോമാ
 സകലം മേഖല വർലിച്ചിട്ട് കസാലയിൽ തുക്കാതെ
 തിങ്കി വിങ്കി പദ ഭാഗങ്ങളിൽ കസാലയുടെ പഴതുക
 കും കുടി ചുരുങ്ഗയ്ക്കു ചുരുപ്പുടിട്ടുണ്ട്. വയർ ക്രപ്പായം
 ദേഹിച്ച പുരേശയ്ക്കു പാടവാനാക്കു തുമം തുക്കങ്ങൾക്കിരി
 കണ്ണ. ഇത്രേമത്തിന്നു ഉയരം ഇട്ടു റം തെരുകോൽക്ക
 രണ്ട് കോലിയിൽ കുറയാതെയുണ്ട്. ഏക്കിലും വണ്ണത്തിന
 കുറയും ഇല്ലായ്ക്കൊണ്ട് കാഴ്ചയിൽ ഇത്രേമം ഒരു
 തെരുയാളാബന്നാണ് കാണിക്കുക തോന്നുന്നതല്ല. നിരാ
 ദി വിധി വെളിത്താണ്. ആകെക്കുടി ആനന്ദപുരം
 ഇൻസെപ്പ്‌പുട്ടർ സാധാരണ ബ്രഹ്മസ്തുകളിൽ നന്നം
 ഉംഗപ്പുട്ടന്നവനല്ല. അന്ത്രംപരംതുകൊണ്ട് നിജവേ
 ലഭിയ വിചുവന്നായ വിധാരംവും സുവനിത്രയിൽ ലഭി
 ച്ചിരിക്കുവോരു ചക്രവര്ത്തി ഇന്ത്രിയങ്ങളിൽ മനസ്സം മണി
 ഭേദിച്ചതറിയാതെ ശിലംകാണ്ട കൈകകൾ പ്രവൃത്തിനു
 തുക്കായും പക്ഷിക്കേണ്ട ക്രൂരതെ മുഗങ്ങളിടുന്നതും മനസ്സു
 ടെച്ചും അവയുപയോഗം ആക്രോഷിച്ചതു് തിരുപ്പടച്ചു് ഒരു സപ
 ഗ്രം തീക്കക്കായും ചെറുകഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ബ്രഹ്മവും
 ഉണ്ണംവശായതു്. മുഖം നില്ക്കുന്ന ആ സപത്രാതെ
 കണ്ണു, കുടാര്ത്ത് അർലുച്ചറും പ്രയോഗിച്ചപ്പോറക്കി
 ദേഹക്കുടി മലാർവ്വിണ്ണതുകൊണ്ടായിരിക്കാം പിന്തുഗം

ഭൂമിക്കംഡും ഒരു നിരപ്പിൽ കിട്ടണമെന്ന്. എന്തിനും വളരെപ്പറയും. നാമ്മുടെ കണ്ണെല്ലിനായാൽ കാണാംവാരം ദിവസോ ചീതിസമേം മനസ്സും മന്ത്രവിച്ഛിനിയും കൈയെന്നു ചുള്ളിരുന്നു സംശയത്തില്ലാം. ഒരു പനക്കാലത്തും ഇദ്ദേഹം ഇതു വിത്രുപനായിരുന്നവെങ്കിൽ സൗഖ്യാഗ്രഹവതിയായ ചേരിപ്പുറവിൽ കട്ടിപ്പുംണമും അദ്ദേഹത്തിനെ തെന്താ വായിട്ടും സപീകരിച്ചതു കേവലം നിജീളക്കമാണു അന്നറാഗം കൊണ്ണാഞ്ഞും ദരിക്കലും വിശപ്പിക്കുവാൻ പാട്ടു ഇരിയ്ക്കുന്നു. നോക്കിൽ സ്രൂക്കിക്കും താരണ്ണുംഡായിരിക്കുന്നും ആ മനോവികാരങ്ങെന്നു മറച്ചുവെച്ചു ദാരിദ്ര്യനിർവ്വാതി ചുവേണ്ടി കട്ടിപ്പുംണമും ഇദ്ദേഹം തത്തിനെ അധികാരിച്ചതായിരിക്കും. അപ്പെടുക്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ ദായിച്ചു റിക്കുന്ന വെത്രുപ്പും ഉദ്ധോഗമെന്നും പ്രാണിക്കിൻറെ പ്രാണമാണെന്നും വരേന്നുക്കൊം.

ആര്ത്തതികൊണ്ടു ഇന്ത്യൻപുക്കും നേപ്പു ചൗപ്പുസത്യം തമിൽ അജവും ഗജവും തമിൽ എന്നപോലെ വ്യത്രം സമാനം. ദാസു മനോനീ വളരെ പ്രസന്നമുഖത്തായിട്ടിരിക്കും. ആര്ത്തതികൊണ്ടു എക്കുദേശം അത്തതിനെ ഉംഫിക്കാമെങ്കിൽ യുഖാവായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാല മായ കൊറ്റിഞ്ഞതിലും ചുള്ളിയുകൾ അബ്ദാചനാം കതിംശയും അതിക്കലുള്ള പരിശീലനത്തെയും സുചിപ്പിക്കുന്നും. കന്നതു ദിനോന്തു താഴീയ പരിക്കൊടികളിൽ അതുകൂടെ ചുവട്ടിൽ പിള്ളാളുന്ന വിടവ് നയനങ്ങളിൽ വളരെ താഴീണ്ടു മെഖലയിൽ മുക്കം മുഖത്തു സപാഞ്ചവികമായിട്ടു പ്രകാശിക്കുന്ന പുണ്ണിയും ചുപലിയുടെ തീക്കുംണ്ടു, സുക്കുംതു, നൈമത്രം മിതലായ തുണഞ്ഞെല്ലു നാട്ടുവന്നും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു. കന്നതു താടിയെല്ലും ഇദ്ദേഹം എററവും ദെയ്യുംഡാവിയെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നതിനു

പുറമെ, കനക്കിവുള്ള അധ്യാരോഗ്യങ്ങൾ ഇത്രേയത്തിന്റെ ജനസിലുമായും ആർട്ടിതയെ വെളിപ്പേട്ടത്തുന്നതുണ്ട്. കഴുത്തിനു നീളം കുറെ കുട്ടലായിട്ടുള്ള കുട്ടത്തിലാണ്. ഇൻസെ്പ്പക്കുർ സമീപത്തുള്ള ഫ്ലോറ ശാസ്ത്രരേഖക്കുന്ന ഗ്രസ്പാകാർത്തന്നു തന്നെ തോന്തിപ്പോകമെക്കിലും വം സ്കൂപ്പവൽക്കിൽ ഇത്രേയം ഉയരം കൊണ്ടാണ് സാമാന്യക്കാലിൽ ദയവന്നായിട്ട് ഗണക്കപ്പെടാവുന്നവന്നാണ്. നിരം ഇരു നിരം; സപ്രതേതനനു ത്രുക്കവും സപായീനവും ഉള്ള ഒരു മം. അത്യാസംകാരം വിശദമായി തെളിഞ്ഞിട്ടാണ്. ഉണ്ടാക്കുന്നതുകൂടിയ തന്നെകളിൽ അടിവജ്ഞ പേരികളിൽ കുട്ടേയ്യത്തിന്റെ അരാരാഗ്രഭാത ചാരിച്ചു വരുന്നാണ്. ഇത്രേയത്തിന്റെ രണ്ട് കാലിനം വലിപ്പം ദയപേരിലെ അല്പാന്തത്തുന്നകാണ്ട് നില ചിൽ ദയ വരുത്തേണ്ടിയും സപ്രാഥം ദയ ചാര്യിൽ കാണുന്നാണ്. ഇതു ദയ ദോഷം ചാരുകളുള്ള കുട്ടക്കമന്നപോലെ, ദരംനേനകം ഹണക്കും മുടപ്പേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്രേയത്തുന്നതു ദോഹരിപ്പിക്കുവായിരിക്കുന്നതിൽ ദയ ചാരി ബന്ധമായിത്തീർന്നില്ല. ശാസ്ത്രരേഖനവർ കലവൈദ്യവും ധനവും വില്ലാംവരുത്തിയാംവിശദമാണുല്ലിഡം നി ഒക്കുത്തിലുള്ള പാടവധും ഉരീചയവും അതിക്കലുള്ള അതുസക്തിയും മെഡിക്കൽ വിവരിക്കവാൻ പോകുന്ന സംഗതികളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാവുന്നതിനാൽ, ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചുള്ളതു വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല. ഇത്രേയത്തിന്റെ യഥാത്മം സ്ഥിതി അപൂർവ്വം വിലക്കല്ലാണെന്ന മറു ധാരാജാംഗങ്ങളും അറിഞ്ഞരുക്കായിരുന്നു.

ഇൻസെ്പ്പക്കുർ കണ്ണനേരം കാശവയിൽ ഇരുന്ന വിത്രുമിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും എഴുന്നേറ്റു സ്കൂപ്പങ്ങൾ പരിശോധനയുള്ളൂള്ള ശ്രമംതുടങ്ങി. കൂഴിലേറ്റശ

സ്ഥാനാശായിട്ടുള്ള സഹാദത്തികൾ ഇഴ്ഞേമത്തിന്റെ സാധാരണമായിട്ടുള്ള മുളക്കം അധികാരത്തെ അകട്ടീപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി അറിഞ്ഞിട്ട് പുറപ്പെട്ടവിക്കേന്നതോ, അരുതാ അത്മഗ്രംണത്തിൽ സപാശാവികമായിട്ട് ബുലിക്കുള്ള മാറ്റതിച്ചൊണ്ട താഴന് രൈപ്പട്ടാരതാ, ഏതു നേര എത്യാലും, ഇന്നേവിവസം, ഇഴ്ഞേമത്തിന്റെ മനസ്സു മനസ്സാരേഭര്ത്തു സവൈതിച്ചിരുന്നാകാണു് അതിന്റെ ഒരു ദാഹ ദീക്ഷാജ്ഞായിരുന്നു.

ഐസൗഖ്യനിലെ കമ ഇരു വിധമെല്ലാം ഇരിക്കുമ്പോൾ ഗോവിഡൻ പുളിങ്ങോട്ടുനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് ഐസൗഖ്യ. 15ലു യൂഡയിട്ട് മരക്കി നടംകുകയായിരുന്നു. വഴിക്ക് ‘കാൺസമ നേംബർ’ വിന്താങ്കാന്തനേന്നപോലെ കീഴംപോട്ട നോക്കി രോധിക്കുന്ന വടക്ക് പററി വരുന്നാരുകണ്ട്. കാൺസമൻ ഇരു ദാഹു കണ്ണതുമില്ല. സമയം ഇതായരുകൊണ്ടോ വേഗം വലു കാരണത്താലോ അടിസ്ഥാന നിന്നുന്ന മനോരാജുത്തിയ്ക്കിനും വേർപ്പെട്ടതു ചാട്ട് ഗോവിഡൻ ഉത്സാഹിച്ചാരുമില്ല. ഇത്യാം അഡ്വിസേറ്റുനിന്നും നേർവ്വഴി നടന്നു് ഐസൗഖ്യമതിലും കീഴംകുളിയിൽ ചെന്നുചേരുന്നുപോരും ഐസൗഖ്യമന്ത്ര തുടർന്നു ഒരു ദാഹ കുണ്ടാസ്പിരിൽ കൊതിച്ചുവച്ചുവാ വച്ചപ്പോലെ നില ഉറപ്പുചീഴു തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നതു കണ്ട്. കാലുകളിടെ സ്ഥിരതയ്ക്കുള്ള രാജൈനാഡപാലെ കൈ നീചവരും തുടക്കളിടുമ്പോൾ ടെക്കുചു് ശാശ്വതവരക്കും, വെന്നാലാവത്തിൽ പ്രജ്ഞികൾ കൂടുതിരുപ്പതില്ലോ നിശ്ചയേ തുടരായി നില്ക്കുന്നുണ്ടു് ആ ആപനതെ കണ്ടപ്പോരും ദുരന്തി തിരിക്കാതെ ചെന്തുവെച്ചുവാൻ ഗോവിഡനും ദെന്തുമണ്ഡാ കില്ലു. വളരെ കാശതാഖസം ആരാതെ എന്നേന്നു റാന്റിച്ച ശാരം ചൂഡി. ശു കാരാരം പ്രജ്ഞികൾക്കു ഇഷ്ടങ്കരി തട്ടകയും ജീവാത്മ സുതുതം കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞു് ആരുവ

ടട്ടവിൽ ഗോവിംങ്കൽ വന്ന വീഴുകയും ചെയ്തു. ഗോവി സൻ പോലീസ്സുകാരൻനുറ പ്രസ്തുതിയിൽപ്പെട്ട എന്ന കണ്ണ പ്രൂഹം വേഗം എഴുതു മടിയിൽ നിന്നും എടുത്തു. കാണ്ണ സ്റ്റുഡിയിൽ ‘സ്റ്റോൺസ്റ്റു’ എന്ന അനുശ്രൂം കാണിച്ചുതോടുകൂടി ഗോവിംങ്കൽ അടയതുചെന്നു.

‘സ്റ്റോഡിയാപ് സർക്ക് കൊട്ടക്കുന്ന് അസ്പൃഷ്ടതികൾ കൈ എഴുതു തന്ന ഉട്ടിട്ടിനാഥ്. പാടിയതിരക്കാത്തിരിഞ്ഞാണ്’ എന്ന പറഞ്ഞതു.

‘അവി ഈ എഴുതു’ സ്റ്റോഡിയാപ് സർ ഇസ്പൂരം കണ്ണം ഒരു പാളക്കണ്ണത്തിലെ ഒരു കട-ജാവാൻ കുടി ഇ കുടിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നിലു് എന്ന വിചാരിച്ചു—

‘യജമാനനാർ ജോവിയിൽ പ്രഭാ ശ്രീരാമിക്കും ദാ’. എഴുതു ഇവിടെ നന്നിട്ട് പോറ്റ ചോദ്യം ഒരു തുളി. അനുബംഘമാരിട്ട് ഓസ് റാഷനിൽ ആരുരയും നിരത്തു തെന്നു ഉത്തരവുണ്ട്’ എന്ന കാണ്റംസ് റാഷ് രാഡിയോ പറഞ്ഞു.

‘അങ്ങുാം ഈ എഴുതു കൊട്ടതെ ഉടനെ തന്നെ സ്റ്റോഡിയാപ് സർ പുളിക്കോട്ടുണ്ടുണ്ടു കുടിക്കോണ്ടാവരണ്ണമെന്ന പറഞ്ഞതാണ്’ എന്ന അയച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്’ എന്ന ഗോവിംങ്കൽ നദപടി പറഞ്ഞു.

‘പറാറി കാരും പറാറി ഇസ്പൂരാഡ ആ കൂട്ടൻ പരഞ്ഞതിന്നുറ പാതമ്പം മനസ്സിലായുള്ള യജമാനനോടു് എ ആനൊയാണു പറ ന്നതു?’ എന്ന കാണ്റംസ്റ്റു ബിറം ത്രാക്കേന്നതുകളു് ഗോവിംങ്കൽ നന്നു പഞ്ഞാഡി. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഈ വാക്കും ഗോവിംങ്കനുള്ളശില്പി കാണ്റംസ്റ്റുവിറ പുറപ്പെട്ടവിച്ചതല്ല തലേ തിവസം അർലുരാത്രിക്കാഡേഷം ഈ കാണ്റംസ്റ്റുവിറ ഷീററിനിടക്കു് എവിടേണ്ടാനിന്നരക്കും ത്രാക്ക്യോരം ചു

കുറേതു സ്വന്തവും കുന്നൻ വീട്ടിൽ എന്ന പറ്റെതും കൊണ്ട് ആരോ ദൈഹിക പിന്നിൽ മുടി ചെട്ടുണ്ടായി. കാൻ സീറീസ് കുങ്കുമ്പ്രേസുവയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ മടിച്ച് തന്റെ അനുബന്ധം അനു അനുബന്ധവുമുണ്ട്. പാഴവാ ക്രൈസ്തവിച്ചരിച്ചതു കാഞ്ഞകാട്ടു കലാർച്ചയോമെന്നും, അദ്ദേഹ സംഭവിക്കുന്നതായും തന്റെ ഒരു നടത്താത്തി ക്രൈസ്തവിച്ചരിച്ചതു തെളിവിക്കുവെയ്ക്കും ആവയ്യർ മാർത്തീശാവുന്ന ഇത് വാക്കുകൾ അജമാനനോട് ഏറ്റു എന്നും എങ്ങിനൊന്നും കുറരാത്തിരിക്കും മാർക്കുസാഡി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ആരജവാപനകളുടെ ചല്ല തനിൽപ്പുരപ്പുട ശമ്പളമോന്നും ഗോപിയനെ വേണ്ടാതെ കണ്ണി ഒഴപ്പുടക്കത്തില്ലെന്നും. ഈ വിചാരത്തിന്റെ ഇടയിൽ കാൺസീറീസ് കുങ്കുമ്പ്രേസുവയെ കുടയൊക്കുമെന്നും മോവിയൻ്റെ നോരെ തിരിക്കേണ്ടു.

‘ആട്ട ഒരു നാം നാം ഇപ്പോൾ പുറത്തെയ്ക്കുവണ്ണം നീങ്ങി തന്റെ എത്തക്ക്’ എന്ന പറ്റെതും ‘അട്ടും നിന്ന് അന്നപോലെ സന്തുഷ്ടിച്ച നിന്ന താമസം ഇൻഡൂ പര്ക്കുന്ന ദ്രോഡനാപ സന്തം മുടി പുറത്തെയ്ക്കു രക്കി. എഴു തും തെക്കിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് അടങ്കി തന്റെ മിററ തന്നിൽക്കുന്ന ഗോപിയനെ കണ്ടു’,

‘ഇതാണോ?’ എന്ന സ്വാംവെച്ചു നിൽക്കുന്ന കാണ്ണല്ലെവിളിച്ചാട്ട ചോദിച്ചു.

‘ദ്രോഡ നാപ സക്ക്’ അപ്പാണ്ടിക്കരിയുടെ എഴുതും കൊണ്ട് പുണിക്കോട്ടുന്നിലും വന്നരിക്കുന്ന അംശാശം’, എന്ന മറച്ചി പറ്റെതു. ശാന്തി മേഘങ്ങൾ ഇതു കേട്ട പ്പോൾ ഉടഞ്ഞ മിററത്തിനും ഗോപിയൻ്റെ ഉക്കര നിന്നും എഴുതുമെട്ടിച്ചു’ ചോടിച്ചു വായിച്ചു. ദൈ പരിപ്പു തനിച്ചായിച്ചുതുകൊണ്ട് വിശപാസമായിപ്പെടുന്ന തോന്നം. രണ്ടാമതു’ ഓരിക്കണ്ണകുടി മുലുവെച്ചു വാങ്ങിച്ചു. അതിന്റെ

ശ്രേഷ്ഠം അത്രവോട്ടക്കി എഴുത്തു് ഇന്ത്സെ'പക്ഷത്വം കൈയിൽ കൊടുത്തു.

ഇന്ത്സെ'പക്ഷർ എഴുത്തുവാങ്ങി രണ്ട് തൂറാ തവണ വായിച്ചിട്ടിട്ടു ഭാസ്മരമേന്നോന്നു് ഒന്നരെ തിരിത്തു അത്യർത്ഥിതമാകംപണ്ണം നേരു കടക്കിച്ചു. എന്നിട്ട്,

‘ചുള്ളിസംസ്ഥഗാ കൊണ്ടു് ആത്മനാശംതന്നെ സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന തത്പരം യോഗ്യരായവർക്കുടി ഇനിയും അറിത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലപ്പോൾ കഴുതനൊണ്ടി എന്ന പരിഹരിച്ചു എഴുത്തു് തിരിയെ ദ്രോഷനാപ്പേസർ വാദം ഏല്പിച്ചു.’

‘ഈ കാണ്ട്രസ്വിരം നമ്മടക്കുടെപോരട്ടു് എന്നു്’ അടച്ചതു് റിംകനു ഓപ്പാച്ചിസുകാരെനു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു് ദ്രോഷനാപ്പേസഞ്ചാട പരിഹരിച്ചു. ഒന്തുംപ്രകാരം ഒരു കാണ്ട്രസ്വിരിച്ചിം സേററശനാപ്പേസഞ്ചം ഇൻഡ്രേക്കും പുളിങ്ങോട്ടുയുള്ള പുരപ്പെട്ടു.

ശ്രവിത്തം അഭ്യർധന

“ഒപ്പക്കവഴി ചപ്പക്കേരമ്പിയും കംബനാരകി..
ബലാരവഴിക്കേരമ്പിക്കു തിരിയുവാനറിവുംവാനം
സ്വാദമുള്ളതുവും തുട്ടുമുള്ളതുവും
റിതൃപരമാണതുവുംക്കുന്നതില്ലെന്നിക്കലും”

ഉപാദാവാൺ.

എല്ലവല്ലുംദേഹത്തെ വായിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന അത്രാവ്യത്രും സംഭവിക്കുന്നത് ഒരു മുന്നായി അതിന്റെ നിഴലു് ആത്രേ ദേഹക്കാരുടെ ഒന്നുംയിൽക്കൂടി പാഞ്ചതിട്ടു, അതോ എല്ലാവള്ളുരിനു് എക്കുവന്നുവായിരുന്ന മഹാപുരാഷനു അവ ചിഹ്നാള്ളുമായ കമ്മമലവത്തെ അനുഭവിപ്പിച്ചതാൽ നിര

പരാഗ്നികളായ അടാതികൾ ഒ ഉണ്ടാവുന്ന പരമസ്ക്കട ഞിനും അല്ലെങ്കിലും ഒരു നിഖുതി വരുത്തുവാൻ വേണ്ടിയോ . എന്ന തോന്തമാറു മുജാവദശലനായ സ്വർഘപരൻ കാലേഷ്ട്രട്ടി അവരെ ദയക്കിയതോ, ഒരു ആഡയെനു നിശ്ചയിപ്പാശ് വരുംതവിധത്തിൽ കിട്ടിയിരുന്നുവെന്നു മരണ മുത്താൽ കേടുകേൾപ്പിച്ചു അറിവാനു മുടക്കാവുന്നതിനുമുമ്പുതന്നു നാടെല്ലാം ഒരു ഗാക്കശിന്തയും . രണ്ടുപേരുംകൂടി മന്ത്രിക്കന്നേടഞ്ഞും സംസാരം തിന്റെ ഒരു വിഷയം തന്നെന്നെന്നയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ വ്യസനവാത്ത ക്ഷണങ്ങേരംകൊണ്ടും ഏല്ലാ ട്രും പടന്നപ്രിടിച്ചുണ്ടാട്ടുകൂട്ടി അരേനുകും അരുളുകൾ നാനാ പ്രകാരങ്ങൾ വിലച്ചാച്ചുകൊണ്ടും, അപൂർവ്വം ചീലർ സാംതാരം ഭാവഭേദവും കൂടാതെക്കണ്ടും, അവസ്ഥാ ഗൈരവമറിഞ്ഞു പ്രവത്തിപ്പുന്ന ശക്തിയില്ലാത്ത ബാല മാരം ചാന്ദനാശാന്തത്താൽ മറ്റുള്ളവരെ അനുത്തപ്പിച്ചു കൊണ്ടും, ധൂത്തമാംായ ചീലർ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ കടക്കുകല മഹിക്കവാൻ മോഹിച്ചുകൊണ്ടും, ചുള്ളു ഓപ്പാട്ടു ബുക്കളാവി നേരുളുമെന്നാലുപുറവും വന്ന തിക്കിത്തിരക്കിത്തുങ്ങാം. പുതിയാം വന്ന നിംഫുന്നതുക്കുണ്ടും രണ്ടോ മൂന്നോ പോലീസുകാരം വന്നുവേഗം . അരുംകുട്ടത്തെ കുത്തക്കി നിന്തുവാൻ അവരുടെ ശക്തി അസക്കലോ എടുത്തു വിലക്കുന്ന കണക്കിലും, അവജന മുജാവദശലനായ മാത്രമല്ല, പോലീസുകാരരുടെ ഉള്ളം തള്ളം വലിയും ധൂത്തമാരായ കുലമഹലും മാനാക്കാരും സാധുകൾ എന്നും സാധുകൾ ദാനാരും കോഡാലിയും ആ തത്തീന്തിനാം കോഡാലിയും ദാനകുട്ടി വർഷിച്ചുണ്ടുള്ള ഉള്ള . കിട്ടിയിരുന്നുവെന്നു സ്വന്നേപം ഒരു ദോക്ക കണ്ണിട്ടുപോയായ കൊജും മെന്നു അനുശ്ചിച്ചു നില്ലുന്നവരിൽ ചീലർ തിരക്കിട്ടുന്ന ദല്ലം

സഹിക്കക വയ്ക്കാത തിരിത്തറു് അകലെ ശ്രീത്തറു നിൽക്കവാൻ മുമിച്ച തുടങ്ങി. അതുടുത്തിൽ ഒരാൾ ബുക്കളാവിന്റെ വടക്കു ഓഗ്രഹത്തിൽ അടക്കാളം യോടുവെൻ്നീ ദതിൽ കെട്ടിപ്പോരു നേരെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കാഞ്ചുന്നേരം ഉന്നോരാജുത്തിൽ നിന്നു. അപ്പോരു മുമ്പ്,

‘ഒക്കാമേന്നോ കരാച്ച ക്ഷീത്തത്ത് ടു് വരുന്നാതായിരിക്കും ഉത്തമഃ. ലുഹരി കൗ’ എറുപ്പോടു. ഇപ്പോരു കാത്തിനിന്നും പ്രധാജനമില്ല, എന്ന പരംതരു് അയാളിടെ കൈപിടിച്ച മുട്ടിക്കൊണ്ടുവോയി’

പുളിങ്ങലോടു പ്രത്യുതം ഇരുപ്പന്തിരപ്പാം ഇരിക്കുന്നോ പോലീസുരൂപ്പും നാലുനു ഒരുപ്പുട്ടുന്നോ ഗം അവിടെ എത്തുയറ്റു്. ഇന്തി പക്കാട്ടർ മുതലായ വർദ്ധന പഴി അള്ളത്തിലേയ്ക്കുതാനു കടക്കാം. അവിടെവെള്ളു് അപ്പോരുക്കിൾക്കരിയു് ഇംഗ്ലീഷ് പക്കാട്ടരു് അമരിൽ അതുവാരോപമാരംഭില്ലോ ക്ഷീത്തത്തിന്റെ ഫേശം ഇരുവരും സേവരാഡി പ്രസാദം മുട്ടിക്കിടക്കുന്ന മരിച്ചുകൂട്ടുകളിലേയ്ക്കു കടക്കാം. ഇൻഡോ-പക്കാട്ടർ നൊട്ടുവുന്നുകവും പെൻസില്ലും കരുംബേജ്ചത്തുകൊണ്ടാണു് അക്കന്നേയും പ്രദശിച്ചതു് അവിടെ വെളിച്ചും അല്ലും ചുഡകമായി കാനുത്തുക്കൊട്ടു് പുറത്തുയുള്ളും ഒരു ജനാല തുറപ്പിച്ച ശവരത്തിന്റെയും അതു കീടക്കുന്ന കുട്ടിൽ, കീടക്കു മുതലായി അക്കത്തുള്ള സകല സാമാന്യങ്ങളുടേയും റാൽഡാലി ഹസ്മിതിയും മരം, പോലീസുനടപടിക്കുള്ളത്തിലും കൊട്ടതിട്ടുള്ള നിയന്ത്രങ്ങളും നല്ലവുണ്ടും രാമ്പംവച്ചുകൊണ്ടും ഇൻഡോ-പക്കാട്ടർ വിസ്തൃതിയും നോക്കിക്കാണകയും, സപ്രാം ക്രമുക്കുത്തരം ഒരു ധാരാളുമുള്ളതുകയുംമെച്ചു. എന്നിട്ടു് അപ്പോരുക്കിഴിയുടെ നേരെ തിരിത്തു്

‘നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടണ്ണിമേനവൻറെ ശീനതപ്പറ്റാൻ എന്തരിയാം? എന്ന ചൊദിച്ചു.’

അപ്പാത്തിക്കാൻ ആത്മപ്രശ്നസ്ഥാകന അവതാരിക്കയോടുകൂടി താൻ കിട്ടണ്ണിമേനവനെ ചികിത്സിക്കവാൻ തുടങ്ങിയ ദിവസം മുതൽ അദേ നദിവസം വരെയുള്ള സകലസംഗ്രഹത്തിക്കൂട്ടും പററി സവിസ്തൃം പ്രാംഗിച്ചു. അതിൻറെ ചുരക്കം താൻ കിട്ടണ്ണിമേനവനെ ചികിത്സപ്പാം തുടങ്ങീടു് എക്കും ഒരു കൊല്ലുത്തിൽ കുറക്കാതെ ആയി എന്നം, അദ്ദേഹത്തിനു് ഒട്ടവിൽ പിടിച്ചപ്പട്ട ഉഭരണാഗത്തിൽനിന്നും മോചനം കേവലം അസാല്പ്രായിന്നാൽ അംഗത്വം അഭ്യർത്ഥിച്ചു ലൈക്കിലും അദ്ദേഹം മുത്രുവെന്നും ദരിക്കൗത്തിനുള്ളിൽ യാതൊരു ലക്ഷ്ണങ്ങളും അണ്ണിൽ പെട്ടില്ലെന്നും, മും വിരംഗം തന്നെ എതാരാംഭിവന്നും മുമ്പ് ഉള്ളശ്മൻ ചോദിച്ചപ്പേണ്ടാൽ താൻ പറഞ്ഞിട്ടണ്ടോരും, ദരണാംനെ ഒരു ശ്രീരംത്തിൻറെ അതുതി കണ്ണടക്കത്തോളം മും പെട്ടുനാളുമണ്ണം സംശയിത്തിനു് ആസംപദാധിക്കുള്ളതാണെന്നും, ശ്രേഷ്ഠം ശവം കീറ നോക്കിട്ടും അതുമെ തീർച്ച പറവാൻതാഴുള്ള എന്നും ആക്കാം.

അപ്പാജനിക്കരിച്ചുടെ കാലക്കാലങ്ങളുടെ വായ്ചൊഴി എടുത്തതിന്റെ ശേഷം അവൻ മുന്നറേഖയുടെ കൂടി തള്ളാൻ ചേയ്യുക കടാം. ശവം മാലുത്തിക്കിൽ കൊണ്ടുവരുന്നും താൻ അവിടെ മാജങ്ങാവുന്നെന്നും പറഞ്ഞു് അപ്പേണ്ടിക്കരി അവിടെ ചെയ്തു അവരായിട്ടു് പിരയുകയും ചെയ്തു ഇൻഡ്രേക്കുടുക്കും തള്ളാന്തിൽ നിന്നിരുന്നു ആളുകളിൽ ഒന്നാക്കി.

‘കിട്ടണ്ണിമേനവനെ ഒട്ടവിൽ ജീവനോടു കൂടി കണ്ടതാരാണോ?’ ‘എന്നചോദിച്ചു.’

അവിടെ കൂടിയിട്ടണം യിങ്ങനു പുളിങ്ങോടു പേരു മാറക്കാറിൽ ദയത്തും ധാതൊരു മരപടിയും പറ ഞതില്ല. കൂടിവിന്നു ഉണ്ടെട്ടുകുന്നതിൽ തനിക്കുള്ള സാമ്പത്തം കാണിക്കുവാനുള്ള ഗ്രജ്യാന്തരിക്കാണ്ട്”, പു ചോദ്രാജും യും ഇടയ്ക്ക് “ഉപാധനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേ ണ്ണനു ചോദ്രാത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടം എല്ലാം തന്നെ എടു തു പുഞ്ചാഗിച്ചുതു പരിഹരണസ്വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നവു നും അവിടെ നിന്മിയുന്നവരിൽ വിലക്കു മുഖ്യതു ഒഴി വായി സ്വർഗ്ഗിച്ചിരിക്കുന്നു” അറിയാ മാറ്റിയുണ്ട്; കണ്ണക്കുന്നിനായാൽ തന്നു സുതും ഹലിച്ചില്ലെല്ലാം കണ്ണ വോദ്രാത്തിന്നു സന്തും ആയും കണക്കാറി.

‘ഇദ്ദേഹം മരിച്ചു കിട്ടുന്നതു നിങ്ങളിൽ അഞ്ചാ സും മുമ്പിൽ കണ്ടു?’

ഇതിനുത്തുമായി കുത്തിരാമൻനായൻ ഇത്തുകാ രം ചരവെന്തു:—

‘ഇന്നലെ ഏകദേഹം അർഥരാഗ്രിക്ക ഫോൾ ദയ ഭിസ്പവനം കണ്ടു. തൊൻ തെട്ടിയിണൻ ഫ്രോം അക തു ദിനും ഒരു രണ്ടും ശേഷം വെന്നുണ്ടി. ഇവിടെ കുടിനിയുന്നവരുൽ അതും ഉണ്ണന്തുട്ടുണ്ടു നിന്നുണ്ടി. എഴുന്നേറുവും അകത്തുമെഡാം കൊട്ടിയുണ്ടും അദ്ദേഹം മരിച്ചു കിട്ടുന്നതു പോലെ തോന്തി.’

‘എന്നിട്ടു് നിങ്ങൾ മുത്തുവെച്ചു്?’

‘അപ്പാത്തിക്കാലിയെ അട്ടിക്കുണ്ടുവാനായി വാ വിയക്കാരൻ ഗോവിംഗനെ അവുംകും ടേയ്ക്ക്’ അയച്ചു്’

‘ഗോവിംഗനോന്തു്’ എന്ന ചോദിച്ചപ്രേം കു തെത്തിരാമൻനായൻ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു്.

‘ഇയാർത്താനയല്ല സേറബ്രാറിംഗ്കു്’ എഴുത്തു കൊണ്ടുവന്നതു്?’

‘അതെ, ഇയറിന്തന്നുണ്ടാണോ?’

‘ശി. നിങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ നിൽക്കു ഇനി ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതുവരെ മററല്ലാവരം പുറത്തു പോയി നിൽക്കാട്’ എന്ന് ഇൻഡോ-പക്കിട്ട് കണ്ണതിരാമൻനായരെ നോക്കി പറഞ്ഞപ്പോരം സേറവഷനാഹസയം കാണ്ടാണ് വിളിച്ചു കണ്ണതിരാമൻനായരും ഒഴികെമരെ പ്ലാവയം പുറത്തെയ്ക്കു കടന്നു. ഇൻഡോ-കുടക്കുക്കണ്ണതിരാമൻനായരും പരിചയമില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ‘ആരു’ ‘എത്രു’ എന്ന ചോദ്രങ്ങൾക്കുണ്ടാം അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പുകൂടം ആളുകൾ തിരുത്തിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞപ്പോരം കണ്ണതിരാമൻനായരെ അടച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു, ഇവിടെ കിടപ്പുകാരും ആരെല്ലുമാണോ? എന്ന ചോടിച്ചു. ഇല ചോദ്രത്തിനു തന്റുകൂടും ഉംഗം പറവാൻ കണ്ണതിരാമൻനായരും കണ്ണടക്കിച്ചു. അപ്പേരും ആലോച്ചിച്ചിട്ടുണ്ട്,

അദ്ദേഹത്തിനു ദീഹം തുടങ്ങിയതിന്റെ ശൈഷം സ്ഥിരമായിട്ടു ഇവിടെ കിടപ്പുകാർ താരാ ഗോവിംഗനും മാത്രമേ ഉള്ളിട്ടു എന്നാൽ ഏകദേശം ഒരു മാസമായിട്ടു കാഞ്ഞം ശുഭവിട്ടതന്നുണ്ടാണോ. ഇതിനു മുകളിൽ കാഞ്ഞം ശുഭവിട്ടതന്നുണ്ടാണോ. ഇതിനുംപും കുടക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ കിടക്കാറില്ലെന്നില്ല.

‘കാഞ്ഞം ശുഭവേണ്ടി നിജമായിട്ടുള്ള കിടപ്പു’ ഒരു മാസമായിട്ടു ഇവിടെ ആക്കണ്ണവാനെന്നുണ്ടോ വിശദേശിച്ചിട്ടു കാരണം?

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യപ്പെട്ടകാരമാണെന്നുണ്ടോ അതുന്നുതും. കിടപ്പിന്തേനവന്നുണ്ടാവിട്ടു സംസാരിക്കുവോരും ‘അംഗം ചു’ നോന്നു കണ്ണതിരാമൻനായരും പറഞ്ഞുവശാനെന്നുണ്ടി ഇല സംശർജ്ജിതായിരുന്നു വായനാക്കാഡികാമ്മപ്പെട്ടതുന്നു.

ഇൻഡ്രലൂക്കോട് ഘട്ടികാരമെട്ടതു നോക്കിയപ്പോൾ മനി പത്തിനോട് അട്ടത്തിരിക്കുണ്ട്. ഈനി ചൊല്ലുങ്ങൾ കലാഗിപ്പിക്കുവെത താമില്ലെന്നു കണ്ടു:

‘ഈനാലെ രാത്രി ഇവിടെ ആരെല്ലാമണംഡിയിൽനാ? എന്നു് വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

‘ഗോവിദാം ദൗണം വിശ്വേഷാർ അദ്ദേഹത്തിനു കാൽ ശ്വാസ് കൊടുത്ത സ്ഥലു എഴുത്തു കൊണ്ടുവന്ന ഒരുള്ളിം ഉണ്ടായിൽനാ?’

‘കാൽ നും ഇനാലെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിൽനാില്ലോ? എഴുത്തു കൊണ്ടുവന്നാവനാരാണോ? അരം ഏറ്റു എവിടെ? അധാരുള്ളട പേരുന്നതു്?’, എന്നുള്ള പ്രശ്ന തതിനു കണ്ടതിരാമൻ ശാഖയു മറവപടി,

കാൽ നും ഇനാലെ വൈക്കേന്നാം ഇവിടെനിന്നും ചോദി. എഴുത്തു കൊണ്ടുവന്നവൻ കാൽ നും നും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടോ. അനുശാതതേ പ്രൂഢിക്കു തുടർച്ചയിൽ. അരം ഇന്നു എവഴുപ്പിനു് ഇവിടെനിന്നും പോവുകയും ചെയ്തു.

‘എത്ര എഴുതുവിടെ?

‘അപചിപ്പ എഴുച്ചു’ അഭ്രാര നതിചന്നു കണ്ണിയാണു കൊണ്ടു കൊടുത്തതു്.

‘കിളിന്തിനിലെ ധനം അട്ടത്തെ അവകാശികളാരാ സന്ന നും തുടർച്ചയാണോ? എന്നു ചോല്ലുന്നിനുള്ള ഉത്തരം ഇ ന്തല്ലൂക്കോടു് കല്ലു നീഡുച്ചിണ്ടായിൽനാലുകൊഞ്ചും, കണ്ടതിനാമന്നും വശരിക്കാനും തന്നെ പരഞ്ഞിക്കേണ്ടുമെന്നായിൽനാ ഇൻഡ്രലൂക്കോടു അടിപ്പായം.

‘അദ്ദേഹ നതിചന്നു അട്ടത്തെ അവകാശികൾ ചേരി പുറപ്പുകാശാബന്നനാണു കോണുന്നതു്’ എന്നു കണ്ടതിരാ മന്നനായൻ മറവപടി പറത്തപ്പോൾ ഇൻഡ്രലൂക്കോട് ഒന്നു കുടി ഗൈരവം അഭിന്നയീച്ചു.

‘അവരിൽ ആയം ഇവിടെ ഇല്ലോ?’

‘ഇല്ല, എന്ന കണ്ടതിരാമൻനായർ പറഞ്ഞതനാമ സം ഇൻഡ്യൂക്കിട്ട് റൈഷ്ണാസ്സുടെ നേരെ തിരിച്ചതു’. ‘ചേരിപ്പുറവ്വിൽ നിന്ന് ശ്രദ്ധാക്ഷാലും വന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരു ദിവസം മരവു ചെയ്യാവു. നാം അംഗൾ ഇവിടെതന്നെ കാത്തുനിൽക്കണം. ചേരിപ്പുറവ്വിലേയ്ക്കു തൊൻ്തനെ ഷോകന്നണം’. കാൽന്തു അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തു അകത്തുണ്ടാക്കിയും അരും എഴുത്തു സൂചകം കണ്ണം. ദിവം ആസ് ‘പത്രികയിലേയ്ക്ക്’ എഴുപ്പിച്ചാൽ ഇതു സ്ഥലം അടച്ചു മറുവയ്ക്കുകയും വേണം; എന്ന കല്പനകൊടുത്തു പാരിയും തുടങ്ങിയപ്പോൾ,

‘ഇന്നേയ്ക്കു വച്ചിരിക്കുന്ന കേസ്റ്റിന്റെ കാലും എന്താണു വേണ്ടതു?’ എന്ന സേവനം നാലു മോൺഡ്.

‘വേണ്ടിപ്പു അതു നീട്ടിവെച്ചപ്പീഡിക്കവാൻ ഭതാൻ ടെക്കും കെട്ടിക്കാളാണ്, എന്ന പറഞ്ഞു പുറത്തെല്ലാം കുറഞ്ഞിരുക്കി. അപ്പോൾ നബ്രൂട്ടുക കാണ്ടാം’ എന്ന സംഗതി ഇൻഡ്യൂസ് ‘പക്കിടരു സപക്കാൽമാണിയാണെന്നു’. കാൽന്തു അതുതി കണ്ടപ്പോൾ ശാശ്വാം തന്മൈക്കേതാമ്മയുണ്ടായതെന്നും പറഞ്ഞു ഇൻഡ്യൂസ് കുറച്ചു കുറച്ചു നേരത്തെയ്ക്കു കാണം മിണ്ടിപ്പില്ല. കാൽന്തു സ്ഥലം ഉടനെതന്നെ ബന്ധവസ്തുിൽ ആക്കന്തതിനു കൈ തെളിവുകൾ വൈകവശമില്ല എന്നും ആലോച്ചി ചെയ്യായിരുന്നു. ‘ആലോച്ച ചേരുടംകൊണ്ടു തന്മകാലം കാൽന്തു സ്ഥലം ചോരിയും നടപടി നടത്തുവാൻ ദയവും മാണം കേട്ടു’ എന്ന പറഞ്ഞു അതിന്റെ ശേഷം

‘കാൽന്തു സ്ഥലം ഗതാഹാ ജീഴിം പ്രവർത്തിക്കും നല്ല വണ്ണം കാത്തു’ എന്നിക്കരിവു തന്മകാലം ആണ്ടു ചുമതല യാശാം ‘കേട്ടു’ എന്ന പറഞ്ഞു അതിന്റെ ശേഷം

ശോവിങ്ങനെ വിളിച്ചു് ദന്തങ്ങളും പ്രോട്ടോസിറ്റും അയാളിലും മരപട്ടിയും നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചു്. എന്നിട്ട് പേരിപ്പുന്നവിപ്പേജ്സു് പോവുകയും ചെയ്തു.

ഈൻഡ്രോസ്കൂൾ പുരത്തെയ്യുക കടന്നപ്പും സ്റ്റേഷനും സ്റ്റർ തള്ളത്തിൽനിന്നും അക്കദേശത്തെയ്യുക കടന്നു. അംവിടെ എഴുട്ടാടവും നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചു്. കാര്യസ്ഥാനം എഴുള്ളു് അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ലു. കെട്ടിലിന്നും അട്ടാരു വഞ്ചക്കണ്ണാഗത്തു തലയ്ക്കലായിട്ടു് ഒരു ചൊരിയും വട്ടഭേദം കുടക്കണ്ണാണെന്നു്. അംഗിനും മുകളിൽ ഒരു വിളക്കും ഒരു ക്രയം ഉണ്ടായിരുന്നും ഒരു മലാടകാരവും ഒരു കീടാടിയും ഇരിപ്പുണ്ടോ്. ചുവട്ടിൽ ഒരു ഇലച്ചീരും കീടനാശനം. കീടങ്ങളിൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ചോഡ്യും ഇലപ്പുറം മാലമല്ലു, അതിനും പല ദാഗങ്ങളും ഒരു ഉപ്പു വിലിന്തമഹാതിരി ചില പാടകളിൽ കാണുന്നുണ്ടോ്.

വലിച്ചുചുട്ടിട്ടോ എന്ന തൊന്തമാറു ഇലഞ്ഞരും കീറിയും കീടക്കന്ന കീടക്കവിരി കിട്ടണ്ണിമേനവെന്നും ചുരുക്കാക്കുന്നുണ്ടോ്. അക്കതുള്ള വിലപിടിച്ചു് സകല സാമാന്യങ്ങളിൽ അതായും സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്നു ഇരുന്നിരുന്നു കൊണ്ടു കൊലപാതകക്കാരൻ കേവലം കൊഴു മോം ആ പരന്ന കള്ളക്കാരിൽ അതുമല്ലെന്ന സേററഷനാവു് സക്കിയാരാഛു് ഉച്ചമീക്കവാൻ വഴിയായിരുന്നിൻ. നിലത്തു പതിനുക്കാണുന്ന കാലടികൾ സൂക്ഷ്മിച്ചുനേന്നാക്കിക്കൊണ്ടു കൊക്കത്തുനിന്നും ഓസ്റ്റോസ്റ്റോസും കിണ്ടിയിൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള ചില വെള്ളത്ത പാടകളിൽ അതുകൂടി മീതെഴുള്ള ചില പാടപാതകങ്ങളിൽ സേററഷനാവു് സങ്കേട ഗ്രാഖയെത്തുകർഷ്ണിച്ചു്. കാവായുടെ പടിന്താരെ ദാഗത്തുള്ള വാതവിനേണ്ടോ് അട്ടക്കങ്ങൾഡാരം അവയ്ക്കു

ക്രമണ തെളിവു കരഞ്ഞും കാണാൻ. ഓവറുടെ വടക്കേ ചുവർമ്മേൽ അക്കത്തെയും കടക്കുന്ന വാസലിന്റെ എടത്തുചുവരത്തായിട്ട് തൊത്തുമുണ്ടു തുക്കവും തുള്ളുകൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അരു കോഡിക്കുന്ന ദിവസം താഴെ വീണു കിടന്നിരുന്നു. നിലത്തുനിന്നും അരു കോഡിക്കുന്ന ദിവസം വരെയുള്ള പൊക്കം കൂപ്പുണ്ണക്കീശയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അളവു നാടകകാണ്ട് അളവു കണക്കാണ്. നോട്ടചുപ്പുകുത്തിൽ കുറിച്ചു കൂത്തു, എലത്തുജീ കാലടികളിടെയും അളവും വെച്ചതു. ഈ അളവു ഓവറുടെ അടുത്ത ഇരയത്തുജീ ഏതാണും ചില കാലടികളിടെ അളവും തെതിച്ചുകുന്നു. ഈ കാലടികളിടെ ഗതി ഓവറുമീന്നും തന്നെ താഴെത്തു മണ്ണലില്ലായിട്ട് വടി കത്തി നിരത്തിയിരുന്നതു പോലെ ഒരു തുപാ വട്ടഞ്ചിൽ ഒരു കഴിയും കാണാനുണ്ട്. കഴിയുടെ വലിപ്പുംകൊണ്ട് അതു സാധാരണ കാത്തി നടക്കുന്ന വടിയാകവാൻ അർമ്മില്ല. പിണ്ഡശാഖിച്ചു ഈ കഴിയുടെ ഒന്നേ മുകളിലുള്ള ഒരോട് പോട്ടി താഴെത്തു വീണാക്കിടക്കുന്നാരിങ്കിനു വടിക്കും അവിടെ മുട്ടതക്കു വന്നും നീളമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും സേറാഫുനാപ് സർ ആളുലാചിച്ചു. ഈ കഴിയും സ്ഥലത്തുനിന്ന് അടക്കാനും ഭരിലും മുടിചേന്നിരുന്ന മുലവരും അങ്ങോടും മുങ്ങോടും നടന്ന പാടകൾ കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ താഴെത്തിവന്നും രാത്രിയുണ്ടായ മഴക്കാണ്ട് അം യുടെ തെളിവു കരത്തിച്ചുകുന്നു. മതിലിനോട് അടുത്തു അടക്കാനും നിരയിന്നേൽ ചുകന്ന മുള്ളു പുരണിച്ചുള്ള വിരുചുകൾ പതിനേതിട്ടുണ്ട്. ഭാസ്മരമേനോൻ നിരയിന്നേൽ പവിട്ടിനിനു മരണാഗ്രഹണയും എത്തിച്ചു നേരക്കിയ ഷ്ടൂഡം അവിടെചെല്ലാം ഉറച്ചു കയ്യപ്പേരുമായിരുന്നതു കൊണ്ട് അവിടെ നിന്നും കാലടികളിടെ പോക്കും എങ്കാട്ടായിരുന്നവനറിവാണ് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ

നേരു ചുവട്ടിൽ ഒരു കവിളക്കമടക്ക മതിലിൽ ഉള്ള വാദി വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട്.

ഈതു ഓം നോക്കിക്കണ്ടതിന്റെ ശേഷം സ്നേഹത്താം പ്രസർ നിരിയെ ദോഷം. മേഖലയാൽ കിണറി യിൽ പതിവുചോജെ താഴലഭിപസം രാത്രിയിലും ചുക്കു ചെള്ളും അടച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായ അനബന്ധം, പുറതെ യുള്ളും സകല വാതിലുകളും അടച്ചു് സാങ്കയിട്ടിരുന്നു വെന്നും, അർലുഡാത്രിക്കു താൻ അക്കത്രു കടനു നോക്കി അപ്പോൾ വിഴുക്കു കൈക്കുയുണ്ടെന്നും മറ്റ പല സംഗതികളും കണ്ണതിരാമൻനായർ സ്നേഹത്താം പ്രസർ വായുപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലുണ്ടാക്കി. മരണം കിണറിയും കൈവരണപ്പെട്ടുള്ളതും ചൊല്ലപ്പെടുവിൽനിന്നും അതുരക്കുമ്പും വന്നതിന്റെ ശിഷ്ടംമതിയെന്നു സ്നേഹത്താം പ്രസർ തീർച്ചയാക്കി.

ഈനി ശവത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ഒരുന്നാരുവരെ കാത്തുനാനു പിന്നീട് ഭവണങ്ങനു നടപടികൾ നടത്തുവാൻ സ്നേഹത്താം പ്രസർ ആരം ഏഴ്ചിയു് നമ്മരം പുളിങ്ങേംകു വകുളാവു വിട്ടു നാരാജു രഘും പ്രഭവരിക്കേണ്ട യിരിക്കുന്നും.

അമൃതം അല്പരാധം

പിന്തു നിഃവദ്യ പരികളുടീതാപദ്യം താം

അമൃതാശ്വരനാ വിഡിനം മനസം, തുതാന

സ്രീംഖണ്ഡപ്രഥമം പ്രതാശനി സം തേ

ധാതുർവിജയ മനച്ചിന്ത വദ്ധുതസ്യഃ ॥ ദാക്ഷാന്തിം..

കഴിഞ്ഞ അല്പരാധത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ നടന്നതിന്റെ രണ്ടാംഭിവസം വൈക്കണ്ണരം സർവ്വാനന്ദ ആനകമായ സന്ധ്യാരവം പദ്മാശ്വരന്റെ അച്ഛണ്ണ രംഗികളോടുകൂടിചേരുന്ന് കളിയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നേം പേരിപ്പുന്നവിന്റെയും മല്ലത്തിലുള്ള റിവക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു സുമാരു നാലുവിള്ളപ്പാടു വടക്ക് ഒരു കാട്ടിയൻകുടി നിരത്തരാണി ശുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പേരുവല്ലു നാഡി യുടെ വക്കത്തു് ഏക ദിശാ പതിനഞ്ചുവയസ്യു പ്രായം വെന്ന ഒരു യുവതി കൈകളിട്ടുട മട്ടകൾ രണ്ടും തുടക്ക ഇൽ ഉണ്ടിയും, കവിഡിത്തടങ്കാളെ കൈത്തലജ്ജെളു കൊണ്ടു താണ്ടിയും പ്രവാഹംതു അംഗവിക്കൊണ്ടു ചീ നാഥഗായത്രിഡിന്നിന്നിന്നും. ആരോഗ്യം കാത്തിരിക്കുന്ന തുട്ടോടു; തുടങ്ങിടെ തലപോങ്കി മുരുംഡാഗതേരുയ്ക്കും തിരിഞ്ഞതു്, ജിന്തെന്നുയാണായ ഒരാഗിക്കളുകുടി വണി കരിക്കവാൻ സാമത്യമുള്ള ദേശികളെ മുക്ഷങ്ങളിൽ പഴതുകളിയൻകുടി പായിക്കൊണ്ടണായിരുന്നു. മുഖംനെ അല്പനേരം കഴിഞ്ഞെപ്പാറം സന്ധ്യാരംഗം സീരെ മജ്ജി; മുക്ഷങ്ങളിൽ നിശ്ചയകൾ വർഖിച്ചു തുടക്കമി; യുവതി യുടെ ദേശികളോടുജും ഓപ്പർലുകൊണ്ടും എന്ന തോജമാരു ജ്വാലപദ്മനാഭന്റെ മംഡലംഭികളിട്ടും അഞ്ചുമുണ്ടും മുക്ഷങ്ങളിൽ തുടക്കളിയൻകുടി കടന്ന ക്ഷയിലും വെഞ്ഞ തതിലും വീഴ്ഞ്ഞിന്നുംകും. മനസ്സിന്റെ അസ്ഥാനമു

வாஸ்தவமாய குபதூ பளூதிரி. அதியாக
நூற்று ஸங்கிளிகாாத மூட ஸ்ரீரத்தாரா முறை
மாதி வண்ணிக்கொன்றில் உதை பாடவதைப்பூரி எடுக்கிக்
வேண்டும் விழப்பாஸ்திலூத்தத்தினால் தொன் அதுய
தினை துகியுள்ளது. காலைபாஸமுஹாகப்பி பரவெத்துஷ்டு
துபேசுவே ஞாநாரஜீவிதக்காலைய எகல ஒஸ்துக்
தூதேயும் ஏழேகோபிதூதை ஸங்காயத்தால் யாதாவு
தெருர ஸகவ ஸ்ரீகாலைத்தினம் காப்புமாப்பி அதிரி
விழித்துமாயிலிக்கொ கை ஸ்ரீகுபதை மந்திரம் ஸக
பூது அதுயதினை ஜீவந்கொந்ததோ எடுக்க தேவோ

മെന്ന പാതെൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന വായനക്കാർക്ക് ഉള്ളിച്ചു
കൊടിവാനായി വിട്ടുകൊടുത്താൽ വാസ്തവത്തിനു വളരെ
കിറവുവരാതെ കഴിക്കാവുന്നതാണ്⁹. അതുണ്ടാണെങ്കിലും
അധികമോന്നം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തോട്, എഞ്ചി,
മുക്കുത്തി, എല്ലം, പത്രക്കുവും, കടക്കം, ഏടള്ളുകളുണ്ടെന്ന്
ചെറുവിരലിനേൽക്കും ഒരു ചെറിയ വൈരക്കല്ലേവച്ചു
ഡോതിരം— ഇതു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. തലമുടി
യുടെ അംഗുഖാഗംകൊണ്ട് ഏകപ്പേരും നീനരമുഴുങ്ങേണ്ടാണും
മടക്കിവച്ചു തുന്നു പുരത്തെക്കാശി കെട്ടിയിട്ടു് ആ കെട്ടി
നേൽക്കും ചെരുതായ ഒരു പിച്ചുകമാലയും തിരക്കീട്ടാണു്.
നീറിയിരിക്കുന്നു ഒരു ചാര്ത്ത പൊട്ടം കുത്തീട്ടാണു്. രെണ്ടുകൾ
ഇട്ടിട്ടില്ല. ഒരു ചെറിയ പാവുഞ്ചകൊണ്ട് മാറ്റിം
മറച്ചു് മുണ്ടിനേൻ്റെ രണ്ടുനും മുട്ടിംകുട്ടി കെട്ട പിന്നി
ലേക്കായി തലമുടികൊണ്ട് മറച്ചിട്ടാണു്. അരയിൽ
നേരിയ ഒരു മാതിരി ഇക്കിങ്കരയൻ്റെ പാവുഞ്ചാണു്
മേൽമുണ്ടായിട്ട് ചുററിട്ടിട്ടിരു്. അതുകുട്ടി അനാവശ്യ
കാഡു തുറിമേംടാക്കാണു്, സ്കൂളിൽത്തു സ്കൂളിൽത്തു അംഗ
തച്ചുവ്വും ഇംഗ്ലീഷു യുടെ വിശിഷ്ടത്താബു ഭാഷിപ്പിക്കു
വാൻ നാശതു സുകമാരി ടെക്കംതന്നെ ഉള്ളമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു
പറയുന്നതാൽ മതിയല്ലോ

ഈ സമയത്തു് ഇവരം ഏകാക്കിന്നിയായി ഈ ദിജന്മല്ലാത്തതു് ടന്റി കിക്കന്തു് - സാധാരണ അഥവാ
കാടകൾ സമജമല്ലാത്തതു് പ്രാത്രകിച്ചു് ഇവളുടെ അല്ലെങ്കിൽ
തിക്കന്നതുപമല്ലാത്തതു് ആയ മനോഭയയ്ക്കും കൊണ്ടാണു
വിചാർജ്ജിവാൻകെട്ടംതന്നെ പാടിള്ളതല്ല. അന്നു
ചിന്തകളാൽ തങ്ങൾ ആടു ഏകാന്തവസ്തിവും തുയാം
ഡോട്ടാരിക്കരപ്പട്ടിക്കിന്നുന്നതിനും പുരമേ
ഡോക്കത്തിനേൻ്റെ അംഗപ്പൂഴിത്തെന്ന ശാന്തതയെ ഇവരും സുവാ
മാകംവണ്ണം അണ്ണാവിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും കുട്ടി ‘സംശയി

ക്കും. പ്രവദ്യാതിന്റെ ഓരോദോ സമയത്തുള്ള മേഖലകളും, മനസ്സും, അവവരവരുടെ അന്താരു സമയത്തുള്ള മനോഭികാരത്തെ അനുസരിച്ച്, പല പ്രകാരത്തിൽ കാണുന്നതിനാൽ, ജനസംഖ്യാരം കുറഞ്ഞ ഒരു കാട്ടിൽ രാത്രിസ്വയത്തു തന്നിച്ചു ഉണ്ടാലാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മുഴുവിഡിയങ്ങളും നീംലുകളിൽ ദയകരങ്ങളും ആചാരങ്ങളും നിന്മിച്ചും, വന്മുഹങ്ങളിൽനിന്നും ഷോരമാരിയ നിന്നും നേരിടാവുന്ന ആപത്തുകളും ഒത്തു? മറ്റൊക്കും വൈഷ്ണവങ്ങളും ആലോച്ചിച്ചും മനസ്സിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും പകരം മുള്ളിപ്പും പാടിക്കൊണ്ടുനില്ലോ ചിന്തന സംശയതയേയും, ഹരമേഖല തട്ടി ഒഴുക്കുന്ന നബിയുടെ ശാന്തമുഖലമായ ശബ്ദങ്ങളും സദ്ഗൃഹപരബ്രഹ്മൻ ലോകവാസലുന്നതയും അനുഭവിച്ചു സീക്കകയാണു ചെയ്തിരുന്നതു. ഈ സുഖവിവാഹങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തവനും ആയവയ്ക്കു മുഖ്യവിഷയവുമായിനിന്നും ആ ഭാഗവാനാശപൂർവ്വ പിന്നിൽക്കൂടി ഉപായത്തിൽ വന്നതും താഴെ വിശകലനിനീതിനും പിച്ചുക്കുള്ളവും പെടുക്കിയെടുത്തു വുക്കും തിന്റെ മറവിൽ ഒളിവായി നിന്നും ചെരിച്ചു നോക്കുന്നതും കുറച്ചുനേരങ്ങളും യുഖാനി അറിയാതെ കഴിത്തു. രണ്ടിൽ സമയം, ഘോകനാശിന്റെ അഭ്യന്തരങ്ങളായി വളരുന്നുമുഖിയത്താലീനേരങ്ങളിനും ഇരുങ്കിയപ്പോരും ഒരു നിശ്ചിൽ മാനനത്തുകളും ദയപ്പെട്ടിട്ടുനോലെ രണ്ടായും പുരുഷന്തിന്റെ, അനുപ്പാരും വുക്കും തിന്റെ മറവിൽനിന്നും ആ പുത്രങ്ങൾ,

‘ദയപ്പെടേണ്ടെ, തൊൻതനെനായാണോ’ എന്നപറഞ്ഞു നേരിട്ടു ചെന്നു. സുന്തുാദയത്തിൽ പത്രം വികസിക്കുന്നതുപോലെ എദയസ്ഥിതനായിരിക്കുന്ന സുന്ദരപ്പയശ്വനു കണ്ണിലും നേരെ കണ്ണ നിമിഷത്തിൽ യുവതിയുടെ മുഖം

മനസ്സിൽനിന്നും പ്രകാശിച്ചുവരായി. വിലാസോല്ലാസി കൂട്ടായിരിക്കുന്ന നയനങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രണയാതിരേക തന്ത വഴിച്ചുംകൊണ്ടു”,

‘എത്രനേരമായി ഞാനിവിടെ കാണിക്കുന്നു. ജോലിത്തറക്കുകൊണ്ടു’ എന്ന മറന്നുപോയോ എന്ന കൂടി ശക്തിച്ചു’ എന്ന യുവതി ഒളിച്ചവാക്കു പറഞ്ഞതു യുവാവികയും കുമാസ്യുംപോലെയാണു’ ആച്ചരിച്ചതു.

‘ദേവകിക്കട്ടിയുടെ ഇരു ശക്തിയും ഞാൻ ലേഖംപോ ആം അവകാശം കൊടുത്തിട്ടില്ല. എക്കിലും, എന്നെന്റെ ജോലിയെ ഞാൻ മറന്നിലിക്കുമോ എന്ന ദേവകിക്കട്ടി ശക്തിയിൽ അത്തുമജാക്കന്നില്ല. ദേവകിക്കട്ടിയുടെ മനസ്സും കുറ്റം മററാതേരുതു സഖ്യരിച്ചിരുന്നതിനു ഞാൻ ഉത്തരവാദിയാണോ? ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിട്ട് കരിച്ചുനേരമായി മനസ്സിൽനിന്നും ഇരു ചിച്ചുകളും സാക്ഷിയണ്ടും.

‘നേരം ചാർപ്പം വിട്ടു ഒളിച്ചുവരുന്ന കമ ആരൈക്കി ടും അറിവേണ്ടാ?’

‘ഗിവക്ഷയന്തരത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴി ഇരു കാട്ടിയുള്ളി തന്നെ അയിരിക്കാം, അഃലു? തികളാഴ്ച തോരുമുണ്ടും ശിവ ദംശനത്തിനു’ അമുഖ പുരാപ്പുകാത്തതു’ അമധ്യക്കു ഓഗ്ര ക്ഷയംതന്നെ. വന്നുകീൽ ഗ്രീഹാവുതി പ്രത്രക്ഷയന്തരി സിയായിട്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും കാട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നതു കാണാമായിരുന്നു.’

‘ഗിവനെ ക്ഷേത്രത്തിൽ കാണാത്തിട്ടില്ല ഗ്രീഹാ ക്ഷേത്രത്തിൽ കാട്ടുക്കേരേണ്ടിവരുന്നതു?’ എന്ന പറഞ്ഞ രണ്ടുപേരുംകൂടി ചിരിക്കവും തുടങ്ങി.

‘ആട്ടു, ഇവിടെ വന്നിട്ട് കരിച്ചുനേരമായെങ്കിൽ എന്തിനാണു’ യുക്ഷത്തിന്റെ മറവിൽ ഒളിച്ചുനിന്നും എന്ന പേടിപ്പിച്ചതും? നേരിട്ട് വരാമായിരുന്നില്ലോ? പ്രഞ്ചശാഖയുടെ ശൈല്യമുണ്ടെങ്കെ ഗ്രൂപ്പികളും കൂടിയാക്കുന്ന

തിവാന്മാ വേണ്ടതു്? പുഞ്ചമാരുടെ കളിവു കണ്ണപി കിക്കാൻ സൂക്ഷ്മാവകയും ഒരു ക്ലിച്ചു എക്കാട്ട തിട്ടില്ല. പിന്നെ മരപ്പാവകക്കുപ്പാലെ കളിപ്പിച്ചാൽ കളിക്കയല്ല, തന്മുള്ളതു്?

‘അതു പറഞ്ഞതു് അതു ശരിയായില്ല. പുഞ്ചമാ റംഗം മരപ്പാവകറി. അവരുടെ ചാരട്ട പിടിക്കുന്നതു സൂക്ഷ്മം. എന്നെല്ലാം ദേവകിക്കട്ടിയെ ദേഹപ്പെട്ടതാണെന്നുമെന്നു വിശ്വാസിച്ചു് ഒളിച്ചു നിന്നുതല്ല. ഇവിടെ വനപ്പോറ്റ ദേവകിക്കട്ടിയുടെ മുരിച്ചു കണക്കിട്ടണായ ആന്താങ്ങൾക്കാണുംപെട്ടെന്നു നേരിട്ടുവന്നാൽ അതു് അന്നാദിക്കവാൻ കഴിഞ്ഞതെല്ലുക്കിലോ എന്നു വിശ്വാസിച്ചിട്ടു് ഉപായത്തിൽ വന്നതാണോ.

‘മധുസൂതിയും സൂക്ഷ്മാവക പക്കിട്ടവാൻ പുഞ്ചമാർ തുപ്പായാഗിക്കുന്ന ജാലവില്ലകളിൽ നന്നാണോ.

‘ശരി. ആ തക്കം അവിടെ മുരിക്കുടെ. കരച്ചുനേര മായല്ലോ നമ്മൾ നിന്നു സംസാരിക്കും. ഇനിയുള്ളതു് മുതനിട്ടാവക്കു. ദേവകിക്കട്ടി ആ വഴുവിയുള്ളിന്ത്യാലി നേരു തന്നെ മുരിക്കു. എന്നും ഇവിടെ മുരിക്കാം’ എന്നു പറഞ്ഞു കമാരൻനായൻ ഉഴിഞ്ഞതാലിന്നെന്നു ഒരു ഭാഗത്തായിട്ടു് പീംകാരത്തിലുള്ള ഒരു കരറിയിനേൽ മുതനിട്ടുകെ മട്ടിയിൽ തുക്കിയിട്ടു് വലത്തുണ്ടുകൊണ്ടു് മുൻഭാഗത്തുള്ള വഴുവിയിനേൽ പിടിച്ചു മണറു വഴുവിയി നേരു ചാരി ദേവകിക്കട്ടിയും കമാരൻനായക്കു് അഡിച്ച വമായിട്ടു് ഒരു പുറത്തെല്ലു തിരിത്തിരുന്നു.

‘തന്നെത്താനറിയാത്ത ചില വക്കാർ അവരെ പ്പോലെയാണു മറഞ്ഞുവരുമെന്നു വിശ്വാസിച്ചു് പറയുന്ന വാക്കു കേട്ടിട്ടു് പുഞ്ചവർദ്ധത്തെ അടച്ചു ശകാരിക്കുന്നതു തംഗിയില്ല. അവനവനെ നല്ലവന്നും അറിയുന്നവൻ മറഞ്ഞുവരേയും ശരിയായിട്ടു് അറിയും. ആത്മജാതാനമാണോ’

പരോഗിതജ്ഞതാനാണിൻറെ മുലകരണം. മേനിപറ
അനാവർ മുഖ്യമായി പരയുന്നതിലും കേരംക്കുന്നതിലും
ഉസുകാമാരാം രിക്ഷം. ദേവകിക്കട്ടി അതു മനസ്സിൽ
വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ ഇത് വാക്കു പറഞ്ഞ
തെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ട് ദേവകിക്ക
ട്ടിക്കു പുഞ്ചാമാരക്കറിച്ചു പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായം
അതു പിലയുള്ളതായി തൊൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.' എന്ന്
ഒരുപ്പുള്ളാവിച്ചുതിനെ വിഷയത്തിലേയുള്ള കമാരൻനായർ
ചീണ്ടം മുഖ്യമിച്ചു.

'അതു ശരിയായിരിക്കും. എൻ്റെഅല്ലെല്ലിയിൽ
മാറിതേതാന്നിങ്ങനെ ഉള്ളൂ. അപ്പുനും ജോദ്യുനും ഒരു
പോലെ കുന്നിലുന്നിയാവിട്ടുള്ള ഒരാൾ പരയുന്നതിൽ
ദേഹം കാണുവാൻ കുക്കറക്കു മനസ്സുവരായ്ക്കുത് പു യ
ഡംഗാങ്ങു സാമാന്ത്ര്യാധിക്കുള്ള സപ്രഭാവം ഇങ്ങനെയാ
യിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു സമാധാനമെടുത്താണ്.'

'സമാധാനം തരകേട്ടില്ലോ' എന്നമാത്രം, അതുലു
ഭന്നുപോലെ പരാഞ്ഞിട്ട് കമാരൻനായർ ചുപ്പൻറ
നേരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മറന്നതെത്ത അവലുംവിച്ചു.

'മുഖ്യമായി പരാഞ്ഞു' എന്നു മുഖിപ്പിക്കുക മാത്രമാ
ണുക്കിൽ അവട്ടു എന്നാണ്. ഇത്തുംകാരണമായിട്ട്
വീട്ടിലുള്ള ഒഴുക്കേണ്ണു വുല്ലിക്കുന്നതിലാണു എന്നു
സങ്കടം. ജോദ്യുനും ഇത്തും പരയുന്നതുകൈ വേദവാ
ക്രമാണോ'. ജോദ്യുനു കൊടുന്ന താളത്തിനും അപ്പുനു
റുള്ളൂട്ടുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ പക്ഷത്തിൽ അംഗമ മാത്ര
മേയുള്ളൂ.

ദേവകിക്കട്ടിയുടെ ഇത് വാക്കുകളും അതിന്റെ
മായിട്ടാണു കയാറിച്ചുതു. ഒരുബാക്കപോലും കമാരൻ
നായർ മനസ്സിൽനി കേട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനേക്കു ദേശം ഒ

വകിക്കട്ടിയുണ്ടാട് ചോദിച്ച ചോദ്രം തീരെ അപൂർവ്വ മായിട്ടിള്ളിയാണ്.

‘പുളിങ്ങോട്ട്’ കേൾപ്പിൽ കാത്തുസ്ഥിനെ ഒരുത്തിൽ വിട്ടിരിക്കയാണെന്ന കേട്ടില്ലോ? എന്നതു കമാരംനായ തങ്കെ മനോരാജ്യത്തിന്റെ അവധേഷ്മായിരുന്നു. ഇതിനു ഒവകിക്കട്ടി,

‘ഹലു. അപ്പുന്ന മിനിയാണു വിട്ടിൽ വന്നതിൽ പിന്നെ ഇതേവരെ വന്നിട്ടില്ല. കേൾപ്പിന്റെ തുഡിഞ്ഞാ കമാരം ചോദിരിക്കാണെന്തു, എന്ന മറപടിപറഞ്ഞു.

‘ഈ കേൾപ്പിന്റെകലാശമങ്ങിംഗരായാണെന്നു ഒരു തത്തിനെ അഭിനിരൂപിച്ചു. കാത്തുസ്ഥിന്റെ കാത്തുത്ത്’ൽ ഈൻ സേപക്കുടയം സേറബ്രാസ്സും തിനാഴിപ്രായക്കാരാണെന്തു. ഇൻഡ്രാക്കുട്ടരോട് പരിഞ്ഞിക്കമാൻ വരുടെ. എന്ന സേറബ്രാസ്സും പരശ്രമവനം’ അതു ‘ഈൻഡ്രാ കുട്ടൻ കൈക്കൊണ്ടില്ലെന്നും ആളുകൾ പറയുന്നണു’.

സേറബ്രാസ്സും പിന്നെ അരുരയാണു സംശയിച്ചിട്ടിള്ളിയും? അപ്പുന്നം ശാസ്ത്രരമേന്നവനും തമാൽ അണിപ്രായങ്ങേത്തിനാണു കാരണമെന്നുണ്ടാണു’.

സേറബ്രാസ്സും അരുരയാണു ശക്കിച്ചിട്ടിള്ളിത്തെന്നു അഭിനിര്ത്തില്ല. സേറബ്രാസ്സും തട്ടത്തു പരഞ്ഞതുതന്നെ ഇൻഡ്രാക്കുട്ടൻകു സൗഖ്യില്ലെന്നും, പിന്നെ അന്നോന്ത്രം ഇം സംശയിച്ചയപ്പറി ദേശം സംസാഹിച്ചില്ലെന്നമാണു ‘ജനത്രുതി’.

‘അപ്പുന്നപ്പറി പരയുന്നതാക്കൊണ്ടു തുറന്ന പരഞ്ഞതാൽ എനിക്കു രസമായില്ലെങ്കിലോ എന്ന പിച്ചാ ശിച്ചിട്ടായിരിക്കും ‘ജനത്രുതി’ എന്ന പരഞ്ഞതും’. അടട്ടു, ഒരു ചോദ്രംകൊണ്ടു താൻ ഇതു തീർച്ചയാക്കാം എന്നു തെളിവിനേലാണും അപ്പുന്ന കാത്തുസ്ഥിനെ അവ വാദത്തിനു പൊതുമാക്കിയതും?

‘മോ! മോ എന്നെ വിസ്താരിക്കവാൻ അല്ലെങ്കിൽ ദേവകിക്കട്ടിയെ അധികാരപ്പെട്ടതിട്ടുണ്ടോ? സുക്രാദ്ധി പോലീസുവേചയിൽ എൻപ്പെട്ടതിയാൽ കൂടുകൾ എഴുപ്പണതിൽ തെളിയുമായിരുന്നു.

‘ആട്ട, ഇത് വക പിട്ടോനും പഠയാതെ കാൽം പറയു.’

‘ദേവകിക്കട്ടിയെ തൊൻ അറിയുന്നതുകൊണ്ട് കേട്ട തെള്ളം തുറന്ന പറയുന്നതിൽ എനിക്കു ലേഖം മടിയില്ല. കിട്ടണ്ണിങ്ങനവൻ മരിക്കാഡിവാസാ ദൈവക്കേന്നരം കാൽം സ്ഥാന വിഷിച്ച എന്തോ കാൽം നടത്തുവാൻബന്ധി കുറപ്പിക്കിലേഡയ്യേങ്ങാണ്ട് പോയിവഞ്ചവാൻബ പഠാതുവെനും, കാൽം സ്ഥാനം അനാരാഗ്രി സപനും വീട്ടിൽ താമസി പുതേ ഉള്ളട വെനും ആശും ആള്ളുക്കെത സംഗ്രഹതി. രണ്ടം മണ്ണത്രും, ആ രാത്രിതന്നെ കാൽം സ്ഥാനം ഒരു ദിവസും പുളിങ്ങോട് ഒരു കൂളാവിൽ കിടന്നിരുന്നവെനും, അക്കാടം കാൽം സ്ഥാന വെന്തോവാസിൽ ആക്കിയെന്നകേട്ടപ്പോരു ചാടിപ്പോയി എന്നും ആശും. മുന്നാഴ തെത്തും’ ആ ദിവസം സംതനനു അർഥാരാഗ്രിക്കു പുളിങ്ങോട് നിന്നുള്ള വഴിയിൽ കൂടി രണ്ടുപേര് സംാരിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നോരു രണ്ടാം ദേശപ്പെട്ടും ‘പുളിങ്ങോടു സപ്രത്ത കുന്നാൻറ വീട്ടിൽപ്പോയാൻ എനിക്കെന്തൊന്നും തുണ്ണും, എന്നും ഉറ കൊപ്പുറയുന്നതു തവണക്കാരൻ കാണാൻറുംബിരു കേട്ട വെനും, കാൽം സ്ഥാനം കുണ്ണുങ്ങന്നുംബാണും. പിന്നെതെ സംഗ്രഹതി കിട്ടണ്ണിമെനവൻറ ശവം ആസുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി കീഴുന്നതിൽ കാൽം സ്ഥാനം തന്നെമാം പറഞ്ഞുവെന്നുംബാണുംതെന്നു തായിട്ട് കേട്ടവെനും അമ്മാവൻ പുരണ്ടു തൊൻ അറിയുന്നതാണും.

‘കാൽസ്യൻ ഭരാഗ്രവമിയാണെന്നും കിട്ടണ്ടിമേ നബന്നർ മുലുഗതികൊണ്ട് ഇത്തും ചെയ്യുന്ന അഴിമ തികളോന്നും അഞ്ചേമും അറിയുന്നില്ലെന്നും, അഞ്ചേമും ഒരുപ്പിൽ താവാട്ടിലേയ്ക്ക് ഉചകാരം ചെയ്യുന്നതു കാൽസ്യൻ ടെന്തുവന്നു പിടിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അമുഖ പലപ്പോഴം പറയുന്നതു തോന്ത് എന്നും ചെവവികൊണ്ട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അപ്പും ഇതു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയും ആ അടി ആലോച്ചിച്ചിട്ടും രേഖയായിരുന്നു. കാലംവെഡവം കൊണ്ട് സപ്പന്നം കുറ്റി ചെവവിയും കുടി ചെവവനും വരുത്തായ ഒരു കുറഞ്ഞുകൊണ്ട് പേരിൽ ചുമത്തുവാനാലും പോകുന്നതും കേൾപ്പു തെളിവാനും കുറച്ചും അമാന്തരം വന്നാലും, നിരപരാധികരിക്കുന്ന ഉപദാനവിച്ചും മഹാപാപം എന്നും തീരാതത്താണും. മനസ്സുല്പരിനി പുരജമ സാധുവിനു ഒന്നുംഓണ്ടാഡി അനാവിക്കേണ്ടി വന്നാലത്തെ കമ വിചാരിച്ചുകൂടാം.’

അതു വളരെ ശരിയാണും. കൂടുകളിൽ ഉണ്ടെട്ടുക്കു നാതിൽ ബുലിക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടതാലും ആതി കുമിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടും. കാൽസ്യൻ അഞ്ചുഒക്കാറും ദോന്നു നും യജമാനനേക്കണ്ടിച്ചും എററവും സ്ഥായിയുള്ളവനും മുശപ്പരിക്കുന്നുമാണെന്നുണ്ടും തോന്ത് ധരിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതും.

‘അപ്പേന്നും അമ്മയേയും ജേരുച്ചും തെന്തിലുരി പ്രിക്കാണേണ്ടു എന്നും എന്നിക്കു സംശയിച്ചുണ്ട്. ജേരുച്ചും അവരായിട്ടും സംസാരിക്കുന്നും തോന്ത് അവിടെരുള്ളുണ്ടും ജേരുച്ചും ഇഷ്ടമല്ലോ.’

“ഈവം ആപ്പുത്തിയിലേയ്ക്ക് എഴുപ്പിക്കുവാൻ ഭേദ കിക്കട്ടിയുടെ അമ്മാവനാണും പുളിഞ്ചോട്ടേയ്ക്ക് പോയിരുന്നതും അപ്പേ? കിണ്ണിയും മരനും സേവനപ്പോരും ആലും കൊടുത്തില്ലെന്നും പിന്നെ രസീത്രിക്കുവാൻ കൊടുത്തതെന്നും ഒക്കുവല്ലോ.”

‘അപ്പുന്ന ജൈഷുന്ദനാട്ടം പുളിങ്ങോട്ടേയ്ക്ക് വെള്ള് വാൻ പറഞ്ഞതയ്ക്കു’. ജൈഷുന്നം അവിടെച്ചേരുന്ന സക്കടമന്തി വിക്കവാൻ പ്രധാസഥാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മാവൻ തന്നെ പുരാപ്പുടെണ്ണി വന്നു. സാമാന്യമാണെന്നു പുരഞ്ഞതയ്ക്ക് കൊടുത്തയയ്ക്കുതെന്നും, കുടെ നിന്നുതന്നെ അക്കദി ഷോകശ ഒത്തുവയ്ക്കിക്കണ്ണമെന്നും ജൈഷുന്ന് അമ്മാവനോടു പറഞ്ഞതപ്പുള്ളിച്ചിരുന്നു. അതായിരിക്കാം കിണ്ണിയും മറ്റും കൊടുക്ക ചാൻ അമ്മാവാടു മടിയ്ക്കു, എന്ന ദേവകിക്കട്ടി പറഞ്ഞപ്പോൾ കമാർന്നനായൻ നെറ്റി ഓ ചുളിയു. എന്നിട്ട്,

“നമുക്ക്” ഇന്തി ഇതു വത്തമാനമൊക്കെ വിട്ടു വേരു വല്ലതും സാസാരക്കുക്ക്”എൻ പറഞ്ഞു.

ഇതുവരെയും ദേവകിക്കട്ടി നേരംപോയതും അറി ഞതില്ല. ആകുതും മാറ്റവാൻ കമാർന്നനായൻ അഭിപ്രായ ചെട്ടുട ഘട്ടത്തിലുണ്ട്. അതോമ്മവന്നതും.

‘അങ്ങും! ഇപ്പോൾതന്നെ അമ്പലത്തിൽനിന്നും തിരിയെ തീടിലെവലിയും നേരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

‘എന്തു? പുലക്കാവത്തു്’ ആരെക്കിലും അമ്പലത്തി തുപ്പാവാടുണ്ടാ?

“ഈ അട കമ തീരെ കണ്ണ. വിട്ടിൽനിന്നും പുരാപ്പുട്ടേപ്പോൾ തീക്കളാളും ധാരണന്തി വിചാരം മാറ്റുമെ ഇംഗ്ലാംഡിന്നുള്ളി. ഓഗ്രൂവശാൽ പുരത്തിറഞ്ഞിയപ്പോൾ സമയം കിട്ടു ദൈവക്കാവാടു നേരിട്ടു് ഇങ്ങോട്ടു യുത്തെന്നാണു് പോന്നതു്”. അമ്പലത്തിൽ കേരവാൻ ഇടവനില്ല. എൻ പറഞ്ഞതു കാണു് ഉഴിഞ്ഞാലി നേയ നിന്നും താഴെ ഇറഞ്ഞി. ഉടംനതനെന്ന അതിസൗഖ്യവന്തൊട്ടുടി ഇടത്തു കൈകൊണ്ടു താഴുടിക്കൈക്കു പിടിയു മുന്നാക്കം ഇട്ടിട്ടു പിച്ചുകമാല എടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വികരണാരത്തെ നേരാക്കിക്കടാക്കി ചുഡിന്നതു വാസ്തവം

തിരേകം കാണും വരാം. ഈ വട്ടമെല്ലാം കണ്ണിട്ട് കമാര
ന്നായർ പീംത്തിനേൽ നിന്നു പ്രത്യേകം രൂപം
റൂപം, ഒവകിക്കുന്നിയും കൈയ്യും കടന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ട്
ഈപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—

‘വരട്ട് അതിനെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ . വരട്ട്
പിച്ചുകമാലയും ഓറ്റുപൊട്ടും അനുകരിക്കുക’ ഉച്ചിനുംയ
സ്ഥാനങ്ങളിൽ മുരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അസംഗ്രഹത നടക്കു
നബർ തയ്യക്കാണും മുവിടു ആക്കമില്ല. ഞാൻ പോകുന്ന
തുവരെ അവക്ക് സ്ഥാപിക്കുന്നും വഴിത്തുവാൻ ഞാൻ സമു
തിക്കുയില്ല ഭേദകിക്കുക മുതുകേടുപൂരം ചിതിപൂരം കൊ
ണ്ണ തച്ഛടിലെ കൃഷി ചിന്നക്കാ തോറു മുട്ട്. ഏന്നിട്ട്,

‘പോരേ? ഇനി വീട്ടിലെത്താരാവുണ്ടാണ് ഇതുകൂടു യുന്നത്രി’ എന്നപറഞ്ഞു.

‘എത്തക്കിലും ഇതു സ്വന്മായിണി. ശ്രദ്ധ കരിച്ചു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പോയുൽ പോരെ?’

இனி அமாணித்துவம் ஜெர்ஜுக் வழவாமாகின். அதை இவ்வளிமூடி அம்மனைத் தடுப்பது பறவாஸம் விடோய்விலு' என்று, 'கஷ்டிக்கைவாஸம் வட்டு, மயுரி திட்ட தழுவாஸம் வட்டு' என்ற யியத்திற்கு, ஒவக்கிக்கட்டி மறவடிப் பறவாஸம்.

‘പുലയായതുകൊടു ഉണ്ണാ തിക്കളാൽ ഇങ്ങനെന്നു
ഈ കുടിക്കാളും തരമാവുമോ എന്നാറിന്തെ’ലു. കുടക്ക
ചിഴ്ചാ തുവരെ തൊണ്ടംകുടെ വരും, എന്ന പരാത്രു് കമാ
രൻനായും ഭദ്രകിക്കട്ടിയുടെ കൈകോത്രുചിട്ടിയു്, രണ്ട്
ചുപ്പംകൂട്ടി സുവധ്യാന്തത്തിൽ നടന്ന തൃട്ടാണി.

കൂദാശയ്ക്കായുള്ള ചീരുകൾ വായനക്കാർക്ക് പറിച്ചെത്തി നിടവന്നിട്ടില്ലോത്തത്തിനാൽ യുവാവായ ഇള്ളേഴ്മത്തിനെപ്പറ്റി അല്ലെങ്കാണ പരിഞ്ഞാൻവന്നില്ലെന്നു. ഇള്ളേഴ്മം പരിവൃത്തം കണ്ണതിരാമന്നുകായുടെ മരംകുന്നം മരിച്ചുപോയ

പുഷ്ടിങ്ങോടു ഭാഗമാദരമേനവൻറെ പത്രനമാണ്. വയസ്സിൽപ്പന്തിനാലു കഴിഞ്ഞെതു ആളുതിക്കൊണ്ടു കുമാരൻനുനായർ ഒവക്കിക്കട്ടിക്കും അനന്ത്രപ്പനായ ദത്താവാക്കവാൻ തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവനാണെന്നു പറഞ്ഞതാൽ മതിയാവുന്നതാണ്? പ്രതിക്കിക്കുവിശ്വാസിക്കും വിശ്വാസിക്കും വിനയം, ക്ഷേമ മിതലാവു സർത്തുണ്ണാക്കുവെള്ളുകൊണ്ടു കുംഭാരം നീനായർ അപ്പുന്നെൻറെ നേരു പകർപ്പുണ്ണുവെന്നു പലജം പറയാണെന്നും. ഇവയുണ്ടിട്ടുനാമത്തെ വയസ്സിൽ ഡി.എ. ചരീക്കുമ്പും ജയിച്ചു. ഉടനെ തന്നെ പ്രതിഭ നടപ്പിൽ കൈ വർത്തമാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സമ്പര്ക്കിപ്പായി മുന്നുമാസം പ്രതിഭ ലംകുടാതെ വേഖായെടുത്തു. അതിന്നെൻറെ ശ്രേഷ്ഠം പത്രത്തിന്നെൻറെ ഉടമസ്ഥൻ സംഭാഷിച്ചിച്ചു. അദ്ദേഹം മാത്രത്തിനും അദ്ദേഹത്തുപുറിക മാസപ്പട്ടി നിബിഡമായിച്ചു. ഇപ്പോൾ റെക്ടാമാസമായിട്ട് അംവയായെടുത്തു ദേഹസ്വരൂപത്തിനായി നാട്ടിയിൽ വന്നതാമസപിക്കുകയാണു ഈ കാലാ ഔദ്ധീഖിക്കും ചേവുന്നമെഴുതിയീട്ടിലും ഒപ്പുകൂടം വായിച്ചിട്ടിലും അംഖിയായി കൈ വിനാഴിക്കപ്പോഡ്യും മരൊരാവിയത്തിൽ കൂടുതലാറില്ല. കുമാരൻ നായങ്ങൾ ഒവക്കിക്കട്ടിയും തമ്മിൽ ചെയ്യുന്ന മതയ്ക്കേതെന്ന ആട്ടക്കുടാണു "എന്നാൽ ബാലികാജ്വാലമാരായുടെ ദിന്മാദം കാജക്കുമരകൊണ്ടു" യുവതീയ വാക്കുടെ ശംഖരാഗമായിട്ട് പരിഞ്ഞമിച്ചുവെന്നു ഇള്ളി.

ഈവാഴ കാട്ടിയന്നിനു പുറങ്ങേണ്ണു. കുടക്കാറായപ്പോൾ ദിവസേ മനസ്സുംകുടി റെക്ടാമുചേരം സ്റ്റോഫോഡത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുന്നുപോലെ ചെതുന്ന നാനാ. കുമാരൻനു കുറഞ്ഞു താന്നു കൈ വേർപ്പെട്ടുന്നവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഒരു വക്കിക്കട്ടിയെ അഡ്യാമുവിയായി കണ്ടിട്ടും കരച്ചുരാറ്റെ യും മിണ്ടവാനാക്കട്ട കൈക്കെയെടുക്കുവാനാക്കട്ട ശക്തനായില്ല. അതിന്നെൻറെ ശ്രേഷ്ഠം പണിപ്പെട്ടു കുമാരൻനു കുറഞ്ഞു കൊണ്ടു ചേരിച്ചു:—

‘ഇതുനെരം എവിടെയായിരുന്ന് എന്ന ജ്യോതിഷ്മ വോദിച്ചും എന്നാണ് മറപടി’ പറക്കി

‘ജ്യോതിഷ്മ കാണാതെക്കണ്ട വീട്ടിൽ എത്രശാം. എന്നാൽ പിന്ന ഒക്കെ അമ്മ സമാധിച്ചുകൊള്ളി. എന്ന തൊണ്ണ് ഇടറിക്കാണാണ് ദേവകിക്കട്ടി സമാധാനം പറഞ്ഞതു്. കമാരൻനായരു നാവധാനത്തു ദേവകിക്കട്ടിച്ചുടെ കൈവിട്ടു്,

‘തോൻ വീട്ടിൽ വന്ന കണ്ണകൊള്ളിം’എന്നപറഞ്ഞ പെട്ടെന്ന തിരിത്തു പരിവട്ടങ്ങളും ഒരു വഴിയിൽക്കൂട്ടാനെത്തുടങ്ങി. ദേവകിക്കട്ടി ആ മനോമരമായ തൃപ്തം പ്രജ്ഞിയോപരമല്ലാതെയാവുന്നതുവരെ നീരുഖവുലമായി നോക്കിനിന്നതിന്റെ ശേഷം, അനേകവ്യാന്തിലും പിന്തകൾക്കാരടിമരായിട്ടു്, മേരപ്പുറവിലേയും തിരിച്ചു. ഈ വിചാരങ്ങൾ എന്തല്ലാമായിരുന്നവെന്നും, എത്തേതു വിധത്തിലും വരുത്തായിരുന്നവെന്നും വിവരിച്ചു പറയുവാൻ എന്നാൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. മെയ് പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയും സെപ്റ്റംബർപസ്തുവത്തു അന്തിമ തുറിത്തിട്ടും യുവതാക്കര ദേവകിക്കട്ടിച്ചുടെ മനോഭികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും വായനക്കാക്ക വെള്ളിപ്പുട്ടത്തിത്തയവാൻ ഉള്ളമിച്ചും പക്ഷെ, സാധിച്ചുവെന്ന വന്നുക്കാം. ഗൗമാരും എന്ന ക്രീയാം. ദേവകിക്കട്ടി പിച്ചുക്കുപ്പും ചുട്ടിപൊട്ടും തൊട്ട് ജ്യോതിഷ്മായ ബാലത്തുണ്ടുമെന്നവന്റെ നേരയാണു് വീട്ടിൽ ചെന്ന കേരിയതു്.

എഴുപ്പ് അഭിശ്രായം

മന്ത്രാലിക വാദാരണങ്ങളിലെ ഉചിതവിൽ കാശക്കൾ. —പശ്ചൈഷി.

കിട്ടണ്ണിമേരുവൻറെ ശവം മറവുചെയ്തു കഴിഞ്ഞ പ്ലൂറു നേരം മണിനാലു കഴിഞ്ഞു. ഓസ്റ്റേരോഗനാൻ കാലത്തു കരെ കൂപ്പി കടിച്ചിട്ടിട്ടിരുത്തുവെന്നീടു ശലഭാനം കഴിച്ചിട്ടിട്ടു. തയ്യക്കാലത്തെ ജോലി ഒരു വിധം ക്രൈസ്തവപ്ലൂറു സ്പർശം വാസനമലവത്തെത്തു ചാൻ അഭ്രമഹതിനു തിട്ടശ്രമാശി. അവിക്കത്രുന്ന് ഉടപ്പുപ്പാം അഴിച്ചുവെച്ചു കൂടി കഴിച്ചു ഉണ്ടുവാൻ ചെന്നിങ്ങനെപ്പറ്റേം അതിന്തന്നെത്തു ചോഡം കർയ്യും സ്പർശം തന്നെ വരും കാഞ്ഞത്രുകൊണ്ട് മങ്ഗിയിരിക്കുന്ന ഒപ്പി മഴുവാം കെട്ടുതിനി. ഉണ്ടാവുന്നും ഉണ്ടില്ലെന്നും വരുത്തി വേഗം എഴുന്നേറ്റു കൈ കൂടുക്കി. എന്നിട്ട് മിശ്രാന വിളിച്ചു കൂപ്പിയും പഴമാരവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് പന്നാൽ, ഉടൻ ദണ്ഡാം അടിക്കവാൻ പറഞ്ഞെതല്ലിച്ചിട്ടു ചെന്തിപ്പുവായിൽ കാരണാവരോട് വഴക്കിച്ചു വാങ്ങിച്ചു കൂട്ടിച്ചു മരന്നുകൂപ്പിച്ചും കിണിഡിയുംകൊണ്ട് വായനമുറിയി ലേയ്ക്കുക്കുന്നു.

ഈ അക്കത്തുതന്നും സ്പക്കാന്തുമായ പല റിക്കാർട്ടുകളിൽ കരക്കും ശലഭപ്പും സംബന്ധിച്ചു ബഹുവിധ സാമഗ്രികളിൽ അശ്വരുദ്ധപ്പിയിൽ പെട്ടവാൻ പാടില്ലെന്നു വയ്ക്കുവായും സംബന്ധിച്ചുവയ്ക്കുമായ മറന്നേക്കും സാധനങ്ങളിൽ അഭ്രമഹം സുക്കിച്ചിട്ടിട്ടിരും. സ്പന്നം മിശ്രരാക്കട്ടു, തട്ടുതു വഡ്യുക്കൂക്കട്ടു, ഉററ സ്റ്റേമിന മാരാകട്ടു, അതു തന്നെയായാലും, ഈ മുറിയിലേയ്ക്കു കൂടക്കുക പതിവില്ല. ഈ അക്കത്തിനും ഒരു ഔന്നാലുകളിൽ മാറുമെ ഉള്ളി. വാതയും അക്കത്തിനും

പറയ്തും പുട്ടാവന്ന മാതിനിയിലാണ്. പറയ്തു സാക്ഷാത്ത് പുട്ടിനെ പറമെ ഒരു കോൽത്താഴിട്ട് പുട്ടുക്കുട്ടി പതിവ് എന്ന്. കതകകൾ മുരുപ്പുചങ്ങലകളുക്കൊണ്ട് ഉമ്മറപ്പു കിഡിമേലുജീ മുരുപ്പുകററിക്കൊടുക്കുട്ടി ബന്ധിച്ചിട്ടാണ് കോൽത്താഴിട്ട് പുട്ടന്നതു്. കററികൾ ഉമ്മറപ്പുട്ടിയുടെ ചെറി വിത്തുകുട്ടി അധിവാഴിട്ട് അക്കദേശയ്ക്കു രൂഹിച്ച കൊഴുപ്പിട്ട് അസ്ത്രം വിലചനങ്ങൾക്കിൽ തടവിട്ട് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കററികൾ ചല്ലിച്ചും ഏകദേശം ഒരു മുച്ചങ്ങാഴിം പുരാതനയ്ക്കു വരും. അക്കത്തു് ഒരു ദക്ഷ പലകയിംമേൽ തീരെതെവം മത്താജാ തെലഭാസ്ത്രം, നാക്സുലക, ചെമ്പുതകിട്ട് മുതലായവയും അടങ്കിയ കരെ മൺപാത്രങ്ങൾ ഇരിപ്പുണ്ട് മുത്രക്കളെ അട്ടത്തു കടയും പിച്ചുള്ളയാണികളുടെ ആളുക്കിയിൽ ചിലതു് ഒരു പൊതിയ വാർണ്ണിജിട്ട് പലകാജിമേൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടും ഇണ്ട്. മും പാറുങ്ങളും ആണികളും അക്കത്തു് 'പാട കൊണ്ട്' ഉമ്മറപ്പുടിയിലുജീ കററികളും തമ്മിൽ കമ്പിക്കുകൊണ്ട് എട്ടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുംപുറത്തെ സ്റ്റോർ കിംക്കനു അക്കത്തു വൈസ്ത്രയക്കതികൊണ്ട് അടക്കനു ഒരു മണിവച്ചിട്ടും തിനോടുകൂടിഇവയെല്ലാം ചോജിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാക്കിലും കോൽത്താഴു തുരക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചാൽ കററികൾ പുരാതനയ്ക്കു വലിയ കയ്യു്, മും വലിയ കമ്പിക്കുട്ടി ആണികളിൽ എത്ര ബോധം വൈസ്ത്രയക്കതി വ്യാപരിക്കവാൻ തുടങ്ങുകയും, കിടക്കനു അക്കദേശ മണി നാടിക്കകയും ചെയ്യും. സ്റ്റോർ നാസ്ത്രങ്ങൾ വായനമുറിയെന്നോ സ.പകാന്തുമറിയെന്നോ പറയുന്നതിലും മുങ്ങുവന്നവയും മണിയുണ്ട്. അതു് അടടിക്കവാൻ തള്ളത്തിൽ ചുമരിക്കുമെല്ലാം ഓംബനിയമത്തി യാൽ മതി. സ്റ്റോർ നാസ്ത്രങ്ങൾ സപകാന്തുമറിയിൽ ഇരിക്കുവാൻ ആക്കങ്ങിലും അഞ്ചുമുത്തിനെ കാണണ്ടാലു

எாலெக்கிற ஹுட அனுளி அமைத்தியான் அங்கேயும் பூர் தெய்வை வழிநாடாவளை” அதைப்போர் சுவட்டிற் எழுஷ்டி பூதிச்சிட்டினாகு. அனுளி தழுக்கியான் ஸ்ரீஷ்டாஸ்வர் பூர்த்து வாட்டின அறத்துக்காட்டு காளைவான் ஒவ்வொரு மிகுங் குடும்பத்துக்காலைக்கூத்திற் வரை “உபஞ்சித்தினானு கொள்ளு”, ‘அனுளி அமைத்தியான் மளியகிக்கி. அங்கு வழைமாயி அநுநம் மளியங்கித்துக்கொ’ என்குட்டி பின்னி சு ஸ்ரீஷ்டாஸ்வர்மக வெக்கேள்வன். கொண்டுமேனோன் ஹுட வத்தமான வலஞ்சூழல் ஸ்ரீமதிதங்காரைடு பரதை வோடிச்சுரிக்கொட்டினாகு.

ஜாலகர்கள் மறவாதிலுக்கும் கண்டிவாதிலுக்கும் ஹாய்சிக்கும் உள்ளது. கண்டித்திலுக்குலிய வெளி வெளிப்பட்டி உள்ளகிய கடலாஸூகர ட்டித்திட்டுக்கு கொள்க வெளியிருப்பதை அக்கற்றுக்கூடிய பூர்த்தானியம் பூர்த்தாக்கும் அக்கற்றானியம் காளங்வான் நியூத்தியில். அம்மு ஜாலகர்கள் துரகணை ஸமயம் காற்றானியம் வழானம் ஏற்றுதினோக்கியை கீலுவா ஏற்று விசுவாரியிட்டுக்கொண் தொண்ணவளையம் இருத்தாயிட்டு ஜாலகர்களை கேள்வ களையலம் இதுவாய லதகர் படக்டிட்டுக்கூடிய மரகர் தீர்த்திட்டுள்ளது.

ജനാലകരം ഇല്ലാത്ത ചുമങ്കളിൽ അണ്ണവാടവരി
പലക താച്ചിട്ട് അനുകളിലെല്ലാ പുസ്തകങ്ങളിൽ കലാ
സ്കൂക്കട്ടകളിൽ നിന്റെയീടാണ്⁹. പട്ടണത്വരിൽ ജനാലയം
അടച്ചതു ഒഴി അപ്പമാറിയിൽ അനവധി ക്രമീകരിച്ചില്ലം മനസ
കളിൽ ക്രമീകരിച്ചില്ലകളോ സൗത്തറത്തെ സംഖ്യയിൽ ഉറു
നേകം ഉപകരണങ്ങളിൽ, അടച്ചതനെ വേരെ ഒരു ദയ അ
ലഹാരിയ്ക്കുന്ന പ്രത്യേകാസ്ത്രസംഖ്യമായ കര സഹാ
ങ്ങളിൽ വേരെ പല ക്രമങ്ങളിൽ വച്ചിട്ടാണ്¹⁰ പട്ടണങ്ങളാണ്
യും അടച്ചതു ദയ എഴുതുമെന്നും അതിമേരം

പവതം എഴുതുകടലാസ്സുകളിൽ കിട്ടുന്നു". ആ ജനറ
മെഡിക്കൽ അട്ടാത്തതനെ ഒരു ചാരകാസാലയും മെഡിക്കൽ
അട്ടാത്തു് ഒരു കൈയില്ലാത്ത കാസാലയും കിടക്കുന്നുണ്ട്. അടക്കത്തേയ്ക്കുള്ള വാതിച്ചിന്റെ ഇടത്തുചുരുതാഡിക്കു് ഒരു
വലിയ ഇരയുപെട്ടി ഇരയുണ്ട്. തത്ര നട്ടുക കിട
ക്കുന്ന നീംഗമേശ അസ്ത്രത്തിന്റെ വീതി ഒട്ടുക്കാലും
വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട് പലമാതിരി മരഞ്ഞകൾ വീണിട്ടു് ഇം
മെഡിക്കൽ ചുറം നാനാവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും മുറ്റപ്പിടമായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു പാടിമെ. നേരുള്ള തീരിൽ കരെ ആവി
വെള്ളം, ബ്രാണി എണ്ണ ശീളു കത്തിക്കുന്ന ഒരു ജാതി
കപ്പിവിളുക്കു് ഒരു ചോറിയ പീംതിഡാൽ മുളച്ചു് ഇറ
കിയതും വിരചിന്റെ സന്ധ്യാധനിൽ ഉള്ളതും ആരു
ഒരു തരം കനം കറഞ്ഞ കപ്പിക്കഴിവുകൾ, പുഞ്ചാകാൾ
തീരിൽ വെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള അംഗിച്ചുകടലാസ്സുകൾ, തീപ്പു
ടി മുതലായ പദ സംമാനങ്ങളിൽ മെഡിക്കൽ മുകളിൽ
വിതരിക്കുന്നു".

ശാസ്യരേഖക്കണ്ണൻ കിണകിയും മരഞ്ഞകപ്പിയും ദേശ
പുംഞ്ഞ കൊണ്ടപോയി വെച്ചിട്ടു്, അലപചാറിക്കിൽക്കിനു
പില മരഞ്ഞകളിൽ എഴുതുകൊണ്ടവനു. എന്നിട്ടു് പീം
തിനേമലിരിക്കുന്ന 'അംഗളക്കഴിവുകൾ, ഭാര്യാന്നായി
എടുത്ത ചരിയനകൾ അംഗങ്ങാട്ട പകന്നിട്ടു്, തിളപ്പിച്ചിട്ടു്.
അരിച്ചിട്ടു്, അരിച്ചുകിട്ടുന്ന ഉറരലെട്ടുള്ള സംഹരം വച്ചി
ട്ടു്, ഇടയ്ക്കിട്ടുന്ന ചിലതൊക്കെ നോട്ടുചുറ്റുക്കത്തിൽ കരി
ച്ചിട്ടു്, ഇടചറിയാതെ ക്രമമണിക്രമരാട്ടം പ്രയതിച്ചു്.
ടടവിൽ അപ്പാത്തിക്കരിയുടെ മരഞ്ഞിൽ വ്യാജമൊന്നം
കാണുന്നില്ല എന്ന മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് അടക്കാതിരിക്കുന്ന
കിണകിയിലേയ്ക്കു കരെ ആവിവെച്ചുള്ളും പാടൻ.

ഈ അവസ്ഥത്തിൽ അക്കത്തുള്ള ദണിക്കാരത്തെരെ
അടക്കിക്കവാൻ രുട്ടണി. ദൈഷ്യനാല്ലും ആരു വേദ

തന്ത്രങ്ങളാലും നിരുത്തിവച്ചു വാതിൽ തുറന്ന പുമ്പിവയ്ക്കുള്ള കടന്നപ്പോൾ ശീശുന്ന് കാപ്പിയും പലമാറ്റവും കൊണ്ട് വന്ന തയാറാക്കിയിട്ടിട്ടുള്ളതിനും, ശിശ്യർന്നർ പരിപ്രേക്ഷണം, കരിച്ചുപൊഴിച്ചിട്ടുള്ള പലമാറ്റത്തിലും വാകവെള്ളിത്തിൽ മോഹംശിച്ചു കടവരുത്തുപൊച്ചുക്കു, കാപ്പിയിലും വീഡി ദമായി പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും കാസ്സിനേരു നോൻ മടിയറാറു മനോംജുത്തിൽ മുടിയിയിരുന്നതു കൊണ്ട് ഈ വട്ടമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവിക്കിൽ പെട്ടില്ലെന്ന മാത്രമല്ല, ക്ഷേണസാധ്യനങ്ങൾ സ്വന്ന ഗ്രൂപ്പിയത്തിന്റെ സ്കൂൾഡം കൂടാതെ മനോഭേദഗത്തിൽ അക്കു തേയും കടന്നപോയതുകൊണ്ട് അവയുടെ ഫോഷ്ഞയും ക്ലാസ്സിനും അദ്ദേഹം നിന്നും അച്ചിക്കു ശോചരമായതെന്നും കാണി ചെലവുഴിച്ചിട്ടിന്റെശേഷം പകതിയാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള പേരും തിരിച്ചു ചുറപ്പെട്ടപ്പോൾ,

“എന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അല്ലെങ്കിലും കുറയ്ക്കാതിരിക്കാൻ തുടക്കിച്ചു ഉയരത്തിൽ രോധ ഇവിടെ വന്നിരുന്നു. എന്നും വായിക്കുകയാണ്, കാപ്പി കടിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനൊട്ടവയം, എന്ന തൊന്തു പറഞ്ഞുപോരാം ‘അദ്ദേഹത്തിനെ ഇപ്പോൾ അസമ്പ്രദൈ ചീതാണ്.’ തൊന്തു ഒന്നു പുരത്തിരക്കീടു വരും, എന്ന പറഞ്ഞു “അ യാരും വേഗംചോദി. തൊന്തു അംഗാളി അറിയില്ല. അംഗാളി ഒന്നു” ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നാനില്ല. അക്കുടക്കണംപോരാം നാലുപുറവും പക്ഷച്ചേരാക്കാം എന്ന വിവരം ശിശ്രൂഷ യജമാനനെ യർക്കിച്ചു.

ମେଘଙ୍ଗାପୁରର ପ୍ରଶ୍ନାକ୍ରିୟପେରାତର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଗୃହ ବୀକ୍ରିକୁ କଟକଣ ଜୀବଳ ସଂଗରିକାଙ୍ଗୁଳି ଯଥରେ
ଦେଇକାରିବୁ କ୍ରମାବଳୀ ବାହିକାରୀ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ

ദോഖപ്പെട്ടതികൊണ്ട് സമീക്ഷയിട്ട് ശിഷ്ടരും കല്പന കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് ഒരു ശക്ലം ചോലും തെറവി നടന്നാൽ പുതുത്രാ ശിഷ്ടവസ്തുവിനം ദയാദ്വാരം ആയ മാസ്തുരമേന്നോൻറെ വേഷം ആകി മാനം പകൽമെന്ന് അണംഡവംകൊണ്ട് ശിഷ്ടരും കുട്ടിയായി അറിയാമായിരുന്നു. “എറ എന്നു”; ഒരു പിന്നീടും “എന്നായിരുന്നു ഓസ്ക്രേഡ നവന്റെ കലയമ്മം. ഇരു റണ്ണാൽ പിന്നെ കൂടു തീന്നു. ഇഴു ഒരു ദയമാണുണ്ടെന്നു മനാരാജുന്നതിനു വില്ലും വരുത്തുവാൻ .ശിഷ്ടരും ദയത്തുമുണ്ടാക്കിയുണ്ടെന്നതു”. ശിഷ്ടരും വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ ‘അംസഭിപ്പെട്ടുപുട്ടേണ്ടിൽ, പക്ഷു നോക്കി, വേഗം പോയി അല്ലോ? സുക്ഷിക്കണം, ഉപാധ കിരാനാല്ലും, പൊതുവാൻ തക്കവന്നാണു്, കേരളക്കനക്കു വാൻ വഴിയുണ്ടോ. ആകെക്കുട്ടി നാം പിടിക്കുമെന്നുണ്ടെന്നുന്നതു’’ എന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ഓസ്ക്രേഡമേന്നോൻ തള്ളത്തിൽത്തന്നെ ഒരു ചാലു ലാത്ത്!. എന്നിട്ട് ശിഷ്ടരുംനായികൊണ്ട്,

“അഡയാരം പരിഞ്ഞിച്ചുവേണാ അക്കദേശയ്ക്കു കടന്നുവന്നതു?!” എന്ന ചോദിച്ചു.

“അംഗു. ഒല്ലെല്ലക്കുണ്ടാവനു. സപ്രകാതു ദയിട്ടുണ്ടോ എന്നോട് പോജിച്ചുമുണ്ടോ. പുന്നും, തന്റെ മഹാദ്വാത്തി നേരു അഴിച്ചുവയം അറിഞ്ഞതിട്ടുന്നവാലെ, ഉറപടി തിൽ ഒരു കൈകുട്ടി ശിഷ്ടരും കടത്തിവച്ചതിൽ ഓസ്ക്രേഡമേന്നോം സംശയാശ്വരണാണെന്നതു”.

ശിഷ്ടവർദ്ധത്തിൽ അംസാധാരണമായ ഈ പട്ടപ്പും അംഗുംസവലംകൊണ്ടും യജമാനന്റെ ശിക്ഷാസാമ ത്ര്യംകൊണ്ടും ഘണ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ അതിനേരുമെ ചും മഴവന്നും ശിഷ്ടരും കൊടുക്കുന്നതു” അംഗുചിതജാ തിമിക്കും. എക്കിലും ശിഷ്ടരും സപാതനത്രുതെരു അതി

കുമിക്കാതവാം ഉപകാരവരുത്തുക്കഴിമായ ഇമ്മാതിരി പൊടിക്കുകയാണ് ദാസ്യരമേന്നോൻ കൊണ്ടുകൂടുക പതി വായിത്തു. ഈ സംഗതിയിലും കീഴുന്നടപ്പിനെ അംഗസറിച്ചു പ്രശ്നസാവഹനായ പുണ്ഡിനികൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാർഥിപ്പിച്ചു തുള്ളിഭാവം ശിഷ്ടങ്ങൾ അസാമന്നു മായ സരൂതാഷ്ടതിനാം അഭിമാനത്തിനാം ഉത്സാഹത്തിനാം കാരണമായിത്തീർ. ദുരന്തത്തിനുകൂടി സ്വർഘിപ്പായ്ക്കു, അതിൽ കവിതയും സംസാരിക്കുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കായ്ക്കു, ഉപകാര സ്വരം ഉണ്ടാവുക, പ്രത്യുപകാരഃ ചെയ്യു, അവനവഹൻറ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ചുപലത ഇല്ലായ്ക്കു—ഇവയുടെ കരിയായ യോഗമാണു സപ്താംഗയാട പേരിൽ അനന്തപര മായ ഭയക്കുന്നിവിപ്പാസം ശിഷ്ടഃ ജനിപ്പിക്കുവാനും സപാനി മുട്ട വിച കാക്കയും ഉത്തമമായ ശാഖയം മനും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയായ ഭാസംകരമേനവനു ഒഴിപ്പോലെ അറിയാമായിരാം. മറുള്ള നിയമങ്ങളും എന്നപോലെ ഈ കാഞ്ഞത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല നിഖലയുണ്ടായി കുണ്ടാ. ഇതിന്റെ ഫലം ശിഷ്ടങ്ങൾ നടപടിപ്പിൽ എത്രയും പ്രകാശിച്ചിരുന്നു എന്ന പരഞ്ഞാറിയിക്കുണ്ടുണ്ട്.

ഭാസംകരമേനവൻ ശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരുപടി മണസ്സി തന്ത്രംകൂട്ടുടി കൈക്കൊണ്ടതാണെന്നു ദാശം,

‘താരിക്ക പരിചയമില്ലാത്ത അതുകൂടാം അതരെക്കിലും തൊന്ത് അക്കത്തിരിക്കുന്ന സമയം ഇവിടെ വന്നാൽ മണി യടിച്ചും എന്നിക്കും അറിവുതരണം. അല്ലാതെ അധ്യാത്മാ ബൊന്നം ചോദിക്കുണ്ട്. തൊന്ത് രഘേന്തയും പോയി റിക്കയാണെങ്കിൽ എല്ലാം പണ്ഡത്തെ എപ്പുംപോലെ തന്നെ എന്ന പാശ്ചാത്യ സപകാഞ്ചുറിയിപ്പേരും വിണ്ടും പ്രബോധിച്ചു. ഒവ്വും രണ്ടാമതും തുടങ്ങി. കിണിരിയട്ടാട്ട

നല്ലവള്ളും ഖൂക്കി അതിലും വെള്ളം മരലിൽകൂടി ഒരു സ്പുടിക്കത്തംബുമ്പുറിപേയ്ക്കു ശ്രീചൃ. എന്നിട്ട് അപ്പുത്തി ക്കുവിയുടെ മഞ്ഞകൊണ്ട് കാട്ടിയ പ്രയോഗങ്ങൾപ്പോലും ഇത് വെള്ളംകൊണ്ട് പുനരായിട്ട് ആരുംചീചൃ. എന്നാൽ ഇതെവണ്ണയുണ്ടായ പരീക്ഷാകുമതിയിൽ ഒരേഷട്ടി കയറം തോറം പരിഗ്രാമം ഫലവത്താകമെന്നു് വിശ്രദാസം വർഖിച്ചുവന്നിരുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിവാചത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ക്രമേണ വെള്ളിപ്പേട്ടിരുന്നു. മിവം പ്രസന്നമായിരുത്തുക്കൂടി. ഗ്രാംകുട്ടി മഴത്തു തുടങ്ങി. ഗ്രലു കാരാരേത്തും വ്യാപിക്കാതെ ആശി. വേദവയുടെ അവധി സാനും കണ്ടുതുടങ്ങി. മുഖ അവസ്ഥയുടെ ആശി. വേദവയുടെ അവധി സാനും പരംശാന്തരം അദ്ദേഹം അറിച്ചുനേരുണ്ടു്. മരന്നക ദത്തിള്ളപ്പുക്കവാനായി കത്തിച്ചിട്ടിരുന്ന ശ്രൂംഞ്ചി എന്നുവാക്കിവെന്നു പുഡി മാറ്റുമെ വേദ നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനെ സഹായിച്ചിരുന്നതു്.

അക്കരുതു ഭക്ഷവായു സഖവരിക്കാതിരിക്കവാൻവേണ്ടി പടിഞ്ഞാറെ ജനാലയുടെ മരവാതിൽ മഴവനും കണ്ണാടി വാതിൽ കരണ്ഞതാണും തുറന്നിട്ടിരുന്നു. ലൈഷ്യനാലുക് എക്കാഗ്രചിഞ്ഞനായി നിജവേഘയിൽ നീംജക്കിച്ചിരിക്കുന്നും മുക്കുവിനോട് തുല്യപരമായ രണ്ടു കൈകകൾ ജനാലയുടെ അഴിക്കിഞ്ഞും മരക്കെപ്പുട്ടിച്ചു ഗാമമായ ദൈ ശൈഖരത്തെ മേഘാട്ടയത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചുതു് കാലിന്നു് ആധാരമായിരുന്ന ചുച്ചട്ടി മരിഞ്ഞതും ഒരേ സമയത്തു കഴിഞ്ഞതു്. ചട്ടി മരിഞ്ഞതോടുകൂടി കന്നു ശരീരം അംബവംബുത്രുമായിട്ട് തുഞ്ഞുകയാൽ അതിന്റെ ഉടക്കമുൻ കൈവിട്ടു ചട്ടിയുടെ മീതെ വീഴുകയും ചെയ്തു ഇതു കേട്ട കാസ്സുരമേന്തോൻ പെട്ടെന്നു ജനാലയുടെ അട്ടക്കരം ചെന്നുപ്പോരും ഇതുകൊണ്ടു യാതൊന്നും തെള്ളിഞ്ഞതു കണ്ടു കൂട്ടു. വിള്ളം കൊള്ളുതു നോക്കിയപ്പോരും അട്ടത്തു കഴിം

ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഉള്ളിശ്ചങ്കളായി ഇളക്കിമറിഞ്ഞ കഴമണം. ഘും പൊട്ടിപ്പോളിഞ്ഞ ചട്ടിയും മാത്രമേ കിട്ടു ഒരു. തന്റെ പ്രവൃത്തികളേപ്പോൾ ഗതാഗതങ്ങളേയും മുഖം മായി കാഞ്ഞുകൊണ്ട് നടക്കുന്ന ഇതു ചാരംചുഡായും തങ്കൾക്കാലം തെടിപ്പോയിട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്നും, അതിനു തക്ക അവസരം വരുമ്പോരും അഥവനു കട്ടക്കിക്കൊള്ളുന്നതുമെന്നും കയ്യത്, സ്നേഹങ്ങനാസ്പർ ബാക്കിയുണ്ടു് വേദായും മുഴുവനാക്കി പുറത്തേയ്ക്കു പുരാപ്പെട്ടവാൻ ഒരു ദിനത്തുടർന്നു.

ഇനാലുകളും ഭദ്രമായി ബന്ധിച്ചു. പോലീസു ട്രഫും എടുത്തില്ല. സപ്രധാനമായും നിലവാൽ മണ്ണ ട്രത്ത്, ഷർട്ടുമിട്ട്, തലവൻ ലോറ കെട്ടുംകെട്ടി, വടവാ തുംബാ വടിത്തോക്കും എടുക്കേണ്ടതെന്നു സംശയമായി. ഒരു വിൽ വാട്ടിവാരം മതായുന്ന തീർച്ചാക്കി, അതു കയ്യി ലെട്ടത്തു കാല്പിക്കേണ്ട കുറയുന്ന തോതിൽ തുരുപ്പിട്ടി പുറത്തേയ്ക്കു കടന്നു അക്കം പുട്ടി. ശിഷ്ടനു അനേപശിച്ചപ്പെട്ടും അരക്കാരം വിളക്കംകൊണ്ട് മറരത്തു നടക്കുകയായിരുന്നു. കൊരണം ചോദിച്ചപ്പോൾ,

അരുംരാ, പരവിയ കുടി ഓട്ടുന്ന തെച്ച കേട്ടിട്ടു് അതുരാണുന്ന തന്മാക്കയാളിയുന്നവും മറപടി പറഞ്ഞതു. സ്നേഹങ്ങാച്ചും ഇതു കേട്ടു് നും ചാരിച്ചു. എന്നിട്ടു്.

‘ഞാൻ മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഉറസിപ്പോകയ്ക്കു. നല്ലവന്നും കാത്തിരിക്കുന്നും എന്ന ശിഷ്ടനു പറഞ്ഞതു പ്പിച്ച വീടിൽനിന്നും പുറഞ്ഞിരാജി.

സമയം ഏകദേശം അബ്ദതന്ത്രിക രാത്രുനിശി കണ്ണം. ചക്രവാളത്തിനു സമീചിച്ചിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രാക്ക പഠം മുക്കാസ്തുമത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു. നാട്ടവഴിച്ചിൽ മാരശ്ശുസമ്പാദം തീരെ കത്തുക്കു. ഏകദുഡിവായിരുന്ന കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ വേർപ്പാട് നികിത്തം ഏഴുവല്ലു്

ദേഹം ദിന്നലുനിപ്പോരു അംഗീകരിച്ചതോ എന്ന തോന്ത്
മാറ്റ ക്ഷാവയും ഒരു നിറുപ്പുത എപ്പാടും വ്യാപി
ച്ചിരുന്നു. നാട്ടുവെള്ളിച്ചുമാക്കുന്ന തുണിയോടുകൂടി ഭാസ്യർ
മേനോൻ ഇടമട്ട വേറ്റത്തിൽ നടക്കുകയും, കുടക്കുടെ
പ്രശ്നികളും അങ്ങമിങ്ങും വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
കരെ ചെന്നപ്പോരു ഒരു സപ്രത്യേകം, അക്കഷത്തുകൂടി,
നിശ്ചലനപോലെ, തന്നെ പ്രിന്റുകളുണ്ടെന്ന തോന്ത്
സ്ഥാപിച്ചാലും തന്റെ ഗതിവേഗം ഒന്ന് ചുങ്കക്കി.
അംഗും ഒരു സപ്രത്യേകവും അല്ലക്കാരം ചെയ്തു. സ്ഥാപി
നാലും നിന്നുപ്പോരു സപ്രത്യേകം വുക്കുത്തിന്തെ
ഇടയിൽ മരഞ്ഞു. അംഗു വീണ്ടും ആക്കി നടന്നതു
അഡിയേപ്പോരു അതും ബാലപ്പുട്ടന്തന്നുത്തുക്കാം. അദ്ദേഹം
നേര്ത്തി വിട്ട വുമാവിൽ ഒരു ഇടവഴിയിലേക്കു തിരി
ന്നതപ്പോരു അതു പിന്നുട്ടുകുവാൻ മടിച്ചു. അദ്ദേഹം
തിരിച്ചു രോധിക്കുടി നടന്നതുടങ്കിയപ്പോരു അതും
അദ്ദേഹത്തിനു അന്നഗമക്കവാൻ തുടങ്കി. ഇങ്ങനെ
സ്ഥാപിച്ചാലും ആസ്യത്തിയിൽ ചെന്ന കേരളന്നട്ടുവരെ
ഈ സപ്രത്യേകം പിന്നും വരുന്നതുകണ്ടു.

അമ്പുത്തിയുടെ കോലായിൽ ചുമരിനോട് ചേർന്ന്
കൈ സ്വഭവിച്ചേരു കുദൈംഗളിൽ ഇരുന്നു ഉറങ്ങുന്നണിംഗായി
ഈസ്റ്റ്. ദ്രോഡിന്മാർപ്പൻ ആധാരാള വിളിച്ചുണ്ടതിൽ
എന്തോ സപ്തകാര്യം പഠിത്തു എടുപ്പേണ്ടു മരണകൾ
വെച്ചു സുക്ഷിച്ചുനാ മരിയിലേയ്ക്കു കടന്നു. ദ്രോഡിന്മാർ
പൂർണ്ണമായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മരണകൾക്കുല്ലാം സുക്ഷി
മായി പരിശോധിച്ചതിനും ശേഷം കുദൈംഗളരെ
നോക്കി.

‘ஹு மணால்’ கிண்ணர் அந்த திவங்கோட்டில் உபயோகம் கூக்கியள்ளதிட்டங்களோ? என்ன், ஒய கல்லூரி கூப்பி துள்ளிக்காணிப்பு வகைங்கள் மூலமிடு.

‘ഇല്ല’ എന്ന കവ്യത്തിൽമെച്ചി പറഞ്ഞു.

‘എന്നാൽ കൂപ്പിയുടെ വക്രത്തും ഔട്ടത്തു താഴത്തും മരങ്ങൾ വിതരിക്കണമെന്നതിനു കാരണമെന്താണോ?’

‘അപമല്ല, തൊൻ എടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല; നിഡിയുംതന്നെന്നു.’

‘വേരു ആരെകിലും എടുത്തിട്ടുണ്ടോ?’

‘പുമാവിൽ അരും ഇള അക്കത്തു കടന്നുകൂടാ എ, നാണു’ നിയമം.

‘ഈ നിയമം നിങ്ങൾ ശരിഷായിട്ടുകൊണ്ടാടുണ്ടോ?’

‘അപ്പാത്തിക്കരിയുടേയോ എൻ്റേയോ അപ്പുവും ചില വേഴ്സുക്കാർ അക്കത്തു വരാറിപ്പുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവരാം മരന്മകളിൽ മറ്റൊരു എടുത്ത പെയമേരുക പതിവില്ല’

‘നിങ്ങൾ അറിയാതെക്കണ്ടു് ഈ അക്കത്തേയ്ക്കു കടക്കവാൻ വഴിയില്ലോ?’

‘ഈല്ല, എന്ന മാത്രമല്ല തൊൻ ഇവിടെക്കില്ലാത്ത സമയം അകമം തുാനിടാടമില്ല.

‘അകമം തുാനുകിടക്കുന്നേരം ആപ്പുതുവിട്ടു് ഈ യിന്ദിര എങ്കും നിങ്ങൾ പുറത്തുപോയിട്ടില്ലോ?’

‘പരിവട്ടത്തു കൂശാശന്നായർ ഇന്നലെ മരനു മെടിക്കവാൻ ഇവിടെ വന്നിരിന്നുപോരാം അദ്ദേഹായിട്ടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു കരച്ചുണ്ടാം പിന്നേലെ പോയി—കാഴ്ചിത്തൃാഞ്ചി അദ്ദുമിന്നിട്ടു നോരം ഇവിടെ ഇല്ലാനിയന്നിരിക്കാം.’

‘നിങ്ങൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തേയ്ക്കു പോയ തന്ത്തിനാണോ?’ ഇവിടെതന്നെന്ന നാണ്യം സംസാരിക്കവാൻ വിശേഷധായിയാണോ?’

‘മരനു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകാൻ വന്ന രോഗിക്കും ചിലർ ഇവിടെ കോലായിൽ നിൽക്കുണ്ടായിരുന്നു.

അതയന്ത്രകൊണ്ട് കമാരൻനാംക്കി സപ്രകാഞ്ചം പറവാൻ സത്കര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ‘ഇതാണോ പുരത്തെങ്ങും പോകാവാൻ കാരണം.’

‘നിങ്ങൾ ഈ കേസിൽ ഉദ്ധൃതാത്ത കഴിച്ചുടർക്കൊള്ളാമോ’ മേഖലക്കിൽ ഉണ്ടായ സംഗതിക ഒഴിപ്പം എന്നോട് തുറന്ന പരയണം. അല്ലെങ്കിൽ ഒട്ട പിൽ വ്യസനിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ടോ?’

‘അങ്ങുാ! എൻ്റെ ഓസ്റ്റേരേജോ! ഈ സാധുവിനെ വെരുത്ത. ശക്കിശക്കരേതെ പേരില്ലുറവിൽ ബാല കൂൺമേരോൻ കയ തുല്യ പണ്ണംവെച്ചു’ അഭ്യുദയപ്പിക്ക എന്നോട് വാങ്ങിച്ചിട്ടിട്ടാണ്ടിരുന്നു. അതു തുല്യ കമാരൻ നായങ്ങൾ ഉടപ്പിരാനവളാണ് അമുഖവിന്റെയാണതു. കടം തീരുത്ത് ചന്ദം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് പോകണം ആവ ശ്രദ്ധിന്നും പതിവാങ്ങിട്ട് ശൈലിച്ചുവരുന്ന മരങ്ങൾ വാങ്ങേണ്ടതിലേയും ആയി കമാരൻ നായർ മുവിടെ വന്നതാണ്. ഈ കാഞ്ഞങ്ങളെഴുറ്റിയല്ലാത്ത ദിവസം തങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുന്നായിട്ടില്ല.

‘അമുഖവിന്റെ തുല്യ ബാലകൂൺമേരോൻ എന്നു സഹായിച്ചു?’

“അഭ്യുദയപ്പിക്ക അത്രാബ്ദ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞതു. കൈദിവസം ബാലകൂൺമേരോൻ പലിവട്ടത്തു ചെന്ന വരുതു. അദ്ദേഹം അമുഖ മാത്രമേ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു ഒരു കുട്ടി. അവങ്ങൾ കയ്യിൽ ഉദ്ധൃതിക ഉണ്ടാവിയെന്നതുമില്ല. എന്നിട്ട് തൽക്കാലങ്ങൾ അത്രാബ്ദ്യം നിവർത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി അമുഖ തുല്യ അഴിച്ചു കൊടുത്തുവെന്നും, ഇതുവരെ ബാലകൂൺമേരോൻ അതു എടുത്താട്ട തീരുത്തിട്ടില്ലെന്നും കമാരൻ നായർ പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തന്നെ ഈ വിവരം ഇന്ന് ഉടപ്പിരിന്നവരും പറഞ്ഞതുപ്പാശ്ശേ അറിഞ്ഞുള്ളുവരുതു.

“എന്നാണ് നിങ്ങൾ ഉദ്ധൃതിക കൊടുത്തതു്?!”

“കയ മാസം കഴിഞ്ഞതു്.”

“അതും! എന്നിട്ട് ഇതുവരെ അംഗീകാരം നിലനിൽക്കുന്ന അഭ്യന്തരം അണേ? അതു കാര്യം പോട്ടു; മരന്ന വാളുവാൻ വന്ന നിന്നിങ്ങനു രോഗികരു ആരെല്ലാമായിരുന്നു എന്ന സ്ഥലം ചോദിച്ചുപ്പോരു കുമ്പാടശാല കൈ രജിസ്റ്റർ പുസ്തകം മലത്തി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ നിന്നു തലേകിവസം വന്നിരുന്നവയുടെ പേരുകൾ സ്ഥലം ചോദിച്ചുപ്പോരു താന്നിനോടു പുസ്തകത്തിൽ കവിതയും ടിപ്പിട്ട്,

‘നിങ്ങൾ തിരിയെ വന്നപ്പോരു ആരെല്ലോ ഇവിടെ യാണായിരുന്നു? എന്ന വീണ്ടും കത്തിച്ചേരുംപോരും’

“അതുപോരു ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം അതായും ദിക്കുകളിൽത്തന്നു നിന്നിരുന്നു” എന്ന കുമ്പാടശാല സമാധാനം പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ കൂടാൻനോയർ ഒരും പുരത്തെല്ലും പോയ സുചയും എത്തുക്കുന്നു?”

“എക്കുദേഹം എടുമണി കഴിഞ്ഞു.”

“നാഡിപ്പള്ളിടുവിനിനു ശോഗികരു കിടക്കുന്ന പുംബവരെത്തുള്ളിട്ടും വാതിൽ തുറന്നിട്ടുണ്ടാവിയെന്നുാം?”

“ഉള്ള”; പഞ്ചാംഗവിട കിടക്കുന്ന പീനക്കാരോ ഒരു കിടക്കുന്ന കിടപ്പിൽ നിന്നും അരന്താളുവാൻ വയ്ക്കാനും” എന്ന കുമ്പാടശാല പറഞ്ഞപ്പോരും,

“അതുടെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നുക്കുടിയുള്ള പരശത്തിട്ടാണും” സ്ഥലം ചോദിച്ചുപ്പോരു രോഗികരു കിടക്കുന്ന തുള്ളിൽ കടക്കുന്ന സപ്പംഖലിയോടുകൂടി സംസാരിക്കുന്നും ഗ്രാന്തിയുള്ളവരോടുകൂടി ചോദിച്ചുകൂടുത്തിൽ, കുമ്പാടശാലയുടെ മുറിയിനും കടക്കുന്ന വാതാലിക്കുന്നും അടിത്തുകൂടിക്കുന്ന ഒരും,

“ഇന്നലെ സന്ധ്യമയങ്ങിയതിന്റെ ഫേശം ആരോ കരാറം പഴിഞ്ഞിട്ടു കാക്കൽ കുടകുടനു പോകുന്നോടു എത്തു കാലു വേദനയാക്കി” എന്ന പറഞ്ഞു,

ബ്ലൂഷനാപ്പ് സർ രോഗിയെച്ചു റീസ്യറിട്ടു ചോദ്രം ചെയ്യുപ്പോരു, കാലുവേദന എടുത്തുപ്പോളേ അധികാരം കണ്ണിൽ തുറന്ന കോക്കിയുള്ളിട്ടു എന്നും, കടന്നപോയ ആളുടെ മിവം അധികാരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞെല്ലെന്നും, ഉയരംകൊണ്ടു അധികാരം ദത്ത കരാളാബന്നും മനസ്സിലാക്കി.

ഇക്കുറ്റം വിവരങ്ങൾ റിക്കണ്ടി അഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശേഷം ഭാസ് ക്രമമേഖലാക്കി കമ്പാണ്ടേറാട്ട് അനുയും പറഞ്ഞു വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. അഞ്ചുത്തിയിലേയ്ക്കു വരും വഴി പിറ്റുടന്നിതന്നു സ്വന്തുപം വീട്ടിലേ പടിക്കുകയുള്ള കടക്കണ്ണതുവരും പിന്നാലെതന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.

എടുപ്പം അവലൂപ്പിയായാണ്

“കൂട്ടി അരങ്ങിക്കാക്കുന്നു മാനും ചുമക്കുന്നു അടിപ്പം കുന്നു മുന്നാക്കാക്കുന്നു
കുട്ടിക്കുടാക്കും ഫേശിക്കുട്ടിക്കുണ്ടു
കാട്ടിക്കുണ്ടു ചുട്ടു അട്ടു വായും”

“ആ തന്നെമുവും തീന്തിക്കുന്നാണോ” ഇന്തി എന്തിനാണോ അമാന്തിക്കുന്നതും? എന്തിക്കുവേണ്ടി ഒരു വാക്കു നിങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചും എന്തു കാൽമെല്ലും ഒരു നിമിശത്തി തന്ത്രക്കുമല്ലോ. പിന്നെയെന്തിനാണിങ്ങനെയിട്ടുക്കുന്നതും? നിങ്ങളുടെ വാക്കു വിശ്രദിച്ചു് എത്തുനുള്ളായി തൊന്തു ശീതുനിയുള്ളുണ്ടോ ഇതുകൊണ്ടനിക്കു മോശമല്ലോതെ മുണ്ടെമാണോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ. എന്നാലുവന്നതേതാ

ഈ ഭാരം ഞാൻ വധിച്ചുകഴിത്തു. ഇതിലധികം എന്നെന്ന കൊണ്ട് സാധിക്കുമെല്ലാം. ഇന്നിയും നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കു നാഥായാൽ അതുകൊണ്ട് വരുന്ന ഫലം നിങ്ങൾതന്നെ അണുവീക്രമിക്കുന്നതാം.”

“കഷ്ടം! കഷ്ടം! ഇങ്ങനെന്നുള്ള സാമ്പസ്തമാനം പറയുന്നതെ. നോമ്മരം തമ്മിൽ ഇന്നും ഇന്നുവരുമായിട്ടുള്ള വേഴ്സുല്ലപ്പോ. നിങ്ങളുടെ മുണ്ടത്തിനവേണ്ടി എന്നെന്ന സ്ഥാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നന്ദിയവീട്ടിലെ മുൻപുണ്ണവ ഒരു നിങ്ങളുടെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ച ഫ്ലോറം നീന്തണ്ടെ നിങ്ങളെ സഹായിച്ചതു്? അതിങ്കിട്ടാണെങ്കിൽ ഏങ്കം വീട്ടുകാരാക്കുന്നതിനിലെ തുലിക്കവാൻ ശ്രമിച്ചപ്ലോ നീങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതു് അവരെ തുകായെന്നും? ഇക്കാൽത്തന്നെ ആം നിങ്ങൾ കുവേണ്ടി എന്നെന്നല്ലാം നീന്താൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതാനും ഓക്കാതെ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു് എന്നു കഷ്ടകാലം എന്നെന്ന നീന്താൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളതു്.”

‘നിങ്ങളുടെ മരന്തതിന്റെ അന്ത്യം മനസ്സിലംവാ സ്ഥാനിട്ടാണോ’ നീന്തിപ്പുറയുന്നതു്.

‘ഇതാണല്ലോ ബുദ്ധിമുട്ട്’! തിട്ടക്കുകൊണ്ട് മതിമരനും നിങ്ങൾ വെച്ചുമുച്ചുമാനം കാണുന്നീല്ല. മരറായ തന്നെ അതു് ആലോച്ചിക്കവാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ സമ്മതിക്കുമെല്ലു. എന്നെന്നാൽ കൂട്ടുമാണോ! നീന്താൻ ചെയ്യേണ്ട തന്നെക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാൽപ്പം സാധിക്കുന്നു’ എന്നിക്കു നിയുത്യുണ്ട്. പരക്കു തന്നെക്കിട്ടുന്ന ഉള്ളിൽക്കേറി വെടിവെച്ചാലോ? എങ്ങനെ പോയാലും പത്ര പതിഴുന്നവിസം കഴിയാതെക്കും” കാൽപ്പം നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമെല്ലാണിതെന്നും? അതിനുമുമ്പിൽത്തന്നെ പരിഞ്ഞിച്ചുവരാലോ? എന്നെല്ലാം വെച്ചുമുള്ളുങ്കുണ്ടും അലോച്ചിച്ചുവന്നും?

‘എനിക്കൊന്ന കാണംവാനെന്നൊന്നു വിഭോധം? അതിനും പതിമുന്നിവസം കഴിയണ്ണോ?’

‘അതേ—അതു പറയാം എന്നാൽ കേടോളി— തൊൻ ഇടാതാക്ക ശ്രദ്ധാവിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനിനാണ്’ മടിക്കണ്ണാതു? പരയങ്ങതേ? മനസ്സിലായി, മനസ്സിലായി. ഇനിയും വഴി പ്ലീടില്ല. അതുതന്നു.’

‘ഹൗ! നിങ്ങളുടെ തല തണ്ണാതുകഴിത്തുണ്ടും. ഈ ദുരിം കാണംവാൻ അണവബിച്ചും വല്ലതും കടന്ന പൊട്ടിച്ചു എന്ന വന്നോയ്ക്കാം?’

‘ക്രകാലത്തു ചിസ്റ്റ. അതുകൊണ്ടിട്ടു ചോപ്പം എനിക്കുന്നെന്നയല്ലോ?’

‘ചുപ്പാവർക്കുണ്ട്’. ചുപ്പമുട്ടു കിക്കിൽ വിശ്വദ് സവും ഉണ്ടാവും. വിശ്വപ്പനിക്കവാനും സമയമാണിട്ടില്ല.’

‘എന്നാൽ കാഞ്ഞം സാധിച്ചാലെ ഇതു തൊൻ തങ്കളിൽ എന്ന പറഞ്ഞതു’ ഒരു കടലാസ്സു മടിയിൽ തിരക്കി.

‘വെരുതെ ശാരൂം പിടിക്കേണ്ണു’ എന്ന ഉണ്ടാമത്തെ ആരം പുണ്ണിരിങ്ങാട്ടക്രമി പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്’ അല്ലെന്നു വന്നുറ മടിക്കത്തിനേൽക്കു കൈവച്ചു.’

‘അരക്കു’ കേടോ! ക്കിയു കളിയാവില്ല. എന്ന ചുണ്ടം കുക്കം വിറപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞതിട്ടു് അല്ലതെന്നു ആരം പിന്നാക്കം മാറി.

‘അപ്പുാ! കളിവിട്ടു കാഞ്ഞത്തിൽ കലാഡിച്ചും മനസ്സുണ്ടായിട്ടു പതുക്കെ സംസാരിക്കു’ എന്നും പറഞ്ഞതു് ഉണ്ടാമത്തെ ആരം അല്ലതെന്നു വന്നുറ പുറത്തേന്നു തലോടി. അപ്പുായി ദന്നാമൻ’

‘നിങ്ങൾക്കു വീണവായന. എനിക്കു പ്രാണവേദന’ നിങ്ങളിൽ കട്ടിക്കരണ്ടുനേക്കാണ്ടു ചോറു മാന്തിച്ചിട്ടും

എന്നെന്തിട്ട് വട്ടത്തിലാക്കകയാണോ” എന്ന പറഞ്ഞു തേ അദിത്വത്തോടിക്കരിയവാൻ രുചാദി.

“സമസ്യാപരാധി.. തൊൻ പറഞ്ഞതെന്നാക്കേ ക്കുമി കണ്ണം. ഈ കലാലഭാവമെന്ന തൊൻ അറിഞ്ഞിരുന്ന ചെങ്കിൽ ദേരഘവാക്ക കാണിക്കുവാൻ ഉറയ്വാനും പുരുഷുട്ടില്ലായിരുന്നു.” എന്ന രണ്ടാമൻ താഴുമശയാട്ടു കുടിപ്പുരഞ്ഞുപാടം കൊമ്പൻറ മുഖം കുറഞ്ഞതുനു തെളിഞ്ഞു എടുക്കിലും അവിശ്രദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടാമൻറ നേരെ നോക്കിയതല്ലാതെ പ്രസന്നം മഴു വന്നും അടക്കി അഡിപ്പായം തുറന്ന ചേശബ്ദിക്കുവാൻ ശക്ത നായില്ല. അപ്പോടു രണ്ടാമൻ അയാളുടെ ഉള്ളടിഞ്ഞു,

‘ഈനേയുള്ള്’ എഴാംഭിവസത്തിനകം വേണ്ടതെന്നാക്കേ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ, എന്ന ഇങ്ങനെ പിള്ളി ചെംബുള്ളി’ എന്നുപറഞ്ഞു് മുഖത്തിലെന്ന നേരെ കയ്യുന്ന ചെന്നടിച്ചു. കൊമ്പൻ പിനേയും ധാതൊരങ്ങുവും ഉച്ചരിക്കശതെ ഉള്ളംകൈ നീട്ടി കാണിച്ചുകൊടുത്തു. രണ്ടാമൻ കയ്യുട്ടിച്ചേണ്ടാട്ടുട്ടി രണ്ടുപേരും തമ്മിയു പിരി ആകയും ചെയ്തു.

ഈ ശ്രൂപംസംശാഷണം നടന്ന പ്രഭേദം നമ്മരക്കു പരിചയമില്ലെങ്കിൽ കാടിന്റെ നട്ടവിയത്തെന്ന ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു. ഈ അടവി ദേവകിക്കട്ടിയും കമാഴൻ ദയക്കും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടും നേരപ്രസ്തുപരംഗതത്തിൽ നിന്നു വളരെ മുരിഞ്ഞല്ലാ. ഗ്രീഷ്മകാലത്തു മലപ്പാധനത്തിൽ പോലും സുത്തുരസ്സിക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ പഴതു കൊടുക്കാതെ ഇതു കാണാരമമ്മം ഭേദിക്കുവാൻ, പിരിന്നിട്ടു നാലംപ്രകാശം കഴിയാതെ ശ്വാലച്ചന്തെന്ന കിരണങ്ങൾം എത്ര തന്നെ ശ്രമിച്ചാലും സാധിക്കുന്നതാണോ? ഈ അടവിയിൽ ഇന്നത്തോ, കൈത മതവായും സാമ്പൂക്ക്ഷങ്ങൾ

തിക്കിന്തിരക്കി നില്ലുന്നതിന്റെ ഒരവിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഈവർ സംസാരിച്ചിരുന്നതു്.

സംഖ്യാപത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കു് നേനാമണ്ഡലത്തി മുമ്പ് തന്റെ മഴുത്തുവന്നിരുന്നവുകളിലും, അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ശൈലി ഗ്രന്ഥാംശങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതു വിധിയിൽ പ്രകൃതരാഗം വിട്ടു് അകവബഹുജ്ഞം വൃഥിച്ചിപ്പ്. അടവിയിൽ കടിപാത്രത്തിനു പക്ഷിവർദ്ധങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടക്കിന്തിരിത്ത്” അവയുടെ വിജനവാസസ്വവത്തിനു ഒന്നും വരുത്തി അവിടെന്നുന്ന തുടങ്ങിയതേയുള്ളിൽ. സപകാത്തും പരവാൻ ഇംഗ്ലീഷാധികാരിയും സ്ഥലവും തേടിക്കൊടുപിടിച്ചതു് ഈ വക സൗകര്യങ്ങൾ എല്ലാവിച്ചിട്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവിടെപാസരകാണേം മറ്റൊരു നേനാമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു പൊങ്കളംതോടും ഒന്നാമണ്ഡലത്തിൽ മുഖ്യത്തും സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന അസപാന്ത്യം വർല്ലിച്ചവരികയും, അധികാരിയാം ഇടയ്ക്കിട്ടുന്നതും പക്ഷികളും ഉടൻതരുന്ന നേനാമണ്ഡലത്തിൽ നേരു തിരിത്തു വിരലുകുള്ളുക്കൊണ്ടു പത്രക്കൂപ്പുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യങ്ങൾ കാണിക്കുവരും ചെയ്യിരുന്നു. എന്നാൽ നേനാമാർ .ഇതൊന്നും വകവച്ചിരുന്നില്ല. ഒട്ടവിൽ ഒന്നാമണ്ഡലത്തിനേൽക്കു കൈവച്ചുതോടുകൂടി വ്രഗ്ഗപ്പാരവയ്ക്കുന്നും കോപാധനയും ആയി പിന്നാക്കം മാറ്റയേപ്പാർഡം അയാൾ ഓഫോതെ ചെന്ന കൈതയിനേൽക്കു കേരുകയും മണ്ഡലക്കീറി തുട്ടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈവർ സംഭാഷണം നിരത്തി പിരിത്തപ്പോൾ അടവിമഴുവനും നിഃവിധമായ അനധകാരംകൊണ്ടു നിരത്തുകഴിത്തു. പരിചയങ്ങൾക്കാണേം മറ്റൊരുണ്ടാണും അപകടമാണും കൂടാതെ വഴി തിരിത്തുനടക്കവാൻ സാധിച്ചുവെക്കിലും, വേദ തടസ്തതിട്ടും മരത്തിനേൽക്കു അടിച്ചിട്ടു് ഇങ്കിട്ടും വീണിട്ടും പൊട്ടിട്ടും

നോമൻ അനുഭവിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിം സങ്കടങ്ങൾക്കിം അവധിയില്ലായിരുന്നു.

കെംപത്രാം അല്പ്പറയം

‘മജ്ജുശ്വിമാനമായീസ്റ്റുപാപദംചെള്ളു
നിഞ്ഞുന്ന കുമിച്ചു മേഖലാക്കവും ഹിലക്
ഉംവാഴനമാനക്കുത്തിന് റാനുഷ്ണി’—
ചുക്കക്കാടുപാപം കൂട്ടുന്നതു പാപക്
ദ്രാവം ചാവക്ക് സുവം ചാലക്കാഞ്ഞാവാ—
വർത്താവേംനാപോദവാനിപ്പുംചെല്ലും,

പേരവല്ലോ നല്ലതീരത്തു ജീല്ലപ്പായമായി നിൽക്കുന്ന വട്ടുക്ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്മായായമായി നടന്ന ഒപകീകരിച്ചാരാലുപാപ ദിവസം പകർ അഭ്യർത്ഥനക്കു ദേശം പരിവട്ടത്തു നടന്ന സംഗതിയാണ് ഈ അല്പ്പറയത്തിൽ നോമതായി വിവരിക്കാൻ പോകുന്നതു’.

പേരവല്ലാന്തി ശിവൻകാട് വീട്ട് പരിവട്ടത്തിന്തുക്കും ഒരുപാടി അതിന്റെ ഗതി അർഥാലുചന്ദ്രകാരണം കുമാന്തിൽ തെക്കോട്ടു തിരിത്തെ പരിവട്ടത്തുവീടിന്റെ അടുത്ത പട്ടിഞ്ഞാറു ഓഗത്തു കുടിയും ചേരിപ്പുന്നുകായെ ചേരിപ്പുമുണ്ടാ കുഷിസ്ഥലത്തിന്റെ നേർമലംല്ലതെന്ന നന്ദിക്കാണ്ടം ആക്കാം. ഈ കുഷിസ്ഥലത്തിന്റെ വടക്കുശ്ശേഷമുള്ളവിൽ പരിവട്ടത്തുവീടം കിഴക്കേ അതിനും പരിവട്ടത്തുകായാട് ഒരു നിലവും ആക്കാം. പരിവട്ടത്തെ യൂട്ടുക്കു സാക്ഷാത് പട്ടിയുടെ ദർശനം വീടിന്റെവടക്കവും മിഛു നാട്ടവഴിയിലേയും നേരുക്കിലും മെല്ലുന്നതെന്നു കണ്ണത്തിലും അഭിമുഖമായിട്ടു തെക്കേ പുരത്തു് ഒരു ‘കൊട്ടിയു പടി,*യും ഉണ്ണാക്കിട്ടണ്ടു്’. പടികയറി കടക്കവാനുള്ള

സദകത്തിനായി അതിന്റെ തെരുവുകൾ വിലങ്ങാത്തിൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടിട്ടുള്ള പലകയുടെ പടിക്കൈതേയ്യുള്ളിട്ടുള്ള ഓഗം പരിശുദ്ധതയും, പടിയുടെ മീതെയുള്ള പലകയുടെ രണ്ടാല്ലാറററ ചേരിപ്പുവന്നിൽ ബാലത്തുള്ളുമെന്നവ എം പലതവണ്ണയും ഇരിപ്പിടങ്ങിയിട്ട് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു. കത്തുന്നേപ്പണംമെന്ന പുരാജേന്നയോ വാസ്തവ തനാലോ ചേരിപ്പുള്ളതേയ്യുള്ളിട്ടുള്ള പോക്കവരത്തുകളും “ബാലത്തുള്ളുമെന്നവൻ” അഥവാഞ്ചാടക്കുട്ടി സംശാഷണത്തിനും അവസരങ്ങൾക്കുള്ളാക്കിത്തീർക്കുന്നതും.

ഈ അല്ലപ്പായത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടുന്ന സംവാദം നമ്മുണ്ടാവുമെന്നും രണ്ടിനാഴിക പകലുള്ളിട്ടുണ്ടാണെന്നും ബാലത്തുള്ളുമെന്നവൻ സപ്രതം വീടിൽനിന്നും പുരപ്പെട്ട രോധിയക്കുട്ടി ശിവക്കുംഗരത്തിനു നേരെ വന്നപ്പോൾ എടങ്ങാണട്ട് തിരിതെരു് ഒരു ഇടവഴിയിൽക്കൂട്ടി നടക്കവോ നുത്രക്കും. ഈ ഇടവഴി ചെന്ന ആരക്കുന്നതു് കുക, തൊട്ടാവാടി, മുക്കരി, മുത്രങ്ങ മുതലായവ ഉംകുന്നു നീത്തുക്കുന്നു ഒരു മെതാനത്തിലേയ്യുണ്ടാണ്. ബാലത്തുള്ളുമെന്നോന്നു ഇടവഴിയുടെ മുഖത്തു് എന്തിനുള്ളൂടും സന്ധ്യാസൂന്നും കാർമ്മേഖത്താൽ ഗ്രാമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് ദിഷ്ടിയിൽ ചെട്ടു ദിക്കൊക്കുക നീംവിഡിയമായനീഴലിൽ ഉങ്ങിക്കിടന്നാിരുന്നു. മെതാനത്തിൽ അഞ്ചുമിഞ്ചു ശാഖി മേംഡുകൊണ്ടു് നീത്തുക്കുന്ന കന്നാലികളും ആട്ടകളും, അതിന്റെ ഇറവിയിൽ കിടന്നരജുക്കുന്ന രജുക്കു മുംഗും ഇടയുമായും, നാഴിത്തുള്ള പരിശുദ്ധാട്ടതു വേചയെടുക്കുന്നു നാലുബാധാം പുലക്കളുള്ളിട്ടുള്ള ശഴിക്കു, ആതു പ്രഞ്ചഗത്തു പരയത്തുക്കു മഹാായ ജീവജാലവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ബാലത്തുള്ളുമെന്നോന്നുകളുംബാധായിരുന്നു പടി വീണി കാലടിപ്പാതയെ ആകുമിച്ചിട്ടുള്ള ഏരാദ്വാരാട്ടി തട്ടിനീക്കി കൊണ്ടു് പാടത്തിന്റെ ഘടകം തത്തിനുള്ളൂടും അല്ലെന്നും

മുരൈയോടെ വരവെത്തു നടക്കുന്ന കണ്ണധിമണ്ണുകയുലും കണ്ണട താഴെന്തിരജ്ഞവാൻ ഭയപ്പെട്ടു് അവിടെത്തെന്ന നിന്മ. പാബു” സാവധാനത്തിൽ തല മുഴുവനും ഉടയിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പൊക്കന്നാതിന്മുതനും നാബുകരി മുള്ളുകന്നതു കണ്ണട് തവള അകലേ മുള്ള് ദൈ ചാട്ടം ചാടി. ഉടനെ പാബു” തല കീഴുപോട്ട വലിച്ചു മടച്ചിൽത്തെ നെ തുരുങ്ങി. അല്ലെന്നും കഴിതെന്തു രണ്ടാമത്തും പാബു” തലപൊക്കിയസ്ത്രം തവള തെങ്ങതെന്നു ചാട്ടവാൻ തുട ആഡി. തങ്കുണ്ണം അതിനിന്തിക്കുംണമായ സീതക്കാരനേരാട ആടി പാബു” മടയിൽനിന്നു വാഖുകത്തി പറഞ്ഞ ചാടി പിന്നും പാച്ചിൽ തുടങ്ങി. തവള അയ്യെപ്പെട്ടു വരവെത്തു നിന്നു കണ്ണത്തിവേയ്ക്കു മറിത്തുവീഴുകയും ഷേട്ടുചു നില വിളിക്കുന്ന തവളുടെ കാലിനേരൽ ചാബു കടിക്കുടക്കയും ദൈ നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. താഴെത്തുക്കുമെ മുക്കുണ്ണു വെള്ളമിരിക്കുന്നും മേലെ പിറക്കുരി ചലിക്കാതെ വട്ടത്തിൽ പറന്നുകാണിക്കുന്ന ദൈ ലൂജ്ജുപ്പാശ്ശു” മും തരം കണ്ണട് പാനിക്കുന്ന റാബ്ബിക്കാണ്ട് പോക്കയും പോകും പഴി പാബിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട തവള പാരിവട്ടതെ യൈശ്വരി കൊട്ടിപ്പട്ടിയുടെ അരികേ വന്ന വീഴുകയും ചെയ്തു.

തവള താഴെ വീണ്ടിട്ടു് അധികംശംകുടാതെ ബാലതുപ്പുമേനവാം അവിടെ എന്തി, തവളയെ തടി പാടത്തേയ്ക്കുട്ടിട്ടു് പരിപരിത്വായ സപ്രസ്ഥാനത്തു കന്നറി അടച്ചതു കഴിതെ സംഭവഞ്ഞക്കരിച്ചു മനോരാജ്യം വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് സൗഖ്യപ്രായനാഡി ധാരാളാജും ഒപ്പെട്ടു മുംകുടാതെക്കണ്ട കരയുണ്ടും ഇങ്ങനു അഞ്ചിൽ ഒരു ശേഷം അതിലുണ്ടാകുന്ന നീരാവിയാണ് മുട്ടെപ്പെട്ടതുപോലെ നീല പണ്ണുക്കുള്ളായും അബ്രുക്കത്തുകളും കാണപ്പെടുന്ന പാർത്ത അഭീല മുള വുക്കുമുഹാദ് കുളാടെ സപ്രത്യപനിന്നും ചെയ്ത വാൻ മുരാഖിവാസികളുടെ സപാഞ്ചവിക്രൂഷ്ടിക്കരിക്കു

കേവലം അസാല്പമാകന്നതുപോലെ ഈന്ന പ്രകാരമെന്ന വിവരിക്കപ്പെട്ടവാൻ രൂതാസമായ അപര്യാക്ഷ യാൽ വ്യാകലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മന്ത്രിണി¹⁸ ഉദ്ദേശ്യഭാണം വാനോ, ഓവിയാദ്യോ വർത്തമാനമായോ ഉള്ള ആവശ്യത്തിനിന്നു മോചനമാർഹ്യം കാണാവേം¹⁹ബാക്കന്ന സദേശാഷത്താലോ ഒരുവൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ താഴും പിടിച്ചു ഗാനരീതിയിൽ ചൂളംകത്തിക്കൊണ്ടാണ് ബാല തൃപ്പിമേഖാൻ മനോരാജ്യസമാധിയിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്നതു.

പ്രത്തു സംഗീതത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടപോലെ അറിയാത്തവരം വാസനാരഹിതാണോ ആയ ക്ഷാലതൃപ്പിമേന വൻ പ്രത്തിവിശലമായ ഇതു പ്രശ്നാഗതത്തിൽ ഒരുപോലും തോന്നീടോ എന്ന തോന്നമാറു പെട്ടുന്ന ഗാനരീതി വിച്ചു ചൂളംകത്തുന്നതു സാധാരണ മട്ടിലാക്കി.

അംഗം അങ്ങണാക്കപ്പെട്ടില്ലോ അഴിച്ചു കൂടിയിൽ കൊടുത്തിട്ടു തലമുടി രണ്ടായിപ്പകത്തു²⁰ ഒരു പക്കതി ചുമ്പാക്കാ ഇട്ടു വേർപ്പെട്ടതുന്നകൊണ്ടു ടെറിക്കുവി ലേയ്ക്കു പോകംവഴിയാണു ചൂളംകത്തുന്ന രഘുമും കേട്ട തു. ഒച്ച ചൂരെ പരിചൊരുജ്ഞതായുംനുംവെക്കിലും, പതിവിൽ വൃത്തുംസംപ്പെട്ടു പാട്ടു പാട്ടുന്നതായി തോന്നിയതുന്നകൊണ്ടു²¹, കാടു തന്റെശന്ന ക്രക്കിവിളിക്കേട്ടു പക്കവും നിയും ക്രക്കിവിയിൽ കൈ കെട്ടിടത്തിന്റെ മറവുകൊണ്ടു²² ‘കൊട്ടിപ്പട്ടി, കാണാവാൻ വയ്യായിരുന്നു. അധികതാമസംകൂടാ തെ ചൂളം കത്തുന്നതിന്റെ സന്തുംഭായം പതിവിന്റെപടിയായി. ഉടനെ അരയിൽ ചുററിയിരുന്ന മേൽമുണ്ടിന്റെ ഒരു തലവെക്കാണ്ടു മാറിടം മറച്ചും, കാരറടികൊണ്ടു മുഖം വരുന്നതും കുറത്തുന്നീണ്ടു ചുതണ്ണതു: ആയ തലമട്ടി ഒരു കൈകൊണ്ടു²³ തട്ടത്തും അംഗുംവിന്റെ അന്നവം

కృతమాయ స్వాసరణుపం బొల్పత్తిష్టమెగోనీర గెరె చెగు. తగ్గిత అంత్రంతం అంగరక్తమాయ మోహగాం గియుడ విగీతమేషమెత్తాంక్రుక్తియ వరువు కణ్ణిక్కుం నిమంలమాయ మగ్గుపిగోనీర శ్రుతుగతి జాతిక్కుం బొల్ప త్తిష్టమెగోనీర భవత్తుం అత్యం స్వమ్మతిష్ట కావం తిరి తంశ్శుపణ్ణితమాంకు క్రుక్తి భంగ్రాయ్యమైక్కుజ్ఞితా లోం. ఆంగ్రోకమయుటెయుం ఎంత్తిసత్తిగోనీరయుం మల్ప తతిత ఈ కావరసం ఉణ్ణెక్కిత అంతాగెంగాను కణ్ణితి సమతికూం. ఎగ్గునాట ఖర స్టోర్సుం అంగ్గిలిషతిత మారి వ్యుసగమ్మరంగెతాంక్రుక్తియ ఏగ్గరవభావమాయితిలీ లోం. అంఘం అంధత్తు వాం,

‘ఎగ్గునా పాట పరిష్తు?’ ఎగ్గునా చోబిత్తిష్ట్పూర్ద బొల్పత్తిష్టమెగోనీర కంసుశవుం రథపది పరణతి ల్పి. అంతు కణ్ణు విష్ణుపణెతాంక్రుక్తి అంఘం మెగువగోనీర భవత్తు గోక్కి.

‘తాం డెవకిక్షక్తియ చోరం కాగుంతటిక్కుజ్ఞి పచీషమాగెంక్కిత ఖుగు కాలత్తు’ తాం అంబిదె చోయితిగు. నికాం అంబిదె ఉణ్ణాయికుగొల్పి. ఉపిష్టి వత్తిళ్ళ, ఎగ్గునా డెవకీక్షక్తి ఉగెత్తు.

‘జ్ఞేష్ణునం అంఘమాచగుం ఖువిటెయుణోం?’

‘ఖ్ప అంఘమాచగు కణ్ణు సంసారికయ్యుణ్ణాయో? ఎగ్గునా చోబిత్తు’ అంఘు తల తాఫ్తటి, కాలిగెంటపెత విరఱికాగు మణ్ణిత చంత్రామట్టతువగునీ త్రంకపి. బొల్ప త్తిష్టమెగోనీర అంఘం పీగోనీర చోబిత్తటిలో ‘సుమి జ్ఞే’ ఎగ్గునామాగుం రథపది పరణతిక్కు’;

“అంబం ఎంష్ట్పూర్ద వత్తం?” ఎగ్గునా వీణ్ణు చో తీష్ట.

‘ఉప్ప నిశ్చయమిల్పి. రణ్ణపెత క్రుక్తి అంకియగెనిర మాయిక్కుం అతురఱయా కాగువగునీ చోయిరికయ్యాగెంగా

തിച്ചുംതി പറത്തു. വളരെ നേരുമായില്ല പോയിട്ടു്, ഉണ്ണം കഴിച്ചപോയായതു മതി; അപ്പോഴേയും അവർ വരാതിരിക്കില്ല. അമ്മവിന്റെ ഇതു ക്ഷണം സപീകരിച്ച് വോ ഇപ്പോയോ ആണു നൃക്ഷുചരിവാൻ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ അധികാരാജ്ഞങ്ങളേയും ദന്തങ്ങളേയും കാതും ധ്രാവിച്ചും തായ ദൈമാതിരി വിത്തുതമണ്ഡാസം കൈണാട്ടു മരച്ചടിയുടെ ഭാരം നിർമ്മിച്ചിട്ടു്, മനസ്സിൽ കടന്നകുടിയിഴിക്കുന്ന ശകയും സമാധാനം വരുത്തുവാനായി. ബാലത്തുണ്ണുമേജനാൻ ഇപ്പുകാരം ചോദിച്ചു.—

‘ഈ അടിയന്തിരമാരു കാഞ്ചുമെന്താണോ?’ അവർ എന്നേ ത്രാണം പോയിരിക്കുന്നതു്?’

‘സ്വന്തിച്ചറില്ലു്. ഇന്നകാലത്തു പുളിങ്ങാട്ടു കാഞ്ചുമാരു ഇവിടെ ഉണ്ടാണെന്ന് വന്നിരുന്നു. അപ്പോരും സ്നേഹിയാണു കാണണമെന്നൊരു ഏതാണ്ടു ചിലതൊക്കെ പറയുന്നതു കേട്ടു്.’

‘എന്നീടു്?’ ആണു വോദിക്കുന്നതോരിക്കുവാൻ ബാല കൂദാശമെന്നവരു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല.

‘പിന്നുണ്ടായ വാതമാനമെന്നാം എന്നിക്കു തുപമില്ല; തൊന്തു ദൗകിക്കുട്ടിയെ കാണുക കഴിഞ്ഞു തിരിയെയുന്ന ഒപ്പോരു കിട്ടു ചെബക്കി. എന്നീടു് തിട്ടക്കപ്പേട്ടു കളിക്കിച്ചു്’ അക്കണ്ണയും പോകുംവഴ്ചിയാണു് ഇതുകേട്ടതു്. ഇംഗ്രേസ്മാരും കറും കഴിച്ചു ഒറ്റനേതയും വന്നപ്പോരും കാഞ്ചുമാൻ ഉണ്ണാകഴിച്ചപോയായി കഴിഞ്ഞതു്.

ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പേട്ടു കാഞ്ചും ചോദിച്ചു തീച്ചപ്പേട്ടുന്നതിനു മുമ്പു സംവാദത്തിന്റെ ശത്രി ഭർഖലട മായ ഒരു വഴിയെ തിരിഞ്ഞതോടുകൂടി ബാലത്തുണ്ണുമേന്ന വന്നും ശ്രദ്ധ മുഴുവനം അങ്ങെ മാറ്റുത്തും അതിനെ അടിക്കുടാ പിന്തുംണിവന്നതുകൊണ്ടു് ആ വഴി തീരെ മുട്ടി എന്ന ബോല്ലുമാവുന്നതുവരെ മനസ്സിനെ പിന്തുവ

ലിക്കവാൻ ബാലക്കുള്ളുമെനവന സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാൽ തെപ്പറി അമ്മവിനും എത്രമാത്രം അറിയാമായിരുന്നു വോ, അതുമഴവനം പറത്തുതീന്റെവന തീർച്ച വന്ന ദ്രോഹം,

‘വഞ്ചി, മനങ്ങുരഖതയ്ക്ക് പോവുക. ഒറേക്കാൽ മെന്നും പറത്തില്ലപ്പോ, എന്ന പറത്തുകൊണ്ടു് കൊട്ടിയപ്പോമെൽ നിന്നു താഴ്ത്തിരിക്കും. അമ്മ ഇതുവരെ യും ഇരുന്നിട്ടില്ല. മെൽ കഴുകവാൻ പോകണ്ട സമയ മായാണ വിച്ചാരിച്ചു നിന്ത്ക്കുകയായിരിക്കമെന്നു ബാലക്കുള്ളുമെന്നോടു ശക്കിച്ചിരിക്കുമോ എന്ന സംശയമുണ്ടു്,

‘വരട്ട്, അവിടെയിരിക്കു. തൊന്നും ഇവിടെയിരിക്കും’ എന്നുപറത്തു.

‘ചെറു! അങ്ങിനെയുപ്പ്, മഞ്ചാരാക്കുയുണ്ട്’. ഇന്തി പുഴയിലേയ്ക്ക് പോകവാൻ അമലാത്തിക്കൊണ്ടു. പോകും വഴി സംസാരിക്കാഡപ്പോ എന്ന പറയുന്നതിനിടയിൽ തബദ്ദി കുട്ടിനിന്നു ദിക്കിലേയ്ക്ക് ദാട്ടക്കണ്ണിട്ടു ഓബക്കീട്ടു പടിയും കക്ഷിത്തിൽ തിരക്ക് കയ്യുംകുട്ടി നടക്കവാൻ തുടങ്ങി. അമ്മവും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു.

“ഒഴുവുണ്ട് ശക്രമേനന ഗോപിതൊടിക്കുമെന്നു തന്നെയാണോ” എന്നിക്കു തൊന്നുന്നതു്. ദേവകിക്കട്ടിക്കു് അയാളെ കണ്ണിലെ നേംചര കണ്ണക്കുടാ, എന്നു് സോദരീ സോദരമാരെപ്പറ്റുറി. ഒരു തദ്ദീപിഷയമായ വത്തമാനം തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നതിൽ പഴിചയദേശംകൊണ്ടു കുസൽ തീന്തിട്ടുംപോലെ, ദേവകിക്കട്ടിയുംായിട്ടു് അന്നു കാലത്തു നടന്ന സംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലത്തെ കണ്ടിച്ചു്, അമ്മ പ്രസംഗിക്കവാൻ തുടങ്ങി.”

‘ശക്രമേനു കുമാക്കവാൻ ആരാണെന്നു തീർച്ച യാക്കുന്നതിനും, അവഴുടെ വീട്ടിൽ വേരെ ചിലതണ്ടുപ്പോ. തൊൻ അമ്മവിനേരു പറത്തിട്ടുണ്ട് സംഗ്രഹി

മഴവനും അവദ്ദോട് പരണ്ടതിൽനാവക്കിൽ അവർ വേണ്ടവഴിക്കുതനെ പോയേനെ.”

‘അരുളോ തൊൻ പറ്റിച്ചുപണി പതിനേട്ടം നേര കി. ഇന്ത്യം അവക്ക് വിശ്വാസമായിട്ടില്ല. തൊന്തനീ സാഹചര്യനുതു്’!

‘അവളുടെ ഇപ്പോഴിനു നടപടി തൈപര്യങ്ങൾ സമ്മ തമ്പ്ലുനു് അവരെ മനസ്സിലാക്കിയോ?’

‘അതു പണ്ണേൽനെന്ന അവക്ക് അറിയാമതെ. എന്നാൽ കിങ്ങരക്ഷാ ഇല്ല കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായം പറവാൻ അവകാശമില്ലെന്നു് അവർ സിലഡന്തിക്കുന്നതു്. ഈതു കേടുപോറ ബാലത്തില്ലെന്നവൻറെ മുഖമാന തുട്ടതു. എന്നിട്ടു്.’

‘ഇതല്ലാതെ പിന്ന ചാലതു സാൻ പരണ്ടതിൽ നാഡോ?’ എന്ന ചോദിച്ചപ്പോരം അമ്മ മുഖം താഴെന്തി കാച്ചുനേരും തയ്യാറാക്കിയില്ല അതിൻറെ ശേഷം,

‘ചേരുക്കാലും തൊൻ പരാത്തു. ഈതു കേടുപോറ അവർ തചക്കുകയിൽതല്ലാതെ മനസ്സിൽ ധാതനാരിക്കുക്കും തട്ടിയില്ല’ എന്നായിരുന്നു അമ്മവിന്റെ ഉത്തരം.

അവരുടെ സംസാരം ഇരു നിലയിൽ എത്തിയപ്പോരം പുന്നതു കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കടവാഞ്ചര അല്ലെങ്കിൽ താഴെ മണി മും വയ്യുംലും ചാണകവുംകൂടിചേറ്റം കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു മുത്തിപ്പീനമായി കിടക്കുന്ന ഒരു കന്നാലിക്കണ്ണവിൽക്കൂട്ടി ബാലത്തില്ലെന്നവൻ മനസ്സിലുംതെക്കിറക്കി. പെരുവല്ല നാഡി കടക്കാം രാത്രിപാലം നാടിയുടെ തൈക്കാട്ടുംതു വള്ളവി കലായതുകൊണ്ടു കന്നാജിക്കുവെറിയിൽ നിന്നു വള്ളുമെ അക്ക തുല്യനുമാതൃമല്ല, അംഗിര നീനാൽ അതു് തൈവിയം നാട്ടിവണ്ണം കാണുകയും ചെയ്യാമാ ചിത്രം. ബാലത്തില്ലെന്നു പാലത്തിന്റെ നേരോ തിരിഞ്ഞു നില ഉറപ്പിച്ചു. അഞ്ചുവാക്കുട്ടി, അത്രീകരമായ കടവിൽക്കൂട്ടി ഇരഞ്ഞുവാൻ

മടിച്ചിട്ട് ഒരു അറദത്തേക്കമാറി പുഴയുടെ എറവിൽ താനു നിന്നുതെയുള്ളൂ. താങ്ങിവിങ്ങേറിനിൽക്കുന്ന ഇല്ലിസ്ത്രീഷുകളിൽനിന്നും മറവുകാണ്ട് ഈ സമലത്രനിന്നു പാലത്തി നേര കൂട്ടു അടഞ്ഞതിനുണ്ട്.

പത്രംഖിനു അടുക്കിക്കള്ളിച്ചുതു കുമ്പിയിൽ കലാഡി ചുവവനു അറിവാൻ വേണ്ടതിലധികം അമുഖിനേര അവതാരിക്കതനു ബാലകളുമെന്നവുനു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മേലാൽ ഭവക്കിക്കട്ടിയുടെ അടുക്കൽ കൂടി പ്ലാംഗി ഉടക്കീട്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്നു മേന്നുണ്ട് പ്ലാംഗി ബോധം വന്നു. അതോടുകൂടി അമുഖമായിട്ടുള്ള ഗംഗാംശ നീതത്തിൽ ആസ്ഥയും കഠിനതു. ദേരെ ചില കാര്യങ്ങൾ കു മനസ്സിൽത്തേന്നു സമയം അതിക്രമിച്ചുതു കൊണ്ട് കൊട്ടിക്കലോഗത്തിനുള്ള വട്ടം കുടുംബം നിയുതിച്ച് വോദ്ധൃതിനേര ഗ്രൂപ്പിംഗാനു കൂപ്പിച്ചു.

‘ജേപ്പംഡാനേര ചില ടീംസ്റ്റുകളെപ്പറ്റി തൊണ്ട് പറ ഞതിയുന്നതും അവക്കുട്ട പറഞ്ഞുവോ’ എന്നതിനു നാമാധാരം പറവാൻ അമുഖ വളരെ മടിച്ചു.

‘എന്താ മടിക്കുന്നതു’? കമാൻഡനായങ്കര എടുത്തു കവന്നിരക്കുന്നതു. മരറാക്കവള്ളാണെന്നുള്ള തിനു പലതെ കൂവകളും തൊണ്ട് പാതയിട്ടില്ലോ? അറിഞ്ഞരുകൊണ്ട് എ കൂടു ഉടപ്പിറന്നവളേ കണ്ണിൽ ചാടിക്കുവാൻ അമുഖിനു ദയവും ശബ്ദക്കിൽപ്പെന്നവും കു മടിയുണ്ടാവില്ല.’

കുഞ്ഞം! ഒരു തൊണ്ട് നിക്കുളിങ്ങേനു പറയുന്നതു? ചിലതൊക്കെ സുവിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതു. നിക്കുളം തൊറിലു രിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നാണു ‘അരുഫലപറയുന്നതു’. അങ്ങേനു യാണുകുറിയുന്നുടെ തന്നവാട്ടകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്പരം പർബ്ലിപ്പിക്കാനല്ലോ നമ്മൾ ഉത്സാഹിക്കണംതു?

ഈ സമയത്തു പാലത്തിനേരു രോദം വന്നു കയറുന്നതു ‘ബംഗളുപ്പ്’ നേരുവാനേര തുഞ്ചിയിൽ ചെട്ട്. ഉട

என ‘ஏனை விழபாஸம் லெப்பித் ஹங் டி எதானிவிச் வகைநிலை, ஏனை பரங்குது’ பூஷவகின்குடுகி யூதி ஜூட்டு நடவடிக்கை! ஹதெலூாம் நேரங்கொயிரிக்க மென்ற காலதி அறம் கரத்துக்கொலம் ஸபாஸம் சாயட்டு நின். மேனவந் திரிக்கவாாஒ டாவாரிலெப்பாம் களைத்தோராம் விழபாஸமிலைத்தொயி. நடத்தின்ற வேயங் சுதங்க வாரங்குடி டாவமிலெப்பாம் களைத்தோராம் வலைதெ வழங் கிடை, வூத்திகெடு கடவுளிக்குடின்னாயெ மனங்குரு ததிர்ஜ்ஜி ஹாட்வாாந்துக்கை. வொலத்துஷ ளமேன்வந் அர ஜோஞ்ஜீல் மரத்துக்குள்ளது. ஹ புகாரம் உடைக்கிக்கை ஜூட்டு அது யுவதி, காஷும் ஏகை ஷும் க்ஷாரது’ ஹரிக்கை தையிட்ட வாலியில் வீடுக்கூடு’ விளாது’திரிக்கிடக்களா தலழக்கிய காரின்யீநாக்கி வண்ணளின்ற அரங்க ககாஷு முவவும் ட்ராது’ அதே உதாரியமாங்வுள்ள விச பிக்கவாந் துக்கூக்கூடும் செய்து.

இட ஸமயத்து^{கி}, கோட்டாம்யானு அரு கோவபலாந்தை தெர ஸமயாகப் பூத்திருவாணை ஏடும் தொகூம்பா^{கி}, காங்கேவப்போன்று கிளை விழிக்குதான் யோசியப்புறைந் தூத்துக்கிரணப்போல் அரு யூவத்யூடெ பூமேகிலை கல்லிப்பி கவாக் குடன்னி.

வூலது சீட்டுமேனுவள்ளு ருப்பை அருகங்கிழு
புக்கண் ஹக்கர வூத்தியபோசெய்யூ. வூலதுவீ”என
மேனுவளம் அந்தந்தகுடி அவசீ தமிழ் அழிவேணம் ஸம்
ஸாரிசூக்கின்றியள்ளு ஷேஷா வூலதுக்குமேக்கவங் பறி
வட்டு வீட்டு ஸ்தே உத்தித்தகுடி வாவஶி ஸப்பனம் வீட்டு
லேயூ. மரவங் பிளாகவு, திடிதூ. அமூவிள்ளு
ஸிசூத்தியுடை சோதுப்பாக்க யாத்தாக ஸமாயானவும்
பருத்தை அவகை புக்கடவிசெய்யூ’ ஹாக்கிழவாங் வஶி
யாக்கிரதீத்தீடு சேஷிப்புரவிது சேஷாக்காரி

കോലാക്കിൽ നിന്ത്യക്കമ്പോഴാണ് “അരുന്മാലല്പൂര്യത്തിൽ പറഞ്ഞതോപാലു ഭേദകിക്കട്ടി ജ്യോതിംഗൻറെ നേരിട്ട് ചെന്നതു”.

വീട്ടിൽനിന്നു കാഞ്ചുവശാൽ പുറത്തെയ്ക്കു പോയിരിക്കുന്ന കാത്തിരാമൻായങ്കെങ്കും കമാരണ്ണനായങ്കെങ്കും മനോഗതം അമൃതക്കിളിച്ചുപോലെ, ഓസ്റ്റ് ക്രൈസ്തവനു കാണുവാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കേസ്സുകഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു പഞ്ചംവഴി കണ്ണടക്കുന്നതായാൽ എളുവല്ലുക്കും നടക്കാതെ കഴിക്കാമെന്നു കാരാതി അവൻ മജിസ്റ്റ്രേറ്റ് കോടതിയിൽപ്പറയ്ക്കും പുംപ്പുട്ടതു”. അമുഖം സ്റ്റോൾഷനാപ് സർക്കാറു തിരിഞ്ഞെജാലി എപ്പോൾ കരുക്കി എളുവല്ലുക്കും മടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ അദ്ദൂരംതന്നെ അവൻ അങ്ങോട്ട് പോകുവാനും ഒരുക്കായിരുന്നു. എക്കിലും അവർക്ക് പലംകൂടുതൽ, അരളുന്നവഴി വത്തിച്ചുള്ളക്കേണ്ടതായി വന്നില്ല.

സ്റ്റോൾഷനാപ് സർക്കും മാജിക്കാക്കവാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ റൂ. റൂ. വിചൗരണയ്ക്കു വച്ചിരുന്ന കവർച്ചുക്കേസ്സ് വു. റൂ. കാണ്ണം നീട്ടിക്കിരുന്നതു നീട്ടിവെച്ചു കേസ്സുമുഖിലെടുത്തുവരുമ്പോൾ വിചൗരിച്ചു ഓസ്റ്റ് റാമനോൻ അനേഡിഷ്യസം കോടതി ക്രടിയച്ചുപാടം അവിടെ മാജർകൊട്ടത്രു. പ്രക്ഷേക്കാട്ടിയുക്കതം വിപരീതമായിരുന്നതിനാൽ കൊടതി പിരിഞ്ഞതും സ്റ്റോൾഷനാപ് സ്കൈറ്റ് ജോസ്റ്റ് കരുങ്ങിയതും ടെക്ക് യോജിച്ചിട്ടിട്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി പുരപ്പുട്ടപ്പുടം കണ്ണടിരാഡൻനായാൽ കമാരാന്നനായാൽ എത്തിരാതിട്ടവെന്നായും ചാമുച്ചു സ്കൂളക്കി പിന്നുവെച്ചു നടക്കുന്ന പരിവാരപ്പുടയുടെ നായകനായ മജിസ്റ്റ്രേറ്റ് ടിനു വഴി മാർക്കൈഡാട്ടക്കുന്നായും കണ്ണടവുകൾ, പടിവാതുക്കലാ തിരിക്കെടുലും വിചൗരിച്ചു വേഗത്തിൽ പുറത്രുക്കുന്നതു കഴിഞ്ഞില്ല. ബുഹാലുമൊന്നു

കമിച്ചുതോട്ടക്കി ഓസ്‌കരമേന്നോൻ അവരുടെ സമീപം ആ ചെന്നുചേറ്റം.

“വിശ്വേഷിച്ച വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടോ? കാൽന്തുസ്ഥിൽ ഈ നൂ കാഡാത്തു വീടിൽ വന്നിരുന്നു, അണ്ണേ? പരത്തുമണി കഴിഞ്ഞതു പതിനേണ്ണമണിയോട്ടക്കി കിഴക്കേഞ്ചു ഷോയി രിക്കന്നും. പരിവട്ടത്തെന്ന ഉള്ളം പറവിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊൻ അങ്ങോട്ടു വരണ്ണമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നായിരുന്നു. കണ്ണേതെതക്കിലും നന്നായ്.” എന്ന നേരംപോലെ തിട്ട വിരിച്ചുകൊണ്ടു പറത്തു. സംസാരിക്കുന്ന സമയത്തും ഒഴി കണ്ണിലുമെന്നും ഒരു ചുവാന്തായിരുന്നില്ല. ഉഭാസീനൈനപോലെ പഴിയും വലത്തു സബ്രഹ്മകയായിരുന്നു.

സ്നേഹിതാവ് “സങ്കേടം വാക്കിൽ, നൂ കണ്ണതിരാമൻ നായർ യമാന്ത്രതമായ അന്തിം ഗുണ്ട് ആണ് ആണ്”,

‘അണ്ണാ കാൽന്തുസ്ഥിരക്കണ്ണാട്ടം സംസാരിക്കുക, കഴിഞ്ഞതു വോ? ഏകദാം മുഴു പഴിയെന്നുകൊണ്ടു നടന്നവനാതു നീണ്ട് മുഖം ലഭിക്കി എന്നാണെങ്കിൽ?’

എന്ന വോദിച്ചതിനുത്തരംഭായി ‘ഹണ്ണ’ എന്ന രണ്ടുക്കു റംകൈ ഫോറ്റോഗ്രാഫിനുടുടർന്നുള്ള എടക്കുകളും എല്ലാം വല്ലുവ തം പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. അണ്ണു? എന്നതിനു, ‘അനും ഹണ്ണ’, എന്നാണുന്നും സമാധാനം. മുരുക്കംസ് കരമേന്നോൻ വിചാരിച്ചുവോദാവ് മലിച്ചു. ചെസ്റ്റുടിവിലുകൊടുക്കയോ കടം പരകയോ ചെത്തുവോദാരം ബാലന്നാക്കണ്ണാവുന്നവോലെ ചു തെളിാരത്തുത്തോവം കജാൻനുനാശങ്കുടെ ഒന്നും ഇല്ലെന്നും മുന്നോട്ടു തെളിിയ ഭവത്താണും മലവക്ക് വിടന്ന് മിച്ചികളിലും ധാരാളം തെളിഞ്ഞതിനും. കമാറൻനായങ്കുടെ മനസ്സിലും ഇവലുതു തെളിഞ്ഞതു അതുവെന്നും ബാക കാലുവോ നാഞ്ഞാശിതാവ് “സങ്കേടം ചെവികളിലേയ്ക്കു ഒരു തന്ത്രിയതു കണ്ണതിരാമൻ നായരായിരുന്നു.

പിന്നെയെങ്കിനെയാണ് നിങ്ങൾക്കിരു മനസ്സിലായതു്?

“കാൽന്തു സമേന കണ്ണകിട്ടിയാൽ വിവരം ചോദിച്ചുവിഞ്ഞു” എന്നോട് വന്നുപറത്തുകൊള്ളാമെന്ന നിങ്ങൾ തന്നെ എന്നും കീഴെപ്പറ്റിയാണ്

‘കാൽന്തു സമേനർ ചാറിനും മഴവനും ഇതുകൊണ്ടാണെന്നീയാണെന്നോ?’

“ഇതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കിരു സമേന കണ്ണ എന്നും ഉംഗിക്കുന്നേൻ? നിങ്ങൾക്കു പട്ടികയും മുൻഭാഗം അധികം പത്രികയിട്ടുണ്ടു് കുറെ അടിക്കരം കണ്ണ. മുടഞ്ഞും ദേഹം എങ്കിൽ രണ്ടടികളിൽ ഒരുപോലെയിരിക്കുവാൻ തന്മില്ല. മുന്നും ഉപുക്കരാം ഉണ്ണിയും പത്രികയും കാണുവാൻ വഴി തുട്ടില്ല. ഈ സമേതികളിൽനിന്നും മുന്നും കുറഞ്ഞും കുറയി രിഞ്ഞുമെന്നുള്ളു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്? അടിയുടെ ആളുതി മും വലിപ്പിച്ചും നോക്കിയിരുപ്പാരും കാൽന്തു സമേനർ തന്നെ ദാഡി തീരുമ്പുയാണി. ഏന്നും പാറിവട്ടത്തെ പാടി കുണ്ണ പ്പോരും പത്രത്തെന്നി കഴിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. അടികളുടെ ദാഡിക്കൊണ്ടു് അന്തുവരു കാൽന്തു സമേനർ താഴീച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും മനസ്സിലായി.”

‘പത്രികാനാം മണിക്കു കിഴക്കോട്ട് പോയി എന്നും ഉംഗംകഴിതെന്നുവെന്നും എങ്കിനെന്നും മനസ്സിലായതു്’ എന്നുവോദിച്ചുതു കൂടാൻമന്നായരാണു്.

‘ഏന്നും പറത്തുപോലെ മുന്നും അടിക്കരം കാണുന്ന ദോഷ എന്നും വഴിയുടെ വലത്തു പുറത്തു മണ്ണയ്ക്കും പുരുഷന്തു ദോഷം. അവയുടെ കിഴക്കോട്ടുണ്ടു്? അവയിൽ ചിലതു കോടതിക്കു വരുന്നവയുടെ കാഖികളുംകൊണ്ടു് കാണാതുവായിട്ടുണ്ടു്. പത്രികാനാം ഒന്നിയോടുകൂടി അള്ളുകളിൽ കോടതിയിലെത്തിരിക്കുന്നു. വിഡേജിച്ചു തെളി

ഞതിട്ടിലും അടിക്കറ്റ അട്ടത്തട്ടത്തിൽക്കുന്നില്ലോ? ഒന്നു ബോക്ക്. കുന്നത്തുവക്ക് വയറു നിരഞ്ഞിട്ടിട്ടുണ്ടോരു കാലക്കണ്ണിവയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. പിന്നെ പരിചയക്കാരുടെ വീട്ടിൽ കാവള്ളുവെന്നു് ഉച്ചവരം താമസിച്ചുതു പട്ടിണിയിട്ടു് പറഞ്ഞയയ്ക്കുവോളാ?

‘ഇനി കാറിന്റെ ഗതിയിൽ നിന്നു കാഞ്ഞസമൻ പറഞ്ഞതുകൂടി മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞെ കുണ്ടെങ്കിൽ തെങ്ങും വന്നവഴി പൊഞ്ചയ്ക്കുള്ളാം. നിങ്ങൾ വെരുതെ സബ്ലിമേറ്റേണ്ട്’ എന്ന കണ്ണതിരാമൻനുന്നായു് പറഞ്ഞതു് തു പ്രതൃതിശാസ്ത്രപിതാലമായ ഒരു പ്രദശാഗം കമാരൻനാട്ടിന്റെ സുവമായില്ല.

‘നല്ലവണ്ണം മനസ്സിൽത്തുവാൻ തു മിട്ടക്കും അതിനു കുത്തെ ദാരിച്ചയും ഉള്ളവക്ക് വായ്ക്കിന്റെ എത്തയും സുക്ഷ്മമായ പാഖനദേശത്തിൽ നിന്നു് എറാറും കലവന്നിട്ടുള്ള ശബ്ദവുംകൂടി വേർത്തിരിച്ചറിയുംനാണുള്ള ഒരു പ്രത്യുക്കണക്കി ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു സിലാന്തിക്കുന്നില്ല. പാക്കു തൊന്തു അതു കീലിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു കാഞ്ഞസമൻ ഇന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു്’ എന്നിക്കു മനസ്സും ധാരാവാനമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേണ്ട ക്കുത്തണ്ണനും വേണം. വത്രു. ഇനി എത്തെങ്കിലും അമാന്തിരിക്കണണം. നടക്കന്നവഴിക്കു സംസാരിക്കാം.’ എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണതിരാമൻനുന്നായും നടക്കാതുടങ്കാം. കമാരൻനുന്നായർ അട്ടതു പിന്നാലും ചുറപ്പുട്ട്.

വള്ളരെ താഴുന്ന തുതിയിലാണു് അവൻ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊന്തു്. സംശാഷണത്തിന്റെ അധികാർണ്ണവും കണ്ണതിരാമൻനുന്നായും ഓഫരിയില്ലെട്ടതായി അണു. പിന്നൊക്കു തിരിതെന്തു് ‘അണ്ണു, കമാരു? എന്ന ചോദിച്ചുപ്പോരു അമാമൻ പറഞ്ഞത്തിനു ശരിവയ്ക്കുംയോ, അമാമൻനെന്നു ഓമ്മെയു സഹായിക്കുകയോ

ചെറുകു മാത്രമെ മരക്കുന്ന കിട്ടമിണിയിൽനാളിൽ. സ്റ്റേഷൻവും സ്റ്റേഷൻവും ജോലി എടുത്തു ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ, ‘മരണപത്രിക’ യെന്നം ‘മിഷ്ട്’നെന്നും, ‘ഗൈരമേന്നവ’നെന്നും, ദേവകി കിട്ടിയെന്നും, ‘പ്ലിട്ട്‌വും’ ഫുന്നും അംഗങ്ങെന്നയല്ല; ബാധകിയും ശാഖയും നാവയ്ക്കുപുരുഷകാരം ഇതിനു മുമ്പും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന പോയിട്ടിട്ടും” എന്നും മറ്റൊരു പരാത്യാരം ചോദിച്ചും തെരഞ്ഞീതിയിൽനാളിൽ അഭ്യർത്ഥി മുമ്പും പുതിയ ഒപ്പം ശാഖകളും കൂടിയായിരുന്നു. ഇവിടെവെച്ചു കാരംതിരാമന്നനായിട്ട് പിന്നാക്കം തിരിത്തു,

‘കമാരാ, കമാരാഡ്വോ വ. കണ്ണിട്ടിനായരിന്റെല്ലു കൂർ വനിട്ടിഡോ, മുല്ലുക്കിൽ എന്നവയും, എന്നും കൈ അനേപശിച്ചു വരു. വനിട്ടിഡേക്കിൽ കാത്തുസ്ഥാനം എന്നാണും ധാരാളപശ്ചാത്യത്തു’ എന്നുണ്ടുടി അറിത്തുവരുന്നും എന്നും മരക്കാണും കൂടി പ്ലിട്ടിട്ട് ദാസ് കരമേനവ ദോഷാനുടി പബിവദ്ദുപാദത്തേയും ഇട്ടു ഇടവഴിയിലേക്കു തിരിച്ചു.

കമാരാമന്നനായിട്ട് ‘ഉപ്പുംകൊണ്ടാം, വംഡും കളിക്കാം എന്ന കുരി തിരിപ്പാചരാഗം പ്രവേശിപ്പാനായി ശിവൻ കാട്ടിയേക്കു പുരപ്പുട്ടപ്പും കണ്ണാക്കുഷ്ഠാനും അത്താഴ തിരിയുള്ള അഭിയും വാണിജ്യക്കാണ്ടി ചേരിപ്പിപ്പിയേക്കു നാത്രയായിരുന്നു.

‘കത്തുനുഷ്ഠാനാം’ എന്ന കൈകൈകാട്ടി വിളിച്ചുപ്പോരു അയാറിനുപരിപ്പാരം തിരിത്തു കമാരാമന്നനായരെക്കണ്ണ താമസം, അവിട്ടനെന്ന നിന്നു. എനിട്ടും നെററിച്ച ഇച്ചുവായും ഒ പുരഞ്ഞയും കോട്ട് എന്നെന്നില്ലാത്ത അസഹ്യതയുള്ളതുപോലെ,

‘എന്ന വേണ്ടതു?’ എന്ന കഴുതു വെട്ടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. മുതു കഴിത്തെപ്പുംതന്നെന്ന കമാരാമന്നനായ

കു സാമാന്യത്വിലയിക്കു മുഴീയായി എക്കിലും, അതവ ശ്രദ്ധം തന്നെന്തായിപ്പോയില്ലോ എന്ന വിഭാഗിച്ചു, ഒരു ദീർഘപ്രാസാദത്താട്ടകുട്,

ഈ രണ്ടുകൂർ ചേരിപ്പിന്റെ ഖണ്ഡങ്ങൾ? എന്ന ചേഡി ആം ഇപ്പു എന്നാബാറും ഒരു പടിപരംതു് ക്രിസ്തുമിഷ്യൻ നേരം തിരഞ്ഞെടുന്നു്,

‘എന്നവരും?’ എന്നകുട്ടി ചേഡിക്കവൻം കൂദാരൻ നായകിൽ ക്ഷേമയുണ്ടായി മുത്തിന്തന്തരമായി ‘നാഭൈ’ എന്നും ഉറക്കയും ‘അരാക്കോൻറ ഭാജിനോക്കിയാരൽ മതി’ എന്ന പത്രക്കൈയും, പറഞ്ഞരുക്കാണ്ടു് ക്രിസ്തുമിഷ്യൻ അവൻറെ പാട്ടോടൊക്കെ നടന്നു.

ഈ സമയത്തു ദേവാലി അട്ടി കൂദാരൻഡായരു കൂദാരൻകൊണ്ടു് പടവു ക്ഷേതരിന്തനം ദുവച്ചിര മുഖനിരന്തനതും, കൂദാരൻനായർ അവിടെ ചെന്നാപ്പോരം നേരംഞ്ചൊക്കു യത്രും, അവിടെവവച്ചുണ്ടായ സംജ്ഞാപ്പണാന്തിരനിന്നു കാരിതുമിഷ്യൻ പറഞ്ഞത്രു ഒരാളിയല്ലെന്ന കൂദാരൻ നായകിൽ മരസ്സിലുകവാൻ എടക്കായതും വായനക്കാർ ദാക്കാണംബല്ലോ.

ഈ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ ക്രിസ്തിരഥമന്നനായരു ദേഹം ദ്രോഡി നാടു ദാരക്കേരും ഗതിയേശും പ്രവൃത്തിയേ ശും അപ്പുനേരംനേരയും പ്രത്രുതരെട്ടു. മുവൻ കൂദാരൻനായകിൽ വേർപ്പിരിംഞരു പരിവട്ടപ്പാടത്തിന്റെ തനക്കേ ക്കരയ്ക്കു മംഗൾപ്പിംഭായുടെ ആരുത്തുമപ്പോലെ ശാന്തമാര ഒരു പീടിക്കു ലജ്ജുഭാക്കിക്കൊണ്ടാണു നടന്നിരന്തന്നു്.

പഴിക്കം വേണ്ടതു സകലതും പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു നാരാധികപ്രതിനിശ്ചാരം ബാധ മുതൽക്കാജായ ഒരു നാടൻ പാർപ്പിടാനിന്റെ ശാത്രു കു ഒരു നോക്കു കുണ്ടായി കൊഞ്ചാമെന്നും ആനുഗ്രഹിക്കുന്ന പരിവട്ടപ്പാടത്തിനും തനക്കൊട്ടു തിരിഞ്ഞതുനോക്കി

യാൽ മതി. കുറിമമോടിയുടെ ശകലം പേരം മേഖല വിട്ടിയുള്ളതു പടിക്കുന്നതുവെന്നിട്ടില്ല. പടിമത്തൽ പുരിവാരപ്രഫുതിദേവി പ്രസാദിച്ച കൊട്ടത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും ഉപകരണങ്ങളെ കഴിയുന്നതു കേടുപാട് വരുത്താതെയാണെന്നു ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു. പടിയുടെ സ്ഥാനത്തുജു കടവ വാക്കാനിയുടെ ഉപദേശം പദ്ധതി വളരെ അനംഗവിച്ചിട്ടില്ല. പാടത്തുകീടനിയന്ന കളിമൺനിനു മേലേവീട്ടിൽ ദിനതിഡു പദവി ചാരിക്കരതക്കു യോഗം ഉണ്ടായി എക്കിലും സഹജം അംഗ പ്രതുതിക്കു അധികാരമാണെന്നു മാറാം വന്നിട്ടില്ല. വായ്ക്കാടുവുകൊണ്ടു അതെന്തു “തെരഞ്ഞു” വഞ്ചികൊണ്ടു കെട്ടിയും പ്രീച്ച ടുഡി മെത്തപ്പും പ്രതുതിദേവിയുടെ മന്ത്രവും ഒഴി, വൈയിലും മതലായ ദേശങ്കോപങ്ങളെ തട്ടക്കരംന്നല്ലാതെ മോടിക്കു ലവഘോഷാ മോധിച്ചിട്ടില്ല. കൊങ്ങലിണിച്ചുപ്പടി, കരിങ്കോട്ട്, മരിക്ക്, മഴ, ആടുവൈ, മണം ഉത്തരായ ചേരകികളിലും വുക്കൾവരും കളിം കുട്ടിണാന്തു എസ്സിക്കുപ്പടി ടുഡി വേലിയിലും പ്രതുതിദേവിയുടെവിഴ്വയാടും തന്നെ. പറമ്പിൽ എപ്പോടവും സൗഖ്യക്കൂദായി ദാളൻ തെളിഞ്ഞി ടുഡി. സസ്യാർത്തകരം നയരാംഭക്കങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയേണ്ട തുള്ളി. അതുകൂപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മുണ്ട് വീട്ടിൽ ദണി മുഴിവതെന്തക്കാറം അല്ലെന്നതിയില്ലെങ്കിൽ സംതൃപ്തിയും മൊഹങ്ങളുടെ ദിനതാവവുമാണെന്ന് അധികം പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നതു.

കണ്ണതിരാമൻനായസ് കടവ കയറുക്കാനുള്ള കണ്ടു കോണ്ടായിരുന്ന നീന്തിയന്ന ഒരു ‘രിന്നാസ്’ അക്കരെത്തിലും ചാടി ഓട്. സ്റ്റേഷന്റെ സർ ചരന്തു പുരയും തന്റെ ദുഷ്ടിവിത്രമത്താണ് ഉഴിഞ്ഞെന്നുകൊണ്ടു് പടിക്കും തുടർന്നു പ്രഭാഗിച്ചിട്ടുതോടുകൂടി വുലബനായ കയ്യുള്ളിലും പരിശേഖിച്ചു ആരംഭിച്ചിരുന്നു. കണ്ണതിരാമൻനായരുടെ തുണം ശ്രദ്ധിച്ച സ്റ്റേഷന്റെ സ്റ്റോൺ കണ്ണങ്ങളും പരിശേഖിച്ചു

നൊക്കടി വർദ്ധിച്ചു. കയ്മഴിട പാരവയ്യും കണ്ണികൾത്തിരാമന്നനായൻ—

‘മാഡമാദരമേന്നോൻ കഴിഞ്ഞതോട്ടുക്കടി കയ്മരം തെങ്ങപല്ലീ ഒക്കെ മറഞ്ഞവെന്ന ഭോഗ്യം, എന്ന വിരിച്ചു കൊണ്ടാണോ പറഞ്ഞത്തു’. കയ്മരംകൈ ഇതിന്റെ സാരം മനസ്സിലായില്ല എങ്കിലും കണ്ണിരാമന്നനായടെ മുസന്നാവം കയ്മരംകൈ ദെയ്യുത്തെത ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത്

എൻ്റെ എുമാനേ! എുമാനൂർക്കു തുപകോണം ഷ്ടേ ഇത്തീക്കിട്ടുപരയീന്തിനു നാഴികിക്കുന്നതി കൂടി കുജാവാൻ. വക്കുഡായരു? എൻ്റെ ജീവനത്തു കാലത്തു നൊന്ന് എുദ്ദിനെന്നും എുമാനൂർക്കു മറക്കുന്നതു?

‘എന്നാൽ പുള്ളിങ്ങാട്ട നിന്ന കയ്മരംകൈ തീരുത നാഡിടിന്റെ കാൽന്തരാപ്പററി എന്ന തെങ്ങപ്പോടൊന്നും പറയാൻതു! കയ്മരംകൈ മുന്ന് വരുന്ന കാലത്തു തെങ്ങ കും കേട്ട സദനോഷിക്കുന്നുണ്ടോ?’

‘അയ്യോ! അന്ന നൊന്ന് പരിവട്ടത്തു വന്നിങ്ങനു. എുമാനൂർക്കു അവിടെ ഉണ്ടായിങ്ങനില്ല. അമുക്കട്ടി ഫോട്ട് ചാത്തമാനമൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടായിങ്ങനു. എന്നീ കൊന്നും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും, എൻ്റെ ഇന്നപേരാ എൻ്റെ എുമാനൂർക്കു സുവഭായിട്ടിരുന്നാൽ ഉതിയായിങ്ങനു, എന്ന മാഡമാദരമനവും കിട്ടിയിരുന്നുമെന്നവുംനേയും ഉള്ളതിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കയ്മരം കരഞ്ഞതുടങ്ങിയ ചുംബം കണ്ണിരാമന്നനായടെ ഇന്നെന്നതു ടീച്ചു തുട്ടു തുട്ടു. ഇത് അവസരത്തിനു ദിനം രണ്ടാംാം,

‘ശീട്ട് എത്ര ഉരപ്പിക്കുന്നോട്ടു? തീരാധാരം എടുത്തുകൊണ്ടിവരു. നോക്കുട്ട്, എന്ന പറഞ്ഞതുടുക്കു’ കയ്മരം അക്കണ്ണയും രാമ അത്യാരവും ഒരു കെകവി ഇക്കും എടുത്തുകൊണ്ട് വരുന്നതിനിടയ്ക്കു കാലത്തിരാമന്നനായക്ക് വിത്രുചിക്കവാൻ ഇടക്കിട്ടി. സ്നേഹംനാല്ലെന്നു

ആധാരം വാങ്ങി വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ പുള്ളിങ്ങേംട്ട് കിട്ടണമേന്നോന്നും ഒസ്ത്രത്തിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം ടിയാൻറു നേരെ ജ്ഞാനാദി മരിപ്പോയ ഭാമോദര മെനവൻറു ദിഷ്ടാന്താധികന മേലേ റീട്ടിൽ കൂട്ടാണ്ട് നാഡായണാൾ കയ്യുമരംകുട്ട്, ഭാമോദരമെനവൻറു മരണ പത്രം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ബുല്ലിമട്ടിയിട്ടുള്ളതിനു എത്താനും പ്രതിഫലമായി കീരിക്കൽ തുണ്ട് പ്രിനും തുറക്കു മക്കാർവീരം ക്രിസ്തു പലിക്കയ്ക്കും അഞ്ചു രഥപ്പികകൊട്ടത്തും എഴതിവാങ്ങിട്ടുള്ള ശൈഖ തീര കൊട്ടത്തിട്ടുള്ളതാണെന്ന വിവരം മനസ്സിലായി. സ്നേഹം നാല്പുൽ ആധാരം വായിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ‘എഴാന നാൾ നിൽക്കുന്നവാഴ്ച്ചും, എന്ന വച്ചാരിച്ചു’ പായ കൊണ്ടുവന്ന കോലായിൽ വിരിക്കുവാൻ അകത്തു പത്രങ്ങി നിന്നു നോക്കുവരുടും ‘അതംഗ്രഹം കാണിക്കുന്നതുകണ്ടു’ കാത്തിരാമന്നനായർ,

വേണ്ട; തെങ്ങരംകുട്ട് അധികം താമസിക്കുവാൻ ഇടയ്ക്കില്ല എന്ന പറത്തും, സ്നേഹനാല്പുൽക്കു വശനന്ന കഴിച്ചാനുവരെ കാത്തുനിന്നിട്ട്, എടുപ്പേരുംകുടി പരിപട്ടനത്തും തിരിച്ചു. കയ്യുമരം വിളക്കംകൊണ്ടും അബനയാരുയ്ക്കും ഉത്സാഹിച്ചപ്പോൾ ‘വേണ്ട’ കയ്യുമരം ബുല്ലിമട്ടേണ്ടും, എന്ന പറത്തും ആധാരവും കൊട്ടത്തു തിരികെ നേരയ്ക്കും.

സ്നേഹനാല്പുൽ പരിപട്ടനത്തുവെന്ന കാപ്പി കഴി തെരു ചുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കമാരിന്നായർ എംബിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അമ്മുവിന്നും ദിഷ്ടാന്താ ഏതാണെന്നാക്കു .നന്ന തനാൾ മാറ്റിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റാരുത്തു നിൽക്കുന്നണണായിരുന്നു. പത്തു മിന്നിട്ടുണ്ടായും അവളുമായിട്ടുള്ള സംബന്ധത്തിൽ ചെലവഴിച്ചതിന്നും ശേഷം ഓന്നുംമുന്നോൻ പട്ടിക്കു പുറത്തേയ്ക്കു കുടന്നിട്ടി. എല്ലവല്ലുക്കും കാൽനടയ്ക്കു വോ

വുകയാണഞ്ചകിൽ ബുദ്ധിമട്ടിനു പുരുഷ അവിടെ എത്തു നോറി നേരും കൊരി വൈക്കയും ചെത്തുമെകിലും, സ്റ്റോച്ചനാസ്ത്രകൾ വണ്ണി പിടിച്ചെത്തുകീലോ എന്ന മനോ രാജുംതന്നെയുണ്ടായില്ല.

വഴിയിലിറങ്ങി കിഴക്കോട്ടാനു നോക്കി. ഉഭയപാർത്തനയിനട്ടു. ലഘുക്കളുായ കാർമ്മേഖങ്ങളോടും ഇടകലാന്തിട്ടിള്ളി ശ്രദ്ധിമേഖങ്ങൾ, മുല്ലിചെത്തുന്നതു പണ്ണതി മുട്ടംപോലെ, റിവരോപരിഖരങ്ങളാണി വന്ന മുട്ടിട്ടുണ്ട്. അന്താണു മുട്ടക്കാരുടെ മുട്ടക്കിനടന്നു പാലത്തിന്റെ അക്കശവരവരാഥായപ്പും ചീരയും അതുകാരംതെത്തു പ്രതിത്തിരിക്കുന്ന മാറി. നാണ്യമലം ഒരു പോക്കും പോലെയായി. വെള്ളത്തു ദേഹങ്ങളെല്ലാം കുത്തനിഞ്ഞും, രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ പടയാളികളെല്ലാംപോലെ, കാറടടിക്കാണ്ടും അഞ്ചുഡിഞ്ചും പാതയുത്തുടങ്ങി. ചന്ദ്രൻ മരത്തു. ഇടിവെട്ടിത്തുടങ്ങി. മിന്നൽ പാണ്ടിത്തുടങ്ങി. ഇരട്ടം ഒരവിധം എല്ലായിടവും പുംപിച്ചു.

ഈ കോലാധലത്തിൽ സ്റ്റോച്ചനാപ്പ്‌സരം കടക്കുന്നിനും പറന്നപോയി. മരിത്തരു മരിത്തരു പോകുന്ന കടയുടെ പിന്നാലും ഓടിയെന്തും അരുളും എടുക്കുവാനായി കനിസ്താസ്ത്രാരം പിന്നിൽനിന്ന് ഇരിന്നുകൊണ്ട് പോരാലയുള്ള രണ്ടു കൈകൾ സ്റ്റോച്ചനാപ്പ്‌സരു വന്ന ചുറവിപ്പിടിച്ചതും വലത്തുകാണിക്കുന്ന ഒരു മതുകളുകയറ്റവാൻ ആരംഭിച്ചതും സ്റ്റോച്ചനാപ്പ്‌സർ നേരു മുട്ടി പെട്ടു താഴെ കുമ്പിട്ടിട്ടും ഒഴിത്തുകിടക്കുന്ന താൻറു കണക്കെകളുക്കാണ്ടു പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നവൻറു ഇടത്തുകാലിനേരു പിടിച്ചു മനോട്ടു വലിച്ചു നിവന്നും പിന്നിലുള്ളവൻ സ്റ്റോച്ചനാപ്പ്‌സരു മാറ്റത്തു താങ്കിക്കൊണ്ടു മലനു പിണ്ണത്തും ഒരു തെരാട്ടിക്കുഴിഞ്ഞു. അതു കിടപ്പിൽ സ്റ്റോച്ചനാസ്ത്രൾ മറേറവൻറു അരബക്കട്ടിൽ ഒരു പിടിത്തം

പിടിച്ചതോടുകൂടി കൈകകൾ രണ്ടും അവയൽരു. തത്സമയം ഓസ്റ്റേരമെനവൻ പിന്നു കറിത്തു മറവെന്നും തലക്കൽ ചെന്ന നിന്നു. അവൻ പിടിച്ചെഴുന്നേരുടെ അട്ടി ഉറപ്പീക്ക വാൻ ഇടക്കിട്ടുന്നതിനമും കാലുവച്ചു് അടുത്തെന കമ്മ തതി വീഴിച്ചു. തയങ്കണും എത്തിരാളിയുടെ കൈകകൾ നിലങ്ങളാട്ടു ചേര്ത്തു പിടിച്ചു് സ്ക്രൂഷനാപ്പ് സർ അവന്റെ പുത്രു കയറി ഇപ്പോൾ അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കാരും പറയ്ക്കുവാനുള്ള അരലോചന തുടങ്ങിയപ്പോൾ കീ ടന്റുന്നവൻ എടുത്തിരുന്ന വില്ല സ്ക്രൂഷനാപ്പ് സർ പി മാരിക്കാതെക്കണ്ടിള്ളുതായിരുന്നു. അരക്കുട്ടു മുതൽ പെ അവിരഞ്ജവരെ പിസ്റ്റപ്പോലെ ശഴിവു മുടാതെ വളച്ചു കൂ പിന്നെന്ന പത്തികളെ ബലംായിട്ടു സ്ക്രൂഷനാപ്പ് സ്ക്രൂ കക്ഷങ്ങളിൽ തിരക്ക് പെട്ടുനു പോക്കി പിന്നാക്കം കുറേകൊടുത്തു. അതോടുകൂടി സ്ക്രൂഷനാപ്പ് സ്ക്രൂ തല പ്പും തമ്മിൽ പേര്പ്പിരിത്തു ശത്രുവിന്നെന്ന സമ്പത്തു നിന്നു് എക്കുദേശം ഒരു ദാന്യു് അക്കലെ ചെന്ന വീണു. സ്ക്രൂഷനാപ്പ് സക്ക് കണ്ണതി ചീഴുവാൻ സംഗതി വരാതെ തുക്കാണ്ടു്, വീണോടു ചപ്പ തുന്ന് മണം തുദേശമപ്പോതു് തന്നെവക്കിയ പരക്ക ധാരാളം പറവംഡായിരുന്നു. ഇതു വീഴ്ത്തിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു് സേററുഷനാപ്പ് സ്ക്രൂ എഴു സേററുപ്പോൾ എത്തിരാളിയും എഴുന്നേരുടെ താഴിത്തു സോ കി ഓട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. സേററുഷനാപ്പ് സ്ക്രൂ പിന്നാലെ പാതരു. നീംതാരത്തുകൂടി കരച്ചുനേരം ഇങ്ങനെന്നു ഓട്ടി മത്സരിച്ചതിന്നും ശേഷം നിശ്ചയമായിട്ടു് പിടിക്കുടം പുന്നു കണ്ടു മറേവെന്നു വെള്ളുത്തിങ്കലയ്ക്കിരിക്കും ഓട്ടവേ ശി അഴിച്ചു തയ്യാറായിരുന്ന കുപ്പായം വലിച്ചെത്തുത്തു സൗഖ്യരമെനവൻം കുടുച്ചാട്ടി. മട്ടിലും വെള്ളുത്തിയും പട്ടമിറത്തു കൂളത്തിൽ ശൈക്ഷിച്ചു പാറരിയ മൊയ്ക്കു അഞ്ചു പുത്രു്? എന്ന ചേണിച്ചുകൊണ്ടു് അവനെ പോ

திட்டிடித் தெவ்வுது “ மஸுயலத்தினிடமே ” அரக்கெட்டிற்கின் ‘அல்லும் புருதைத் தழைப்போக்கன கண பக்காடினேலுள் ’ . ஸு ‘ ராஜங்காலூர் லக்ஷ்மி வல்லிதேவு எத்தனேயும் ‘ ஏதென்ற சீலங்குமானாயல்லும் , மொழு கலை பிள்ளதிவெழுப்பு , ஏதானே ’ ஏற்பாடுபாத்திர உங்களைத் தடிப்புரிக்கவான் உத்தாய்த்துதில் உச்சிலுமை . ஏதுத்த மொழுவின்ற கறுபிலும் பெட்டு . உடனை மொழு ஏதுத்த புத்திவிழிஞ்சுக்கொள்ளு ‘ அந்தத்துள்ளயிதை குறத்தி வேற்குவாடி இணை . ஸூஷங்காப்புசுதாம் அவர்கள் பூரா தூக்கிரைதெ லிக்கிறதை கொள்ள தான் .

ପ୍ରତିକାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକୀ

ഉത്തരവും അക്കമ്പാരങ്ങൾ
പുനരും വായ്മാളിലും രൂപേജം കരിനു
നാശനാശിലും മുഴുവൻ
സാമ്പത്തികപാട്ടിലെ ഒരു പാദം.

— ഉത്തരവാദിക്കാർ

பிரேரணையில் பக்கம் பற்றுமளிக்க யேஷு மேல் ஸ்தூ
ப்பான்தீடு செய்து வரமேற்போன் அடுத்துமுறையினை விடு
வாஸ்நமல் அடத்துவது) வழிபோவது முனோவாவனு
வெட்டு பூர்வத்திற்கும் ஸ்தூப்பான்தீடு தெடுவான் கை
வெட்டு. அரணையிலிவும் பற்றமேற்போன் கேரி ஹர
பொதுத் தீடுக்கூடு கட்டியாக்கடூ கட்டிலாக்கடூ ஏலுவல்லுந்
பேசுத்துவோ ஏது ஸமங்கையால். புறேக்கிழு ஸ்தூ
ப்பான்தீடுக்கி பறிசுவயல்க்கு திக்கிலைத்தீா அர்த்தினிழை
ப்போதுக்குடி அரணைப்பான்தீடு. ஹறுகொட்டு யாதொயை
விலவும் உள்ளத்திலு. அடுத்துமுறையில் ஏவிடெய்யாளையா
ஸ்தூப்பான்தீடு விவரம் கொம் உள்ளத்திலு. காரோட்டுத்தற

അവധിക്കുടെ ശുഭ്യാന്തിയുടെ ശക്തിക്കുന്നസരിച്ച് ഓരോ ജാതി മറ്റ് പടിയാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിലും ലിക്കവെയുടേയും വന്നതുടർന്ന് അതുമും ‘കാളിപ്പ്, അപമില്ല’ എന്നതനെ ആശാം കൊടതിശാശ്വത്തിനും ഒരു പ്രായിന്തന ചിലൾ, കണ്ണതിരാമൻ എന്നും കുമാർന്നന്നും ദ്രോഷനാളിപ്പ് തും കുടി കൊടതിയർത്തന്നും പടിഞ്ഞാട്ട് പോകുന്നതുകൂടി സാമ്പത്തികവും പറഞ്ഞതവരും ഉണ്ട്.

ഈ വിശപ്പിച്ച് പരമേശപരൻ വെക്കുന്നും അഭ്യുമണിയുടുകൂടി, കേടെതിവഴ്ക്കീ അഞ്ചപ്പിച്ച് പോകവാൻ ഉത്തു ഏറപ്പെട്ടു. കുടിനു ചില പരിവാര ക്ഷേത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉപജീവനം അവസംഗിച്ചുവോ എന്ന യേദ്ധപ്പെട്ടു വ്യസനിച്ചും തഡവത്തു നടക്കുന്ന ഡി ഷ്യൂൺറ പേരിൽ കേരളം അന്നക്കവ കൊണ്ടാണോ മുവർ എന്നാണു അഃഗമിച്ചിരുന്നതെന്ന തീർച്ചയില്ല. എന്നെങ്കിലും വിശ്രാംഖവിധിയാണ് ഒരു സംഘവം നടക്കുവോരു. സ്വപ്നമുഖം സ്വപ്നമുഖത്തിക്ക ഒംഗരം വരുത്തി അവരും അവരും ഇളക്കിണ്ടിക്കുതായ ഒരു മാതിരി വാസ നാവിശ്രാം കൊണ്ടാണോ ഇതു കുടങ്ങുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ ഉത്തമിക്കവാൻ തന്മുള്ളത്. കിട്ടണ്ണിമേനവൻറു മുമ്പണും കഴിഞ്ഞതു കൂടും ആധികം ദിശസംബന്ധില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്നേം ഒരു കേള്ളിൽ തെളിവെടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്നു ഒരു സോറാജനാളും പതിവിന്നപട്ടി വിച്ചിൽ ചെന്നിട്ടില്ലെന്നല്ല, തീർച്ചയായിട്ടും നാവകുന്നും വീട്ടിലെത്തുന്നതാണോ പ്രത്യേകിച്ചു പറഞ്ഞു പോയിട്ടും അതുപോലെ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും യാതൊരു വിവരവും അറിയും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യിരിക്കും. വിശ്രാംഖിച്ച് സോറാജനാളും കൊടതിവിട്ടു പടിഞ്ഞാട്ട് പോകുന്നതു കണ്ണവരും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെനും യഥ്പുവരും വല്ലതും കെട്ടിപ്പോൾക്കുകവാൻ വക്കയുണ്ടാ

വുമെന്നവിചാരവും ഇത് കുടക്കണംഡായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഫോറ്റോഗ്രാഫുടെ വശം ഇത് കുടക്കണിൽ ഇല്ലെന്നില്ല. ശിശ്യൻറെ പക്ഷം യജമാനന്റെ ഒരു കാലവും വാക്കത്താറി നടക്കുന്ന പത്രിവില്ലാതെന്നുകൊണ്ട് ഇത് സംഭവംസാധ്യത്തിനും ഇടയാളിത്തീർത്തിരിക്കുന്നവെന്നു മാത്രമാണെന്നു.

ഇവരെല്ലാവണ്ണംകുടാ പെഞ്ചവല്ലപ്പാവത്തിനടക്കത്തെ അപ്പോരും അവരിൽ ഒരു വിദ്യാർഥി,

‘അതാ ഒരു തച്ചപ്പാവു കിടക്കുന്നു, എന്ന പറഞ്ഞു. കുടക്കണംപോലും ശ്രദ്ധിക്കാതെ എല്ലാവണ്ണം കുടി അതു സ്ഥലത്തെയ്ക്കിരിക്കാം. ശിശ്യരും തലപ്പാവു കണ്ടപ്പോരും സംശയിച്ചായിരുണ്ടും. ഒരു ദോഷത്തിൽ അതു യജമാന സ്ത്രീതാണെന്നു മനസ്സിലായി. അടുത്തു പല ദിക്കിലും രണ്ടോ രണ്ടിലധികമോ അഴികുകയും വഹിക്കുവാനുള്ളക്കൂട്ടും ഇരുതായ ലക്ഷ്യംബന്ധിച്ചു കാണുമാണെന്ന്’. അതു ദോഷി കൊണ്ടു കരെ ചെന്നപ്പോരും രണ്ടിലേക്കുന്നിട്ടുടർന്നു പാടു കണ്ടുതുടങ്കാം. അതിനെന്ന പിന്തുടന്നു കരുതുന്നു ചെന്നപ്പോരും ഒരു കപ്പായം കിടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതും സ്നേഹിതാളിക്കുടെതാണെന്നു ശിശ്യൻ വിഡിച്ചു. കപ്പായം കിടക്കാതെന്നതു വെള്ളുത്തിനോടു വളരെ അടുത്തിട്ടുായിരുന്നു. അതു മഴവെള്ളും കൊണ്ടും പുഴവെള്ളുംകൊണ്ടും ഗന്ധത്ത് ടുക്കുടിയുണ്ട്. കോലാധാരണത്തിന്റെ സൂചകനം കപ്പായം കിടന്ന സ്ഥലത്തു അവസ്ഥാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശിശ്യൻ കപ്പായംപും തലപ്പാവും കൈകുംബെടുത്തു ഇൻഡ്രോക്കുട്ടൻ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും അംഗീവാൻ ചേരിപ്പും ബിംബയ്ക്കും അംഗീച്ചു. കുടക്കിൽ പിലർ പിന്നാലെത്തന്നു പുരപ്പെട്ടു. പിലർ എളുവല്ലുക്കും തിരിച്ചു.

ഇൻഡ്രോക്കുട്ടൻ കണ്ടുണ്ട് നായർ അങ്ങനോഡയത്രോടു കൂടി ചേരിപ്പുവായി എത്തീടുണ്ടായിരുന്നു. പരമേ ശ്രദ്ധ

നന്ന് വന്ന വിവരം ദോധിച്ചപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം കളയാതെ ക്രമാഭവം തലപ്പാഭവം കിടന്നിരുന്ന സമലം പരിശോധിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവിടെത്തുന്ന പരിശോധനകൾക്കു്, നബിതീരുത്തുക്കിട്ടുമ്പോൾ ഒരു വല്ലിക്കിലും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതോടൊപ്പം എന്ന നോക്കിവരുന്ന രണ്ട് പോലീസുകാർഡ് കല്പനയും കൊടുത്തു്, എഴുവുക്ക് പരമേശപരമേഖലയും കുടിക്കൊണ്ടപോയി. അവിടെത്തുന്ന റൈഡിംഗ് ഓഫീസുമലം ഇതുവരു് തിശ്ശുഹരി കയ്യിൽനിന്നു താഴക്കാലും വാങ്ങി രാത്രി പത്രമണിയോടുകൂടി ചേരിപ്പുറവിൽ നിനിക്കെ എത്തി. പരമേശപരം ഇന്നുണ്ടുകൂട്ടുന്ന കരണാകാണ്ട് ചേരിപ്പുറവിൽത്തന്നെ അതാഴവും കഴിച്ചു കിടന്നു.

പുംഖാലത്തു പുഞ്ച ചുടി പൊട്ടംതാട്ട് സന്ധ്യയ്ക്കും തെന്താന്തപോയി എന്ന കരണ്ടിനേയും ദേവകിക്കട്ടിയെ പട്ടിപ്പുരുക്കിക്കുത്തു് ഇട്ട പുട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാലാരുത്തു കരണ്ടിക്കിരിക്കുവോരം പക്കതി വയാടുകൂടിയാണോ് അപ്പോൾ വലിച്ചിഴച്ചു് കൊണ്ടപോയതു്; അതിൽച്ചിന്ന ജലപാനം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ദേവകിക്കട്ടി മരിക്കുത്തു കടന്നതുനെ ഏതുഡിക്കുകയും ചുങ്കപ്പുടിച്ചുകൊണ്ടാണോ്. കണ്ണിയുകാണ്ട് ചെകയു് കഴുകിയാൽ തുലമാകമെക്കിൽ അതുംാതുമപ്പു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്; അതിൽ കളിതന്നെ കഴിഞ്ഞതിനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെന്ന കരണ്ടാം, പഴിഞ്ഞാം, ഇങ്ങനും, കിടന്നാം പാതാരാരം പണിപ്പെട്ടു കഴിച്ചുകൂടി. അർഥാദാത്രിയായപ്പോരു വിശദം ദാഹവും സാമ്പത്തിക ദാഹവും പരവ്യാഹാരിട്ടു കരണ്ടാനും മയങ്ങി. നിംജ്ഞിനെന്നായ വിച്ചി എത്തെല്ലാം അകളായ അനേകപ്പീഡം മനോവികാരങ്ങളാൽ ആകുലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നുക്കുമാരിയിൽ ഗാമ്പന്ത്രയ്ക്കും പ്രവേശംകൊടുക്കാത്ത അവക്കു ശാർഥനിന്ത്യു് അധിന

യാക്കി. ഭസപച്ചനവേദനചെ അനുഭവിക്കുന്നോരു പുറത്തേരുള്ളിട്ടും ജനാലയിനേയും ആരോഹണ മട്ടന ദബ്ദം അവക്കു മൂന്ന് കൂഷംഗമിതിക്കിൽനിന്നും രക്ഷപ്രുത്തി. അസുമയത്രജായ മൂന്നും ഉണ്ണാൻമുന്നോറിങ്ങന ഭേദകിക്കട്ടിയെ ക്ഷണങ്ങേറും ദയപ്രുത്തിയെക്കിലും മുന്നെന ദേവി, ദേവി, എന്ന വാസ്തവ്യത്വത്തിനുത്തസ ദേശങ്ങളുടെ ജനിപ്പിച്ചു. ദേവി എന്ന ഓമന ഫ്ലൈ കമാരംനായാല്ലോതെ അരാങ്ങം ഉപദ്യാഗിക്ക പതിവിപ്പു. കമാരംനായായതെന്നു ആ പേരിലും പ്രതിപത്തിവിശ്വാസം ഏകാണ്ട് അച്ചുർവമായിട്ടു മാത്രമേ അതു എടുത്തു പെരുക്കാറാണ്ടെങ്കിൽ. ഭേദകിക്കട്ടിയുടെ മുപ്രകാശിഷ്ഠ വിവരങ്ങളുടെ മുട്ടുൾ്ളും,

“ദേവി, ദേവി, മൂന്ന് വാതിൽ തുടക്ക, താനാശം”, “ദയപ്രുത്തേണം” എന്നും പിന്നെയും വാതുക്കൽ മട്ടിവില്ലിക്കുന്നതുകേട്ട് ഭേദകിക്കട്ടി ചെന്നും,

“വാതൽ തുറക്കെട്ട്. ദേൽമുട്ടാണ്ട് സുക്ഷിക്കേണും” എന്നപറഞ്ഞതു ജനാലവാതൽ നാവധാനത്താൽ തുറന്നു. അപ്പോരും നാട്ടുവെള്ളിച്ചുത്തിനെന്നും സമാധാനത്താണും കമാരംനായൻ ഒരു മുഖപ്പൊരു കണ്ണും മുഖപ്പൊരു കിണ്ണിയും അതുകി നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. കമാരംനായതെന്നു ആ ഒരു കില കണ്ണപ്പോരും സന്താപാനുവോ സന്തോഷാനുവോ എന്നു തന്നെയായാലും ഭേദകിക്കട്ടിയുടെ കണ്ണിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെരെ കണ്ണുണ്ടീർ കഴുക്കാൻ മുട്ട എഡി. കമാരംനായതെന്നു ചൂണ്ടുപൂച്ചപാസത്തിനെന്നും മാത്ര മുടക്കി. മുട്ടും പുരപ്പുച്ചന ദീർഘാനിശ്ചപാസത്തിനും കണ്ണത്തുകൂടണ്ടോരും ഭേദകിക്കട്ടിയുടെ അത്രയാഥയും വർഖിച്ചുവന്നു. മുടക്കാനും മനസ്സാട്ടമനസ്സും പകന്ന് ദിവിച്ചുവിന്നു. ഭേദകികമാരാക്കാൻ കുറച്ചും നേരഞ്ഞതയും രക്ഷാര്ഥി

പോലും ഉച്ചരിക്കവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഇത് ഒരു നീലം¹ ഒരു ചിയത്തിഖം സമാധാനകരമല്ലെന്ന് കണ്ണ് കമാരൻ നായർ ഉന്നുനെന ആയാസപ്പെട്ട് പിടിച്ചുടക്കി.

‘ഇതുവരെ ദേവി ഉണ്ടിപ്പോള്ളോ. ഈതാ ഇത് ദേവി വാങ്ങി ഉണ്ടാക്കിക്കു’ എന്നപറഞ്ഞു “ഇലപ്പോതി അര ശികളുടെ ശുടയിൽക്കൂട്ടി അക്കത്തെയ്ക്കു നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ദേവകിക്കട്ടി,

‘എന്നോരു ഒക്ക എച്ചിലാണ്’. കാലത്തു കണ്ണതിക ശിഞ്ചിട്ട് കൈകകഴീട്ടിലു’ എന്നപറഞ്ഞു വെള്ളംവാങ്ങി കൈകകഴീക്കി ഇലപ്പോതിവാങ്ങി ‘അംഗത്വചു’ എന്നിട്ട്,

‘എന്നീക്ക ദാഹനാണ് സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാത്തതു’ എന്നപറഞ്ഞു രണ്ടുകൈയുംകൂട്ടി അഴിയുടെ അട്ടക്കൽ കാണിച്ചു. കമാരൻനായർ മുന്നനാലുതവണ്ണ വെള്ളം കരുംലോചിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു’

‘ഈ കരു’ ഉണ്ടാക്കിച്ചിട്ടാവാം വെറും വയരിൽ വെള്ളം അധികം കടിക്കേണ്ടി എന്ന പറഞ്ഞിട്ട് ദേവകിക്കട്ടി കൈ എടുക്കവാൻ ഒടിച്ചു’ കമാരൻനായ അട മുഖത്തെയ്ക്കു ഗൊക്കിയപ്പോരു ഒരു കൈ വെള്ളം വെള്ളുടു ചുക്കിട്ട് കിണിം താഴെ വെച്ചു. ദേവകിക്കട്ടി ഇംഗ്രേസ്റ്റാന ഇലപ്പോതി അഴിച്ചുവെച്ചു’ ഉണ്ണവാനി അണ്. ഉണ്ണം കഴിച്ചു ചക്കരിയാപ്പോരു മരിയുടെ സാക്ഷാൽ വാതൽ പൊട്ടാം തുറന്നു’ കണ്ണിന്നുനായർ ഇൻ ബുക്ക്‌സം ബാലത്രുഷ് സാമേനവനം അക്കത്തെയ്ക്കു കടന്നു. ബാവത്രുഷ് സാമേനവൻ കൈയ്ക്കെല്ലതിനുന്ന കല്ലു റാന്തലിംഗാൻറെ അടങ്കത പുറത്തിന്നേറന്നിഴലുകൊണ്ടു മകളി ദേവ അപ്പോഴുന്ന പ്രതിതമൊന്നം ഇൻബുക്ക്‌സ് ആ ത്രും ഉന്നസ്ഥിലായില്ല.

‘ബാവത്രുഷ് അം വെള്ളക്കിഞ്ഞോട്ടു തിരിച്ചു പിടിക്കു’ എന്നക്കുച്ചിച്ചതു മഴുപാൻ കേരാജ്ഞന്തിനു മന്ത്രു’ ബാല

കുഷ്ഠം നേരേന്തോൻ തുറന്ന കാടക്കന ജനാലയുടെ അട്ടക്കൽപ്പന്നം അപ്പുന്ന് അഭിമുഖമായി നിന്ന് ടു രാത്രിൽ തിരിച്ചു കാണിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഉണ്ണൻകുമാർ വടവും ദേവകിക്കട്ടിയുടെ പക്ഷും നോട്ടവും ഇന്ന് ലൈക്കുട്ടിയുടെ ദേശവില്ലിയിൽ സ്വീട് നിമിഷത്തിൽ ഉണ്ടിങ്ങന ഇല കാലുകൊണ്ട് ഒരു തട്ടി, ‘എന്നീക്ക്’ എന്ന പറത്തു ദേവകിക്കട്ടിയുടെ കൈ നേഞ്ഞും പിടിച്ചെത്തുള്ളുണ്ടിച്ചു’,

‘അതോടീ നിന്നക്കീ അംഗലരാത്രിക്ക ചോദകൊണ്ട് വന്ന താരംബന്ധയ്ക്കു? എന്ന ഉച്ചത്തിൽ ക്ലൗഡ്ട്രീക്കോണ്ട് ചോദിച്ചു. കിരുളിക്കരത്തോള്ളും ദേവകിക്കട്ടി ദാനം മിണിയില്ല. പിങ്ങന ഇന്ന് ലൈക്കുട്ട് ഓ.പ.സും തുക്കവാൻ വന്നുവരുതെ ദേവകിക്കട്ടിയെ പിടിച്ചു കൂടുക്കിക്കോണ്ട് ‘അതുരാജാന്നന പരിഞ്ഞല്ലെ പറത്തെത്തു?’ എന്ന വീണ്ടും ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ദേവകിക്കട്ടി,

‘എൻ്റെ അപ്പുന്നം ജൈശ്വരം എൻ്റെ ഒന്നര സ്നേഹില്ലെങ്കിലും എന്നെ ഇഷ്ടമാര്ത്ത അഴികരി ഇല്ലെന്നില്ല. പരി—വടത്തു—ക—മാഞ്ഞനായരാണ്’ ചോദകൊണ്ട് വന്ന തന്നതു’. ജൈശ്വരൻ എന്തുനെന്ന ഉസാധിച്ചാലും അപ്പുന്ന എന്തുതന്നും എന്തുതന്നു, എന്തുതന്നു ചെയ്യാലും, എന്നെന്ന കൊഡാം ആലും ദിവസില്ല, ഇന്ത ജനമം തൊണ്ട് അംഗദുഹത്തിരന്നല്ലാതെ ദേവരും ദാംജേ സ്ത്രീകരിക്കായി ദിവസില്ല’ എന്ന പറത്തു മുഖമാക്കുന്നതു തേങ്ങിങ്ങങ്ങളിൽ കാശുവാൻ തുടങ്ങി. ബാഹതൃഷ്ണുമേന്തോൻ ദാന പത്രങ്ങി. ഇന്ന് ലൈക്കുട്ട് ദേവകിക്കട്ടിയുടെ ഏകവ്രിട്ടും ബംഘതൃഷ്ണുമേന്തോൻ ഒന്നര തിരിഞ്ഞു,

‘ബാഹതൃഷ്ണുാ! നീരയാതാ കമാഞ്ഞനായങ്ങുടെ പേരും നേഞ്ഞു ചരിഞ്ഞിരുന്നതു? അതുകാരണം ഇന്ത കട്ടിയെ ബുദ്ധതെ തൊണ്ട് ദണ്ഡിപ്പിച്ചില്ലേ? തനവാട്ടിന്റെ മാനം ‘കട്ടിയുവാൻ തീന്റുവകാ കമാഞ്ഞനായക്കുതാബന്നായ

മോഡുള്ളതു?" എന്ന് ഇൻഡ്യൂക്കെന്റുടെ കോപം തിരി തെരു കുറുവാൻ തുടങ്ങിപ്പോരു അഭാവതുള്ളമേഖലാൻ,

'തീൻ അപ്പുനോട് പഠാതിനുതു ഫുഫില്ലോ... എന്നതു ഒഴുവനാക്കംമെന്നു' 'അപമില്ലേ' എന്ന ദേവകി കുട്ടി കടന്ന "പരഞ്ഞതുകേട്ട്" ഉടപ്പിനുവള്ളുടെ നേരേ തിരിതെരു, 'നിനോടല്ല പരഞ്ഞതു' എന്ന് അവളെ തുക്കീട്, അപ്പുനോടായിട്ട് പിന്നെയും,

'അപമില്ലാത്തിട്ടല്ല; ദേവരെ ചില കാരണങ്കൊണ്ടാണ്'. അതു സപാക്കാതുകയിട്ടോ പറവാൻ തന്മുള്ള എന്ന പരഞ്ഞതു വിളക്കം കൊണ്ട് വാതുക്കലേപയ്ക്കു നടന്നു. അപ്പോൾ ഇൻഡ്യൂക്കെന്റം, ക്രി പോരി കിടന്നരങ്ങേ എന്നപര തെരു ദേവകികുട്ടിയേയും മുട്ടിക്കുണ്ടോ" അകായിലേയ്ക്കു പോയി.

വിള കംക്കാണ്ടു ബാലതുള്ളുമെനവണ്ണ കണ്ണിനൊരു തയം അക്കദേതയ്ക്കു കടന്നതുകാണ്ട് കുശരണക്കായൻ ഒരററ തന്താതുക്കപ്പീ ക്ഷാമ്പുനിന്നു, കണ്ണപിശയോക്കല്ലുച്ചിച്ചു" എല്ലാവയം അകായിലേയ്ക്കു പോക്കന്നതുവരെ അപ്പിടെ തന്നെ ചുററിപ്പുറി നിന്നനേയുള്ളൂ. ദേവകികുട്ടിശയ കരിക്കൽക്കുടി തന്നിപ്പു കണ്ട് സംസാരിക്കുവാൻ തന്മുഖം വുമെന്നുള്ള അതു തീരെ പ്രഗാമഭായപ്പോരു ദന്തുവിധം ചിത്തവികാരങ്ങോടുകൂടി, ഇപ്പുള്ള നിന്നും, ഇപ്പുള്ള സാവധാനത്തിൽ നടന്നും, ചിലപ്പോരു മരക്കി നടന്നും, വന്ന വഴി പരിവട്ടത്തെയ്ക്കു മട്ടാണി.

കാഞ്ഞംമെന്ന ജംപ്പുങ്ഗിൽ വിട്ടതിന്റെ ശേഷം ഇൻഡ്യൂക്കെന്റ് നടത്തിവ അനേപാച്ചണ്ണത്തിൽ കാഞ്ഞംമെന്നറ പേരിലുള്ള സംശയം നേരുക്കുടി ദുഃമാഖതോടുകൂടി യോഗ്രായ ചിച്ചങ്ങുടി ഇങ്കെല്ലും ഉംഗപ്പുട്ടുക്കണ്ണാ എന്ന കൈകിശ്ശേരാക്കാച്ചും വന്ന കാഞ്ഞംമെന്നറ വീട്ടിലും മരുഭാഗി ആയാളുടെ കൈവശമുള്ള റിക്കാർട്ടുകക്കുള്ളാം

പരിശോധിച്ചതിൽ അനവധി നോട്ടുകളിലും ശീട്ടുകളിലും കാഞ്ചിസമഖ്യയിൽ പേരിലും പഠിവെച്ചതുകാരനു പേരിലും അവക്കു വേണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ചിലയിടങ്ങുന്ന പേരിലും മാറി എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടും കുട്ടിബാഡിനേരവെന്നു വകു ചാലിപ്പ് പണ്ണഞ്ചാരം കാഞ്ചിസമഖ്യയിൽ വീട്ടിലും ആഞ്ചു പാട്ടിലും പെരു മാററിയുള്ളതായിട്ടുംകണ്ണിൽത്തുവനിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെന്നെല്ലാം ഒരു തെളിവുകൾ സമ്പാദിച്ചതിനും ശേഷം കാഞ്ചിസമഖ്യ നേര സേപ്പറു ശനിയിൽ മാജുഡാക്കി. രാത്രിസമയത്തും ദേഹക്കു ടി വിസ്തൃതിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന ദിവസം വൈകു ദോഖമാണ്. ഇൻഡ്യസ്ഥാനുടെ ഗ്രാമ സൗംഗ്രാമം എന്നു കേൾപ്പിലേയ്ക്കു തിരികേണ്ടിവന്നതു്. ദേവകിക്കട്ടിയെ അകത്തുട്ട പുട്ടിയ ദിവസത്തിനും പാറേറ്റിവസം എക്കുദേശം റെടുനാഴിക രാത്രേന്നപ്പോൾ കാഞ്ചിസമഖ്യ സൗംഗ്രാമമുറിക്കുകയുണ്ടായി തുടങ്ങി. ആ പ്രശ്നം ഇൻഡ്യസ്ഥാനുടെനേരക്കാണ് വിസ്തൃതിച്ചു.

“ഇതിശ്ശു നിങ്ങൾക്കു ശോശ്വിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ വേണ്ടിവോലെ സമാധാനമെന്നും പറഞ്ഞാട്ടിട്ടില്ല. ഒരിക്കൽക്കുട്ടി നിങ്ങലെ വിസ്തൃതിക്കവാൻ നിയോജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരം വൈദഗ്ധ്യ കൂദാശയാൽ വാഴവാൻ പോകുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കുതന്നു അംഗീയാവന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു മാനന്തവിലും ചത്രാഭിയ്ക്കും മോഹനുണ്ടുകും സകലം സത്യംപോലെ വിട്ടവീഴ്ത്തുകൂടാതെ പറഞ്ഞുന്നതാണ് ‘നല്ലതെ’നും ‘ആപ്പു’നും മുമ്പും ചരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കസാഖയിൽ ഇരുന്തും വിരഞ്ഞ കൊണ്ടു മാത്രം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പെൻസിലിനെ മുമ്പിൽ നിന്നുകുന്ന കാര്യക്കാനു കാര്യസമഖ്യയിൽ മുക്കുന്ന നേരെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഇൻഡ്യസ്ഥാനുടെ ഗൈറ്റവും കാര്യം കാര്യസമഖ്യ നേരുക്കും പോലും ശൈലിച്ചില്ല.

‘പുളിങ്ങോട് കിട്ടണ്ണിമേനവന്റെ എടപാട്ടക്കളെ പ്ലാം നിങ്ങൾ തരുക്കിയിരിക്കുന്നതു എഡിനായിട്ടാണോ?’ എന്ന ഇൻഡ്യൂക്ക് ടർ വിസ്തുരം അതാംകിട്ടു.

‘എജമാനൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്’ എന്നായിരുന്ന കാനുഗമന്തെ സജാഹാനം.

‘ചോദിച്ചതിനു സമാധാനം പറഞ്ഞാൽ മതി. എന്തിനാണെന്നുാ ചോദിച്ചു?’ ഇതു പറഞ്ഞുപോരുന്ന ഇൻഡ്യൂക്ക് ട്രജെട് പെൻസില്ലിസ് കാനുഗമന്തെ ദുഃഖ തീരിക്കാൻമുട്ടി ലാക്കായിത്തീറം.

‘എജമാനൻറെ വിശപാസം ലീംഗം വൈഷ്ണവിക്കമെ നായിട്ടുണ്ട്. അതിനും സകല കാഞ്ഞവും തരുക്കണാ ഒന്നും എജമാനൻ സിലബാന്തിച്ചിട്ടാണോ?’

‘അപ്പുത്തകരി ലീനം വൈഷ്ണവിക്കമെന്ന വിഷാ നിന്നു ഓൺ ട്രൈം’ എന്നോട് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അടുട്ട, അന്തിരിക്കാട്ടു. തന്ത്രാടക്കയല്ലാം എടപാട്ട തീക്ക്ഷ്ണവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു?, എന്ന ചൊല്ലാൻറെ മറപട്ടി പറഞ്ഞ മുട്ടത്തിൽ ചേരിപ്പുറാധുകാരജെ കാനും കാനുഗമന്തെ വിട്ടുക്കാണും.

‘കഴിതേരും? എപ്പോം ശുഭയോ? കൊങ്കുടാ അരുലോ ചിച്ചു ഫോക്ക്’

‘എടപാട്ട തീതിട്ടിട്ടുള്ളവജെട പേരോക്കെയായി, എന്നായിരുന്ന കാനുഗമാം റാറ്റുനോക്കി പറഞ്ഞ മറപട്ടി.

‘പീറിച്ചുട്ടതെ പണമെഡക്കേ നിങ്ങൾ എപ്പു ചെയ്തു?’

‘എജമാനൻ പറഞ്ഞതുപോലെവാക്കേ. ചെയ്തു.’

അരുമാം നിങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിട്ടുള്ളവയിം വേണ്ടുവോളും അംഗഭവിച്ചു കൊള്ക്കുവാനായിരിക്കാം എജമാനൻ പറഞ്ഞതും. അപ്പോൾ അരുട്ടാ അനും ഇരിക്കാട്ടു.

കിട്ടുന്നിമേന്തോൻ മതിച്ചുവിഹസം നിങ്ങളുടെ ശിശ്രൂഷ എന്തിനാണോ പുളിങ്ങോടേയേരു അയച്ചതു്?

‘എജമാനോ’ ഒരു എഴുത്തുകൊടുക്കാൻ.

‘എന്നാൽ എന്തിനാണോ’ അയാൾ അവിടെ കിട്ടാതു്?

‘കുത്തിരാമൻനായങ്കര സഹായത്തിനു് അവിടെ താമസപ്പെട്ടിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുതു്. എനിക്കു അവിടെ പാക്ക് വാൻ കഴിഞ്ഞില്ലു.’

‘എന്നാൽ പിന്ന എറ്റുകൊണ്ടാണോ’ അയാൾ ആരു രാത്രിതന്നെ ഷുറ്റത്തയ്ക്കു പോയതു്?’

‘ആദ്ദേഹം; ഒപ്പായ വത്തമാനംതന്നെ തൊന്തരിഞ്ഞി ലഭിച്ച എന്നാതു കേട്ടു് ഇൻഡ്രാക്കുട്ടി കുമാരി മിശിച്ചു വെ സ്ഥാപിയും താഴുള്ളവയ്ക്കു രണ്ട് കുറും കുപ്പായക്കീശയിൽ തി യക്കി.’

‘അറിഞ്ഞിപ്പുന്നാലും ഓ നിങ്ങളുടെ കുറക്കാർ ശിഷ്ടന്മാവയ്ക്കു കുറുത്തുത്തുന്നു ഏ വിശകന സമാനതു തന്നോടു ചിട്ടിരിക്കാം. ഈ കയ്യുക്കിരം ആരു ദേശാണ്ണം അപദുണ്ടോ’

എന്ന ചോദിച്ചു കൊണ്ട് കസാലയിമേൽ നിന്നു ഭാഗമാറ്റു കൈ നീണ്ട പാക്കോട്ടുടക്കത്തു മുണ്ടിച്ചുകൊടുത്തു.

‘ഈ കയ്യുചുള്ളു എൻ്നോരുവാണോ’, സംശയമില്ല’ ‘ഈതിന്നു ഉള്ളിലുണ്ടുതും നിങ്ങളുടെയും അനു അയാൾക്കണ്ണമല്ലോ’ എന്ന പറത്തു് കുറെ ചെഴുത്തു ചോടി ലക്കോട്ടിന്നു ഉഛിത്തിനിന്നെടുത്തു് ഒരു ചെറിയ കട വാസ്തവാണിൽ വച്ചു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കാഞ്ഞസ്ഥലം മി ശിച്ചുപോയി.

വശപാസ വബുന്തത്തിനും കൊലപാതകത്തിനും ഉണ്ടു ചായനു്, തരംകുടില്ല. വൈദ്യുതന്നു അവകാശവും പററിക്കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി കുട്ടിവൈദ്യുതായു് ആരെല്ലോ

മാണന്ന കേരിക്കെട്ട് എന്ന പറഞ്ഞു “ ഇൻഡ്യൂക്സ് ടർ പൊടി ലക്ഷ്മൈൽ തന്നെ ഇട്ട്. കാൽസിഡിൻ കേരി മയിർക്കൊണ്ട നവഗിവാന്തം വിത്തത്ര പരവര്ഗനായിട്ടു്,

‘ലംകോട്ടിൽ എജമാനൻറെ മരണപത്രമായിരുന്നു എന്ന തൊണ്ട വിരച്ചുകൊണ്ട പറഞ്ഞതു പ്രകതമാവാ ഞതിട്ടോ എന്നോ,

‘അതെ മരണസുത്രമാണന്ന മനസ്സിലായി, എന്നായിരുന്ന ഇൻഡ്യൂക്സ് വ്യാവ്യാനിച്ചതു്. ഇതിന്റെ ഫേശം കാൽസിഡിൻറെ കൈപ്പീതെട്ടാൽ ഒരു ഉള്ളതു വെട്ടിപ്പാക്കുന്ന തിനിടയ്ക്കു്’

‘എന്തിനായിട്ടാണ മിനിയാന കാലത്തു നിങ്ങൾ പരിവട്ടതു പോയെന്നു്?’, എന്ന കുട്ടി ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്ധരത്തിനു്

‘കണ്ണതിരാമൻനായരാട്ട് ഒസ്റ്റതിന്റെ സംഗതി പറവാനാണോ’, എന്ന സമാധാനം പറഞ്ഞതുകേട്ട ചുണ്ട് കടിച്ച തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു്,

‘അതു തൊൻ കണ്ണതിരാമൻ നായരയോട്ട ചോദിച്ച റിഭേതാട്ടാം. ഇതു ഇപ്പോൾ വായിച്ചുനോക്കി ഷ്ടീറ്റ് എന്ന പറഞ്ഞതു കൈപ്പീതു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കാൽസിഡിൻ അതു വായിച്ചുനോക്കി.

‘ലക്ഷ്മൈൽ വിഷമായിരുന്ന അടക്കാംവെള്ളയച്ച തുരു’ എന്ന തൊൻ സമ്മതിച്ചില്ല’ എന്ന ശാരൂഹപിടിച്ചു കൊണ്ട് പിന്നേക്കം മാറി.

‘സമ്മതിച്ച പോലും ഇല്ലപോലും. നിങ്ങൾ ടാറ തേരുക്കൊണ്ട തെളിവിന്റെ കാൽസിഡിൻ സംഗ്രഹമില്ല. ഷ്ടീറ്റാൻ ഒന്നാലുണ്ടെങ്കിൽ ഷ്ടീറ്റ്’ എന്ന കൈപ്പീതു മേരയുടെ അറാറേതുജ്ഞ മാററിവച്ചു പേന്നും മജിയിൽ മുക്കി ചെച്ചുകൊടുത്തു.

‘എജമാനെ, ഖ്രിസ്തീനെ കല്പിക്കിയതേ എജമാനെ മനസാ വാചാ അറിയാത്ത അപരാധം എൻ്റോ പേരിൽ ചുമതലയേ; എജമാനെ, എനെ ചത്വത്താണ്: എജമാനെ, എജമാനെ, എനെ രക്ഷിക്കണം എജമാനെ’ എന്ന സക്കപ്പെട്ട കണ്ണഹീർ പൊഴിക്കു ബോധം ഇൻസൈപ്പുകൾ ഇടത്തു കൈകൊണ്ട് കാത്തുസ്ഥിരമായി ചേരുവാം എജമാനെ’ എന്ന സക്കപ്പെട്ട കണ്ണഹീർ പൊഴിക്കു ബോധം ഇൻസൈപ്പുകൾ ഇടത്തു കൈകൊണ്ട് കാത്തുസ്ഥിരമായി ചേരുവാം.

‘അങ്ങോ എജമാനെ, എജമാനെ! എന്ന പരഞ്ഞ രൂതും വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘കിട്ടണ്ണിമേനവൻറെ ചികിത്സ നിങ്ങൾ കഴിച്ചില്ലോ? നിങ്ങളിടെ പാശിനാരുകളും ധാരജ്ഞം ഇവിടെ കഴിപ്പിക്കാം’ എന്ന പരഞ്ഞ ഇടത്തു പകുതിയാണ്. അറിയാത്തിൽ ഒരു കാണ്ഠല്ലുണ്ടിരും, ഇൻസൈപ്പുകൾ അഭിപ്രായം അറിയാത്തിട്ടുന്നോപാലെ, കൈ രണ്ടും നിരങ്ങിക്കൊണ്ട് അക്കശാഖയ്ക്കു കടന്നു. ഇന്നുനും പകുതി സ്നേഹിതരായും ആരാധനയിൽ ഇരുന്ന സുവിശേഷവികാരം തുടങ്ങി. അംഗാണിക്കുന്നുണ്ടാതെയുള്ളൂ സേറിഡാശൻ മരിച്ചിൽ ചില പാടവും ഓട്ടവും ആത്തസപരവും നടന്നതിന്റെയേഷം പ്രീടിവെന്ന പരഞ്ഞ കാണ്ഠം സേറിഡാശൻ ചുരുക്കുവാ. അന്നു കുറു രാത്രിയിലെ കമ ഇജ്ഞേന അവസാനിച്ചു. കാത്തുസ്ഥിരമായ ആന്താവ നൂതിൽ തന്നെ. തവണക്കാരൻ കാണ്ഠസേറിഡാശൻ ഉഴികൈ ദോഷമുണ്ടാവൻ അതായും ദിക്കിലോരും പോവുകയും ചെയ്യു.

പിണറിവസം പകൽ രണ്ടുമണിയോടുകൂടി കണ്ണത്തിനാമന്നന്നായരെ പോലീസ് സേറിഡാശൻ ലേഡി കൊണ്ട്

പോലി. കിട്ടണ്ണിമേനവൻ ഉരിച്ചതിൽ പിന്ന കണ്ണതിരാമ ശ്രദ്ധാക്ക് എഴുവല്ലുകൾ കടന്നിട്ടില്ല. ഇതാ ഇപ്പോൾ അതു കിട്ടണ്ണിഫോഡാപണ്ണർ കൊലപാതകക്കേസ്റ്റിയത്തനെന്ന ഒരു കരാക്കാരാധിക്രാം എഴുവല്ലുകൾ സേറുംഷനിലേ യുട്ടുകടന്നതു്. ഓസ്റ്റേരമേനവനു പകരം പണിനോക്കുന്ന വാഹിയും കാണിസ്തുവിളിനും ഇതു കേസ്റ്റിണ്ണർ മുഖം നല്ല വണ്ണം കണ്ണറിവാൻ ഇടയാവാത്തതുകൊണ്ടു് ഇന്നും ഇന്ത്യൻസ്‌പട്ടുകൾ തന്നെയുണ്ടു് വിസ്താരരംഗത്തിൽ ആവേ ശിച്ചതു്. ഇങ്ങനെഡിവസ് വിസ്താരത്തിനിടയ്ക്കു് ഇൻഡീസ് പട്ടുകൾ കൈകരി പിന്നിൽ കോത്രുവിടിച്ചു നിന്നനേരു തുട്ടു. നോട്ട് കരാക്കവാൻ പുത്രയ സ്കൂളുംനാപ്പംസരാജി രൂപമുണ്ടു്.

‘കാൽന്തന നല്ലവണ്ണം പരിചയമുണ്ടോ?’ എന്ന ജീ ചോലുണ്ടിനു് ‘ഉദ്ദൃ’ എന്നും ‘അയാറി എറ്റു സപ്പാവക്കാംബാം’? എന്നതിനും ‘എല്ല സപ്പാവക്കാംബാം സും’ എന്നും, കാൽന്തനംവസ്യമായി വല്ല കുത്തിമണ്ണട്ടം ചെയ്യിട്ടണാം? എന്നതിനു്, ‘ഉഴുതാഴിട്ടിരി പില്ല’ എന്നും ആരുക്കാം ആരുംഭത്തിലെ ചോലോത്തരണങ്ങളുടെ ചുരുക്കം, വിസ്തൃത രൂപം ഇന്ത്യ നിലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, ‘കിട്ടണ്ണി കുടുംബവന്നർ ആധാരങ്ങളും മറ്റും കാൽന്തനമന്ത്രങ്ങളും നിംബളങ്ങളും ചേരീഴി മാറി ഏഴുതിച്ചിട്ടിരിയായിട്ടു് നിംബരേഖരിവില്ലോ?’ എന്നു ചോലുപരമ്പരയിൽ ഒരു പട്ടികുടാം ഇന്ത്യൻസ്‌പട്ടുകൾ മേഘേട്ടുകൾ കയറി.

‘നാല്ലാനാരം കാഡാത്രു കാൽന്തനമൻ പരഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തൊന്തർ അറിഞ്ഞുള്ളൂ.’

‘അംഗുഖത്തിന്നർ (കിട്ടണ്ണിമേനവാന്ത്)സപ്രത്തിനു പ്രകാരമാണെന്നാണു കാൽന്തനമൻ പരഞ്ഞതു്.’

‘കാൽന്തും എന്തിനായിട്ടാണോ നിങ്ങളുടെ വിട്ടിൽ വന്നതു?’?

‘ഈ ശ്രദ്ധിപ്പിന്റെ കാൽന്തും പറവാൻ തന്നെ.’
എപ്പുണ്ടെങ്കിടെ?’

അദ്ദേഹത്തിനായച്ചുകൊടുത്തത് യേ പിന്ന അതി നൊ പുറാ! അതോടു ചുവർവും അറിവില്ലെന്നാണോ’ കാൽന്തും പാതയ്ക്കു.

‘എന്നാൽ ഈ സംഗതി എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നൊടു’ പറഞ്ഞില്ല?’

‘എല്ലാം സർ മാസ്തീരമേനോന്റെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.’

‘ശരി. എപ്പുണ്ടെങ്കെന്നാണു മരിച്ചപോയപ്പേരും, അംഗീസ്? അതെങ്കിടെ ഇരിക്കുന്നു. കാൽന്തും കണ്ണില്ലോ? അതിൽ എന്തായി തന്നെ?’

‘എപ്പുത്തായിരുന്നവെന്നാണോ’ കാൽന്തും പാതയ്ക്കു. അദ്ദേഹം ആ ലക്ഷ്മാട്ടിയനിന്നും ഒരു കടലാണ്ണുട്ടുത്തു വാഴിക്കുന്നതു തൊൻ കാണുകയും ഉണ്ടായി.’

‘നിങ്ങൾ കിടക്കുവാൻ ഒപ്പായ സമയം വാതിലെല്ലാം അടച്ചു ബന്ധിച്ചിട്ടിണ്ടായിരുന്നവെന്ന നിങ്ങൾ അണും പറഞ്ഞിട്ടിണ്ടപ്പേരും. ഗോവിഡനെ അംഗലക്ഷ്മാട്ടും? അയയ്യുന്ന സമയം വാതിൽ വല്ലതും തുറന്ന കിടന്നിരുന്നോ?’,

‘ഇല്ല ഗോവിഡൻ്തന്നെന്നയാണു വാതിൽ തുറന്നതും?’

‘എന്നാൽ പിന്ന എങ്ങെന്നെന്നും കാൽന്തും കുറ്റിച്ചുവരുത്തുപോയതും? ഗോവിഡനാണു വാതിൽ തുറന്നകൊടുത്തതെന്നു നിങ്ങൾ വിഹാരിക്കുന്നുണ്ടോ?’

‘തൊൻ അതിനെപ്പറ്റി അരലോച്ചിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ശ്രൂപം എപ്പാശാണോ’ എഴുന്നേറ്റു പോയതെന്നുതനു എനിക്കു അപമില്ല.

‘തുള്ളതിൽ ചീനിയെന്ന നിങ്ങൾക്കു അരു അപമില്ല; അല്ലോ? ഉന്നിട്ട് ചക്കവെള്ളുക്കിണി’ അരാണു മേഡ പുറത്തു കൊണ്ടവച്ചുതു?

‘ചക്കവെള്ളുക്കിണി തൊനാണു വെച്ചുതു’. അരപ്പാറം മരന്നണായിയെന്നില്ല.

‘അരു ഗോവിംഗ്സ്പറ്റിച്ചതാണോനു അതാണോനുണ്ടോ?’

‘അയാളുടെ കീഴ് നടപ്പാലോച്ചിച്ചാൽ എനിക്കരു വിഹാരിക്കവാൻ തരമില്ല.

ഇതിന്റെ ഒഡ ഷം ഇൻഡ്യൂക്ട്രിക്സ് ഹോംഗ്കുംഗിന്റെ വഴിയോന്നു തെററിച്ചു.

കഴിത്തെ എടുത്ത തീയതി നിങ്ങളും കമാരൻനായം കൂടി സുരേഷാംപു സരെ കുട്ടിക്കൊണ്ടു വരുമ്പോരി എനിനാണോ’ കമാരൻനായകര പിന്നാക്കം അയച്ചുതു?

‘ഇവിട്ടും ചേരിപ്പുറമ്പിൽ വനിച്ചണ്ടുകൊണ്ടു കാതു തു തു വരുമ്പോരി എനാണു ഹാജരാക്കേണ്ടതെന്നു’ അറിത്തു വരുമ്പോരി.

‘ഭൂഷണപ്പെ’സരെ പത്രം ദണിവരെ പരിവട്ടതു താമസിപ്പിച്ചുതെന്നിനാണോ?’

‘വെടിപറത്തീരുന്നപോയതാണോ?’

‘ഭൂഷണപ്പെ’സർ പോചിട്ടുനേരും • കഴിത്തു കമാരൻ നായർ വീട്ടിലെത്താരിയപ്പോരി

‘എക്കും ഒരു നാഴിക കഴിത്തു.

‘ഈതു താമസിക്കവാനെന്നതാണു കാഴ്ചാം?’

‘അപമില്ല.’

ഉം അതും നിങ്ങൾ അരലോച്ചിച്ചില്ല, അല്ലോ? നിങ്ങളുടെ വാക്കിനേരു കാതുസമരം അല്ലും വിട്ടയച്ചു

തു” അനു തൊൻ കേസ്റ്റൂക്കാരു” കുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോൾ ശത്രു മാട്ടുവാക്കു മാറി. ഇതൊരു കോ.എ.കേസ്റ്റൂണ്; ഓമ്മിലേബാണ്. എന്നപറ്റതു കേസ്റ്റൂണിന്റെ തെളിവാഡക്കു ഒരു തീരുമാനത്തിനുവരെ രണ്ടുപേരും സ്വാന്താവായിട്ടിൽ വയ്ക്കാം മജ്ജിസ്റ്റ്രേറ്റിന്റെ ദേവാധികാരിയും മായ അനുവാദം വരുത്തിട്ടുണ്ടും സ്വാന്തിരാമന്ത്രാധികാരിയും വാദി വാദിച്ചിട്ടുണ്ടും കണ്ണതിരാമന്ത്രാധികാരിയും സ്വാന്തിരാമന്ത്രാധികാരിയും പാപ്പിച്ച കേഷ്ട്രീയത്തും കൂപ്പിട്ടവിച്ചു.

കമ്പണഡരെ വിളിച്ചു മുറത്തെഴുകു കൊണ്ടുപോയി തുംബപത്രിയിൽനിന്നു വിഷദയനാപഹരിക്കുന്നതാൽ കാഞ്ചിസമരനു സഹായിച്ചുവെന്നും, സ്വാന്താധികാരിയും വഴിക്കു തട്ടുവച്ചു ദേഹാപദ്രവം ചെയ്തു കൊലപ്പെട്ടതിനെയും, ഉള്ള കരാത്തിഭന്നൽ കമാരണനായരേഖും പറ്റാറുന്നാരു ബന്ധേതാവയ്ക്കുചെയ്തു. പതിഴുന്നാംതിരുത്തി രണ്ടുകോ ലക്ഷ്യക്കു മജ്ജിസ്റ്റ്രേറ്റു മുമ്പാകെ ചൂജ്ഞ ചെയ്യാനാളിക്കുന്നും ശ്രദ്ധിത്രുക്കും. ഇതു വത്തമാനം നംത്തിൽ ഒരു നാനോട്ടുക്കി ഉത്തരവിച്ചു ബന്ധുതന്നുപൂരി വാനനക്കാർ ഉഫയിച്ചുകൊണ്ടുട്ടു.

പരിശോനാം അംഗൃഹായം

“കൈവഹതിക്കമവം മുഖാന്ത്യോന്മ
കെവക്കുചുന്നിരുയ്ക്കമംഡം”

—ഒരു ഗംഗ

കാഞ്ചിസമരം കണ്ണതിരാമന്ത്രാധികാരിയും കിട്ടണ്ണിലെന്ന വന്നു ഇടത്തും വലത്തും കൈകളായിട്ടുണ്ട് ജനങ്ങൾ വിപ്പസ്തിച്ചുപോന്നിരുന്നതു്. ചാൻഡ്രകോണ്ട പിച്ചാറിച്ചാൽ കണ്ണതിരാമന്ത്രാധികാരിയുംതന്നെയും ഉടമസ്ഥാനത്തിനവകാശം. പിച്ചപ്പെണ്ണക്കാണ്ട നോക്കിയാൽ കാഞ്ചി

സമുദ്ദം ഒരു താഴീയല്ല. ഇതാ ഇപ്പോൾ ഇത് രണ്ട് പേരും തന്നെ ആ കുട്ടിമേന്നൻറെ കൊച്ചുപാതകക്കടക്കിൽ അക്കപ്പേട്ടിരിക്കണാം എന്നാൽ അതുമാതും കൊണ്ടാണോ? അതു ചില്ലു. ചില്ലത്താനുംകൊണ്ടു മന്നാവികാസം സിലബ്രിട്ടശ്രൂ കമാന്നിനായും ഇതിൽ കുടങ്ങീടുണ്ടാൽ എന്നും ഇത് ലധികമൊരായുംപും എന്നാണിനിളിഞ്ഞാവാങ്ങുംതും! കുട്ടാം ഏതുവളരെ അതുകുടക്ക പരമസക്താനിനും സംഘതിയായിട്ടുണ്ടോ? ഇതിൽ മരാരായ സമാധാനവുംപും. തചയിലെഴുത്തു തല്ലൂടിയായ പോകന തല്ലപ്പും. കമ്മ്യൂഡമനുംവിജ്ഞാനിതിൽ ഓരോരുത്തുക്കേൾ ഒരു കാലമുണ്ട്. അതു തുടർത്താലും നിൽക്കുന്നതുമല്ല.

ആം ഒപ്പുവാസികളായ അന്നേകം അതുകൂടിടെ മറ്റുപ്പീൽ ശിലാദാവപോലെ പതിനേരുക്കിട്ടണമെന്നു ദിവിസമാം അതുവിരുന്നുവുണ്ടിനു തുലാ. പത്രംബാം തീയുതി അരുടിവാം മും. 'അപ്പുംതാക്കരിയുടെ സീമ തുച്ഛാനാരാം അഭ്യവക്കാടു ശൈലമേനോൻ എളുപ്പതു തപാലുപ്പീസ്റ്റിലേയ്ക്കു യാത്രുമപ്പെട്ടു. അവിടെചെളുന പ്പോരു തപാൽഡിച്ചായിയുടെ വേല നടത്തിയിരുന്നതു പതിവുകാരനായിരുന്നില്ല. ശൈലമേനോൻ അയാളോടു 'എം. കെ. ഗോവിന്ദപ്പാണിക്കെങ്കും എഴുത്തുവള്ളുന്ന വന്നിട്ടുണ്ടാണോ?' എന്ന പോരിച്ചു. പുതിയ തപാൽ ശിപായാണവാ അവ തപ്പിത്തുംതെതട്ടുകൊടുത്തതു വാങ്ങി ലാക്കോട്ടി നെറു ഒരു വക്കു നജ്ഞാം പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടാണം ശൈലമേനോൻ വഴിയിലേയ്ക്കിറക്കിയതും.

പടിമുതൽ വഴിക്കവരെ നീട്ടിക്കെട്ടിട്ടുള്ള ചെറുമ തിലിഞ്ഞു മുത്തിംത്തായ ഭാരിപ്പോലെ കിഴവനായ ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഇരിക്കുന്നണാംവിരുന്നു. ചുക്കിച്ചുള്ളിരുന്നും പൊട്ടിപ്പോളിംതട്ടും ഉള്ള ഒരു ജോടി ഷൂട്ടില്ലും കീറിപ്പറിഞ്ഞ ചുളിപുരണ്ട തുക്കിക്കെന്ന കാഖവാര, അതി

നെക്കാടം എടുക്കാറെങ്കുടി പഴക്കംചെന്നാൽ വള്ളസക്ക്
പൂശം, ഈ ക്രമപ്രാഥത്തിനിണ്ണഞ്ചേന്നാൽ ഉടക്കപ്പൂശം,
നാലുനീം കൈട്ടുതാടിയും മെത്തമീശയും കുടിയെന്നാൽ
കാട്, വാടിവരണം മുഖം കൂടംകുറത്തെ ചതുരത്താൽ
മനംശാഖയെന്നും, സർവ്വാംഗം പൊടി, അക്കദേശ
ബജ്ഞാൽ വള്ളവു് വായിൽ പക്കി കുത്തിക്കരിഞ്ഞെന്നതാൽ
ചുരുട്ടു്,—അരതാണം പടിക്കലിഡിക്കന്ന ഭാരിപ്പുരുഷൻി
ഞുടെ ചുരുട്ടുക്കുത്തിലും അപം. കടിച്ചു പിടിച്ചു് റിക്കന്ന്
ചുരുട്ടു് ദാനിക്കൽ വായിൽ നിന്നെന്നുത്തു് തുപ്പന്ന സമ
യമാണോ് ശക്കരമേന്നോണ് എഴുത്തു് പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ടു്
പുരത്തേയ്ക്കു കടന്നതു്. തുപ്പുൽ ദരിധായിട്ടു് ലക്ഷ്മാട്ടി
ഞേക്കുത്തനെ ചെന്ന ദാതിഞ്ഞു. മേഖാണം അരുകൊണ്ടു്
കയത്തു്, ഈ പുത്രത്തെക്കു കഴു അശൈ തട്ടിശാടകക്കത്തണം,
എന്ന പരഞ്ഞുകൊണ്ടു് ലക്ഷ്മാട്ടിരിയെടുത്തു് സാള്യി
ബന്ധര മുഖത്തു് വലിച്ചേരുവിഞ്ഞു. ശക്കാം കേട്ടിട്ടു് സാള്യി
നു യാഹോൽ ഓവദേശാഖാഭായില്ല. ലക്ഷ്മാട്ടി ധമ്മം
കൊടുക്കാമെന്ന വിചാരിച്ചു് അരു പെരുക്കിയെടുത്തു്
അരുകൊണ്ടുതന്നെയെന്ന സലാം ചെയ്തു് എന്നിട്ടു് ക്രമപ്പൂ
യത്തിനുറ ഒരു പ്രാരത്തിൽനിന്നു കരെ തീപ്പേട്ടി
ശോദ്യോ മരൊരാ തുപ്പിയെടുത്തു് ലാക്ഷ്മാട്ടിൽ കുത്തിനിനി
ചു് ദക്ഷക്രൂർട്ടു് വേരുവരും പ്രാരത്തിലേയ്ക്കു തജ്ജി.

‘ഇതിനു പരഞ്ഞാലും മനസ്സിലാവില്ല, എന്ന പറ
ഞ്ഞതു്’ മേനേനാണ് അഞ്ചേദാട്ടം ഇഞ്ചേദാട്ടം സോക്കി എഴുത്തു
നാവത്തി വായിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കവാൻ തുടങ്ങി. മേനേനാണ്
കരെ മുരം പോയപ്പോരം സായ്ചു് പത്രക്കും എഴുന്നേന്ന
രു പുരപ്പേട്ടു്. ശക്കരമേന്നോണ് സപ്രതം വീടിൽ ചെന്ന
കയറി. അപ്പോൾ സായ്ചു് എവിടെയോ മരണമു. മേനേനാണ്
ശശാമത്രം പുരങ്ങായ്ക്കിരിങ്ങി പുരപ്പേട്ടോരം
നിലാവു നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു. സായ്ചു് സിംഗല്പോ

வெப்பினாலே குடிட்டனது. மேனாள் அறவேஶகொள்ள போலே தீஸ்திழுவன் இணோடுகளி இருக்கி நடந்துக் கூடியதேயும் ஸாய் பிள்ளை நடவும் இருக்கிறதுக்கூடி. இன்னொ அதனால் கிடையுமில்லயிகங் முயிட்டபோகவாள் இடகொட்டுக்கூடுதலைமேனவனை பிறுந்துகொண்டு ஸாய் பூ பெயவழுப்பாலத்தினேந்த கியரிப்போயதேயும் மேனாள் சிவந் காட்டிலேயூன் கடக்கனாறு கண்டு என்றுடி வேயால் நடந்து. பாலம் கடன் திரிதெடுக்கினால் ரண்டு தீட்டுக்கொல்லுத் தொகைகானிடிட்டு பின்னால் ஒன்று வாய்ந்தான் லாக்குவது காட்டிய பூவைத் தூ. இவற்றெண்டுபேரும் மருத்திட்டு வழுதெந்தாமஸ்தூதை கை போல்லிப்புகாள்ள பெயவழுப்பாகலியூடுக் கிழேக்கொல்லுத் தூ பாலத்தின்ற மருவித் வாய்நினா. அங்குத் தீட்டு வெய்க்கூடியான் கொரல் காட்டித்தீட்டு. ஸாய் பூ ஹோயவுடி தேடுவான் தூங்கி.

நேர் பூப்பாவிது முஸ்தாங்கால் அவசாங்கிது பேர்ப்பால் நாவமிடுப்புத் துப்புதிரின்திட்டு நால்வித்திலப்பா கால் நாசிக் கஷிதிதிரிக்கண. கோடதி வழியிற் கூடி நால் நாப்பால் குதுக்கி. பரிவட்டநிபீடிடிலே பூஞ்சுநால் ரண்டுப்புக்கீலிஸீஸுபோர்மானித் திட்டங்கள்கூடுக்கண. அம்மு அந்தாங்கு குடி கஷிக்கொதை அங்காயித் திட்டங்கள் கருணா. இந்தெல்லூக்குத் தேவிப்புப்பாவித் தொகிட்டிலூ. தேவகிக்கூடி கமாந்நாய்க்கூடுதல் தங்காவங்மையை கார்த்து, வொலதுப்பு ளாமேநவன்ற தழை கொண்டு தழைகொண்டு நடந்திருத்து திட்டங்கள் எல்லாமையை கூடுதல் முருங்கு மரிதெடுவிடிட்டு அந்தமனிக்குந் தூக்கியும்தான் குடி பாலத்தின்ற அந்தந்துவான். அவிடெ நினா நலவொக்கி ஏடுத்து வலத்து வான்களிடித்து கூடி பாலத்தி

ഞേരാവട്ട് വഴിയില്ലാവട്ട് ആരെയും കണ്ണില്ല. പുഴവക്കു പറവിത്തെന്ന പിന്നെയും നടന്ന കൂപാശിസു കാരം നിൽക്കുന്നതിന്റെ അവര ചോട്ടിൽ ക്രൂട്ടി കട്ടാ സ്റ്റോച്ചാപ്പ്‌സർ മുകളിച്ചുത്തുവെന്ന പറയുന്ന ദിക്കില്ലെങ്കിൽ നേരെ വന്ന ശ്രവണ്ടകാട്ടിൽ കാലുവച്ചുപ്പോരു വുക്കു തിന്റെ മറവില്ലനിന്നൊരു കുടക്കൻമാട്ടി ഓട്ടന ഡബ്ബുങ്കേട്ടാന്നതെട്ട്. പെട്ടന്ന എത്തച്ചിത്തനു മുണ്ടെങ്കിൽ അരയിൽകെട്ടി കക്ഷത്തിൽനിന്നും വടി കുളി ലെട്ടത്തു. എന്നിട്ട് നാലുപുറവും സൂച്ചിച്ചുനോക്കിരക്കാണ്ടു നടന്നതുടങ്ങി. ടെട്ടിൽ ചെവാങ്കേരിയതു മുഖ്യാര സ്വരായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കാത്താരമമ്മത്തിലേയ്ക്കാണ്. അപിടെയുള്ള താരാത്തു്, ചന്ദ്രാൾക്കു പ്രദേശം കിട്ടുന്ന ഒരു ദിക്കിൽ, അമ്പലക്കാട്ട് ശങ്കരമേനോൻ തുപ്പേപ്പുട്ട് കണ്ണച്ചുനിൽക്കുന്നംഭായിരുന്നു. അട്ടത്തുവെന്ന തോഴ്ത്തുവകുവച്ചുസമയം ശങ്കരമേനോൻതെട്ടി കുളുതുന്ന നോക്കിയപ്പോരു താഴെ മുമ്പിൽക്കണ്ണതു ചേരിപ്പുറവിൽ ബാലതുള്ളുമെനവന്നാണ്. ദായവാനിയു ചെക്കിയതിനാലും പരിഞ്ഞുമായിട്ട് എന്നു തുപ്പേപ്പുട്ട് തിനി കൊല്ലുവാനാണോ പ്രവിശ്യ യത്രതിന്തു്? എന്ന ചോദിച്ചു.

‘ഇന്നത്തെന്ന സംബന്ധം തുടങ്ങി ആവാൻമുള്ള ഉത്സം മഹായിരുന്നു.’

‘ശാശ്രൂ, തോർ മോഗിരുംമരുടേ കൈശണ്ടുവന്നിട്ടില്ലപ്പോ. റാട്ടിപ്പോയി എടുത്തുകൊണ്ടുവരും എന്നായി ശങ്കരമേനോൻ.

‘പാലമിക്കേണ്ണ ഇന്നിന്നി എങ്ങിന്നെയാലാലുംതു മഹാവില്ല. ജേവകിക്കണ്ണേയുന്നതെന്നാണ്.’ ആ കഴി... ഒഴിഞ്ഞപ്പോരു കാരുമെംകൈ സമ്പലംഭായി. പരക്കു അപ്പേരു മഹാപത്രം മുഖ്യ കുളിൽ ‘കിട്ടണമഞ്ഞു.’

‘അപ്പ് എഴുവല്ലുർ സേരിപ്പനിലല്ലോ?’

‘എന്നാൽ നമ്മക്കു വെരിപ്പുറവിലേയ്ക്ക് പോകാം; ഞാൻ വരാം എന്ന ശൈരമേനാൻ വിട്ടുണ്ടിൽക്കൊള്ളണില്ലോ.

‘ഈ നേരം കരാതായല്ലോ. എന്നർ കയ്യിൽ തന്നാൽമാറി. നാശു ഞാൻ കൊടുത്താളാം. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അട്ടുനേയും ദറം കുട്ടിക്കൊണ്ടു നാശു പെക്കേനാം വീടിലെഞ്ചിൽക്കും അവിടെരയാക്കു തന്റു രണ്ട്. നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഒരുക്കങ്ങളുടും കുട്ടാനബന്ധങ്ങിൽ അഭാതികളും പുത്രത്തിലേ തന്നേയ്ക്ക്.

‘ഞാൻ നാശു കാലത്തുകന്ന വീടിൽവരാം’ എന്നതുകൂടും ഖാലതുകൂടും മേനവന് ക്ഷേമാലിപ്പാതാച്ചി.

‘ആ ചട്ട, സുപ്രത്യേകം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാ? അതു പറയു.

‘ഉച്ച്’, എന്ന പറവത്തുടുരു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

‘ദാക്കട്ട്’ എന്ന പറവരു ഓ ലവത്തുകൂടുമേനോൻ ചൊക്കീച്ചി. ശൈരമേനാൻ കൊടുത്തില്ല. ഓ ലവത്തുഷ്ടണ മേനവ നീറ മുവത്തുനാണു കല്ലേടുക്കാതെ കണ്ട്,

‘വാ’ നമ്മക്കു വെരിപ്പുരാധിലേയ്ക്ക് പോവാം, എന്നപറവൻഡ.

‘എന്താ, എന്ന വിശപാസമില്ലാണ്ടാണോ? ഇന്ന റിപ്പോക്കം തലവയ്ക്കാജ തട്ട നന്നിട്ട്’ അതിപ്പൂർണ്ണമായി നിങ്ങളാട്ടു തട്ടിപ്പുറിച്ചാലോ; എന്ന ‘സുഖ വിട്ടഭേദത്തിലേയ്ക്ക്’ ചാടി. അദ്ദുർഘാം ശൈരജുനോൻ,

‘എന്നാലാതാ’ എന്നദേഹിച്ചു പിന്നാക്കം മാറ്.

‘എന്നാലാജാ മുണ്ണാജേദാട്ട പോകം; എന്നർ കാൽവും സാധിക്കം’. എന്ന ‘ദാക്കന്തു കുടി നീംഞ്ചി പ്പുട്ടാതി’. പെക്കും. മുവത്തെ ദന്തുംതരിന ഒരു വൃത്രാസവും വരുത്തിയില്ല.

‘ഇതുകൊണ്ടാണം പേടിക്കില്ല’ എന്ന വീരവാദം പറഞ്ഞു് ദന്തകൂടി പിന്നാക്കം മന്ത്രിയപ്പാർഡ് റക്കരമെ നവന്നീര മുഖത്തു് ഒരു തുഷ്ടി ചോരയില്ല. എങ്കിലും ഇത്തല്ലോ കഴുതിയായേഴ്സ്റ്റും എന്ന അതുകൊണ്ട് താരിഥും ട്രിഭാസം ദെയൽക്കും വന്നില്ല.

‘എന്നാലുാമിട്ടുകൊണ്ട് കാണടക്ക’ എന്ന കണ്ണടക്കം മിച്ചില്ല വട്ടം ഉയരത്തിയപ്പോൾ ശൈലേരമനവബന്നീര ശൈലേ ആമെഹിട മെനവനെവിടെ? ‘അഭ്യര്ത്താ രക്ഷ’ ക്കുണ്ടോ എന്ന നിലവിലില്ല കൊണ്ട് തിരിഞ്ഞെന്നാട്ടവാൻ താവില്ല പ്പോൾ വേദ തകഞ്ഞു മാറ്റില്ലവീണു. അതു നിമിഷം താൽ ബാലതുള്ളൂമെനവബന്നീര വടിയും കീഴുപ്പാട്ടവ നം. ഇന്നിയെന്നു ഒരു മാത്രകൂടി വേണം. എന്നാൽ ഒന്ന് സ്വാധായനായിട്ടു് കമഴുന്നു കുടക്കുന്ന ആ ജീവിയുടെ കുമതീന്ന്. പക്ഷേ അതിനു സംഗതി റാന്നോ ഇല്ലെന്നോ എന്നു് അഭിവഃനിടയാകന്നതിനു മുമ്പു് രാജഭാണം പോലെ ചെവികളിടുന്ന ഇടയിൽക്കൂട്ടി ഒരു വിരക്കാക്കാ ഒളി അതുകൊണ്ട് ബാലതുള്ളൂമെനവബന്നീര വട്ടം കൈയിൽനിന്നു നെത്തില്ലു് അക്കടെ ചെയ്യുന്ന വീണു.

അവസരംവു് തന്മായ ഇം പൊടിക്കുക മുഖ്യാധി ക്കുണ്ടക്കവബന്നും സാമ്യപ്രശ്നത്തു് പുതിയൻ നമ്മുടെ സ്നേഹം നാശു് ടാംഗ്ലാറമേനവനല്ലോ ത നിരാക്കരിക്കുന്ന പശ്ചിയന്തിലു് വാദാനക്കാർ ഉള്ളിച്ചിരിക്കുന്നും. അദ്ദേഹം ശിശ്രാന്തകൂട്ടി അംഗങ്ങളും പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സ്വാം കുട്ടിയാടിയാക്കുന്ന അഭ്യന്തരം നിരുത്തി പ്പും ക്കുണ്ടാണെന്നതു്. കിട്ടണ്ടി എല്ലാം പറഞ്ഞുവെച്ചി കുളിത്തു പുലും, എന്ന ശിശ്രാന്തകൂട്ടുനുക്കാട്ടതിട്ടേണ്ടിയും നാശു് താഴെ വീണു കിടക്കുന്ന വടിയും കരുംബുള്ള ആ ബാലതുള്ളൂമെനവബന്നീര മംത്തിലേയ്ക്കു നടക്കുക

യല്ല, കാട്ടകമാണു ചെജ്ഞുതു്. അവിടെത്തുന്നപ്പോൾ പൊതുാനാച്ചില്ല. വേലാചാടി അകത്തുകന്നപ്പോൾ മാം ചുട്ടയിച്ചിരിക്കുന്നു. വേഗം എഴുപുറവും പരിശ്രദ്ധി ചുറിക്കുന്ന ശേഷം ഒപ്പും സ്ഥാപ്പം ചെയ്യാം സംസാരിക്കുള്ളിൽ. അന്നാശൈ റാറു ചാലെ ശേല ഓരോ ദിവസം മുങ്ങുന്ന കലാശിച്ചതിന്റെ ശേഷം കുട്ടിണ്ണിക്കേന്ന വരനാ പരാബ്രഹ്മ തന്മാപ്പിച്ചു് അല്ലെങ്കിൽ തന്മാപ്പിച്ചു് ചിലപാനം ഉദ്ധ്വനിക ചിലവാട്ടു പണ്ടിപ്പിച്ചു് കൂടണ്ണം ആ മംഗളിൽ, അവനാവിഡെ എന്തിനിയിട്ടില്ല. അഡ്വൈക്കും അനുഭവം പരയേണ്ടെങ്കിൽ മുങ്ങുന്ന കൂടണ്ണം വരനാ യണം. ‘മും കളിവു്’ മഴീസിക്കവാൻ എന്തിനിക്കു താഴ്വര ദിവായപ്പോം എന്ന കൃതാർത്ഥങ്ങളുടുക്കി ആ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ആ രാത്രിനെന്ന എക്കുദേശം പാത്രാട്ടമണി സമയത്തു് അനുഭവക്കെട്ട് പ്രസ്തുതമാണെന്നു് രാം അംഗുഖാം തുലികകുടുക്കുന്ന സമാധിക്കുന്ന മാത്രം സാധിക്കുന്നതു്. ശക്കരേമനവൻ സപ്പനം അകത്തു കുട്ടിലിനേയൽ മലൻ കിടക്കാറു. കൈകുഞ്ഞു കാലുമാട്ടു ഗല്ലുണ്ടാണ്. ദിശി സംഭിം കൂട്ടായും ക്ഷേരുമൊരും, കുലങ്ങിമറിന്തു സാമാന്യത്തിലെയിക്കം പുരണ്ടതയ്ക്കു തജ്ജിട്ടാണ്. അടാതെപ്പു ദട്ടാവാര വിത്തപ്പിച്ച കളിച്ചിരിക്കുന്നു. രാംിട്ടുകൂട്ടു് നിബച്ചിട്ടില്ല. അമുഖം ‘ശക്ക, ശക്ക’ എന്നു് അടംകുക്കായിരുന്ന പിള്ളിക്കുന്നണാണ്. തൊണ്ട കാറി പുരപ്പുടനാ ദിവസം അമല്പാത നാവനക്കുന്നതു തുടിച്ചില്ല. എന്തിനിരുവരു വിസ്തുക്കിക്കുന്നു. ഉരണവിത്തിക്കുള്ളാതെ വേവര വെച്ചും കാണുന്നില്ല.

പോലീസുകാരനും കുട്ടിണ്ണിയും കട്ടിലിന്റെ കാക്ക വും തവയ്ക്കുള്ളം നിന്നു് ‘വീശ്രൂണണാണ്’. അപുശത്തിക്കുരി അഞ്ചുമിഞ്ചുമോട്ടാം കുടു ഉണ്ടാം നിറുമെട്ടുകുക്കാണാണ്

വന്മല്ലപ്പാഴക്കം റോഗിയുടെ തൃപ്പൂമണികൾ മേലേപ്പാട്ട് പോയി മിച്ചികൾ അ.രജാതെയായി. സർവ്വാധമൊന്ന് വിരച്ച് യാതൊരു ചേഷ്ടയും ഇല്ലാതായി. രക്കരമേന്നോൻ മരിച്ചു.

പറമ്പരാഗം അംബുദ്രായം

ഉപാസംഹാരം

ഇന്ന് ചല്ലുകൂർ പിചാറബിവസം കാലത്തെഴുന്നാറു റിക്കാട്ടകട്ടിൽ നിന്നൊരു കടലാസു ചുത്തേടുള്ള നീ വത്തിയേപ്പാറം കൗലിൽ ചുട്ടേടുതു കനകചുങ്ഗവല ഷ്പാലെ് വിള്ളഞ്ഞുനാ സുത്തുബിംബത്തിൽനിന്ന് പൊട്ടിപ്പു രാപ്പുട്ടു രജ്ജുപ്പുട്ടു ജനാലകളും ശ്രീ കർണ്ണ ദ്രോ ഷൻ മരിക്കുത്തു കടികൊണ്ണിയുന്ന അന്യകാരനികര തെരു നിമ്മലനം വെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയതു കണ്ണാൽ പ തിമുനാം നീയുതി പുലന്നതു കണ്ണണ്ണിനായൻ ഇൻഡ്യൂ ഷട്ടുടെ പ്രത്യേകാവസ്ഥയെത്തു ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നൊയാണോ എന്ന തോന്നം. ഇൻഡ്യൂക്കടക്കം ഉച്ചകാരന്മുഖാം ഉണ്ടാക്കാതിയന്നിപ്പ്' എവാലുക്കുകീണംവാരു ആശര ചുർത്തും സപീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അരുളേം ജനാലയുടെ അട്ടക്കലേ യു നീംകാം. അവിടെ നീംകൊണ്ടു് ശരനേരിവസം കോടതിമുഖ്യാകെ ചാള്ളു ചെയ്യുവാൻ നിയുതിച്ചും ക്കുന്ന കൊല്ലപ്പാതകക്കേസുകളിടു വികടമാർന്നുണ്ടാക്കിയ ഒക്കപ്പുക്കു്, ചേരയെ വിഴ്ഞ്ഞുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു നീ കേംബിയേപ്പാലെ, യാതൊവസാനവും കണ്ണകിട്ടാ തെ കിട്ടു കുഴങ്ങുവോരു വഴിയിലെം കൊല്ലാഹലം കേട്ട തിനിന്ത്യു നോക്കിയ നിമിഷത്തിൽ കേസ്റ്റുഅലോച നും കണ്ണണ്ണിനായക്കണ്ണംയിന്നു കഷ്ടപ്പാട്ട് സകല

തും കലാധിച്ചു. നന്ദിതതകത്തിലെ ചുള്ളിവുകളോക്കെ നിവറ്റ്. തല വൊറിഞ്ഞിരുന്ന കയ്യിൻറെ ജോലി യും തുരങ്ങി. എത്രിരായി വരുന്ന സപ്രദേശത്തിൽ പതി ഞഠിംക്കുന്ന ട്രസ്റ്റിക്കരംകു മാത്രം എമ്മച്ച മിച്ചി കരണ്ടു പോയതിനാൽ വേല കരുക്കുടി വർഖലിച്ചു. വളരെ താമസം കുടാതെ പ്രത്രക്ഷമായിട്ട് കാണുന്ന സ്വപ്നത്തെ കാരിച്ചുണ്ടായിരുന്ന സംഗ്രഹം തീന്തു വിശ്രദിപ്പം ആനീച്ചുതോട്ടക്കുടി വാഴിച്ചുണ്ടായിരുന്ന കടലാസും വലിച്ചേരി സംശ്ലേഷം അതുപോരും ഇൻസെപ്പൂട്ട് പക്കച്ച നീപോ ചി. ഇൻസെപ്പൂട്ട് കേടു കോലാഹലം പട്ടിക്കൽ കൂടി തിരുന്ന ജനസംഘത്തിന്റെതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിച്ചണ്ണായിരുന്ന കടലാസു് രേഖാചാർപ്പന മരണ ആഞ്ചുപുറവിനായിരുന്നു. രേഖാചാർപ്പന കടലാ വന്ന സപ്രദേശം നമ്മുടെ പണ്ടത്തെ രേഖാചാർപ്പനക്കുതുമായി തന്നെ.

ചന്തു ജീവിച്ച ഭാസ്യക്രമങ്ങൾക്കുവന്നെ കണ്ണിട്ടിണ്ണായ ദയത്താലും അറുശുഞ്ഞത്താലും സ്കൂളുക്കാരായ നാണ്ഡര കീഴുദ്രാഗ്രാമാദ്ദേശം മറ്റ പലരേണ്ടും തങ്കാലം ഗണ്യമാക്കാതെ രേഖാചാർപ്പനും ഇൻസെപ്പൂട്ട് കുറ്റിച്ചേരുന്ന സന്നിധിത്തിൽ ചേന്നാക്കി. ഇൻസെപ്പൂട്ട് കുറ്റിച്ചേരുന്ന തസ്വാത, എത്രായി വിധത്തിലാണു സപാഗതം പറയുന്നതെന്നും തീരുമാനിക്കാൻ ശക്തന്നായില്ല. സേറാഫി നീ കുറ്റും തബന്റെ അംഗങ്ങാഥവാസ കൂട പറഞ്ഞും ഇൻസെപ്പൂട്ടാണു സമാധാനപ്പെട്ടതുകയും ഉണ്ടായില്ല. അതിനുള്ളിൽ സമയം പനിടിച്ചേരുന്ന കണ്ണിട്ടിനാപോലെ,

‘കേസൈല്ലാം തെളിത്തു്?’ രേഖാചാർപ്പന കിടക്കുന്ന പുള്ളിക്കരം എൻ്റെ കുടുംബത്തെന്ന അന്വലക്കാ ചേയ്ക്കു ചുറപ്പെട്ടവാൻ ഉത്തരവുണ്ടാക്കുന്നും. ഇവിടെനും സഹായത്തിനും വരുന്നതായാൽ ഉപകാരമായിരുന്നു എ

അം ക്രിസ്തുമതിനും വേദാധിപ്പിച്ചതിനും അറഞസ്പാരം ശ്രദ്ധമാണ് പ്രാവാക്താജീവിയും അറഞസ്സരണവും അതി എഴുങ്ങിച്ചു നടപടിച്ചും ആരക്കിടനും ഇൻഡ്രുക്കടക്ക മാറ്റം.

ഈൻസ് പക്ക ട്രം പാതുകളിൽ അഭ്യവലക്കാട്ടിച്ച നൂ കയറായപ്പോൾ ദ്രോഷ്മാവ സ്വാപം ശ്രദ്ധയിൽ പോ പിസുകാരം നാലുകെട്ടില്ലന്തിനു കോഡായി ശലയ്ക്കുക കടക്കുന്ന വാതലിശ്രൂരം ഇരുചാഗരത്തും കുട്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പാത്മികൾ നടക്കുരാത്തിനെന്നു വക്കണ്ടു പല്ലുച്ചിയിണ്ണുകയും കൊക്കാക്കാത്തതു കൈകയ്ക്കേം തലഘും ചൊച്ച ചിന്താ കൂദാശനാഡി കൂലുച്ചിനും നടക്കുന്നുണ്ട്. അഭ്യേഖ ത്രാതെ എറ അഥവാ അടക്കാത്തതു ത്രാണാഡിക്കയും ചുരിയിരിക്കുന്നു കൂദാരിയും കൂട്ടിക്കാശഘാടിക്കും പാ ഒരു ചുന്നനാപ്പ് സർ വാതുക്കിയും നിന്നാക്കാവരോടു സംസാരിച്ചതും കൈരാമനേനും മരിച്ചു കിടക്കുന്ന അക്കം ത്രാശാഖാക്കിയതും അപ്പാത്മികൾിയാകക്കുടു താരുച്ചയാകക്കുടു അരിയാശരാത്തുകൊണ്ടാണും പുരുഢിവിശാഖവിച്ചിട്ടുള്ള മാതാപ്പിരാശക്കുണ്ടാണു പാപ്പാവു മറാക്കാണും പുരുണ്ണമായി അഭിവാസം കഴിയുന്നതു? നാലുകെട്ടിവേയ്ക്കുക കൂടകുന്ന ഇൻസ് പെട്ടു കൈ ഏപ്പുക്ക് സ്വിംബിനെന്നു ദേശം കട്ടിട്ടാണും അപ്പാത്മികൾാണ് തിരിഞ്ഞെന്നു നോക്കുവാൻ. അപു മാത്രയിൽ അഭ്യേഖ മതതിനെന്നു നയിപ്പാദിച്ചിൽ നിന്നും പൊതുനാനന്നു പുരുഷുക്കുടു അതും യാതും യാതും അഭ്യേഖിനു കുറുക്കിനിരത്തും ഒന്നു മനസ്സിൽ കുന്നിക്കാഴുന്ന വ്യാസനം അഭ്യേഖാതിഥാ അബാവദിച്ചിപ്പില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുള്ളതി. ദ്രോഷ്മാവ് സ്വരൂപം കണ്ണത്തുമിത്തം ഇൻസ് പെട്ടു കൈ കൈവേയ്ക്കും മറ്റൊ കൈവല്ലം സപ്പവ് നാലുബാധിപ്പായ തീരിന്. അഭ്യവലക്കാ പ്രജീവിച്ചു വരവുതന്നു വാസ്തവാതായി സപ്പവ് നാടനു മലങ്ങനു പരാഗതുണ്ട്. അഭിരുചി വന്നതിനെന്നു ഒഴും ന

ക്കാതു ഇഴവനും, നടന്നിരുന്നതും, കണക്കുന്നിനായഭേദമും പ്ലിയേറ്റേറും, സാപ് നതതിൽ സപവ് നമെന്നല്ലാതെ മരീറാനും പറവാൻ കാണുന്നില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇൻഡസ്ട്രിയൽജോലി അപ്പുത്തക്കണിയെ സംശയാനപ്പെട്ട തുവാൻ പുരസ്ക്രാൻ പ്രാപ്പുന്നാണ് അനീജനം. ദിവസതാ ച ദിവം നോക്കിക്കൊണ്ട് മുകളാരെപ്പോരെ നീനിങ്ങനു ഇവരെ ഇന്ത്യാധികാരിക്കുന്ന നീനു ഒക്കെപ്പു ടണ്ണാൻ എല്ലാംപോലും തന്നെ സഹായിക്കേണ്ടിവനു. അഭ്യുദായം ഇവരുടെ അടിസ്ഥാനം ചന്ദ്രം.

‘ഈനി നിങ്ങൾ ഒരു കാഞ്ഞംതെപ്പുറി വിചാരിച്ച വ്യസനിച്ചിട്ട് മഹാമണ്ഡലം തോറുന്നില്ല സംഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ തൊന്തരം അനേകപ്രശ്നിച്ചുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, കൂദാശയിൽ വിസ്തൃതിപ്പാണജൂഡി തുകാണം സെരക്കുമായി തോരിക്കിയിരിക്കുന്ന പോയിരുന്നില്ലാണെന്നീൽ നന്നായിരുന്നു’ എന്ന സാവധാനത്തിൽ പറഞ്ഞതുകേളും ‘അപ്പുത്തികൾ’ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫീസുകൾ യിഴലും വഴികാണിച്ചു. ഇൻഡോ-പാക്ഷികം അപ്പുത്തികൾ അഫീസുകൾ യിഴലും അക്കാദമിക്കൾ കാരാം ചാരാം ചാരാം സാഹചര്യിൽ ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം ഇൻസർവേക്ടർമുടി അംഗവാദത്തോടുകൂടി, എല്ലാം കാരാം കുറച്ചും ഒരു ചുരുക്കാംബാക്കിയിൽ ഇരുന്നു. എന്നിട്ടും അടിത്തു കുടക്കുന്ന ഒരുയുടെ വക്കു തലോടിക്കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ആരാം ആരാം ലിച്ചിച്ചു:—

‘ഈ മരണവും കുടക്കുന്നിമേനവൻറെ കുസ്തിഓടു നംബുന്നിച്ചതുനുണ്ടാണു’ എന്നുപറഞ്ഞു കിട്ടുന്നതു മ സഭയിൽനാണു; ‘കേട്ടിരിക്കുന്നവരും മെഞ്ഞതെത്തു ഉപക്ഷീച്ചില്ല.

‘ഈക്കഴിവും അബ്ദാംനീയതി രാത്രി എടുമണി ചാത്തുചീനിട്ടിണു’ ഒരു കമ്പാണഡുക്കുന്ന അറിവുകുടാതെ ആസുപത്രിയിൽ ‘പ്രസിക്ക് ആസിയു’ എന്നവി

ഷ്മദ്ദന കെട്ടുകൊണ്ടാടി. ഇയാരു രോഗികൾ കീടകൾ നെ മറിയിൽക്കൂട്ടിയാണ് “അകത്തേയ്യുടെ കടന്നാട്ടം തിരിയെ പോയതും. പരിഞ്ഞുമത്തിനോടു ശക്തികൊണ്ടു മരന്നുക പ്രിയടച്ചുവയ്ക്കാനാവട്ടു രോഗികളെ ഉപദ്രവിക്കാതെ നെ ക്കാനാവട്ടു ക്ഷമയ്ക്കായില്ല. ഇയാരു ശല്വപ്പുട്ടതിയ ശാഗിയുടെ നിവബിളി കുമ്പാണ്ഡം പുറത്തുപോയിവരു ദോരു കേട്ടവെങ്കിലും സാധാരണയായിട്ട് റിഫാചിച്ചുവി നാൽ അതു ശുല്ലവെ പ്രില്ല.

‘കമാരൻനായരല്ലെ കമ്പാണ്ഡാര മാറ്റി നിരന്തരി അതു?’ എന്ന ചോദ്രംമുലമാണ് ഇൻഡേസ് പഴുക്കുടെ നെന്നത്തിലെ ഒന്തു വന്നതു’

‘കമാരൻനായരും കമ്പാണ്ഡാംകുടി ആസ് പത്രി കമ്പുറത്തു സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്നുവാഴാണ്’ അതുകുവൈതു ണ്ഡിയുടെ അകത്തു കടന്നാതു. പക്ഷേ, കമാരൻനായർ ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞതിട്ടുയില്ല. ഉട്ടുറന്നാവളുടെ നിർബന്ധംകൊണ്ടാണ് പണയപ്പുണ്ടം എന്ന രംഗിൽനാണ് കമാരൻനായിക്കെട്ടുപ്രിക്കുന്നതി വന്നതു.,

‘ഇതിൽ ശക്താനന്തരാണു പിഴച്ചതു?’; എന്ന് അ പ്രാഥതികരിയും സംഖാദരംതിൽ പക്ഷകൊള്ളുവാൻതുടങ്ങി.

‘ശക്തമേനവൻറു മണ്ണും ഒട്ടക്കുത്തത സുന്ദരത്തിയാണ്. അതു തൊൻ അവിടുടെ വരുന്നുവോരു പറയാം. പാ സാധാരണവും അള്ളിം കുമ്മവിനന്നക്കൊണ്ടു കമാരൻാം ആയ ഓട്ട പറഞ്ഞിപ്പിച്ചു അള്ളിം വേറെയാണ്’ ഇതു അതു താന്നാണ് പിംജമരണപ്പയ്ക്കിക്കുന്നതാണു സഹായി ചുട്ടുള്ളതും. കമാരൻനായരുടെ സഹായമാണ്ഡായിരുന്നു ബെക്കിൽ ഇതു പരിഞ്ഞിച്ചു മരഞ്ഞുംഡാണു വരിക്കയി പ്പായ്ക്കുന്നു.

“അതുന്തു?” കാര്യസ്ഥിരാ, കണ്ണതിനുമന്നനായരോ?”

“ഉരുളും പേരും എന്ന് വഴിയേ പറഞ്ഞതാലും” കമാൻനും കമാൻനും പത്ര മിനിച്ചട്ട കമെബണഡരാഡിുട്ട് സംസാരിച്ചുനിന്നിട്ടുള്ളി. കാൽം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഏടുമണി പത്രം നിന്നുണ്ടായി. ഇതിനും സാക്ഷി കൂശാൻനും കമാൻനും വാച്ചുതന്നെ റോഡിലുണ്ടാക്കുവാനുണ്ടോ. അയാൾ വീട്ടിൽ ചെന്ന് ഉണ്ടുവെന്നു വരുത്തി അക്കത്തുപോരുകിക്കുന്നു. മരറപ്പുവായം ഉറങ്ങേണ്ട സമയമായപ്പോൾ അടുക്കില്ലയിൽ ചെന്നു. കിണറാറിന്കൂട്ടും തുടിയിൽക്കയ്യപിടിച്ചു “പുരത്തെയ്ക്കു കുറഞ്ഞ ഇതിനു വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു ശിശ്യനു തന്നൊന്നാണു സാക്ഷി.

“ശിശ്യരാഖ്യവെന്നയാണോ” ഈതു കണ്ണാട്ടത്തിയതു? എന്നു ചോദിക്കുന്നു ശ്രദ്ധവരും അപ്പുാന്തിക്കരിയും തൊയിൽ.

“അവിക്കശയം കണ്ണാട്ട പുരത്തെക്കു വാട്ടന ദിവസമാണോ” എന്നു കരെ ദിവസം മുന്തന്നെ ശിശ്യർ തീർച്ച പ്രേട്ടത്തീടുണ്ടാറു. വീട്ടിലെ ‘വബ്രജമാനം’, ഇതിനെ പുറത്ത് കുറച്ചുതാണ്ണാക്കുക കേട്ട്.

‘ഒക്കാൻ കരെ ശ്രദ്ധാണായിരുന്നു. ടെട്ട് വിള്ളിയാലും ഒക്കുറ്റിയിൽ അവ നെന്നൊന്നാണു പറ്റിയതു? എന്നു വീണ്ടും ചേ. ദിക്കാന്തിൽപ്പും അപ്പുാന്തിക്കരിക്കു മനസ്സു ഉന്നിപ്പി.

‘ശങ്കരംമനവൻറെ മരണം ടടക്കത്തെ സംഗ്രഹിയും. അതു എന്ന് പിന്നാന്പുംബാഡം. വിഷമതനെന്നു തിട്ടി’ അഥവാ മുട്ടക്കാരനും അഭ്യാസാന്തി പാത്രണ്ടുമണിക്കുപുംബിയു ചുളിഞ്ഞാട്ടു ചെന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ അദ്ദേഹം എന്നു. കൈ ഗോവിഘ്നപ്പുണ്ണിക്കരുന്നും, രണ്ടാമനും കൈ. അഞ്ചുപ്പുറവാം ചെരുന്നും പേരുന്നും കൈക്കെട്ട്. അടുക്കിയും മതിക്കുകക്കുംകുട്ടി ചേരുന്ന മക്കിൽക്കുടിയാണോ’

അവർ അക്കദാനയ്ക്ക് കേരി കടന്നതു്. അയ്യപ്പൻനായ ഒരു ക്രൈസ്തവ വലിയ വട്ടിയിംബാധിയാണെന്ന്. അതിനെ ഒന്നാലയുടെ അഴികളിൽ ഇടയിൽക്കൂടിക്കൊത്തി ഓവറ തിരുത്തു കുക്കണ വാതലിന്റെ സാക്ഷി കൂടിതുറന്നു. പിന്നെന്ന പ്രവർത്തി നടത്തിച്ചതു് ഗോവിദ്ധപ്പണിക്കു രാണു്. അദ്ദോഹം അയ്യപ്പൻനായർ വട! എറക്കാലിൽ കൂടിനിന്ത്തി ഓവറയുടെ പുരം ചുവരിനോടു ചേര്സന്നിനു തെയ്യം. പണികൾ കിട്ടണ്ണിമേനവൻറെ അക്കത്തു കൂടാം അവും കുറവാണിൽ വാഴമത്തെന്ന ധാരാളം കൊണ്ട്. അതിനെന്റെക്കാശം മേഖലപ്പുറത്തിനുംനു ല ക്കോട്ടിൽ നിന്നു് എഴുത്തെങ്കു കടന്നു് ഇരയത്തു കാത്തു നിന്നു. എക്കാലം പ്രത്യേകിയിന്ത്യപ്പാരം കുട്ടി മുഖിമേനവൻ ഉണ്ടാം! വെള്ളമെട്ടത്തു കുട്ടി കുട്ടിപ്പാരം ഭസപാടു തോന്തീട്ടു ചൈകക്കെന്തിട്ടു കിണിഞ്ഞി മെഘപ്പുറത്തിട്ടു. അതുമാത്രമേ എടയാളായുള്ളൂ. അദ്ദോഹം തിരുത്തു നോയക്കുവന്നോടുകൂടി അദ്ദേഹം കിട്ടുവിൽ വീണു. കിണിഡിയുടെ ശാന്തി, കേട്ടു് അയ്യപ്പൻനായർ ഓവറിൽ കൂടി വരഞ്ഞിൽ കടന്ന ചെരിച്ചുനോക്കിയപ്പോരം കിട്ടണ്ണിമേന വചന്ത് പ്രാണപരാക്രമമായിരുന്നു. വഗം അക്കത്തു കൂടണ ചിള്ളിക്കുത്തി ലാക്കോട്ടു കുള്ളു ലെട്ടത്തു. എന്നിട്ടു് കിണി തിലെ പഞ്ചവും കൂളത്തുവെച്ചിട്ടാണു് ഓവറിലേയ്ക്കു നടന്നതു്. അദ്ദോഹം അവിടെ ശിഥിച്ചിട്ടും മരന്നവെ ഒരു തത്തിൽ കാലടികൾ പതിയു നാത്രകാണ്ണിള്ളൂ ചെവശ മും ആലോച്ചിച്ചില്ല. ഇരുട്ടുകുഴിയ്ക്കുട്ടി ചുമരിഞ്ഞൽ പിടിച്ചു പറത്തേയ്ക്കു കുക്കണ സമയം തോന്ത്രംഭാട്ടതു കുന്ന കോഡു തട്ടിക്കുള്ളെന്നതുരും വക്കച്ചില്ല. ഇരുട്ടത്തു ചുമരി തടയുമ്പോരു ചൈകകൾ സാധാരണ തോഴ്വിന്മീതെ പൊങ്ങാറില്ലെന്ന തൊന്ന ധിരച്ചിട്ടുണ്ടിരുക്കുണ്ടു്

അഭ്യർത്ഥനായങ്കര പൊക്കരം ശ്രാവം കണക്കാക്കി. എക്കെംഡം അഭ്യർത്ഥന മുന്നംതുവം ആയിരിക്കണമെന്നു് ഈൻ ബ്ലൈക്ക്‌ടർ അഭിലാഘാസ്റ്റ്. ഈ ഏകസരി കാഞ്ചിസമ രൂര ശിഖ്രത്തിനു ഉള്ളശിച്ചിരുന്നിരുന്നു. ഇതിനുത്തരമായി.

“അഭ്യർത്ഥനായിട്ട് ബാലത്തില്ലെന്നുവെൻ്നു ഉയര ദിണ്ടി” എന്ന പരഞ്ഞപ്പോരു ഇൻബ്ലൈക്ക്‌ടർ കണ്ണം മിണ്ടിയില്ല. സ്റ്റേഷനാപ്പ്‌സർ പിന്നായും ആരംഭിച്ചു.

“അഭ്യർത്ഥനായൽ ചുരത്തുവന്നപ്പോരു പണിക്കരെ കണ്ടില്ല. അകത്തുനിന്നു പുരബ്ലൈ ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ട ദേഹ പ്രൂട്ടിട്ടോ എന്തോ അഭ്യാരം പോയാക്കിതെന്തു. ഈ വക ശബ്ദങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുന്നയാണു് കണ്ടതിരാമൻനായ ഒന്നും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. അഭ്യർത്ഥനായങ്കരനുണ്ടാണു് ‘പുഷ്ടി ജോട്ട് സപത്രു’ കുന്നെൻ വീട്ടിൽ’ എന്ന പരഞ്ഞു് ബീററകാണ്ടല്ലെങ്കിലും പതിച്ചതും അഭ്യവലക്കാട്ടവച്ചു ഗോവിജനെ പൊഴിപ്പരഞ്ഞു പററിച്ചതും”

“കാഞ്ചിസമൻറു ശിഖ്രനു് അഭ്യർത്ഥൻ എന്നല്ലേ പേജു്?” പ്രീനായിരുന്നു ഇൻബ്ലൈക്ക്‌ടരുടെ ക്ഷമവിട്ടുള്ള പിന്നതെ ചോദ്യം.

“അതെത്ത്, പക്കും ആ അഭ്യർത്ഥനല്ല ഈ കാഞ്ചിസമമൻറാണിശ്ശുനു വാതകൽ തുറന്നു കൊടുത്തതു്. കിട്ടല്ലെന്നുവെൻ്നു ശിഖ്രനാണു് അഭ്യാരം വെള്ളപ്പുംനു വന്നു കൊടുത്തുമെന്നു ഗോവിജനായിട്ട് കുരാറാക്കീടു് രാത്രി തെണ്ടാൻ പോവുകയാണു് ചെയ്തു്.”

“ഗോവിജൻ എറ്റുകൊണ്ടാണു് അതു പരിയാതിയ നുതു ?” എന്ന കണ്ടല്ലെന്നിനാശർ എത്തിൽ ചോദ്യം തുടങ്ങി.

അഭ്യവക്കം വല്ലതും വന്നുകീലോ എന്ന ദേഹ ശാശ്വം പണാമിംവെട്ട് ഒരു സപ്പലുസംഗമിയിൽ കിഞ്ചി

സ്ഥാനം ശിശ്രാന്ത തൊന്ത് തെടി കണ്ണുപിടിച്ചു തുടി വെച്ചു ചോദിച്ചുപ്പോരു കാൽമേഹക്കെ തെളിഞ്ഞു.

“പുളിങ്ങോട്ട് ബബ്ല്യൂവിൽ ഗ്രൂംമായിട്ട് നടന്ന തൊക്കെ ഇതു സുക്ഷ്മമായിട്ടുപറിത്വാണോ എന്നേറ്റുക്കും മനസ്സിലാം ഉത്തരു ? നാഡേരു പരയുന്ന അള്ളക്കാള ഇതു കേൾന്തീടും ശുഭതായാണെന്നും അറിയുന്നില്ലോ” എന്ന ചോദ്യം അപ്പാത്തക്കെടിച്ചുടേണാണ്.

“സുക്ഷ്മം അറിഞ്ഞതീടും വേദത്തുവാൻ എന്ന വെച്ചു കാഞ്ഞിരിക്കുകയായാണെന്ന പുളിങ്ങോട്ട് കണ്ണുകാട്ടിക്കുഴുവും അതു തിരുവ്വും ചോക്കും അല്ലോ മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ അവിടെക്കണ്ണു പല അടയാളങ്ങളിലും പാഠാധ്യായിച്ചു. എന്നിക്കേ സംശയം തോന്തിയ അള്ളക്കുഴുവും നടപടികളും കൊക്കെ തന്നെ കാത്തുകൊണ്ടുണ്ടു. പലക്കുറയും വിസ്തൃതിച്ചു യുക്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നും ചിലതൊക്കെ ഉണ്ടിച്ചു. ഉണ്ടത്തിനെ പിന്താഞ്ചുനാതായ ലക്ഷ്മിപ്പറ കാണാനതുവരെ ക്ഷമിച്ചു. ഇങ്ങനെന്നെല്ലാക്കെ യാണു തൊന്ത് സുക്ഷ്മം മനസ്സിലാക്കിയതു”. അതോരുപരി രണ്ടാലും അതിചന്നാക്കു ചെവിക്കൊട്ടുക്കും. പ്രത്രക്ഷമായിട്ട് അന്നഭവം വരുന്നതുവരെ ഒന്നും വിശ്വസിക്കു മുമ്പില്ല. ഇതാണോ എന്നേന്നു നിയമം.”

“ഇവരെന്തിന്നായിട്ടാണോ” ഈ ഭണ്ടപ്രവൃത്തിവേണ്ടതു ?” എന്നാവിഞ്ഞു ഇൻസ് പെക്കുങ്കുടു ചോദ്യം.

അതാണിനിപ്പുറയാൻ പോകുന്നതു. ശോവിഞ്ചു നിക്കും ഒരു സുരീയിൽ എന്നെന്നില്ലാത്ത അന്നരാഗം ജനിച്ചു. അവരുക്കോ അഷാശ്വ കണ്ണുകൂട്. അവളുടെ ദേഹം അന്നുനിലാണോ വേതരച്ചിട്ടും ഇതു. അതു സ്വീസ്വാധിനയാവുമെങ്കിൽ പണ്ണിക്കർ പ്രാതുതന്നെ ചെയ്യാനും സന്നല്ലനാണെന്നു കണക്ക് അതുപുന്നനായർ കൈ ചോരാമോവിച്ചു. കിട്ടണ്ണിമേനവൻ മരിച്ചാൽ

തനിക്കു കരെ ലഭ്യതകിംവകയുണ്ട്. പണിക്കർക്ക് അന്ന താഗമിള്ള സുറി നായരുടെ ഉട്ടിറനവള്ളാണ്. തന്റെ അഞ്ചീഴ്ചാം നടത്തിത്തനാൽ പണിക്കരക്കുണ്ട്” ഉട പുറിനവരിക്കു സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കൊമ്മുണ്ട് അല്പപ്പു ന്നും കരാരുവെയ്ക്കു. അക്കദിനമിരിക്കുവോഴാണ് തനിക്കു കിട്ടുവാൻ വഴിയിള്ള സപ്തത്തു് അന്നും ഒരു തു കൊടുച്ചുവാൻ പ്രേക്ഷനവെന്ന സുക്ഷുവത്തുമാനം കേട്ടതു്. പുളിങ്ങോടു നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങളും സമാജിച്ചിത്തനു് അവിടെത്തുമസിച്ചിത്തനു ഒരാഴ്വട വീട്ടിലെ ഏവ്വപ്പുക്കാരിയായ ഒരു സുമുഖവെന്നുണ്ട്. അതു സുരിക്കു അല്പപ്പുന്നുന്നതു് എന്നുവരുത്തുതു് അം സാന്നാണ്. നായക്കും തനിക്കു നിശ്ചൂളക്കുമായ സ്നേഹം സെഭനുണ്ട് അവരും ദിശപസിച്ചിത്തനു്. എന്നാൽ ഈ സുരിയെ അഭ്യരം പാട്ടിൽ പിടിച്ചിത്തനു പുളി ങ്ങോടു വർത്തുമാനം അറിവാണുവേണ്ടിയും തന്റെ ഉട പുറിനവശ്ശെ ഗോവിംഗപ്പുണ്ണിക്കുക്കു സപാധിനപ്പെട്ടതി കൊടുക്കുന്നതു് സമാധത്തിനുവേണ്ടിയും മാത്രമാണ്. മരണവത്തിനെന്നു സംഗതി ഈ സുരി പറത്തുകേ ടനിമിഷ്ടതിൽ കാഞ്ഞും വേഗം തീക്കുവാൻ ഉത്സാഹി ചുത്തുടങ്ങിയെങ്കിലും, സെപ്പത്തു കിട്ടണ്ണിമെനവൻ പ്രൈ ട ദിവസം രാത്രിയിലെ എല്ലാം ഒരു ക്രൂരുട്ടുവാൻ സാധി തുടി. പിന്നെത്തു കൂടു തോന്തു മുമ്പു പറത്തുതു സെപ്പു” ഇതുംതുംമാജപ്പോരും ഇന്ത്യസ്വീകാരിക്കു,

“കാസ്തുരമേനു, നാഞ്ചാരം എല്ലാം തുറന്ന പറയുന്നില്ലെന്നോ” എന്ന ശക്കിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സ്നേഹംനാ ജൂം ഇതിനുത്തമെന്നും പറത്തില്ല. മുന്നവിവരിച്ചി കുന്ന പ്രസംഗതിലേക്കുന്ന വീണ്ടും പ്രവേശിച്ചു.

“അല്പപ്പുന്നുന്നതു് പുളിങ്ങോടുനിന്ന ചോദ്യശില കൊടുക്കിനെന്നു ഉള്ളിൽ തുപ്പിനോക്കിയപ്പോരും സെപ്പത്തുക

எனிலூ. பளிக்கிடக் குறிலாண்ட மனஸ்திலான
ஃபூர் ப்ரின்ஸியும் அதை அதற்குத் தேவீனாக விட. கி
ள்கியிற் மன்னிடுவாற் பொக்கா ஸமயா கிடிள்ளி
மேனவாற் உள்ளாற் குறிசுடமாவுமல்லோ ஏதும் ஏற்ற
காத்துக்குடியானால் அது பள்ள பளிக்கிடக்கொண்டு
கடிப்பிடும். படி சும் மன்னிடுக்குசிலைதால் உடனை எப்பு
த்து, சொக்கவைக்காமான விசுரிட்டில். ஏழாக்கிடும்
இப் பாதி நெறியிற் செய்துகொட்டிற்குத் தங்களைய ஸவாகம்
அதைப்புற்றாக்கிடக் கூடுதலால் மலையில் கலாகிடும்.
பளிக்கீர்த்துப்புற்று கொடுத்தில்லோ. அதைக்கூடுதல் கூதும்
ஸாயிசூரை கொடுக்குத்து ஏதும் கூறாம் படிடும். ஸம்
வுத்துதென்று ஒன்றும் ஒன்றும் தான்பூரிக்க மாற் கூறு
பூற்காங்கு உத்தாயித்து கொல்லே ஏதும் குடி தொட்டு
ஸாம்பாக்கிடும். ஸகைதாமல்தான்துத்து விகுதியோவுமியி
நேர்க் களை சொரியும் மருநான் மூல உதவுத்திட்டிடும்
ஸமாகம். ஏதும்பொறுத்துக்கிடும் ஏழாக்கிவிஸ்திடுகம் ப
ளிக்கிடக்கூடுதலைக்கீழ்க்கும் பளிக்கிடக்கொமென் பாத்து
ஸமாயாகப்பூட்டுத்திடுவால் பளிக்கிடக்கொமென் பாத்து
கிக்காற்குத்து பரிசோயிக்கொப்பார் அரியாவும்”.

‘എസ്രാജിനെപ്പറ്റാറി കാൽപ്പനികൾ പരിഞ്ഞത്തുമുണ്ട് എന്നാണോ’ എന്ന് ഇ.എസ്സുകു ടയ്യട നിരായ പ്രകാശിച്ചു തുടങ്ങി.

‘അംഗത്വം എടുപ്പാം തീയതി കോടതി പിരിഞ്ഞെ യങ്ങൾ വഴിയാണ് കാത്തിരാമൻനായർ ഇം കുമ എന്നോട് പറഞ്ഞതു’. അതു കേടുപ്പുാം തൊൻ പോലുവച്ചി തെറാവപ്പുന്ന വന്നതുകാണ്ടു സ്ഥാധാനമായി. മേഖല വിട്ടിൽ കയ്യുള്ളടക്ക ശീട്ടം കാത്തിരാമൻനായർ പറഞ്ഞതു പോലുവാനൊന്നു കണക്കിന്നെന്നുപ്പുാം സൗംഖ്യത്തിന്റെ കാല്പനികളിൽ ഒരു ദിവസം വിശ്വാസവുമായി. ഇത് തിരു

സംതനന്യാണ് എന്നെക്കാല്പവാൻ മൊയ്യുവിനെ ഡട്ടംകെട്ടിയിരുന്നതു്. ശ്രദ്ധവേഷം ധരിച്ച നടക്കന്ന ഇം ഭോയ്യുതനന്യാണ് എന്നേന്നു വീടിൽ ഉന്ന പേരുണ്ടു് അല്ലെങ്കിൽ ലേ ജൂഡപോകംവഴി എവരു ഏതു കുറ്റം. പിട്ടകൊണ്ടു തുന്ന പാട്ടിൽ പിട്ടിച്ചു കൂടി സം യുസുഫൈയാട്ടകുട്ടി പരിവട്ടത്തു കടവിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ന് തന്നെയാളുപ്പുന്തനായർ പെട്ടുന്ന പിരിഞ്ഞെ ഒരി പ്ലൂഷതിനു പലകാംണങ്ങളിൽ തോന്നുന്നു്. പചക്കി, അരബിനാം ഇവിടെ വിസ്തൃതിച്ചിട്ടു അഭ്യാജനാർ ലി. ശോ ഫുവിം പാലത്തിനേയു കണക്കുട്ടയിരിക്കണം. വര ദ്രവി ത്രുപ്പിപ്ലൂഷതു് മൊയ്യു പാലത്തിനേരു കുഴക്കേ കരയും വന്നുട്ട മലമില്ലുണ്ടും അപ്പുന്ന നായർ ഓത്തർ കുറാം. എങ്കിലേന്നുയക്കിലും മൊയ്യുവായ് ടുണ്ടായ മല്ലാ ലഡ്ഡിയു എന്നുകൊയു ലഡ്ഡാട്ട ലാം കിട്ടു്. ഇം ലഘുലാട്ടം മേഖലാട്ടുകളും തെള്ളിവു മുടിവനം എടുക്കുവാൻ എന്ന സഹായിച്ചതു്.

“നിഃബന്ധ എങ്കിൽനന്യാണ് രക്ഷപ്പെട്ടതു്! അവ കൈവിംഗപ്ലൂഷയ്?” എന്നു് അ പ്ലൂണ്ടൈക്കിൾ മോഡിച്ചു.

“ചെരുപ്പുകൂലത്തു തെജാദരം ണ്ണപേരും ഒരു ദി കുറിയ അഭ്യാസം പാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരാണ്. എക്കി ലും ആദ്യം തെജാദരം അഭ്യാസം മനസ്സിലായില്ലു്. അഭ്യാസിതി അനുഭവിച്ചിരുന്ന രാശ ഇടവന്നുപോഴു മനസ്സിലായില്ലു്. ശോയ്യുവിനു വാസ്തവം മനസ്സിലായതു് എന്നേരു ചേരു പൊതു പാർപ്പിതു പാർപ്പിതു നിന്നുച്ചില്ലു് വെള്ളത്തിൽ ചാട്ടിക്കാഞ്ഞതു പരെ ശോനംകുട്ടയുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നതെത കമ എന്നു്!”

‘കമാർന്നനായർ ഇം സമയത്തെവിടെയായിരുന്നു? എന്നു് ഇന്ത്യുക്കും, ‘നിഃബന്ധ പിന്നെ എന്തു ചെയ്യു, വെന്നു് അപ്പാത്തിക്കരിയും ക്ലൂം മോസ്റ്റംചെയ്യു്.’

‘കമാരൻനായർ അമ്പുൻനായരുടെ ഉട്ടപ്പിറന്നവ തുംബി കീവൻ കാട്ടിൽ സംസാരിക്കുന്നു’ എന്ന്. ഞാൻ ഉപായത്തിൽ ചില അരങ്ങപ ക്ഷണം നടത്തുവാൻ തുടർന്നു സദ കയ്യുത്തിനാം അമ്പുൻനായരു കുബളിപ്പിക്കുവാനും ഒരു ശാഖ ശ്രദ്ധമായിട്ട് സഖ്യരിക്കുവാനും തീർച്ചയാക്കി. മൊ കൂപിന്റെ കരുതിക്കുന്ന കിട്ടിയ ലക്ഷ്മാട്ട് പരിശേധി മുപ്പോൾ അന്നു പുരം അതിത്തിയിലുള്ള വരിയും എന്ന തപാലാപ്പീസിലെ കുട്ടിരൽ മുദ്രയാണു കണ്ണതു്. അവിടെത്തെ തപാൽമാന്മാർ എന്നിക്കു വേണ്ടിട്ടുള്ള രോ ഇംഗ്ലീഷ്, അമ്പുന്നായരുടെ അതുതി ഞാൻ അപാർ മാന്മാരു മണ്ണുലിലാക്കിയപ്പോൾ ആ ചൊയ്യിൽ രോൾ അഡിട് ചിലപ്പോൾ വരാറുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം പറ എതു. എന്നിട്ടു് അരക്കുമാന്തിന്റെയും എന്നെന്നു ശിശ്ര നെന്നായും സ്ഥായരത്നാട്ടകുടി ആഫീസിൽ വരവും ചെലുത്തി വുള്ള ലക്ഷ്മാട്ടുകൾ ഒക്കെ പതിവായിട്ട് പരിശേധിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ എന്നെന്നു ശിശ്രൻ തപാൽമാന്മാരുടെ ശിശ്രനായിട്ടാണു നടപ്പിച്ചുവരുന്നതു്. പത്രങ്ങളാംതീയതി എഴുവല്ലുക്കുള്ള തപാൽ പരിശേധിക്കുവേണ്ട ഒരുംതു കണ്ണാട്ടി. ലക്ഷ്മാട്ടിന്റെ സന്തും കയ്യുക്കുവരും എന്നെന്നു കരുതിലഭായിക്കുന്ന തിനോടു് ദത്തിയുണ്ട്. പക്ഷേ മേഞ്ചിലംസത്ത് തന്താൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന പേരാല്ലു കണ്ണതു്. എ. കെ. ഗോ വിദ്യപണിക്കരെന്നായിരുന്നു. ബെജുക്കും താട്ട് നന്നാല്ലു ലക്ഷ്മാട്ട് കേടുവരാതെ നീവൻതീയപ്പോൾ ‘എല്ലാം തയ്യാറായി. ഇന്നതെന്ന ദശത്തുംകൊണ്ട് പതിവുള്ള സ്ഥലത്തെത്തു മല്ലോ’ എന്ന വാചകമാണിയുണ്ട് ഉള്ളിൽ കണ്ണതു്. ഇതിന്റെ പകർപ്പുവുത്തിട്ടു് എഴുത്തു പണ്ണ ഏഴപ്പുബലെ പാവച്ചു തപാലിലേയ്ക്കുവരും. അന്ന വൈക്കുന്നരം തന്നെ വേജമരന്നനായിട്ടു് എഴുവല്ലുർ

ദ്രോഷനിൽ മാജർ കൊടുത്തു. ഗോവിംഗ്രൂണിക്സ്റ്റീസ് ഒരു എഴുത്തു വാങ്ങേംവാൻ ആരം വന്നപ്പോരു എൻ്റെ ഒരുക്കാരായതപാത്രമിടായി എന്നിക്കറിവുതന്നു. പണി കൾ അറിയാതെ തൊൻ അയാളെപ്പിന്തുടന്നു. ഒട്ടവിൽ അയാരു ഡിവസ്കാട്ടിലും ഒരു അടവിയിലാണു ചെന്ന നിന്നു. തൊന്നും ദയവികൾ ഒളിച്ചുനിന്നു. കരെ കഴി എത്തപ്പോരു അയ്യപ്പുന്നനായരും അവിടെ വന്നു. ഉട്ടപ്പിറ നാവെള്ളു വഴിപ്പേട്ടതുവാൻ ദയകാഡത്തും സാധിക്കുവാൻ ആയുപ്പുന്നനായർക്കു തീർച്ച വന്നിട്ടണായിരുന്നു.

കാട്ടിലേജ്ഞു പറയ്യുടെനും ഉട്ടപ്പിറനാവെള്ളു ദണ്ഡി പ്രിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും മലിച്ചില്ല. ഇതെന്നും തു സ്കീ തന്നെയാണു പറഞ്ഞതു. അയ്യപ്പുന്നനായർ കാട്ടിയവനു പിടിക്കൊണ്ടു പണിക്കാരുടെ പക്ഷയ്ക്കിനും മരണപത്രം ദൈഹവരൈപ്പേട്ടതുവാൻ നോക്കി; പറി തില്ല. ബലാട്ടക്കാരുടെ തട്ടപ്പുറിക്കവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. പടിയോട്ടിയപ്പോരു തീറിഞ്ഞെന്നാട്ടവാൻഭാവിച്ചു പണി കൾ വേദ തട്ടി മാറ്റിച്ചു പിണ്ണ. അപ്പോഴേയ്ക്കും നായ അടെ വട്ടി വിറക്കൊഞ്ചു ചൊണ്ടെന്നു കരുതിയ്ക്കിനു തൊൻ തെററിച്ചു. ഒളിച്ചുനിന്നുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു തൊൻ അവർ നിന്നിരിയന്നു സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ രണ്ടുപേരും ഹട്ടിക്കുത്തെന്നു. അയ്യപ്പുന്നനായരുടെ വട്ടി പണിക്കാരുടെ കഴുത്തിൽ കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നാണു തോന്നുന്നതു. അയ്യപ്പുന്നനാഡരും ഗോവിംഗ്രൂണി ക്രൈസ്തവരും ഉള്ള ദേപരകൾ വൃഥാദനാമങ്ങളാണു്. ഈ പേരുവെച്ചുണ്ടു് ഇവർ തമ്മിൽ എഴുതുകയും നട തന്നു. ശേഷം എൻ്റെ സഹായത്തിനു വന്നിരുന്ന തീശ്വരനും കാണ്ണല്ലബിള്ളം പറയും എന്നു പറഞ്ഞു് ദ്രോഷനാല്പുർ എഴുന്നോറപ്പോരു അയ്യപ്പാത്തിക്കരി എഴു നേരും, ദൈഹ കടമു പിടിച്ചു.

“അവശാണല്ലോ ശക്രനെ ഇവിടെ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ദേഹം പദ്ധതിക്കാണാണോ ശക്രൻ ഉരിച്ചതനാം തോന്തരണാണല്ലോ. ഓസ്റ്റേരിയോൾ, എന്നെ ഒപ്പുമനുഖങ്ങളിൽ സത്യം വരാം. ഗോവിഡപ്പണിക്കരെനാ പറഞ്ഞതു് ശക്രൻതന്നെന്നയാണോ?!” എന്ന മിവത്രുന്നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോടിച്ചുപ്പോരു സ്നേഹിഷ്ടനാളുടെ തല താഴെത്തിക്കൊണ്ടു്, അതെ എന്നു മാത്രം മറപടി പറാത്തു. ഇതു് ഇന്ത്യുകൂട്ടരുടെ ചെവികളിൽ കൂടുന്ന രാഹംപോലെ ചെന്ന തന്ത്രജ്ഞന്റെ ‘അംഗീരാ ചതിച്ചുവല്ലോ ബാലതുപ്പു്! എന്ന നിലവിലിച്ചുകൊണ്ടു്, തന്റെ മലില്ലാതെ വീണാം. ദേവകിക്കട്ടിക്കു അന്നരാഗം കൂടാരൻ നാശരില്ലാണനോ, ശക്രമേനവനും ദേവകിക്കട്ടിയിൽ അന്നരാഗമായിരുന്നവെനോ, ബാലതുപ്പുമേനോൻ ശക്രമേനവനും സംഖ്യയം ചുട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉത്സാഹിക്കുന്നവെനോം ഇൻഡ്രുകൂടു് ആലോച്ചിക്കവാൻ തുടക്കിട്ടു ക്കരുന്നേരമാണതുകൊണ്ടു് ഇൻഡ്രുകൂട്ടരുടെ ആരാധനയം മഴുവനും അഴിച്ചുപുട്ടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഇന്ത്യ ദയനിയാവന്മയിൽ അക്കരപ്പുട്ടുത്തവാൻ ശക്രമേനവൻറെ പേരു വിളിച്ചുപറയേണ്ട താമസം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളതു്. അപ്പുംതാതിക്കരി കരുത്തുനേരം അന്നവായിട്ടു് നിന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടവിൽ ‘അവന്നിതു പറഞ്ഞോ’ എന്ന പറാത്തു കൂസാവയിൽത്തന്നെ വീണാം.

‘ഇനി’ ഈ കമ ഇപ്പസംഹരിക്കുന്നതിനുംബു വളരെയാണം വിസ്തൃതിപ്പൂനില്ല. ഇൻഡ്രുകൂട്ടക്കു തന്റോടും ണ്ണായതിനും ശ്രേഷ്ഠം ബാലതുപ്പുമേനവൻറു ബംഗളും വിഭും ശക്രമേനവൻറു സെപ്പുത്തം പരിശോധിച്ചതിൽ സ്നേഹിഷ്ടനാപ്പും എടുത്ത തെളിവിൽ കുടമാധാനിക്കു നീക്കേതുക്കമില്ലെനോ് എല്ലാവക്കും ബോബല്ലും വന്നു. കാൽന്തുമാറ്റുന്ന ശിശ്രൂഷയും ഗോവിഡനേയും വരുത്തിപ്പോ

മിച്ചതിൽ അവർ സത്യമാക്കേ സമ്മതിച്ചു. സൃഷ്ടി അനീതന ലക്ഷ്മാട്ടിൽ വിഷമയനാക്കി ഇൻസെപ്പക്ക് ഒരു പക്കൽ കൊടുപ്പിച്ചതു ബാലകുമാരമേനവനാണ്. വഴിയിൽ കിടക്കുന്ന കിട്ടിയാതാണെന്നു വ്യാഖ്യം പറത്തു ലക്ഷ്മാട്ട് ഇൻഡ്രൈക്ക് ഒരു കരുതി കൊടുത്തതു. അദ്ദേഹത്തിനോട് ആലും പൊളിപ്പറത്തെ കാണുന്നുഡിരി തന്നെയാണ്. അധ്യാളം അവസാനം വിസ്തൃവമെല്ലാം തുറ നിസമമതിച്ചു. കാൽന്തനമുന്നു കുത്തിരാമൻനായങ്ങൾ കമാരംനായങ്ങൾ നിരപ്പരാധികളായിട്ടു കേള്ളിൽ നിന്നെന്നാഴി തന്ത്രം. ബാലകുമാരമേനാൻ ചാട്ടിപ്പോയതുകൊണ്ടു കേള്ളുന്നാണിക്ക്രിയാശം സമയത്തിയായി.

ഇൻഡ്രൈക്ക് പണി രാജിവച്ചു. ആ സ്ഥാനത്തെ യൂണിഫേറ്റേം കയറരുന്ന കിട്ടിയതു. ബുദ്ധികോണം പഠിപ്പുകൊണ്ടു വെച്ചപ്രത്യേകാണും ഇതു യോഗ്യനായ സ്നേഹംപോലും ഉണ്ടാകുന്നതും സാധാരണയല്ലെങ്കിലും വായനക്കാർ ശക്തിക്കുന്നവുമായിരുന്നു ഒരു കാംപി പ്രഭവാണെന്നും പോലീസുവേദതിലുണ്ടു് ആസക്തികൊണ്ടും ഇതു പണിയിൽ പ്രഭവിച്ചതാണെന്നും നെടുവിശയി പറത്തുകൊള്ളുന്നുണ്ടു്. കിട്ടണ്ടിമേനവൻറു സപ്പനിൽ കാൽന്തനമുന്നു മരംകുമാരവക്കം കൊടുത്തതുകഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു പരിവട്ടത്തുകായം ചേരിപ്പുവരുക്കായം നേരുപക്കതി വിജേച്ചു. വളരെക്കാലതാമസംകൂടാതെ അമുവിനു കൂട്ടുകൂട്ടിമേനവനും, ദേവകിക്കൂട്ടിക്കു കമാരൻനായങ്ങൾ വിട്ടുകൊണ്ടു അന്ത്യാനുമിച്ചു പുന്നിസമമതനേരം കൂട്ടി സംബന്ധവും തുടങ്ങി.

ചീല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

	അ.	ഞ.
സൗംഖ്യലമരി	1	8
ഉപന്യാസമാല	0	12
ഗൃഹാലീക	1	8
ഗവൃംഥാവലി	0	12
പ്രസാധന്യക്കൗമുഖി	1	
കവിതാത്തപനിത്രപണം	1	8
വിഹാരസവിഹാരം	1	2
പ്രാണിലോകം	0	12
സാഹിത്രസാഹ്യം	1	
പ്രോസണ്ടണ്മാർഗ്ഗം	1	0
ചിന്താതരംഗിണി	0	9
സന്ധ്യാരാഗം	0	9
അനൂതലവമരി	0	6
കട്ടാമാലിക	1	8
കട്ടാരാമം	1	4
കണ്ണ പ്രമാണം	0	8

അവേച്ചിക്കൊള്ളം മേൽച്ചിലാനം:—

ഡി. വി. ഷുക്രാധിപ്പ് & ഫിന്റിങ്ഗ് വർക്ക്
തിരുവനന്തപുരം :: തൃജീവപ്രേസ്സ്

